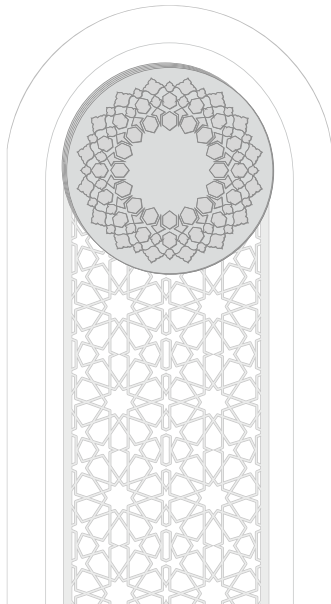

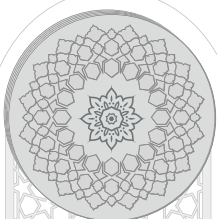
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پروفېسسور دوكتور ئابدۇلكەرىم بەككار

ئىسلامدىكى ھۆكۈمدارلىق تۈزۈمنىڭ ئاساسلىرى

شەرقىي تۈركىستان ئۆلكىسى

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پروفېسسور دۆكتور ئابدۇلكەرىم بەككار
ئىسلامدىكى ھۆكۈمدارلىق تۈزۈمىنىڭ ئاساسلىرى

تەرجىمە قىلغۇچى: ئە. ھەسەن
تەھرىرى: ئابدۇراھمان جامال كاشغەرىي

Prof.Dr. AbdelKarim Bakkar
İSLAM'DA HÜKÜMET SİSTEMİNİN TEMELLERİ

Çeviren: A. HASAN

Editör: Abdurrahman Cemal KAŞGARLI

أ.د. عبدالکریم بکار
أساسيات في نظام الحكم في الإسلام
ترجمة: أ. حسن

مراجعة و تحرير: عبدالرحمن جمال الكاشغري

ISBN: 978-605-74475-1-7

2021 - يىلى ئاپرېل، بىرىنچى نەشرى

شەرقىي تۈركىستان ئۆلكىسى بىرلىكى نەشر قىلدى
ئىستانبۇل - تۈركىيە

مۇندەرىجە

- 3..... مۇقەددىمە
- 7..... كىرىش سۆز
- 7..... • 1. شەرىئەت ئەڭ مۇناسىپ
- 9..... • 2. شەرىئەتنى كىم تەتبىقلايدۇ؟
- 14..... • 3. ئەڭ ئالىي قانۇنىي مەنبە قايسى؟
- 18..... • 4. ئۆزگىرىشچان مەسىلە ھەققىدە قىسقىچە ئىزاھات
- 22..... • 5. سىياسىي چۈشەنچىمىزدىكى كەمچىللىكلەر
- 30..... • 6. باشقىنى تاللاش كىرىسى
- 34..... خەلىپىلىكنىڭ شەكىلىگە قارايمىزۇ، ماھىيىتىگىمۇ؟
- 42..... توغرا ھاكىمىيەت
- 59..... دىن ۋە سىياسەت
- 67..... • خۇلاسىە
- 68..... ئەھلۇل ھىللى ۋە ئەئەد (مىللەت ۋەكىللىرى)
- 69..... • ئۇقۇمدىكى ئېنىقسىزلىق
- 71..... • ئەھلۇل ھىللى ۋە ئەئەدنى رەتكە سېلىش
- 73..... • تەنقىدىي پىكىر
- 80..... كېڭەشمۇ ياكى دېموكراتىيەمۇ؟
- 80..... • شۇرا (كېڭەش)

- دېموكراتىيە دېگەن نېمە؟.....84
- شۇرا بىلەن دېموكراتىيەنىڭ ئوخشاش ۋە پەرقلىق تەرەپلىرى.....86
- سېلىشتۇرۇش.....89
- كۈچكە تايىنىپ ھوقۇق تارتىۋېلىش.....92
- ۋەسىيلىك ۋە ۋاكالىت ئارىسىدىكى ھۆكۈمدارلىق.....105
- ھۆزلۈك بىرىنچى ئورۇندا تۇرامدۇ؟.....112
- كۆپ سانلىقنىڭ پىكىرى.....121
- كۆپ سانلىقنىڭ پىكىرىنى ئېتىبارغا ئېلىشنىڭ دەلىللىرى.....123
- ھاكىم ۋە پۇقرانىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مەسئۇلىيەت.....130
- پۇقرالارنىڭ ھوقۇقى.....131
- ھاكىملارنىڭ ھوقۇقى.....132
- مۇلاھىزە.....147
- ۋەتەنداشلىق دۆلىتى.....152
- مەدىنە شەرتنامىسى.....153
- مەدىنە شەرتنامىسىدىكى مۇھىم ماددىلار.....155
- بەزى مۇھىم فىقھىي مەسىلىلەر.....159
- ئۈچىنچى ، كاپىرلارنىڭ ھوقۇق تۇتۇشى.....180
- خاتىمە.....189
- پىكىرلەر كاتولوگى.....191
- پايدىلانغان مەنبەلەر.....217

مۇقەددىمە

ھاكىمىيەت مەسلىسى ھەممە خەلقنىڭ ھاياتىدا مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە مەسىلە بولۇپ، ھۆكۈمەت كونترول قىلىدىغان ئىشلارنىڭ دائىرىسى كېڭەيگەن بۈگۈنكى دەۋردە ھاكىمىيەتنىڭ تەسىر كۆرسىتىش رولى كېڭەيمەكتە ھەمدە ئىشلارنى ئىدارە قىلىشتىكى ئىقتىدارلىقى ياكى ئىقتىدارسىزلىقى، ياخشىلىقى ياكى يامانلىقى ئەكس ئەتمەكتە. ئەمەلىيەتتە، ئىنسانىيەت ئۇزۇن تارىخىي دەۋرلەردە سىياسىي ئىشلىرىنى رەتكە سېلىش ۋە كۆلپىكتىپ ھاياتنى ئىدارە قىلىش مەسلىسىدە ئۇزۇن مەزگىل تېڭىرقاپ قالغان بولۇپ، ئىنسانلارنىڭ بۇ ھەقتىكى تەجرىبىسىنى خۇلاسىلىگەندە، مەغلۇبىيەت غەلبىدىن كۆپ بولغان. ئەرەب دىيارىدا ئىسلام قۇياشى چاقنىغاندا، ھەرقايسى خەلقلەرنىڭ دۆلەت قۇرۇش ۋە ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسى ئورنىتىش جەھەتتىكى تەجرىبىلىرى يوق دېيەرلىك ئىدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھىجرىتىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي، ساھابىلەر پەتھى قىلغان رايونلارنى ئىدارە قىلىشتا مەسئۇلىيەتنىڭ ئېغىرلىقىنى ھېس قىلدى. بۇ ئۇلارغا سىياسەت ۋە دۆلەتنى ئىدارە قىلىش ساھەسىدە تەجرىبە ئىگە قىلغاندىن بەكرەك يۈكنى تېخىمۇ ئېغىرلاشتۇرۇۋەتتى.

سىياسىي ۋەزىپە يۇقىرى مەرتىبىلىك ۋە جەلپ قىلىش كۈچىگە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن، سالھ مۇسۇلمانلار ئۆزلىرىنىڭ

ھوقۇقىدىن پايدىلىنىپ، دىننى ھىمايە قىلىش ۋە ئۈمىتكە خىزمەت قىلىش، شۇنداقلا ھوقۇقنى شەخسىي مەنپەئەتى ئۈچۈن ئىشلەتمەكچى بولغان يامان نىيەتلىك كىشىلەرنى چەكلەشنى مەقسەت قىلسا؛ بەزى تەمەخور، ھوقۇقپەرەس كىشىلەر ھوقۇققا ئېرىشىپ، يۈز- ئابروي ۋە مال- دۇنيا توپلاش ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇشنى كۆزلەيدۇ.

ئىسلام تارىخىي ھۆكۈمەت ۋە سىياسىي تۈزۈلمىگە قارشى ئىنقىلاب ۋە ئىسيان بىلەن تولۇپ كەتكەن دېسەك مۇبالىغىلەشتۈرۈۋەتكەن بولمايمىز. ھۆكۈمەت بىر ئىنقىلاب ياكى سىياسىي ھەرىكەتنى بېسىقتۇرسا؛ يەنە بىر ئورۇندا يېڭىدىن ئىنقىلاب پارتلايتتى. ھۆكۈمەتكە قارشى ئىنقىلابنىڭ سەۋەبلىرى كۆپ بولۇپ، ئەڭ ئاساسلىقى ھۆكۈمەتنىڭ ئومۇمىنىڭ ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىشتا، ئۆزىدىن ئىلگىرىكى ياخشى ئۈلگىدىن ئۆرنەك ئېلىپ، كىشىلەرنىڭ ھەق - ھوقۇقلىرىغا دەخلى - تەرۇز يەتكۈزمەستىن، دۆلەتنىڭ مۇقىملىقىنى ئىشقا ئاشۇرالمىغانلىقى ئىدى. شۇنداقلا ھۆكۈمدارلار ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈۋاتقان تۇپراق دائىرىسىنىڭ ھەرۋاقىت پەتھى ھەرىكەتلىرى ئارقىلىق كېڭىيىپ سانلىق مەلۇماتلارنىڭ ئۈزلۈكسىز ئۆزگىرىپ تۇرۇشى، ھاكىمىيەتنىڭ ئاۋام - خەلق بىلەن ئالاقە قىلىشتىكى سىياسىي ۋە مەمۇرىي تەجرىبىلىرىنىڭ توپلىنىشىنى تەسلىشتۈرۈپ قويغان.

كېيىنكى ۋاقىتلاردا، ئەرەب دۇنياسىدىكى سىياسىي ۋەزىيەت داۋالغۇپ بىرقانچىلىغان سىياسىي تۈزۈلمە غۇلاپ چۈشتى، ئۇنىڭ ئورنىغا يېڭى سىياسىي تۈزۈلمە

ئورنىتىلدى. ياشلار ۋە ئوتتۇرا ياشلىقلار ئارىسىدا قۇرۇلماقچى بولغان دۆلەتنىڭ تەشكىلى ئاپپاراتلىرى ھەققىدە ئىختىلاپ كۆرۈلدى، بۇ ئىختىلاپ ھازىرغىچە كەسكىنلىشىپ كەلمەكتە. ئىجتىمائىي ئالاقە ۋاسىتىلىرىدىكى ئۇچۇرلارغا قارىغاندا، ئىختىلاپ قىلىۋاتقان كۆپىنچە كىشىلەرنىڭ ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسى، چوڭ پىرىنسىپلىرى، تەشكىلى ئاپپاراتلىرى ۋە ئۇنىڭ قانداق شەكىللىنىدىغانلىقى توغرىسىدا ھېچقانداق مەلۇماتى يوق ئىكەنلىكى، ياكى ئۇلارنىڭ چۈشەنچىلىرىنىڭ قالمايدىغان ئوي - خىيالدىن ئىبارەت ئىكەنلىكى مەلۇم بولدى. بىز بەزى يۇرتلاردا بىرقانچىلىغان كىشىدىن بەيئەت ئېلىپلا، ئۆزىنى مۇسۇلمانلارغا خەلىپە دەپ جاكارلىغان كىشىلەرنى كۆردۈك. شۇنداقلا كىچىككىنە بىر رايونغا ئىسلامىي ئىمارەت قۇرماقچى بولغانلارنىمۇ كۆردۈك. بۇ ھادىسىلەر بىزگە خەلقنىڭ بىر - بىرىنى قىرغىن قىلماسلىقى، ۋەتەنلىرىنى ۋە ۋەتىنىنىڭ بايلىقىنى ئۆز قولى بىلەن ۋەيران قىلماسلىقى ئۈچۈن ئاڭلىق سىياسىي ساپاغا ئىگە بولۇشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ئەسكەرتىدۇ.

مەن بۇ ماقالىدىكى سېلىشتۇرۇشلاردىن مۇرەككەپ سىياسىي ئۇقۇملارنى ئاددىيلاشتۇرۇپ، سىياسىي ئۇقۇملار ھەققىدىكى گۇڭگىلىق ۋە ئېنىقسىزلىقلارنى يوقىتىپ، دۆلەتنىڭ ماھىيىتى ۋە ئۇنىڭ دەۋرىمىزدىكى ۋەزىپىسىنى بىلمەسلىكتىن كېلىپ چىققان ئىجتىمائىي جىددىيچىلىكنى پەسەيتىشنى ھەمدە دەۋرىمىزگە ماس كېلىدىغان سىياسىي نىزامغا قارىتا ئورتاق بىر كۆزقاراش شەكىللەندۈرۈشنى ئۈمىد قىلىمەن.

كىرىش سۆز

مەن مۇقەددىمىدە كىتابنىڭ ئاساسىي مەزمۇنىنى چۈشىنىش ئۈچۈن زۆرۈر دەپ قارىغان بەزى مەسىلىلەرنى بايان قىلماقچى. بۇ، قەدىمدىن تارتىپ مۇسۇلمان ئۆلىمالار ئەسەر يېزىشتا داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن مېتودتۇر. چۈنكى، مۇقەددىمە كېيىنكى مەزمۇنلارنى چۈشىنىشنى قولايلاشتۇرىدىغان ئومۇمىي مەسىلىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

1. شەرىئەت ئەڭ مۇناسىپ

شەرىئەتنىڭ ئىنسان ھاياتىغا ئەڭ مۇۋاپىق ئىكەنلىكى ئالدى بىلەن ئەقىدە مەسىلىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. مۇسۇلماننىڭ ئىنسان تەرىپىدىن تۈزۈلگەن تۈزۈملەر ۋە ئۆرپ - ئادەتلەرنى شەرىئەتتىنمۇ بەكرەك مۇۋاپىق دەپ ئېتىقاد قىلىشى دۇرۇس بولمايدۇ. ئەكسىچە، مۇسۇلمان ئىسلام شەرىئىتى ھەرقانداق زامان ۋە ماكانغا تەتبىقلاشقا ماس كېلىدۇ دەپ شەكسىز ئېتىقاد قىلىشى لازىم. مانا بۇ، ئۈممەت ئۆلىمالىرى بىردەك مۇقەررەرلەشتۈرگەن مەسىلىدۇر.

ئاللاھ تائالا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى ئەڭ ئاخىرقى پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتى ھەمدە ئۇنىڭ شەرىئىتىنى ھەرقانداق زامان ۋە ماكاندىكى ئىنسانلارنىڭ ئەھۋاللىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالالايدىغان خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن

ئەڭ ئاخىرقى شەرىئەت قىلىپ بەلگىلىدى. ناۋادا ئۇنداق بولمىغان بولسا ئىدى، ئاللاھنىڭ رەھمىتى ئىلگىرىكىدەك پەيغەمبەرلەرنى داۋاملىق ئەۋەتكەن، كىتابلارنى توختىماي نازىل قىلغان بولاتتى. ئىنسان ھاياتىدىكى ھەرقانداق ئىشتا نۇرلۇق شەرىئەتنى ھاكىم قىلىشنىڭ دەلىللىرى ئىنتايىن كۆپ. بىز مىسال سۈپىتىدە بەزى دەلىللەرنى زىكر قىلىپ ئۆتىمىز:

«فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا» (ئى پەيغەمبەر!) پەرۋەردىگارىڭ بىلەن قەسەمكى، مۇناپىقلار دەتالاش توغرىسىدا ساڭا ھۆكۈم چىقارغۇزمىغۇچە، ئاندىن سېنىڭ چىقارغان ھۆكۈمۈڭگە چىن كۆڭلىدىن رازى بولمىغۇچە ۋە ساڭا پۈتۈنلەي بويسۇنمىغۇچە ئىمان ئېيتقان بولمايدۇ»^[1].

«وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ» ۋەن يَعْصِي اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا» ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىرەر ئىشتا ھۆكۈم چىقارغان چاغدا، ئەر - ئايال مۆمىنلەرنىڭ ئۆز ئىشىدا ئىختىيارلىقى بولمايدۇ، كىمكى ئاللاھقا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئاسىيلىق قىلسا، ھەقىقەتەن ئۇ ئوپئوچۇق ئازغان بولىدۇ»^[2].

«وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ» كىمكى، ئاللاھ نازىل قىلغان ئايەتلەر بويىچە ھۆكۈم قىلمايدىكەن، ئۇ كافىردۇر»^[3].

«وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ» ئاللاھ نازىل

[1] نىسا سۈرىسى، 65 - ئايەت.
 [2] ئەھزا سۈرىسى، 36 - ئايەت.
 [3] مائىدە سۈرىسى، 44 - ئايەت.

قىلغان ئايەتلەر بويىچە ھۆكۈم قىلمايدىغان كىشىلەر زالىملاردۇر»^[4].
«وَمَنْ لَّمْ يَخُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ» ئاللاھ نازىل
قىلغان ئايەتلەر بويىچە ھۆكۈم قىلمىغانلار پاسىقلاردۇر»^[5].

بۇ ھەقتىكى ھەدىسلەر كۆپ ھەم مەشھۇر.

ئاللاھنىڭ ھۆكۈمىنى ئىجرا قىلىش ۋە ھەرقانداق ئىشتا
ئاللاھنىڭ بۇيرۇقىغا باش ئىگىشنىڭ ۋاجىپلىقى سودىلىشىش
ياكى مۇرەسسەلىشىشنى قوبۇل قىلمايدۇ.

ئەمما مۇسۇلمانلارنىڭ - مەيلى ھاكىم ياكى پۇقرا
بولسۇن - شەرىئەت ئەھكاملىرىنى تەتبىقلاپ ئۇنى رىئاللىقتا
گەۋدىلەندۈرۈشكە كەلسەك، ئۇنىڭ ئۆزىگە خاس ھۆكۈمى بار.
بىز ئۇنى كىتابنىڭ ئاخىرىدا ئوتتۇرىغا قويىمىز.

بۇ يەردە شۇنى بىلىش كېرەككى، شەرىئەت ھەرقانداق
زامان ۋە ماكانغا تەتبىقلاشقا ماس كەلمەيدۇ دەپ ئېتىقاد
قىلىشنىڭ ئىشەنچلىك ۋە بۈيۈك ئالىملارنىڭ بىردەك قارىشىدا
دېندىن چىقىرىۋېتىلغانلىقىدا شەك - شۈبھە يوق.

2. شەرىئەتنى كىم تەتبىقلايدۇ؟

بۇ ھەرخىل ئىسلامىي ئېقىملار بىلەن ئەلمانىيلار (Secularism)
ئارىسىدا كۆپ مۇنازىرە قوزغىغان مەسىلىدۇر. بەزىلەر،
شەرىئەت پەقەت تۆت خەلىپە دەۋرىدىلا تەتبىقلانغان، چۈنكى
شەرىئەتنىڭ ھۆججەتلىرى چەكلىك، يۈز بېرىۋاتقان ھادىسىلەر
چەكسىز بولغانلىقى ئۈچۈن شەرىئەتنى ھەرقانداق زامان ۋە

[4] مائىدە سۈرىسى، 54 - ئايەت.

[5] مائىدە سۈرىسى، 47 - ئايەت.

ماكانغا تەتبىقلىغىلى بولمايدۇ، تەتبىقلاشقا ماس كەلمەيدۇ دەپ قارايدۇ. بەزىلەر ئەرەب ئىسلام ئەللىرىدىكى ھۆكۈمەتلەر شەرىئەتتىن يۈز ئۆرۈپ، شەرىئى ئەھكاملارنى ئەمەلدىن قالدۇردى، بۇ كۆپرلىقتۇر ۋە زىندىقلىقتۇر، دەپ قارايدۇ.

مېنىڭچە، شەرىئەت دېگەن كەلىمىدە مەقسەت قىلىنغان مەنىنىڭ روشەن بولماسلىقى بۇ دەتالاشنىڭ كېلىپ چىقىشىغا سەۋەب بولغان بولۇشى مۇمكىن. كۆپلىگەن مۇسۇلمانلار شەرىئەت دېگەن كەلىمىنىڭ ئەخلاقى ۋە قانۇنىي تەرىپىنى ئۇنتۇپ، ئۇنى پەقەت جىنايى ئىشلار قانۇنىي دەپلا چۈشىنىپ قالغان. مانا بۇ شەرىئەت دېگەن كەلىمىدىن مەقسەت قىلىنغان ئوقۇمنىڭ كۆپ ئادەملەردە غۇۋا ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ.

شەرىئەتنىڭ مەنىسى

شەرىئەت ئەمەلىيەتتە دىننىڭ بىر پۈتۈن ھالىتى دېگەنلىك بولىدۇ. بۇ ئاللاھنىڭ «**لَمْ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ**» ئاندىن سېنى بىز ئى پەيغەمبەر! دىن ئىشىدا روشەن بىر شەرىئەت ئۈستىدە قىلدۇق، شۇڭا سەن شۇ شەرىئەتكە ئەگەشكىن، بىلمەيدىغانلارنىڭ نەپسى خاھىشلىرىغا ئەگەشمىگىن»^[6] دېگەن سۆزىدىن مەلۇم بولىدۇ.

مۇپەسسىر تەبەرى بۇ ئايەتنىڭ تەپسىرى ھەققىدە: «شەرىئەت بىز سەندىن ئىلگىرىكىلەرنى ئەگىشىشكە بۇيرىغان مېتود ۋە پەيغەمبەر تۇتۇپ ماڭغان يولدۇر، سەن ساڭا بەلگىلەنگەن شەرىئەتكە ئەگەشكىن» دېگەن.

قەتادە: «شەرىئەت دېگەن پەرزىلەر، ئىلاھىي كۆرسەتمىلەر ۋە بۇيرۇق - چەكلىمىلەردىن ئىبارەتتۇر، سەن ئۇنىڭغا ئەگەشكىن» دەپ تەپسىرلىگەن.

ئىبنى زەبىد: «<شەرىئەت دىن دېمەكتۇر>، دەپ «شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ» <ئاللاھ سىلەرگە دىندىن نۇھقا تەۋسىيە قىلغان نەرسىنى، ساڭا بىز ۋەھىي قىلغان نەرسىنى دىن قىلىپ بەلگىلىدى> [7] دېگەن ئايەتنى ئوقۇغان ۋە ئايەتتىن مەقسەت نۇھ شەرىئەت يولغا قويۇلغان كىشىلەرنىڭ ئەۋۋىلى، سەن ئۇلارنىڭ ئاخىرسى بولسەن <دېگەن بولىدۇ> [8].

شەرىئەت ئەقىدە، ئىبادەت، ئەخلاق، ئەھكام ۋە مۇئامىلە تۈرلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان دىندىن ئىبارەت. كۆپ سانلىق مۇسۇلمانلار تارىختىن بېرى، ھاكىمىيەت دىنغا رىئايە قىلسۇن ياكى قىلمىسۇن، شەرىئى ئەھكاملارنىڭ كۆپ قىسمىنى ئەمەلىي ھاياتىدا تەتبىقلاپ كەلگەن. چۈنكى، شەرىئەت ئەھكاملىرىنىڭ 90% نى ھۆكۈمەت ئەمەس، بەلكى ئاۋام خەلق تەتبىقلايدۇ.

ئۇسۇلشۇناس (قانۇنشۇناس، پىرىنسىپشۇناس) ئالىملار شەرىئەتنىڭ مەقسەتلىرىنى دىن، ھايات، ئىززەت ئابروى، ئەقىل ۋە مال-مۈلۈكىنى قوغداش دەپ مۇئەييەنلەشتۈرگەن. شەرىئەتنىڭ يۇقىرىقى بەش تۈرلۈك مەقسەتلىرىدىن قايسىبىرىنى بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك شەكىلدە قوغداشقا، تەرەققىي قىلدۇرۇشقا مۇناسىۋەتلىك تىرىشچانلىق ۋە ئەمەلىي ھەرىكەتلەر ئېلىپ بېرىلسا، ئەمەلىيەتتە شەرىئەتنى تەتبىقلاش بولىدۇ. بۇنىڭغا ئاساسلىنىپ، بىز شەرىئەتنى تەتبىقلاش تۆۋەندىكى ئىشلارنى

[7] شۇرا سۈرىسى، 13 - ئايەت.

[8] تەپسىر تەبەرى، 85 / 21 - بەت.

ئۆز ئىچىگە ئالدىمۇ، دېيەلەيمىز:

- ياخشىلىققا بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسۇش ۋە كىشىلەرگە دىننى ئۆگىتىش.
- جەمئىيەتتىكى ئىشسىزلىق نىسبىتىنى ئازايتىش ۋە ئىش پۇرسىتى بىلەن تەمىنلەپ، كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش كەچۈرىشىگە ياردەم قىلىش.
- دەۋەتچىلەرنى يېتىشتۈرۈش ۋە ئۇلارنىڭ سەۋىيىسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈپ، خىزمەت قىلىشىغا مۇناسىپ شارائىت ھازىرلاش.
- مەدرىس، ئۇنىۋېرسىتېت ۋە ئىلمىي تەتقىقات مەركەزلىرىنى قۇرۇش.
- دوختۇرخانا ۋە ساقلىقنى ساقلاش مەركەزلىرىنى قۇرۇپ، كىشىلەرنىڭ تېببىي جەھەتتىكى ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش.
- ئەۋلادلارنى ياخشى تەربىيەلەش، ئاتا - ئانا ۋە ئايالغا ياخشى مۇئامىلە قىلىش، قوشنا - قولۇملارغا ياخشىلىق قىلىپ، سىلە - رەھىمنى ئۇلاش.
- كىشىلەرگە، بولۇپمۇ ئاجىزلاشقا ھەققىنى يەتكۈزۈپ بېرىش.
- شەرىئەتنىڭ جىنايىتى ئىشلار قانۇنلىرىنى ئىجرا قىلىش.
- كۈچلۈك ھەربىي قوشۇن قۇرۇپ چىقىش.
- خەلقنىڭ ھاياتىنى قولايلاشتۇرىدىغان ۋە ئۇلارغا ئارام بەخش ئېتىدىغان ئاممىۋىي ئەسلىھەلەرنى تەرەققىي قىلدۇرۇش، باغچا قۇرۇش، ئايروپورتلارنى قۇرۇپ، قاتناش ترانسپورت ئىشلىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ۋە يول ياساش.
- خىزمەتنى پۇختا قىلىش، خىزمەتنىڭ سۈپىتىگە كاپالەتلىك

قىلىش ۋە خىزمەت ۋاقتىغا رىئايە قىلىش.

• ھايۋاناتلارنى ئاسراش ۋە تەبئىي ھاياتلىقنى مۇھاپىزەت قىلىش.

• كىشىلەرگە راستچىل، سەمىمىي ۋە كەڭ قورساقلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىش.

• بىخەتەرلىككە كاپالەتلىك قىلىپ، زۇلۇم ۋە زوراۋانلىقنى چەكلەش.

• ياشلارنى ياخشى تەربىيىلەپ، ئۇلارنى مەسئۇلىيەتنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايدىغان سالاھىيەتكە ئىگە قىلىش قاتارلىقلار.

يۇقىرىقى ۋە شۇنىڭغا ئوخشىغان ئەمەللەر ئاللاھقا ئىبادەت قىلىش ۋە ئاللاھنىڭ بۇيرۇقىنى ئورۇنداپ، شەرىئەتنى تەتبىقلاش دائىرىسىگە كىرىدۇ.

بۇنىڭدىن مەلۇمكى، شەرىئەتنى تەتبىقلاشنى ھۆكۈمەتكە ئارتىپ قويۇش توغرا ئەمەس. بۇنداق قىلىش شەرىئەتنىڭ ئۈندىن توقۇزىنى يوققا چىقارغانلىق بىلەن باراۋەر. بىز يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتكىنىمىزدەك، شەرىئەت ھەكاملارنى تەتبىقلاشنىڭ ئاز بىر قىسمى ھۆكۈمەتكە باغلىق، كۆپ قىسمى شەخسكە باغلىق. شەرىئەت ھەكاملارنىڭ تەتبىقلىنىشىنى ھۆكۈمەتكە باغلاش شەرىئەتنى تەتبىقلاشتىكى ئەخلاقىي ۋە شەرىئى مەسئۇلىيەتتىن قاچقانلىق بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

يىغىنچاقلىغاندا، شەرىئەت ھەكاملارنىڭ كۆپ قىسمىنى تەتبىقلاش ھۆكۈمەتكە باغلىق ئەمەس. بۇ ھەرگىزمۇ ئەلمانلارغا ياكى دىنغا ئۆچ ھۆكۈمەتكە بويسۇنۇش دېگەندىن دېرەك

بەرمەيدۇ. بەلكى ئىسلامىي ھۆكۈمەتنىڭ قۇرۇلۇشى ھەممەيلەن ئۈمىد قىلىۋاتقان گۈزەل ئىش، لېكىن، ئىسلامىي ھۆكۈمەتنىڭ قۇرۇلغانلىقى شەرىئەت ئەھكاملىرىنىڭ تولۇق تەتبىقلانغانلىقىدىن دېرەك بەرمەيدۇ. تارىخقا قارايدىغان بولساق، دىننى تۇتۇپ ماڭغانلىقىنى دەۋا قىلىدىغان ياكى قارىماققا دىندارلىققا مايىل كۆرۈنىدىغان ھۆكۈمەتلەرنىڭ خەلققە ناچار مۇئامىلە قىلىشى دىنسىزلىقنىڭ تارقىلىشىغا ۋە دىننى ئەھكاملار بىلەن دىننى ئەخلاققا ئىسيان كۆتۈرۈش ھادىسىلىرىنىڭ كۆپىيىپ كېتىشىگە ئېلىپ بارغان بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى، كىشىلەر سىياسىي جەھەتتىن بېسىمغا ئۇچرىغاندا، ھۆكۈمەت ئىشىنىدىغان قىممەت قاراشلارغا قارشى چىقىش ئارقىلىق ئىنكاس قايتۇرىدۇ. بۇ تولىمۇ خەتەرلىك ئىش.

3. ئەڭ ئالىي قانۇنىي مەنبە قايسى؟

ئەلمانىيلار ۋە مۇسۇلمانلار ئارىسىدا دۆلەتنىڭ ئەڭ ئالىي قارار چىقىرىش مەنبەسىنى بەلگىلەش مەسىلىسىدە زور ئىختىلاپ بار، بۇ ئادەتتە «ئاساسىي قانۇننىڭ ئۈستىدىكى پىرىنسىپلار» دەپ ئاتىلىدۇ.

ئەڭ ئالىي قارار چىقىرىش مەنبەسى بولسا دۇنياقاراش، تەسەۋۋۇر، قىممەت - قاراشلار، چوڭ نىشانلار، ئىجتىمائىي مۇنا-سۈۋەتلەر ۋە ۋەتەنپەرۋەرلىك مەيدانى قاتارلىقلارنى شەكىللەندۈرىدىغان نەزەرىيە رامكىسىدۇر.

قۇرئان ۋە سۈننەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ۋەھىي ئىسلامدىكى ئەڭ ئالىي قارار چىقىرىش مەنبەسىنىڭ ئۇمۇرتقىسىنى

شەكىللەندۈرىدۇ. قۇرئان، سۈننەتكە ئىمان ئېيتىش ئىسلامغا تەۋە ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈشنىڭ ئۆلچىمى ھېسابلىنىدۇ.

بەزى دۆلەتنىڭ ئاساسىي قانۇنلىرىدا «ئىسلام - دۆلەت دىنى» دەپ بەلگىلەنگەن. بۇ ئاساسىي قانۇننىڭ بارلىق ماددىلىرىدا ئىسلامنى ئاساس قىلىدۇ دېگەنلىكتىن دېرەك بېرىدۇ. بەزى دۆلەتلەرنىڭ ئاساسىي قانۇنىدا «شەرىئەت قانۇن چىقىرىشنىڭ ئاساسلىق مەنبەسى» دەپ بېكىتىلگەن. بۇ ئاساسىي قانۇن تارماق قانۇنلىرى بىلەن بىرلىكتە شەرىئەتكە ئۇيغۇن كېلىدۇ، ئۇنىڭغا مۇخالپ ياكى قارشى كەلمەيدۇ دېگەنلىكتىن دېرەك بېرىدۇ.

ئەگەر بىز قانۇنىي مەنبەنى ھاياتنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىگە نىسبەتەن يېتەكچى رامكا دەپ قارىساق، ئۇنداقتا، بۇ بىزنىڭ بىردىن كۆپ پايدىلىنىش مەنبەسىگە ئىگە ئىكەنلىكىمىزنى بىلدۈرىدۇ. ئاساسىي قانۇن قانۇن مەنبەسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، شەخسنىڭ كولىپىكتىپ ھەرىكىتى ۋە باشقىلار بىلەن ئورناتقان ئالاقىسىگە ھۆكۈم قىلىدۇ. شۇنداقلا، ئۇنىڭ ئاممىۋى ھاياتقا، بولۇپمۇ ھەق - ھوقۇق، جازا ۋە تەدبىرلىرىدە كۆرسىتىدىغان تەسىرى نىسبەتەن ئالاھىدە بولىدۇ. ئەمما ئاساسىي قانۇننىڭ شەخسنىڭ خاس ھاياتىدىكى تەسىرى يوق دېيەرلىك بولىدۇ.

ئاساسىي قانۇن بىلەن بىرگە يەنە ئەقىدە، كۈلتۈر ۋە ئىجتىمائىي ئۆرپ - ئادەت مەنبەلىرىمۇ تېپىلىدۇ. بۇ مەنبەلەر كىشىلەرنىڭ ھاياتى ۋە يۈرۈش - تۇرۇشلىرىدا كۈچلۈك تەسىرگە ئىگە. مەسىلەن، بىر مۇسۇلماننى ئالساق، ئۇ زاكات

بەرگەندە مەخپىي بېرىدۇ، كېچىدە قىيامدا تۇرىدۇ ۋە رامزاننىڭ مۇشەققەتلىرىگە چىدايدۇ... ئۇ، بۇ ئىشلارنى ئاساسىي قانۇننىڭ تۈرتكىسى بىلەن ئەمەس، بەلكى ئەقىدىسىنىڭ تۈرتكىسى بىلەن قىلىدۇ. ئانا بالىسىغا مېھماننى قانداق كۈتۈش، قوشنىلارنىڭ بالىرىغا قانداق مۇئامىلە قىلىشنى ئۆگىتىدۇ، ئۇ بۇ ئىشلارنى ئۆرپ - ئادەتكە رىئايە قىلغانلىقتىن ۋە كىشىلەرنىڭ سۆز - چۆچەكلىرىدىن قورققانلىقىدىن قىلىدۇ، ھەرگىزمۇ ئاساسىي قانۇننىڭ كۈچى بىلەن قىلمايدۇ.

مەن بۇ يەردە كېسىپ ئېيتالايمەنكى، ئەقىدە ۋە ئۆرپ - ئادەتنىڭ كۈچى ئاساسىي قانۇننىڭ كۈچىدىن كۈچلۈك بولىدۇ. چۈنكى، كىشىلەر قانۇنغا ھىيلە ئىشلىتىشكە كۆنۈپ كەتكەن، قارايدىغان بولساق ئاساسىي قانۇن ۋە تارماق قانۇنلارنى جىنايەتچىلەرنى قوغدايدىغان شەكىلدە ئىزاھلايدىغان بىر تۈركۈم ئادۋوكاتلار تېپىلىدۇ.

ئەمما ئەقىدە كونترول قىلىپ تۇرغان مەسىلىلەردە مۇسۇلمانلار مەخپىي ۋە يوشۇرۇن ئىشلارنى بىلىپ تۇرىدىغان زاتنى رازى قىلىش ئۈچۈن شەرىئەتنى چىڭ تۇتىدۇ، ئەقىدىگە نىسبەتەن ھىيلە - مىكرىننىڭ ئەھمىيىتى يوق. چۈنكى، مۇسۇلمان ئاللاھنىڭ ئاشكارا ۋە مەخپىي ئىشلارنى بىلىپ تۇرىدىغانلىقىنى بىلىدۇ.

دۆلەتنىڭ قانۇنىنى قوغداشقا مەسئۇل بولغانلىقى ھەممىگە مەلۇم، ئۇ بارلىق پۇقرالارنىڭ قانۇنغا رىئايە قىلىشىنى تەلەپ قىلىدۇ. ئەمما ئۆرپ - ئادەتكە كەلسەك، ئۇنى جەمئىيەت قوغدايدۇ، ئۇنىڭغا قارشى چىققانلارغا جەمئىيەت رەددىيە بېرىدۇ. دېمەككى، ئۇنىڭ ئىشلارغا بولغان كۆزىتىشى ۋە

ھوقۇقى ھۆكۈمەتنىڭ كۈچىدىن كۆپ كۈچلۈك بولىدۇ.

يۇقىرىقى بايانلاردىن نېمە مەقسەت قىلىنىدۇ؟

مەن بۇ يەردە مۇھىم بىر نەرسىنى ئەسكەرتىمەكچىمەنكى، ئاساسىي قانۇننى يېتەكچى مەنبە قىلىش مەسلىسىنى ھەل قىلغۇچ كۈرەش دەپ قارىۋالماستىمىز كېرەك، ھەم ئۇنى ھەل قىلغۇچ مەسلىە قىلىشۇمۇ توغرا ئەمەس^[9]. بىز بىرقانچىلىغان دۆلەتلەرنىڭ «ئىسلام دىنى دۆلەت دىنى، شەرىئەت قانۇنىنىڭ مەنبەسى» دەپ بەلگىلەنگەنلىكىنى كۆرۈۋاتىمىز. بۇ دۆلەتلەر ئىسلامنى ئاساسىي قانۇن مەنبەسى دەپ بېكىتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ ئەدلىيە، سوت قاتارلىق ئورگانلىرىدا ئېغىر دەرىجىدە چىرىكلىك بار، كىشىلەرنىڭ ھەق - ھوقۇقلىرى زىيانكەشلىككە ئۇچرىغان ئەھۋاللار بار ۋە مەدەنىيەت ئەھۋالى ئېچىنىشلىق ھالەتتە^[10].

بۇنىڭدىن ئاساسىي قانۇن مەسلىسىگە سەل قارىسا بولىدىكەن دەپ چۈشىنىلىپ قالسا بولمايدۇ، ھەرقانداق جايدىكى سىياسەتكە كۆڭۈل بۆلىدىغان ھېچكىم ئۇنداق قارمايدۇ. مەن بۇ يەردە دېمەكچى بولغان مەسلىە شۇكى، كىشىلەرنىڭ ئاساسلىق مەنبەسى، ئۇلارنىڭ ئەقىدىسى ۋە ئۇلارنىڭ ئارزۇ - ئارمانلىرىدا يىلتىزى چوڭقۇر بولغان ھايات قارىشىدۇر. شۇنداقلا، جەمئىيەت كۆنۈپ ئادەتلەنگەن ۋە كىچىك

[9] يۇقىرىدا دەپ ئۆتكىنىمىزدەك قانۇننىڭ چەكلەش كۈچى چەكلىك، ئاساسىي قانۇن تاكامۇل بولغان بىلەن كىشىلەرنىڭ ئەقىدىسى ۋە ئەخلاقى ساغلام بولمىسا، يەنىلا جەمئىيەتتىكى مەسلىە تۈگىمەيدۇ، شەرىئەت تەتبىقلىنمايدۇ (تەرجىماندىن).

[10] قانۇن ئىسلامىي بولسىمۇ، شەخس ئىسلامىي بولمىغانلىقى ئۈچۈن بۇ تۈردىكى مەسلىلەر تۈگىمەيدۇ، شۇڭا قانۇن ئۆزگەرتىشتىن بۇرۇن ئۆزىنى ئۆزگەرتىش، شەرىئەتنى دۆلەتكە تەتبىقلاشتىن ئىلگىرى ئۆزىگە تەتبىقلاش لازىم (تەرجىماندىن).

ئەۋلادلارنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشىگە تەسىر كۆرسىتىۋاتقان ئۆرپ - ئادەت ئەنئەنىسىنىڭ جەمئىيەتنىڭ ئىسلاھ قىلىنىشى ياكى بۇزۇلىشىدا زور تەسىرى بار. بۇنىڭدىن مەلۇمكى، ئاساسىي ۋە يىراق مۇساپلىق كۈرەش ئاساسىي قانۇن مەسىلىسى ئەمەس، بەلكى ساغلام ئەقىدە يېتىلدۈرۈش، كەلگۈسى ئەۋلادلارنى ئىسلامىي ئەدەب - ئەخلاق بىلەن تەربىيەلەش، ئىجتىمائىي ئۆرپ - ئادەتلەرگە توغرا يېتەكچىلىك قىلىپ، كىشىلەرنىڭ ئارزۇ - ئارمانلىرىنى ئىمان بىلەن سۇغۇرۇپ، بۈيۈك ئىسلامىي قىممەت قاراش بىلەن تۇراقلاشتۇرۇش مەسىلىسىدۇر.

4. ئۆزگىرىشچان مەسىلە ھەققىدە قىسقىچە ئىزاھات^[11]

ئىسلامنىڭ مەڭگۈلۈك شەرىئەت ئىكەنلىكى قانۇن چىقىرىش مېتودىدىكى مۇھىم بىر ئىشنى مۇلاھىزە قىلىشىمىزنى تەقەززا قىلىدۇ. ئۇ بولسىمۇ ئىنسان ھاياتىدا زامان ۋە ماكاننىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ ئۆزگىرىدىغان مەسىلىلەردە شەرىئەت قىسقىچە توختالغان، بۇ ھەقتە يوليورۇق ۋە تەۋسىيە خاراكتېرىدىكى ئاز بىر قىسىم ھۆججەتلەر بىلەن كۇپايىلەنگەن. ئەمما ئىنسان ھاياتىدا زامان، ماكاننىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن

[11] ئىنسان ھاياتىدا مەڭگۈ ئۆزگەرمەيدىغان ۋە ھەمىشە ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان مەسىلىلەر بار. قارايدىغان بولساق، ئىنسان يارىتىلغاندىن تارتىپ ھازىرغىچە ئائىلە مۇناسىۋەتلىرى ئۆزگەرگەنلىكى يوق، ئىنساننىڭ ئەۋلاد قالدۇرۇشى ئۈچۈن يات جىنسقا موھتاج بولۇشى، ھاياتلىقنى داۋاملاشتۇرۇش ئۈچۈن يېمەكلىككە موھتاج بولۇشى دېگەندەك بۇ ئىشلار تا قىيامەتكىچە ئۆزگەرمەي داۋاملىشىدۇ، ئىسلام دىنى ئىنسان ھاياتىدىكى ئۆزگەرمەس مەسىلىلەرگە قارىتا تەپسىلىي ھۆكۈم چىقارغان. ئىنسان ھاياتىنى ساقلاش ئۈچۈن يېمەكلىككە موھتاج، شۇڭا ئىسلام دىنى ئۇنىڭغا ھالال - ھارام قائىدىسىنى بەلگىلەپ بەرگەن. ئىنسان ھاياتىدىكى ئۆزگىرىشچان مەسىلىلەر شەرىئەتنىڭ مەقسەتلىرى ئاساسىدا ئىنساننىڭ ئىجتىھادىغا تاپشۇرىلىدۇ، ئۇنى مۇجتەھىدلەر شەرىئەتنىڭ ئۆزگەرمەس ھۆكۈملىرىگە ئۇيغۇنلاشتۇرۇش ئاساسىدىكى ئىجتىھاد بىلەن بىر تەرەپ قىلىدۇ. (تەرجىماندىن).

ئۆزگەرمەيدىغان مەسىلىلەردە بولسا تەپسىلىي توختالغان ، تەپسىلىي يوليورۇق بەرگەن . مەسىلەن ، ئەقىدە ، ئىبادەت ، ئوخشىمىغان جىنسلىرى ئارىسىدىكى ئالاقىگە مۇناسىۋەتلىك مەسىلىلەردە شەرىئەتتە تەپسىلىي ھۆججەتلەر بار . شۇڭا ، مۇسۇلمان خەلقنىڭ مەدەنىيەت ئەھۋالى قانداق ئۆزگەرسۇن ، ئۇلارنىڭ ياشىغان مۇھىتلىرى قانچىلىك يىراق بولسۇن ، پېشىن نامزىنى بەش رەكەتلىك ئوقۇش ، بامداتتىن شامغىچە رامزان تۇتۇش ئورنىغا ، پېشىندىن شامغىچە رامزان تۇتۇشتەك ئېھتىياج تۇيمايدۇ . شۇنداقلا ئەر بىلەن ئايالنىڭ ئورنى ئالمىشىپ ، ئايال ئەرگە ئەلچى كىرگۈزىدىغان ، مەھرەنى ئايال ئۈستىگە ئالىدىغان ياكى تالاق ھوقۇقىغا ئايال كىشى ئىگە بولۇشتەك ئەھۋاللارغا مەجبۇرلۇق ھېس قىلمايدۇ . چۈنكى ، بۇ ئىشلار زامان ۋە ماكاننىڭ تەسىرىدىن خالىي ئىشلار بولۇپ ، بۇ مەسىلىلەر ھەققىدىكى ھۆججەتلەرنىڭ كۆپلۈكى ئىجتىھاد دائىرىسىنى تارايتقان ۋە ئۇنى ئىجما دائىرىسىگە^[12] كىرگۈزگەن . يەنى بۇ مەسىلىلەر ھەققىدىكى ئىختىلاپ جۈزئى مەسىلىلەردە بولىدۇ ، ئاساسىي غول مەسىلىدە ئىختىلاپ بولمايدۇ . ئىسلامنىڭ ئەمەلىي ئاساسلىرى بولغان ناماز ، زاكات ، رامزان ۋە ھەج قاتارلىق كۆرسەتمىلەردە بۇ مەسىلە ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ .

شۇرا (كېڭەش) ، ئۆكتىچى كۈچلەرنى رەتكە سېلىش ، ھوقۇق ئۆتكۈزۈپ بېرىش ، ھۆكۈمەت تەشكىللەش ، خەلقئارالىق ئالاقە ، سوت ، سانائەت ، ئىقتىساد ۋە شۇنىڭغا ئوخشىغان ئىشلار زامان ، ماكاننىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان ئىشلار بولۇپ ، شەرىئەت بۇ مەسىلىلەردە يوليورۇق خاراكتېرىدە

[12] بىرلىككە كېلىنمەن ئىشلار .

پىرىنسىپال مەسىلىلەردە توختالغان. ئۇنىڭ ئومۇمىي يۆنىلىشى ۋە تەپسىلىي پىلانى ھەققىدە ئىنتايىن ئاز بىر قىسىم ھۆججەتلەر بىلەنلا كۆپايىلەنگەن. ئىسلامدا ھۆججەتلەر كۆپ بولغاندا ئىجتىھاد دائىرىسى تارىيىدۇ، ھۆججەتلەر ئاز بولغاندا ئىجتىھاد دائىرىسى كېڭىيىدۇ. بۇ، ئەمەلىيەتتە ئىسلام دىنىنىڭ كاتتىلىقى ۋە مۇكەممەللىكىدىن دېرەك بېرىدۇ.

شەرىئەت بەزىدە ئۆزگىرىشچان مەسىلىلەرگە نىسبەتەن ئىپادە بىلدۈرمەيدۇ، ئۇ ھەقتە ھېچقانداق يوليورۇق بەرمەيدۇ. بۇ ئەقلىمىز بىلەن ئىجتىھاد قىلىش ۋە يېڭى پىكىرلەرنى دادىللىق بىلەن ئوتتۇرىغا قويۇشقا تولۇق پۇرسەت يارىتىپ بېرىش ئۈچۈندۇر. شەرىئەتنىڭ بەزى مەسىلىلەردە ئىپادە بىلدۈرمەسلىكى ئاللاھنىڭ بەندىلىرىگە قىلغان رەھمىتى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. رەسۇلۇللاھ بۇ توغرىدا: «ئاللاھ پەرز قىلغان ئىشلارنى زايىا قىلماڭلار، بەلگىلەپ بەرگەن دائىرىدىن ھالقىپ كەتمەڭلار، ھارام قىلغان ئىشلاردا ئاللاھنىڭ ئەمرىگە خىلاپلىق قىلماڭلار، سىلەرگە ئۇنتۇپ قېلىپ ئەمەس، بەلكى رەھمەت قىلىپ سۈكۈت قىلغان ئىشلارنى كۈچىلىماڭلار» دېگەن [13].

كائىناتنىڭ كېڭىيىشى، ھاياتلىق نىزامىنىڭ كۈندىن - كۈنگە كېڭىيىپ مۇرەككەپلىشىشى تەسەۋۋۇرىمىز، باشقۇرۇش تۈزۈملىرىمىز ۋە ئىسلاھات تەدبىرلىرىمىزنىڭ زاماننىڭ ئۆتۈشى بىلەن كونىراپ، يېڭىلىق يارىتىشقا موھتاج ئىكەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ. بەزى تەدبىرلەر ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ، يېڭى تەدبىر بەلگىلىنىشكە ئېھتىياج چۈشىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن «ئىلگىرىكى

[13] دارىنقۇتنى رىۋايەت قىلغان، ھەسەن ھەدىس.

باسقۇچ كېيىنكى باسقۇچنى ئۆزىگە سىغدۇرالمىدۇ» - يەنى ھەر ئىشنىڭ ۋاقتى سائىتى بار، بۈگۈنگە ماس كەلگەن تەدبىر ئەتىگە ماس كەلمەسلىكى مۇمكىن - دەيدىغان مېتود قائىدىسى بۇنى تېخىمۇ ئىزاھلاپ بىرىدۇ.

تابىئىنلار دەۋرىدىكى شەھەرلىشىش ۋە مەدەنىيەتلىشىشنىڭ تەرەققىياتى ساھابىلەر قالدۇرۇپ كەتكەن پەتىۋا، ئىجتىھاد ۋە ئىدارە تۈزۈمىنىڭ بۇ دەۋرنىڭ كۈلتۈر ئېھتىياجىنى قامدىيالمايدىغانلىقىنى ئىپادىلىدى. شۇڭا، تابىئىنلار ئىجتىھاد قىلدى ۋە باشقا ئۈمىمەتلەرنىڭ تەجرىبىلىرىدىن پايدىلاندى. مانا بۇ، مۇسۇلمانلار ھەرقايسى ئەسىرلەردە داۋاملاشتۇرغان ۋە دەۋرىمىزدىمۇ قىلىشقا تېگىشلىك بولغان ئىشتۇر.

مەلۇم بىر ساھە ياكى مەلۇم بىر مەسىلىدە ھۆججەت ئاز بولسا، ئۇ مەسىلىدە ئىجتىھاد كۆپ بولىدۇ. ئۇ مەسىلىدە كەسكىن دەلىل - پاكىت بولمىغانلىقى ئۈچۈن، بىز ئۇ ھەقتە كۆپلىگەن ھەرخىل قاراشلارنى قوبۇل قىلالايمىز ۋە ئۆزىمىزنىڭ ئاجىز مەيداندا ئىكەنلىكىمىزنى ھېس قىلىمىز. بۇ بىزدىن تۆۋەندىكى ئىشلارنى تەلەپ قىلىدۇ:

ئىختىلاپلىق مەسىلىنى كەڭ قورساقلىق بىلەن مۇزاكىرە قىلىش ۋە ئىمام شافىئىي ئوتتۇرىغا قويغان پىرىنسىپقا رىئايە قىلىپ، بەلكىم قارشى تەرەپنىڭ توغرىدۇ، دېگەن پوزىتسىيە بىلەن مۇئامىلە قىلىش كېرەك. ئىمام شافىئىي: «بىزنىڭ كۆزقاراشىمىز توغرا، خاتا بولۇپ قېلىش ئېھتىمالىمۇ بار. باشقىلارنىڭ كۆزقاراشى خاتا، توغرا بولۇپ قېلىش ئېھتىمالىمۇ بار» دېگەندى.

بۇنىڭدىن مەلۇمكى، پىكىرىمىزنى كەسكىنلىك ۋە جەزمىيەتتىن يىراق ھالدا ئىجتىھاد ۋە كۈچلۈك ئېھتىماللىقنى ئىپادىلەيدىغان

شەكىلدە ئوتتۇرىغا قويۇشسىز مۇناسىپ. ئىمام جۇۋەينى «غىياسۇل ئۆمەم» ناملىق كىتابىدا ئىمام ماۋەردىنىڭ «ئەھكام سۇلتانىيە» ناملىق كىتابىدا، ئېھتىماللىقنى ئىپادىلەيدىغان قاراشلارنى قەتئىيلىكىنى ئىپادىلەيدىغان شەكىلدە ئوتتۇرىغا قويغانلىقىنى تەنقىدلەپ مۇنداق دېگەن: «ھاكىمىيەت، سىياسىي تۈزۈم ۋە شۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك ئىشلار شەرئى سىياسەت چۈشەنچىسىگە ئائىت مەسىلە قاتارىغا كىرىدۇ. شەرئى سىياسەت مەسىلىلىرى ھۆججەت ئاز بولغانلىقى ئۈچۈن ئىجتىھاد ئۈستىگە قۇرۇلغان بولىدۇ، ئۇنداق بولغانىكەن، بۇ مەسىلە ھەققىدىكى پىكىرلەرنى ئېھتىماللىقنى ئىپادىلەيدىغان شەكىلدە ئوتتۇرىغا قويۇش كېرەك ئىدى. ئەمما ماۋەردى ئۇنداق قىلمىغان، بۇنى ئۇنىڭ كىتابىنى ئوقۇغان ھەرقانداق كىشى ھېس قىلالايدۇ»^[14].

5. سىياسىي چۈشەنچىمىزدىكى كەمچىللىكلەر

ئىنسان بىر تەرىپى بولغان ھەرقانداق ئىلىم - مەرىپەتلەر، ئەھۋاللار ۋە مەسىلىلەر مۇرەككەپلىككە ۋە غۇۋالىققا مايىل بولىدۇ ھەمدە ئۇنىڭغا توغرا مۇئامىلە قىلىش تەسلىشىدۇ. قانداق بىر مەسىلىدە ئىنسان مەۋجۇتلۇقى قويۇق بولىدىكەن، ئۇنىڭغا توغرا مۇئامىلە قىلىش ئىنتايىن تەس بولىدۇ. بۇ ھاياتلىقتا ۋە ئىنساننىڭ بارلىق ئىشلىرىدا جارى بولۇۋاتقان ئىلاھىي قانۇنىيەت. دۆلەت ۋە ھۆكۈمەتنىڭ خەلقنىڭ ئاممىۋى ھاياتىغا مۇناسىۋەتلىك ئىشلارنى ئىدارە قىلىدىغانلىقى ھەممىگە مەلۇم، شۇنىڭ ئۈچۈن ئومۇمىنىڭ ئىشىغا مۇناسىۋەتلىك چۈشەنچىنىڭ پىشىپ - يېتىلىشى شەخسنىڭ ئىشىغا مۇناسىۋەتلىك چۈشەنچىگە قارىغاندا ۋاقىت ۋە تىرىشچانلىققا

[14] ئىمام جۇۋەينى، «غىياسۇل ئۆمەم»، 142 - بەت.

كۆپرەك موھتاج بولسۇ. بۇ پەرز ئەين بىلەن پەرز كۇپايىگە ئالاقىدار مەسىلىدە روشەن ئىپادىلىنىدۇ. پەرز ئەينگە مۇناسىۋەتلىك مەسىلىلەردە يېزىلغان كىتابلار ئىنتايىن كۆپ ۋە روشەن، ئەمما پەرز كۇپايىگە ئائىت مەسىلىلەردە يېزىلغىنى بولسا مۇرەككەپ ۋە غۇۋا بولىدۇ. بۇنىڭ سەۋەبى، پەرز ئەيننىڭ ئويىپكىتى شەخس بولغانلىقى، پەرز كۇپايىنىڭ ئويىپكىتى جەمئىيەت بولغانلىقى ئۈچۈندۇر.

ئىسلام ئۈمىتى ناھايىتى ئۇزۇن مۇددەت مەدەنىيەت چۈشكۈنلۈكى ۋە تەرەققىياتتا چېكىنىش دەۋرىنى باشتىن كەچۈردى، بۇ دەۋر بىر قانچە ئەسىر داۋاملاشتى. بۇ دەۋرلەردە ئاتا - بوۋىلارنىڭ، ئەجدادلارنىڭ گەپ - سۆزلىرى مۇقەددەس ئورۇنغا ئۆتۈپ، ۋەھىي رامكىسى ئىچىدە ئېلىپ بېرىلغان ئىجتىھادلار ۋەھىيگە ئوخشاش مەسۇم قىلىندى. ھالبۇكى، مۇسۇلماندىن شەرئى ۋە قانۇنىي ئىشلارنىڭ مەنبەسى بولغان ۋەھىي بىلەن شەرئى ئەھكاملار ۋە ئىجتىھاد نەتىجىلىرى تەتبىقلىنىدىغان رېئاللىق ئارىسىدا، توختىماستىن ئەقىل ئىشلىتىش تەلەپ قىلىنغان ئىدى.

شەرئى ئىلىمدا پىشىپ - يېتىلگەن مۇسۇلمان ئالىم خۇددى ئىلگىرىكى ئالىملار ئۆز دەۋرىنىڭ ئېھتىياجلىرى ئۈچۈن ئىجتىھاد قىلغىنىدەك بۇ دەۋرنىڭ ئېھتىياجلىرى ئۈچۈن ئىجتىھاد قىلىشى كېرەك ئىدى. لېكىن مەدەنىيەت چۈشكۈنلۈكى ھەممە نەرسىنى بۇزدى، بۇ جەرياندا ئەقىلنىڭ ھەرىكىتى خۇددى پۇت - قولنىڭ ھەرىكىتىگە ئوخشاپ قالدى. ئاممىۋى ھايات تەرەققىيات ۋە ئۆزگىرىشكە دۇچ كەلگەندە، ئەقىل يېڭى

ۋەزىيەتكە يېتەكچىلىك قىلىش ۋە ئۇنىڭ مەسىلىلىرىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن زۆرۈر پەتىۋالارنى چىقىرىشقا ۋە فىقھى ھۆكۈم بىلەن تەمىنلەشكە قىزىقتۇرىدۇ.

ئىنسانىيەت بىلىملىرى ۋە ئىجتىمائىي بىلىملەر رېئال ھاياتنىڭ مېۋىسىدۇر. شۇڭا، بۇ پەنلەر تەرەققىي قىلىپ ۋە ئۆزگىرىپ تۇرغاندا، ئەقىل ئۇنىڭ بىلەن زەرەتلىنىشى ۋە ئۇنى نەزەرىيەلەشتۈرىدىغان كۆپ ئىشلارنى قىلىشى كېرەك. بۇنىڭ مىسالىنى ئۆتكەن ئوتتۇز يىل جەرياندىكى ئىسلام ئىقتىساد ئىلمىدىن روشەن كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئۆسۈم بانكىلىرى ۋە ئىسلامى بانكىلارنىڭ دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا تارقىلىشى، تىجارەت ۋە ئىقتىسادىي پائالىيەتلىرىنى راۋاجلاندۇرماقچى بولغان كىشىلەرنىڭ كۈنسىرى كۆپىيىشى، ئىسلامى ئۈنۈپىرىستىتېلىرى ۋە باشقا ئۈنۈپىرىستىتېلەردە ئىقتىساد فاكولتېتلىرىنىڭ ئېچىلىشىغا تۈرتكە بولدى. شۇنداقلا مەخسۇس ئىقتىساد، سودا ئىشلىرىنى تەتقىق قىلىدىغان پەتىۋا ئورگانلىرىنىڭ قۇرۇلۇشىمۇ سەۋەب بولدى. شەرىئەتنى مەنبە قىلغان ئىقتىساد فىقھىسىنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ياردەمچى بولىدىغان يۈزلەپچە ئىلمىي تەتقىقات ۋە مۇھاكىمە يىغىنلىرىنىڭ ئېچىلىشىغا سەۋەب بولدى. ئىسلام دۇنياسىدىكى سىياسىي تۈزۈم ۋە ھۆكۈمەتلەر ھەرىكەتچانلىققا قارىغاندا قاتمىللىققا يېقىن بولغانلىقى ئۈچۈن، سىياسىي ساھە بۇنداق گۈللىنىشكە ئېرىشەلمىدى.

سىياسىي چۈشەنچە ياكى شەرىئى سىياسەت نامى بىلەن تونۇلغان بۇ ئىلىم تارىختىن بېرى ئىسلام فىقھىسىدىكى ئەڭ ئاجىز نۇقتا بولۇپ كەلدى. بۇنىڭ سەۋەبى رېئال ھاياتلىقنىڭ

چۈشكۈنلۈكى بولماستىن، بەلكى سىياسىي فىقھنىڭ تەرەققىي قىلىشى كۆپ ھاللاردا ئومۇمىي ئىشلارغا، جۈملىدىن ئىلمىي ئىشلارغا رىياسەتچىلىك قىلىۋاتقان ھۆكۈمدارلارنىڭ قىزىقىشى بىلەن ماس كەلمىگەنلىكى ئىدى. ئەمما ئىبادەتكە مۇناسىۋەتلىك تەرەپتە بولسا، ئىجتىھاد ئەركىن، چەكلىمىسىز ئىدى.

شۇنىڭ بىلەن بىرگە، ئىسلام تارىخىدا كۆپلىگەن ئۇرۇشلار، توقۇنۇشلار ۋە چوڭ مالىمانچىلىقلار يۈز بەردى. بۇ ئەھۋال فىقھشۇناسلارنى فىتىئىگە ياكى مالىمانچىلىققا چۈشۈپ قېلىش، دۆلەتنىڭ پارچىلىنىپ كېتىشى ۋە جەمئىيەتتە بۆلگۈنچىلىك يۈز بېرىشىدىن ئەنسىرەيدىغان ھالەتكە كەلتۈرۈپ قويدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇلار مۇسۇلمانلارنىڭ بىرلىكى ۋە جەمئىيەتنىڭ مۇقىملىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، غەلبە قىلغان تەرەپنىڭ ھاكىمىيەتكە ئىگە بولۇشىنى قانۇنلۇق بولۇشقا ئۇيغۇن دەپ قارىدى. لېكىن، بۇ ئىسلام سىياسىي سىستېمىسىنىڭ نەزەرىيىۋى ئاساسىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ۋە مۇسۇلمانلار پارلاق مەدەنىيەت تارىخىدا باشتىن كەچۈرگەن غايەت زور سىياسىي مەغلۇبىيەتنى تەنقىدلەش بەدىلىگە كەلدى.

ئىسلامنىڭ سىياسىي چۈشەنچىسى بىرقانچە نۇقتىدىن ئۆزلۈكسىز تەرەققىي قىلدۇرۇلۇشقا موھتاج:

1) ئىسلام شەرىئىتىنىڭ مەڭگۈلۈك شەرىئەت بولغانلىقى ھەرقايسى دەۋردىكى كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتتىكى كۆپلىگەن بوشلۇقلارنى دەۋرنىڭ تەلپى ۋە شارائىتىغا قارىتا ئىلمىي ئىجتىھاد ئارقىلىق تولدۇرۇشنى تەقەززا قىلدۇ. ئىجتىمائىي ھاياتتا ئىجتىھاد ئارقىلىق تولدۇرۇلۇشى كېرەك

بولغان نۇرغۇنلىغان بوشلۇق بولغانلىقى ئۈچۈن، قۇرئان ۋە سۈننەتتە شۇرانىڭ قارارنى ئىجرا قىلىش ۋاجىپمۇ ياكى ھاكىم شۇرادىن پايدىلىنىپ ئۆزى توغرا دەپ قارىغان ئىشنى قىلامدۇ؟ دېگەن مەسىلىدە ئېنىق بىر ھۆججەت يوق. شۇنداقلا ئۆكتىچىلەرگە قانداق مۇئامىلە قىلىش كېرەك، سىياسىي پارتىيەلەرنىڭ قۇرۇلۇشى جەزمۇ ياكى جائىز ئەمەسمۇ؟ ھاكىم، پارلامېنت ئەزالىرى قانداق سۈپەت ۋە سالاھىيەتكە ئىگە بولۇشى كېرەك؟ ھوقۇق قانداق شەكىلدە ئۆتكۈزۈپ بېرىلىدۇ؟ دېگەن مەسىلىلەردە ئېنىق ۋە تەپسىلىي ھۆججەت تېپىلمايدۇ.

يۇقىرىدا ئىشارەت قىلىنغان ئىشلار ئۆزگىرىشچانلىققا ئىگە ئىشلار بولۇپ، شەرىئەت بۇ ھەقتە ھەرقايسى خەلق ۋە ھەرقايسى دەۋرگە ماس كېلىدىغان كونكرېت ۋە تەپسىلىي بەلگىلەمە چىقارمىغان. شۇڭا بۇ بۇشلۇقنى تولدۇرۇش ئۈچۈن ئىجتىھاد قىلىش ھەرقايسى دەۋردىكى ئالىملارغا ۋاجىب بولىدۇ. چۈنكى، بۇ بوشلۇق تولدۇرۇلمىغاندا، نۇرغۇنلىغان پايدىلىق ئىشلار زايىا بولۇپ كېتىدۇ ھەمدە قالايمىقانچىلىق ۋە فىتىنلەرنىڭ يۈز بېرىشىگە سەۋەب بولىدۇ. «ۋاجىبنىڭ ئادا قىلىنىشىغا ۋاسىتە بولىدىغان ئىشنىمۇ ۋاجىب» دېگەن فىقھىي قائىدىسىگە بىنائەن يۇقىرقى ئىشلارنى ئورۇنداش ۋاجىب بولىدۇ.

2) ئىنسان ئورۇندايدىغان ئىشلار ئىبادەت ۋە ئادەت دەپ ئىككى تۈرگە بۆلىنىدۇ:

ئىبادەت: ئىنسان ئاللاھقا يېقىنلىشىش ۋە گەدىنىگە يۈكلەنگەن مەسئۇلىيەتنى ئادا قىلىش مەقسىتىدە ئورۇندايدىغان ئەمەللەرنى كۆرسىتىدۇ. ئىبادەت ئۆزى خالىغانچە قىلىنمايدۇ،

بەلگىلەنگەن بولىدۇ، بەلكى دەلىلگە موھتاج بولىدۇ. چۈنكى، ئاللاھقا ئاللاھ ياخشى كۆرمەيدىغان نەرسە بىلەن يېقىنلاشقىلى بولمايدۇ.

ئادەت: ئىنسان ھاجىتىنى راۋا قىلىش، قىزىقىشى ۋە مەنپەئەتنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش، شۇنداقلا مەۋجۇتلۇقنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن قىلغان ئەمەللەر ئادەت دائىرىسىگە كىرىپ كېتىدۇ. يېيىش - ئېچىش، سودا - سېتىق، يىزا - ئىگىلىك، سانائەت، سەپەر قىلىش... ۋە شۇنىڭغا ئوخشىغان ئەمەللەرگە قارايدىغان بولساق، ئۇنىڭدىكى ئەسلىي پىرىنسىپ مۇباھلىقتۇر. شۇڭا، مۇسۇلمان بىر ئىشنىڭ ھاراملىقىغا ياكى چەكلەنگەنلىكىگە ئېنىق دەلىل بولمىغاندا، ئېھتىياجغا ئۇيغۇن ھالەتتە بۇ ئىشلاردىن پايدىلانسا بولىدۇ. ھالانى ھارام قىلىش ھارامنى ھالال قىلغانغا ئوخشاشلا جىنايەت ھېسابلىنىدۇ. ئاللاھ بۇ توغرىدا: «أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ ۗ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ»، «ياكى بولمىسا ئۇلارنىڭ ئاللاھ رۇخسەت قىلمىغان نەرسىلەرنى دىن قىلىپ بېكىتكەن شېرىكلىرى بارمۇ؟ ئاللاھنىڭ كەسكىن ھۆكۈمى بولمىسا ئىدى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئەلۋەتتە ھۆكۈم چىقىرىلغان بولاتتى، ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلغۇچىلار قانتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ» دېگەن [15].

يەنە: «قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنَ الرَّزْقِ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَدْنَىٰ لَكُمْ ۗ أَمْ عَلَىٰ اللَّهِ تَفْتَرُونَ» ئېيتقىنكى، «ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ! سىلەرگە ئاللاھ چۈشۈرگەن رىزىقتىن

بەزىسىنى ھارام، بەزىسىنى ھالال قىلىدىڭلار، ئاللاھ سىلەرگە مۇنداق قىلىشقا رۇخسەت قىلدىمۇ؟ ياكى ئاللاھقا يالغانى چاپلامسىلەر؟» [16].

شەيخۇلئىسلام ئىبنى تەيمىيە: «ئىنسانلاردىكى ئازغۇنلۇق پەقەتلا ئاللاھ يولغا قويمىغان نەرسىنى دىن قىلىپ تۇتۇۋېلىش ياكى ھارام قىلمىغان نەرسىلەرنى ھارام قىلىۋېلىشتىن ئىبارەت ئىككى ئىشتىن كېلىپ چىقىدۇ» دېگەن [17].

بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئادەتكە تەۋە ئىشلاردىكى ئەسلىي پىرىنسىپ ئەركىن ھەرىكەت قىلىش، نەزەرىيەلەشتۈرۈش ۋە قائىدىگە سېلىشتۇر. شەكسىزكى، ھۆكۈمرانلىق ئىشلىرى ئىبادەتكە دائىر مەسىلە بولماستىن، بەلكى ئادەتكە دائىر مەسىلىدۇر. بۇ بەزى ئادەت ۋە مۇباھ ئىشلار بىلەن ئاللاھقا يېقىنلاشقىلى بولمايدۇ دېگەندىن دېرەك بەرمەيدۇ. بەلكى ئادەت ئىبادەتكە ۋاسىتە بولۇش ئۈچۈن قىلىنغاندا، ئىبادەتكە ئايلىنىدۇ. خۇددى، تەھەججۇدگە تۇرۇش ئۈچۈن كەچتە بالدۇر ئۇخلاشقا ئوخشاش.

3) دەسلەپكى دەۋردە ئىسلامنىڭ سىياسىي تۈزۈمنىڭ فىقھىي نەزەرىيەسى مۇقىم چېگراسى بولمىغان پەتھ دۆلەتلىرىنىڭ مەۋجۇتلۇقى ئاساسىغا قۇرۇلغان ئىدى. ئۇ بۈگۈنكى كۈندىكى ئەھۋالغا ئوخشىمايدىغان سىياسىي تۈزۈمنىڭ بولۇشىنى تەلەپ قىلاتتى. بۈگۈنكى دۆلەتلەرگە قارايدىغان بولساق، ئىنچىكە بەلگىلەنگەن مۇئەييەن چېگرالىرى بار.

[16] يۈنۈس سۇرىسى، 59 - ئايەت.

[17] «ئىسلام جەمئىيىتىدىكى سىياسىي چۈشەنچىلەرنى يېڭىلاش» 26 ۋە 27 - بەتلەرگە قاراڭ.

ئىمپېرىيە دۆلىتىدە دۆلەتنىڭ كىچىك دۆلەتلەرگە پارچىلىنىش خەۋپى پۈتۈن ئورگانلارغا تەسىر كۆرسىتىدۇ. شۇڭا، ئىمپېرىيە دۆلىتىدە ھاكىمىيەت خەلىپە ياكى دۆلەت رەئىسىنىڭ قولىغا مەركەزلىشىدۇ. ئەمما بۈگۈنكى كۈندىكى رايون خاراكتېرلىك دۆلەتلەر ھاكىمىنىڭ ھوقۇقىنى مۇئەييەن دەرىجىدە چەكلەش ئۈچۈن، ھوقۇقنىڭ تەڭپۇڭ ھالدا تەقسىملىنىشىنى تاللايدۇ. مانا بۇ شەرتتە مەقسەتلىرىنى ئەڭ گۈزەل شەكىلدە نامايان قىلىش ئۈچۈن سىياسىي چۈشەنچىنى يېڭىلاشقا ۋە ئۇنى تەنقىد قىلىشقا تۈرتكە بولىدىغان ئامىللارنىڭ بىرىدۇر.

4) سىياسەت مۇمكىنچىلىك سەنئىتىدۇر؛ سىياسەت دېگەن ئومۇمىي ئىشلارنى ئىدارە قىلىش ماھارىتىدۇر؛ پايدا - زىياننىڭ ئارىسىنى تەڭپۇڭلاشتۇرۇش ماھارىتىدۇر؛ شۇنداقلا دوستىنى كۆپەيتىپ، دۈشمەننى ئازايتىش سەنئىتىدۇر. بۇ ئۇقۇمدىكى سىياسەت مەلۇم مىللەت ياكى بىر دۆلەت سەۋىيەسىدە ئەمەس، بەلكى دۇنياۋى سەۋىيەدە يۈرگۈزۈلىدۇ.

مۇشۇ نۇقتىدىن، بۈگۈنكى دۇنيا ھاكىمىيەت سىستېمىلىرىدا سۈزۈك بولۇش، شۇرانى ئەمەلگە ئاشۇرۇش، چىرىكلىككە ۋە ھوقۇقنى مونوپۇل قىلىۋېلىشقا قارشى تۇرۇش ھەمدە ئۆكتىچىلەرگە قانداق مۇئامىلە قىلىش دېگەندەك مەسىلىلەردە مول تەجرىبىلەر تېپىلىدۇ. مۇسۇلمانلار سىياسىي مەسىلە توغرىسىدا كەلگەن سىياسىي پىرىنسىپلار ۋە روشەن ھۆججەتلەر رامكىسى ئاساسىدا ئىجتىھاد قىلىش ئارقىلىق سىياسىي ھاياتىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشتا بۇ تەجرىبىلەردىن پايدىلىنىشى

كېرەك. مەسىلەن، قەدىمدە فىقھشۇناسلار ئۆز دەۋرىنىڭ تەجربىسىگە بىنائەن خەلىپىلىككە قانداق كىشى لايىق، ئۇ قانداق سالاھىيەتنى ھازىرلىشى كېرەك؟ دېگەن نۇقتىلارغا دىققەتنى مەركەزلەشتۈرگەن ئىدى. كېيىن بۇنىڭ پايدىسىنىڭ چەكلىك ئىكەنلىكى ئايدىڭ بولدى. چۈنكى، خەلىپىدە ھازىرلىنىشى كېرەك دېيىلىۋاتقان سۈپەتلەرنىڭ كۆپىنچىسىدە نىسپىيلىق ۋە غۇۋالىق بار ئىدى. ئەمما بۈگۈنكى كۈندىكى تەشكىلى تەجربە ھۆكۈمەت ۋە خەلق بىردەك بويسۇنىدىغان سىياسىي تۈزۈمنى ياخشىلاشقا مايىل بولماقتا. چۈنكى، پۇختا بولغان ۋە تەرەققىي قىلغان سىياسىي تۈزۈم ھاكىمىيەت بېشىدىكىلەرنىڭ ۋە خەلقنىڭ ھوقۇق - مەجبۇرىيىتىنى ئېنىق بەلگىلەپ بېرىدۇ. شۇنداقلا قان ئېقىتىماستىن ئىقتىدارسىز ياكى چىرىكلەشكەن ھاكىمىيەتتىن قۇتۇلۇش پۇرسىتى يارىتىپ بېرىدۇ.

بۇ بۆلەكنىڭ ئاخىرىدا سىياسىي تۈزۈمنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ئۈچۈن كولىپكتىپ ۋە مۇئەسسەسەلەشكەن ھالدا ئىجتىھاد ئېلىپ بېرىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى تەكىتلىمەكچىمەن. چۈنكى بۇ كىشىلەرنىڭ ئىشەنچ قىلىشىغا ۋە ھەقىقەتكە يېتىپ بېرىشىغا تېخىمۇ لايىق مەسىلىدۇر.

6. باشقىنى تالاش كىرىزىسى

ئەرەب باھارى ئىنقىلابى يۈز بەرگەندە كۆپلىگەن كىشىلەر سىياسىي ساھەدە چوڭ كىرىزىسنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ھېس قىلدى. بۇ كىرىزىس، ئاساسىنى كۈچەيتىش كېرەك بولغان سىياسىي

تۈزۈمىدىكى چوڭ پارچىلىنىش سەۋەبىدىن بولغان ئىدى. بىزنىڭ مۇسۇلمان جەمئىيىتىمىزدە، خەلىپىلىك قۇرۇش ياكى ئىسلامى ئەمىرلىك قۇرۇش پىكىرى كۆپ سانلىق ياشلارنى ئۆزىگە جەلپ قىلىدىغان پىكىردۇر. ئەمەلىيەتتە مۇساھابىلەر دەۋرى گەرچە بىزدىن يىراقلاپ كەتكەن بولسىمۇ، ئەمما يەنىلا كۈچلۈك تەسىرگە ئىگە.

لېكىن ھازىر زامان ئۆزگەردى، دۆلەتلەرنىڭ ھەجىمدە غايەت زور ئۆزگىرىشلەر بولدى. بىز دۆلەتنى بىر شىركەتكە قىياس قىلغىنىمىزدا، تويوتاغا ئوخشاش تۆت مىليون خىزمەتچىگە ئىگە شىركەتنى ئىدارە قىلىش تەلەپ قىلغان ماھارەت تۆت - بەش خىزمەتچىسى بار كارخانىنى ئىدارە قىلىش تەلەپ قىلغان ماھارەتتىن پەرقلىق بولىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۈگۈنكى مۇسۇلمان خەلقىنىڭ پەرزەنتلىرى ساپ ئىسلامى مەدەنىيەتكە ئىگە ئەمەس، چۈنكى ئۇلارنىڭ بەزىسى ئىسلامى پىكىر ۋە ئىسلام تارىخىغا قىزىقىدۇ؛ بەزىسى دېموكراتىيە، لىبېراللىزم ۋە كاپىتالىزم ئاساسىغا قۇرۇلغان غەرب مەدەنىيىتىنىڭ ھاكىمىيەت باشقۇرۇش تەجرىبىسىگە مەپتۇن؛ بەزىلەر سولچىل، يەنە كۆپ ساندىكى كىشىلەر بولسا بىز تىلغا ئالغان ئىشلارنىڭ ھېچقايسىسىنى چۈشەنمەيدۇ.

دېموكراتىيە كۆپلىگەن خەلقلەرگە كۆرۈنەرلىك نەتىجىلەر، مۇقىملىق، ئىزچىللىق ۋە مۇۋەپپىقىيەتنى ئېلىپ كەلدى. لېكىن، دېموكراتىك تۈزۈم قانۇن بەلگىلەش ھوقۇقى ۋە ھالال - ھارامنى بەلگىلەش ھوقۇقىنى خەلققە بېرىدۇ. بىزنىڭ ئىتىقادىمىزدا، بۇ خىل ھوقۇق شەرىئەتكە مەنسۇپ. ھەرقانداق پارلامېنت ياكى

ھۆكۈمەتنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ ئىتىقادىغا ياكى دىندىن ئىكەنلىكى ئېنىق بىلىنگەن كۆرسەتمىلەرگە مۇخالپ قانۇن - تۈزۈملەرنى بەلگىلەش ھوقۇقى بولمايدۇ.

شۇنداقلا، دېموكراتىيەنىڭ بىرقانچىلىغان ئەيىبى بار. ئۇ رەئىس سايلاشتا سايلام ساندۇقىغا ئاساسلىنىدۇ. ئىنسانلارنىڭ تەجرىبىسىگە ئاساسلانغاندا، رەئىس ياكى پارلامېنت ئەزاسىنى سايلاشتا، كۆزگە كۆرۈنگەن سىياسىيون ۋە پىشقان ئالىم بىلەن ساۋاتسىز، نادان ۋە ھېچ نەرسىنى ياخشى تاللىيالمىدىغان قاراقورساقنى تەڭ ئورۇنغا قويۇش ئادالەتسىزلىك بولىدۇ. شۇنداقلا دېموكراتىيە سىياسىي ئاڭنى قانات يايدۇرىدىغان ۋە خەلققە ھوقۇقلىرى بىلەن مەجبۇرىيەتلىرىنى تونۇتىدىغان سىياسىي پارتىيەلەرنىڭ تەشكىللىنىشىگە موھتاج. لېكىن ئىنسانلارنىڭ تەجرىبىسى بۇنىڭمۇ ئاقىلانلىك ئەمەسلىكىنى ئىسپاتلىماقتا. چۈنكى، جەمئىيەتنىڭ پارتىيەلىشىشى ئۇنىڭ پارچىلىنىشىنى كەلتۈرۈپ چىقارماقتا، ھەرقايسى پارتىيەگە تەۋە كىشىلەر ئارىسىدا ئوچ - ئاداۋەت شەكىللەندۈرۈپ قويمىقتا.

شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى، بىز بۈگۈنكى كۈنىمىزدە مۇسۇلمانلارنىڭ ئەركىنلىك، ئادالەت، ئىنسانىي ھۆرمەت، ئامانلىق، گۈللىنىش ۋە سىياسىي سەمىمىيلىكتىن ئىبارەت ئېھتىياجلىرىنى ئۇلار ئىشىنىدىغان پىرىنسىپ ۋە ئەقىدە بىلەن ماسلاشتۇرۇپ بىر تەرەپ قىلىدىغان سىياسىي تۈزۈمنىڭ تۈرىنى تاللاشتا كىرىزىسقا دۇچ كېلىۋاتىمىز. ئىنسان تەرىپىدىن بارلىققا كەلگەن ھەرقانداق تۈزۈم كەمچىللىكتىن خالىي ئەمەس، شۇڭا ئۇ ئۈزلۈكسىز مۇكەممەللىشىشكە موھتاج بولىدۇ.

ھەرقانداق سىياسىي تۈزۈمنى تەنقىدلىش ئاسان، ئەمما بىز دېگەن ئەيىبتىن خالىي سىياسىي تۈزۈمنى بارلىققا كەلتۈرۈش تەس. شۇنىڭ ئۈچۈن، سىياسىي تۈزۈمنى گەرچە كەمچىلىكتىن خالىي بولمىسىمۇ قوبۇل قىلىپ، ئۇنى ئىسلاھ قىلىش ۋە ئۇنى توغرا ھالىتىگە كەلتۈرۈش ئۈچۈن تىرىشىش كېرەك.

قانداقلا بولمىسۇن، دۇنياۋى تەجرىبىلەر دەيدۇكى، ھەرقانداق دۆلەت ۋە خەلق ھوقۇقىنى قولغا ئېلىش ۋە كۈچنى تەقسىملەشتە قانلىق توقۇنۇشلارنى باشتىن كەچۈردى. ئۇلارنىڭ بۇ ساھەدىكى مەغلۇبىيىتى غەلبىسىدىن كۆپ بولدى، بىزنىڭمۇ بۇنىڭدىن مۇستەسنا قىلىشىمىز مۇمكىن ئەمەس. شۇڭا، مۇھىم بولغىنى سىياسىي تۈزۈمدىن كۆزلىگەن نەرسىلەر بىلەن ئېھتىيات قىلىدىغان نەرسىلەرنى ئېنىق بەلگىلەپ، شۇ ئاساستا ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي ئىسلاھات يولىنى داۋاملاشتۇرۇشىمىز كېرەك.

سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي تۈزۈمنى تەرەققىي قىلدۇرۇش كۆپ ۋاقىت تەلەپ قىلىدىغان ئۇزۇن مۇساپىلىك ئىش، مەغلۇپ بولۇش ئېھتىماللىقىمۇ يوق ئەمەس. لېكىن ئىنسانلارنىڭ ھاكىمىيەت ۋە ھوقۇق ئىشلىرىدىكى غەلبە - مەغلۇبىيەت تەجرىبىسىنىڭ كۆپلۈكى بۇ ئىشنى ئاسانلاشتۇرىدۇ. ھازىرقى دەۋردە مۇسۇلمانلارنىڭ روھىي ۋە ماددىي ئېھتىياجىنى قاندۇرىدىغان، ئارزۇ - ئارمانلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرىدىغان، مۇسۇلمانلارنىڭ دۇنيا قاراشلىرى بىلەن ماسلىشىدىغان ئىسلامىي سىياسىي ئۆرنەكنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ئۈچۈن، ئىنسانىيەتنىڭ بۇ يولىدىكى تەجرىبىلىرىدىن پايدىلىنىشىمىز لازىم. بۇ ئىش تەس بولسىمۇ، ئەمما مۇمكىن بولمايدىغان ئىش ئەمەس.

خەلىپىلىكنىڭ شەكىلگە قارايمىزمۇ، ماھىيىتىگىمۇ؟

توغرا يول تۇتقان خەلىپىلەر دەۋرى تارىختىن بىرى مۇسۇلمانلارنىڭ دىققىتىنى ۋە ئىنتىلىشىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىپ كەلدى. بۇ، تۆت خەلىپىنىڭ ئىسلامدىكى ئورنىنىڭ يۇقىرى بولۇشى ۋە ئۈممەتنىڭ ئۇلارنىڭ توغرا يېتەكچىلىكىدە كىچىك نوتا ھالىتىدىن، كىشىنىڭ ھەۋىسىنى كەلتۈرىدىغان بەھەيۋەت ھالەتكە كەلگەنلىكى بىلەن مۇناسىۋەتلىك.

تارىخقا قارايدىغان بولساق، خەلىپىلىك دېگەن بۇ گۈزەل ئىسمىنى سۇبىئىستېمال قىلىپ ئۆزىنى، پىكرىنى ۋە جامائىتىنى بازارغا سېلىۋاتقان بىر تۈركۈم كىشىلەرنى ئۇچرىتىمىز. ھەرقانداق دەۋردە مۇسۇلمانلار ئۆزىنى خەلىپە دەپ ئاتايدىغان، خەلىپىنىڭ ھوقۇقىنى يۈرگۈزگەن كىشىلەرنى كۆرگەن. قەدىمدىن تارتىپ ئىنسان شەكىل بىلەن ماھىيەت ئارىسىنى ئايرىشتا قىيىنچىلىققا دۇچ كەلگەن. بەزىدە ئىشنىڭ ماھىيىتىگە بېرىلىپ، شەكىلگە سەل قارىسا بەزىدە شەكىلگە مەپتۇن بولۇپ، ماھىيىتىدىن قۇرۇق قالغان. ھەر ئىككى ھالەت خاتالىق ۋە نۇقساندىن خالىي ئەمەس، ئەلۋەتتە. مەن بۇ مۇناسىۋەت بىلەن تۆۋەندىكى نۇقتىلارغا ئىشارەت قىلىپ ئۆتمەكچى:

1. مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىپىلىك ئۇقۇمىغا باغلىنىش سەۋەبلىرىگە قارىغاندا، ئۇلارنىڭ خەلىپىلەردىكى ئاۋام خەلقىنىڭ ئىشىنى ئىدارە قىلىش ئۇسۇلىدىن بەكرەك خەلىپىلەر ئاساس سالغان

تۈزۈم پىرىنسىپلىرىغا ئېھتىرام نەزىرى بىلەن قاراۋاتقانلىقىنى ۋە خەلىپىلەرنىڭ ئەخلاقىي پەزىلىتىنى ھۆرمەتلەۋاتقانلىقىنى بايقايمىز. مەسىلەن، ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ئاۋام - خەلقنىڭ ئەھۋالىنى ئىگىلەش ئۈچۈن كېچىلىرى مەدىنىنىڭ كوچىلىرىنى ئايلىناتتى، ئۇ كۈندۈزى ۋاقتىنى مۇسۇلمانلارنىڭ خىزمىتىگە سەرپ قىلغانلىقى بىلەن كۇپايىلەنمەستىن، كېچىدىكى ئۆزىگە ۋە ئائىلىسىگە خاس ئارام ۋاقتلىرىنىڭ بىر قىسمىنى مۇسۇلمانلارنىڭ خىزمىتى ئۈچۈن سەرپ قىلغان ئىدى.

ئاۋام خەلقنىڭ ئەھۋالىغا كۆڭۈل بۆلۈش ۋە ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزى بىر قوللۇق ئىگىلەش ماھىيەت ۋە مەزمۇن ئارىسىدىكى مەسىلە بولۇپ، بۇ ھەرقايسى زاماندا ئوخشىمىغان شەكىلدە ئېلىپ بېرىلىدۇ. بىزنىڭ دەۋرىمىزدە رەئىس ياكى ئەمىر خەلقنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەردار بولۇش ئۈچۈن، نەچچە مىڭ كىشىدىن تەركىب تاپقان ئورگانلارغا موھتاج بولىدۇ. بۇ ئورگاندىكى خادىملار ھەزرىتى ئۆمەر ئورۇندىغان ئىشنى ناھايىتى ئىنچىكە، تەپسىلىي ئورۇندايدۇ، رەئىس كېچىدىكى ۋاقتىنىڭ بىر قىسمىنى ئورگاننىڭ خىزمەتلىرىنى كۆزدىن كەچۈرۈش ۋە ئۇلارنىڭ ۋەزىپىنى تەلەپ قىلىنغىنىدەك ئورۇندىغانلىقىنى بىلىش ئۈچۈن ئاجرىتىدۇ.

ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ شارائىت ۋە يېڭى ھادىسىلەر بىلەن ماسلاشماسلىق سەۋەبىدىن ۋاسىتىلەر، ئۇسۇل - چارىلەر ۋە ئىجرائىيە تەدبىرلىرى ئۆزگىرىدۇ. مەدەنىيەت تەرەققىياتى ئېلىپ كەلگەن ۋاسىتە، ئۇسۇل - چارە ۋە ئىجرائاتلار بەلگىلەنگەن خىزمەتنى ئاسان ۋە تېخىمۇ مۇۋاپىق شەكىلدە

ئورۇنداشقا قولايلىق يارىتىدۇ. ئەمما قىممەت قاراشلار ۋە ئاساسىي پىرىنسىپلار ھەيۋەتلىك تاغدەك قەد كۆتۈرۈپ تۇرىدۇ ۋە مۇسۇلمانلاردىن ئۇنىڭغا ئەگىشىش تەلەپ قىلىنىدۇ.

2. خەلىپىلەرنىڭ دەۋرىدە ئۇزۇن مۇددەت داۋاملاشقان پەتھ ھەرىكەتلىرى بىلەن ئىسلام دۆلىتىنىڭ دائىرىسىنى كېڭەيتىش ئىمكانىيىتى بار ئىدى. پەتھ ھەرىكىتى بىلەن ئىسلام دۆلىتىنى كېڭەيتىش مۇسۇلمانلارنىڭ ئەڭ ئەھمىيەت بېرىدىغان ئىشى ئىدى. چۈنكى، ئۇ ئىسلام رىسالىتىنى دۇنياغا يەتكۈزۈشنىڭ ئەڭ ياخشى يولى ياكى قولايلىق بولغان يولى ھېسابلىناتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئىسلام ئىمپېراتورلۇقى قىسقىغىنا ۋاقىت ئىچىدە خىتاي چېگرىلىرىغىچە ھەتتا ئاندۇلۇس (ئىسپانىيە) نىڭ شىمالىدىكى بىرانىس تاغلىرىغىچە كېڭەيگەن. ئۇ ۋاقىتتىكى دۇنيانىڭ شارائىتى ئۇنىڭغا يول قوياتتى، ئەمما بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە مۇمكىن بولمايدىغان نەرسىگە ئايلىنىپ قالاي دېدى.

بۈگۈنكى بارلىق دۆلەتلەر يەر شارى كۆچمىسىدىكى قاتار سېلىنغان، ئوڭ - سول، ئالدى - كەينىگىمۇ كېڭىيىشى مۇمكىن بولمايدىغان بىناغا ئوخشاپ قالدى. قايسى تەرەپكە كېڭىيىمەن دېسە، قوشنىسىنىڭ ھەققىگە بېرىپ تاقىلىدۇ؛ قوشنىسى ئۇنىڭغا يول قويمايدۇ. ئۇنىڭ پەقەت ئۈستى تەرەپكىلا كېڭىيىش ئېھتىمالى بار، لېكىن ئۇ ئاللاھنىڭ قانۇنىيىتىدىن چىقىپ كېتەلمەيدىغان ئاجىز مەخلۇق بولغاچقا، ئاللاھ ئۇنىڭ ياشىشىغا بەلگىلەپ بەرگەن زېمىندىلا ياشىيالايدۇ، خالاس. بىزنىڭ بۈگۈنكى ئەھۋالىمىز دەل مۇشۇنىڭغا ئوخشايدۇ، دۆلەتلەرنىڭ چېگرىلىرى ئىنچىكە سىزىۋىتىلگەن، ھەرقايسى

دۆلەت پەقەت ئۆز چېگراسى ئىچىدە ياشايدۇ. بەلكىم بۇ ئەھۋال مۇ بىر كۈنلەردە ئۆزگىرىپ قالار.

ئۇنداقتا، مۇسۇلمانلارنىڭ بىرلىكىنى ۋە خەلىپىلەر ئاساس سالغان ئىشلارنى قانداق ئىشقا ئاشۇرۇش مۇمكىن؟

بۈگۈنكى كۈندە مۇمكىن بولىدىغىنى شۇكى، ئىسلام خىزمىتىنى رەتكە سالدىغان نۇرغۇن پىلانلار ۋە ئۇيۇشمىلار بىلەن بىرگە فېدېراتسىيە بىرلىكى قۇرۇش ياكى ئورتاق بازار ئېچىشتۇر.

خەلىج (ئەرەب قولتۇقى) ئەللىرى ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتنى تېخىمۇ كۈچەيتىش، شام رايونىدىكى دۆلەتلەر ئۆزئارا ئالاقىسىنى كۈچەيتىش بىلەن بىرگە تۈركىيەگە ئوخشاش قوشنا دۆلەتلەر بىلەن بولغان ئالاقىنى يۇقىرى سەۋىيەگە كۆتۈرۈش، شۇنىڭدەك شەرقىي جەنۇبىي ئاسىيا، شىمالىي ئافرىقا، ياۋروپا ۋە ھىندى يېرىم ئارىلىدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆزئارا ئالاقە ۋە ھەمكارلىقىنى كۈچەيتىش ئىمكانىيىتى بار. ئەلۋەتتە، بۇ ئىشلارنى ئورۇنداش تەس بولۇپ، ئۇ بىر سىياسىي تەدبىرگە، خەلقنىڭ ئاڭ - ساپاسىغا، شۇنداقلا كۆپ تىرىشچانلىق، سەۋرچانلىق ۋە ۋاقىتقا موھتاج.

دېمەككى، ھەيۋەتلىك بولغان شەكىل قولىدىن كېتىشى مۇمكىن، ئەمما ماھىيەت ھەر ۋاقىت قەد كۆتۈرۈپ تۇرىدۇ. ماھىيەت مۇسۇلمانلارنىڭ بىرلىك ئىتتىپاقلىقى، بىر - بىرىگە ئىگە بولۇشى، ياخشىلىق ۋە تەقۋالىقتا ئىمكانىيەتنىڭ يېتىشىچە ئەڭ گۈزەل شەكىلدە ھەمكارلىشىشتۇر. ئاللاھ ئىنساننى پەقەت ئۇنىڭ قۇربى يەتكەن ئىشقا تەكلىپ قىلىدۇ.

3. ئىمام مالىك ئىبنى ئەنەسنىڭ: «بۇ ئۈممەتنىڭ بېشى

نېمە بىلەن ئىسلاھ بولغان بولسا، ئاخىرىمۇ شۇنىڭ بىلەن ئىسلاھ بولىدۇ» دېگەنلىكى رىئايەت قىلىنغان. بۇ ئىنتايىن توغرا، ھەق گەپ. ئەمما بۇ يەردە ئىخلاص، راستچىللىق، تەقۋالىق، دىننى بىلىش، قۇربان بېرىش روھى ۋە ياخشىلىقتا ھەمكارلىشىش دېگەندەك ئىسلام دىنى تەشەببۇس قىلىۋاتقان قىممەت قاراشلار ۋە پىرىنسىپلار مەقسەت قىلىنغان. ئەمما ئۇسۇل - چارە ۋە ۋاسىتىگە كەلسەك، ئۇ ھەمىشە غەلبىگە ئېلىپ بارالماسلىقى مۇمكىن. ۋاسىتىنىڭ ئەھمىيىتى پەقەت يەتمەكچى بولغان نىشاننى ئىشقا ئاشۇرۇشتىكى ئىقتىدارغا قارىتا بەلگىلىنىدۇ.

مەسىلەن، بەيئەت كىشىلەرنىڭ ھاكىملارغا رازىلىقىنى ئىپادىلەشنىڭ ۋاسىتىسى. بەزىدە ئۇ ۋاسىتە رازىلىقنى ئىپادىلەشنىڭ شەكلى بولۇشى مۇمكىن. بەزىدە ئاۋاز بېرىش ۋە قول كۆتۈرۈپ ئىپادە بىلدۈرۈش مۇۋاپىق شەكىل بولۇشى مۇمكىن. بۇنىڭدىن مەلۇمكى، ئاساسىي پىرىنسىپ قوغدىلىدۇ، ھۆرمەت قىلىنىدۇ، ئەمما ۋاسىتە ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ.

4. خەلىپىلەرنىڭ تەجرىبىسى بۈيۈك ۋە بەرىكەتلىك تەجرىبىدۇر. لېكىن، ئۇ ئىشكى ئېتىۋېتىلگەن ئەڭ ئاخىرقى تەجرىبە ئەمەس. توغرا يول تۇتقان خەلىپىلەر يولغا قويغان ھۆكۈمدارلىق ئۇسۇلى ھەرقايسى زامان ۋە ماكاننىڭ ئېھتىياجىغا ئۇيغۇن ئەمەس، چۈنكى ئۇ چارە - تەدبىرلەر ئۈممەتنىڭ ئۆلگىسى ۋە كاتتا ئالىملىرى بولغان كىشىلەر تەرىپىدىن ئوتتۇرىغا قويۇلغان ئىجتىھاد ئىدى. تۆت خەلىپىنىڭ ھەر بىرىنىڭ ئوخشىمىغان شەكىلدە تاللاپ چىقىلغانلىقى ئېنىق

بولۇپ، ئۇلار ئۈممەت تەرىپىدىن ياكى بىر يەرگە كېلىش ئاسان بولغان كىشىلەر تەرىپىدىن تاللانغان. ئۇلار قوللانغان ئۇسۇل - چارە ۋە ئىجرائىيە تەدبىرلىرىنىڭ ئوخشىماسلىقى بىزگە مۇسۇلمان ھاكىمىنىڭ ھەر ۋاقىت ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى ئىشقا ئاشۇرىدىغان ۋە ئۇلارنى ھاكىم قىلىپ تاللىغان خەلقنىڭ مەنپەئەتىنى قوغدايدىغان ئەڭ ياخشى يولنى ئىزدىشى لازىم، دېگەندىن ئىبارەت مۇھىم بىر سىگنالنى بېرىدۇ.

قانداق بىر ئۈممەتتە ئىجتىھاد قىلىش روھى ئۆچۈپ تەقلىدچىلىك ھۆكۈم سۈرسە، ئۇ ئۈممەت ئىلگىرىكىلەر ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلغان مەقسەتلەر ۋە پايدا - مەنپەئەتلەرنىڭ يېڭى يوللىرى ھەققىدە ئىزدىنىشنىڭ ئورنىغا، ئەجدادلارنىڭ ئىزدىنىشلىرىگە مۇقەددەسلىك نەزىرى بىلەن قارايدىغان بولۇپ قالىدۇ. ناھايىتى ئەپسۇسكى، بۈگۈنكى مۇسۇلمانلارنىڭ ئەھۋالى دەل مۇشۇنداق بولماقتا.

ساھابىلەر رەسۇلۇللاھ ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئۇلارغا يېتەكچىلىك قىلىدىغان ئىمام (رەئىس) تاللاش ئۈچۈن يىغىلغان ئىدى. ئېنىقكى، ئۇلارنىڭ ئالدىدا كىمنىڭ رەسۇلۇللاھقا ئىزباسار بولۇپ، ئۈممەتكە يېتەكچىلىك قىلىدىغانلىقىغا دائىر ئوچۇق، كەسكىن ھۆججەت يوق ئىدى. شۇڭا، ئۇلار مۇسۇلمانلارنىڭ بىرلىك ئىتتىپاقلىقى ۋە كۈچىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، ئىشەنچلىك، دىيانەتلىك، ئەخلاىق ۋە تاپشۇرۇلغان ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايدىغان لايىقەتلىك كىشىنى تاللاپ چىقىش مەقسىتىدە كېڭەشكەن.

مۇسۇلمانلار كېيىنكى خەلىپىلەرگە بەيئەت قىلغاندىمۇ

يۇقىرىقىغا ئوخشاش مەقسەتنى ئىشقا ئاشۇرۇشنى كۆزلىگەن. ئەمما ھەر قېتىم خەلىپە تىكلەنگەندە شۇ ۋاقىتتىكى ئەمەلىي شارائىتقا رىئايە قىلغان.

بۇ يەردە بىر سوئال تۇغۇلدۇ: ئەگەر ئىسلامىي خەلىپىلىك يەنە بەش يۈز يىل داۋام قىلغان بولسا، مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىپە تاللايدىغان ۋە رازىلىقىنى ئىپادىلەيدىغان قانچىلىك يوللىرى بولغان بولاتتى؟

ئېھتىمال، خەلىپە سايلاش بىر قانچە باسقۇچ بىلەن تاماملىنىشى مۇمكىن. مەسىلەن، ئاۋام خەلق كېڭەش ئەزالىرىنى سايلىشى، ئاندىن كېڭەش ئەزالىرى خەلىپىنى سايلاپ چىقىشى مۇمكىن، ياكى ھەرقايسى رايوندىكى كىشىلەر باشلىقلىرىنى سايلاپ چىقىشى، ئاندىن ئۇلار خەلىپىنى سايلاپ چىقىشى مۇمكىن، ياكى بۈگۈنكى كۈندىكىدەك خەلىپىنىڭ ھوقۇقىنى بىرقانچىلىغان دۆلەت ئورگىنىغا تەقسىملەپ، خەلىپە سايلىمى، كېڭەش ئەزالىرى سايلىمى، ئالىي سوت مەھكىمە سايلىمى ۋە مىللەت ئاقساقاللىرى سايلىمىغا ئوخشاش... سايلاملار بولۇشى مۇمكىن.

5. تارىخقا قارايدىغان بولساق، ھاكىمىيەت ياكى ئىماملىق مەسىلىسىنىڭ مۇسۇلمانلار ئارىسىدا يۈز بەرگەن كۆپلىگەن ئۇرۇش ۋە فىتىنلەرنىڭ ئاساسلىق سەۋەبى ئىكەنلىكىنى بايقايمىز. بۇ ھەقتە شەھرىستانى: «ئۆمەتنىڭ ئارىسىدىكى ئەڭ چوڭ ئىختىلاپ ئىمام ياكى ھاكىملىق مەسىلىسىدىكى ئىختىلاپتۇر. ھەر دەۋردە ھاكىمىيەت ئۈچۈن قىلىچ سۇغۇرۇلغىنىغا ئوخشاش باشقا بىر دىنىي قائىدە سەۋەبلىك قىلىچ سۇغۇرۇلۇپ

باقمىغان»^[18] دېگەن .

ئەگەر بىز ئىختىلاپنىڭ ئاساسلىق ماھىيىتى ھەققىدە ئىزدەنگىنىمىزدە، ئىختىلاپنىڭ قىممەت قاراشلار ۋە پىرىنسىپلار بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىغاندا، ياكى بەزى ئۇقۇم ۋە ئاتالغۇلار روشەن بولمىغاندا، ياكى ئىشلارنىڭ مۇھىملىق تەرتىپى بەلگىلەشتە ئىختىلاپ كۆرۈلگەنلىكىنى بايقىيالايمىز. ھەرگىزمۇ ئىختىلاپ ۋاسىتە، ئۇسۇل - چارە ۋە ئىجرا قىلىش تەدبىرىنىڭ ئوخشىمىغانلىقى سەۋەبىدىن كېلىپ چىقمىغان. ھەزرىتى ئەلى بىلەن تەلەپ، زۇبەير ۋە ئائىشە ئانىمىز ئوتتۇرىسىدىكى ئىختىلاپ بۇ نۇقتىنى روشەنلەشتۈرۈپ بېرىدۇ. شۇنداقلا، ھەزرىتى ئەلى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەرنىڭ مۇئاۋىيە ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەر بىلەن بولغان ئىختىلاپمۇ بۇ نۇقتىنى روشەنلەشتۈرۈپ بېرىدۇ. خاۋارىچىلارنىڭ تەھكىم مەسلىسىدە، مۇسۇلمانلار جامائىتىدىن ئايرىلىپ چىقىشىمۇ بۇنىڭ تىپىك مىسالى.

بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، كىشىلەر سەۋەپ ۋە ۋاسىتىلەرنىڭ ئىجتىھاد ۋە بىر - بىرىگە يول قويۇش بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىش ئىكەنلىكىنى، لېكىن ئاساسىي مەقسەتلەر ۋە پىرىنسىپلارنىڭ ۋاز كېچىش ۋە مۇرەسسە قىلىشنى قوبۇل قىلمايدىغانلىقىنى بىلگەن. دېمەككى، ئۇقۇم ۋە ئاتالغۇلارنىڭ روشەن، ئېنىق بولۇشى ئىشلارنىڭ راۋان بولۇشىغا ۋە كۆپلىگەن ئىختىلاپ، توقۇنۇشلاردىن ساقلىنىپ قېلىشقا ياردەم بېرىدۇ.

[18] د. زىيائۇددىن رەئىس، «ئىسلامنىڭ سىياسىي نەزەرىيەلىرى»، 89 - بەت.

توغرا ھاكىمىيەت

توغرا ھاكىمىيەت دېگىنىمىز دۆلەتنىڭ ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي ئىشلىرىنى ئەڭ يۇقىرى سەۋىيەدە ئىدارە قىلىدىغان يول دېمەكتۇر.

بىز شۇنداق دېيەلەيمىزكى، پەيغەمبىرىمىز يوليورۇقلىرى، ئەخلاقى، كىشىلەر بىلەن بولغان ئالاقىسى ۋە ئىشلارغا تۇتىدىغان مەۋقەسى ئارقىلىق توغرا ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈش ئەندىزىسىنىڭ تۇنجى ئۇلىنى سالغان كىشىدۇر. لېكىن، پەيغەمبىرىمىز مەسۇم زات بولغاچقا، ۋەھىي تەقەززاسى بويىچە قىلغان ئىش - ھەرىكەتلىرى بىلەن ئۆمەتنىڭ رەھبىرى سالاھىيىتىدە ئىجتىھاد ئارقىلىق قىلغان ئىشلىرىنىڭ ئارىسىنى ئايرىش بەزى نۇقتىلاردا تەس.

شۇڭا، توغرا يول تۇتقان خەلىپىلەر پەيغەمبەرنىڭ يولىدا مېڭىپ، توغرا ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈشنىڭ تولۇق ئۆلچەملىرىنى روشەن ئوتتۇرىغا قويغان كىشىلەر دەپ ئېيتالايمىز. بىز ئۇلارنىڭ دەۋرىدە ھۆكۈم سۈرگەن مۇستەبىت سىياسىي تۈزۈلمىنىڭ خاراكتېرىنى بىلمەي تۇرۇپ، ئۇلارنىڭ سىياسەت دۇنياسىدا ئاساس سالغان قىممەت قاراشلار ۋە پىرىنسىپلارنىڭ قىممىتىنى بىلەلمەيمىز. رىم ۋە پارىس ئىمپېرىيەلىرىنىڭ تارىخىنى ئوقۇغان كىشىگە مەلۇم بولغىنىدەك، ئەينى ۋاقىتتىكى سىياسىي تۈزۈلمە زۈلۈم ۋە چىرىكلىكنىڭ بارلىق تۈرلىرىنى ئۆزىدە مۇجەسسەملىگەن

مۇستەبىت، ئادالەتسىز سىياسى تۈزۈلمە ئىدى.

ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى گەرچە ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن ۋاقتى قىسقا، دۆلەتنىڭ تېررىتورىيەسى نىسبەتەن كىچىك بولسىمۇ، ئىسلامنىڭ سىياسەت ۋە دۆلەت باشقۇرۇش دۇنياسىدىكى يۆنىلىشى ۋە ئىستراتېگىيەسىنى چوڭقۇرلاشتۇرغان كىشى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئىككىنچى خەلىپە ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ئۆمەت ۋە دۆلەتكە رەھبەر بولىدىغان مۇسۇلمان ھاكىمنىڭ ئەخلاقى ئۈچۈن كاتتا ئۆرنەك ۋە ئۈلگە ياراتقان كىشىدۇر، مەن بۇ نۇقتىغا قىسقىچە ئىشارەت قىلىپ ئۆتمەن:

1. رەسۇلۇللاھ ئۆزىدىن كېيىن كىمنىڭ ئۆزىگە ئىزباسار بولىدىغانلىقى ھەققىدە ھۆججەت قالدۇرمىغان ياكى ۋەسىيەت قىلمىغان. لېكىن، ساھابىلەر بىر - بىرىنىڭ قەدرىنى ۋە ھەر بىرىنىڭ دىنىغا قانچىلىك تۆھپە قوشقانلىقىنى، كىمنىڭ شەرىئەتكە قانچىلىك ئەمەل قىلىدىغانلىقىنى بىلەتتى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، بەزى ساھابىلەرنىڭ ئىماملىق (ھاكىملىق) ۋە ئەگىشىشكە لايىق پەزىلەت ئىگىسى ئىكەنلىكىگە ئىشارەت قىلىدىغان بەزى دەلىللەر بار ئىدى. مەسىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەگەر ئۇلار ئەبۇ بەكرى ۋە ئۆمەرگە ئىتائەت قىلسا توغرا قىلغان بولىدۇ» دېگەن^[19]. يەنە: «مەندىن كېيىن ئەبۇ بەكرى ۋە ئۆمەرگە ئىتائەت قىلىڭلار» دېگەن^[20]. بۇ ئىككى ھەدىستە رەسۇلۇللاھ مۇسۇلمانلارغا كىمنىڭ ئىمام بولۇشىغا لايىق ئىكەنلىكىگە ئىشارەت قىلغان، ئەمما ئۇلار ئىمام بولسۇن دەپ مۇئەييەنلەشتۈرمىگەن.

[19] مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

[20] ئەھمەد ۋە تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

شۇڭلاشقا، ساھابىلەرنىڭ بەنى سائىدەنىڭ ھويلىسىدىكى كېڭىشى ئىسلامدىكى ھاكىمىيەتنىڭ خاراكتېرىنى بەلگىلەيدىغان كاتتا بىر يىغىلىشتىن ئىبارەت ئىدى. چۈنكى ئۇلار كېڭەشتە رەسۇلۇللاھنىڭ ئەۋلادلىرى ياكى يېقىن ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنى ھاكىم قىلىپ سايلىمىدى، ياكى ئۇلارنىڭ ئەڭ كاتتا قەبىلىسىگە تەۋە كىشىنى تاللىمىدى، شۇنداقلا پۇل-مېلى ئەڭ كۆپ كىشىنىمۇ تاللىمىدى، بەلكى ھاكىملىققا ئىسلامغا ئەڭ كۆپ تۆھپە قوشقان، رەسۇلۇللاھقا ئەڭ يېقىن تۇرغان، ئەڭ تەقۋادار ۋە ئەڭ سەمىمىي كىشىنى تاللىدى. رەسۇلۇللاھتىن: «ئەبۇ بەكرى بىلەن ئۆمەر مېنىڭ دۇنيادىكى ۋەزىرلىرىم»^[21] دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنغان.

بۇ يوليورۇقنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ قەلبىدىكى ئورنى يۇقىرى بولدى، كېيىن ئاۋام خەلقنىڭ ئېڭىغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتتى. شۇڭا، كىشىلەر رەھبەرنىڭ ئىشەنچلىك ۋە دىيانەتلىك بولۇشىغا قاراش بىلەن بىرگە ئۇنىڭ لايىقتى ۋە قابىلىيىتىگىمۇ قارايدىغان بولدى. ھاكىمنىڭ قابىلىيەتلىك بولۇشىغا مۇناسىۋەتلىك بۇ نۇقتا ئاللاھنىڭ مۇنۇ سۆزىدىن چىقىپ تۇرىدۇ: «يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ» «ئى ئاتا، ئۇنى سەن ئىشلەتكىن، بۇ سەن ئىشلەتكەنلەرنىڭ ئەڭ ياخشىسىدۇر، كۈچلۈكتۇر ۋە ئىشەنچلىكتۇر»^[22].

ھەزرىتى ئۆمەر: «ئاللاھقا پاسىقنىڭ كۈچلۈكلىكى ۋە ئىشەنچلىك ياخشى كىشىنىڭ ئاجىزلىقىدىن شىكايەت قىلاتتى».

[21] تىرمىزى رىۋايەت قىلغان ۋە ھەسەن دېگەن.

[22] قەسەس سۇرىسى، 26 - ئايەت.

2. ئەبۇ بەكرى ئۆزىنى ساھابىلەر خەلىپىلىككە كۆرسەتكەندە، ھۆكۈم ۋە رەھبەرنىڭ مەسئۇلىيىتىنى ھېس قىلالايدىغان ھەربىر كىشى ئويلىنىپ بېقىشقا تېگىشلىك بولغان مەيداندا تۇرغان، ئۇ خەلىپىلىككە تاللانغانلىقىدىن خۇشال بولۇپ كەتمىگەن، بەلكى كىشىلەردىن ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ياكى ئەبۇ ئۇبەيدە بىن جەرراھقا بەيئەت قىلىشنى تەلەپ قىلغان. چۈنكى، ئەبۇ بەكرى ئۇلارنىڭ دىنغا بولغان ساداقىتىنى ۋە خەلىپىلىكنىڭ ھۆددىسىدىن چىققۇدەك سالاھىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى بېلەتتى. ھەزرىتى ئەبۇ بەكرىنىڭ بۇ مەيدانى رەسۇلۇللاھنىڭ قېشىغا مېنى باشلىق قىلساڭ دەپ ئەمەل تەلەپ قىلىپ كەلگەن كىشىلەرگە: «مەنەسەپكە تەلەپ قىلغان ۋە ئۇنىڭغا ئىنتىلگەن كىشىلەرنى تەيىنلىمەيمىز»^[23] دېگەن كۆرسەتمىسىدىن كەلگەن. مەنەسەپپەرەسلىك قىلماسلىق، ئۇنىڭغا ئىنتىلىپ كەينىدىن يۈگۈرمەسلىك پەقەت ئاز ساندىكى مۇسۇلمانلارلا رىئايە قىلىۋاتقان ئىسلامنىڭ گۈزەل ئەخلاقلىرىدىن بىرى ئىدى. ئىسلامنىڭ بۇ گۈزەل ئەخلاقىغا رىئايە قىلغان بىلەن قىلمىغاننىڭ مۇسۇلمانلارغا ئىلىپ كەلگەن پايدا - زىيىنى ھەممىگە ئايدىڭ.

3. ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى خەلىپىلىككە تەيىنلەنگەندىن كېيىن قىلغان تولىمۇ قىسقا سۆزىدە، يۈرگۈزمەكچى بولغان سىياسەتنىڭ تۈرىنى ئىزاھلىمىغان، بەلكى ئىسلامدىكى ھۆكۈمدارلىقنىڭ ماھىيىتىنى روشەنلەشتۈرۈپ: «ئى ئىنسانلار، مەن سىلەرگە خەلىپىلىككە تەيىنلىنىپ قالدىم. ھالبۇكى، مەن سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى ئەڭ ياخشى كىشى ئەمەس، ئەگەر مەن ياخشى قىلسام، ماڭا ياردەم قىلىڭلار. ئەگەر خاتالىشىپ

[23] بۇخارى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

قالسام، تۈزىتىپ قويۇڭلار. راستچىللىق ئامانەتتۇر، يالغانچىلىق خىيانەتتۇر. ئاراڭلاردىكى ئاجىز كىشى مېنىڭ نەزىرىمدە كۈچلۈك ھېسابلىنىدۇ، چۈنكى مەن ئۇنىڭ ھەققىنى ئېلىپ بېرىمەن. ئاراڭلاردىكى كۈچلۈك كىشى مېنىڭ نەزىرىمدە ئاجىز ھېسابلىنىدۇ، چۈنكى، مەن ئۇنىڭدىن باشقىلارنىڭ ھەققىنى تارتىپ ئالمەن. ئاللاھقا ئىتائەت قىلسام، ماڭا ئىتائەت قىلىڭلار. ئاللاھقا ۋە رەسۇلۇللاھقا ئاسىيلىق قىلسام، ماڭا ئىتائەت قىلىشقا بولمايدۇ» دېگەندى.

1) ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى مۇسۇلمانلار ئىچىدىكى ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد (كېڭەش ئەزالىرى) تەرىپىدىن كېڭەش ئاساسىدا ھاكىم بولۇپ سايلانغان، ھوقۇقىنى تارتىپ ئېلىۋالمىغان. شۇڭا، ئۇنىڭ ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈشى قانۇنلۇقتۇر.

2) ئۇ كىشىلەرگە بەرگەن باياناتدا ئۆزىنىڭ بۇ مەنەسەپكە تاللانغانلىقىنى، بارلىق كىشىلەردىن ئەۋزەل ئەمەسلىكىنى جاكارلىغان. چۈنكى، ئوخشىمىغان ئەسىرلەردە نەچچىلىگەن مىللەتلەر ھاكىملىرىغا ئىلاھىي تۈس بېرەتتى ۋە ئۇلارنى مەسۇم دەپ ئويلايتتى.

3) ئۇ ئاۋام خەلققە سەمىمىي ۋە راستچىل بولىدىغانلىقىنى، راستچىللىقنىڭ ئۆزىگە يۈكلەنگەن ئامانەتنىڭ بىر قىسمى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن.

4) ئۇ ۋەزىپىگە تەيىنلەنگەن دەسلەپكى ۋاقىتتىن باشلاپ، ئۆز دۆلىتىنىڭ ھەقىقەت تەرەپتە تۇرىدىغانلىقى، ھەقىقەت قەيەردە بولسا، شۇ يەردە بولىدىغانلىقىنى قارار قىلغان ھەمدە دۆلىتىنىڭ ھەرگىزمۇ كۈچلۈك، ئابرويلىق، ئېسىل نەسەبلىك ۋە

پۇل - مالغا ئىگە دۆلەتمەنلەرگە يانتاياق بولمايدىغانلىقىنى، ئۇلار خاتالىق ئۆتكۈزۈسە، خەلىپىنىڭ ئۇنىڭغا قارشى تۇرىدىغانلىقىنى جاكارلىغان، چۈنكى ئىسلام ھەقىقەتنى كۈچ - قۇۋۋەتنىڭ ئۈستىگە قويىدۇ.

5) ئۇ سۆزىنىڭ ئاخىرىدا بۈگۈنكى كۈندە «ئاساسىي قانۇندىن يۇقىرى پىرىنسىپلار» دەپ ئاتىلىدىغان مۇھىم بىر نەرسىنى ئېنىق روشەنلەشتۈرگەن. ئۇ بۇ توغرىدا: «ئەگەر مەن ئاللاھقا ئىتائەت قىلسام، ماڭا ئىتائەت قىلغۇلار. ئەگەر مەن ئاللاھقا ۋە پەيغەمبەرگە ئاسىيلىق قىلسام، ماڭا ئىتائەت قىلىشقا بولمايدۇ» دېگەن.

بۇنىڭدىن مەلۇمكى، خەلىپىنىڭ خالىغان ئىشنى يولغا قويۇش ھوقۇقى بولمايدۇ ھەمدە ئۆزى خالىغىنىچە ئىش قىلىش سالاھىيىتىمۇ بولمايدۇ، بەلكى ئاللاھ ۋە رەسۇلۇللاھقا ئىتائەت قىلىش رامكىسى ئىچىدە خىزمەت قىلىدۇ، يەنى شەرىئەت ئەھكاملىرى ۋە ئەدەپ - ئەخلاققا ئۇيغۇن ئىش قىلىدۇ، چۈنكى ئۇ ۋە بارلىق مۇسۇلمانلار شەرىئەت ئالدىدا باراۋەر.

شۇنىڭ بىلەن بىرگە، ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى پۇقرالارنى ئۆزىنى نازارەت قىلىشقا ۋە شەرىئەتنىڭ كۆرسەتمىسى دائىرىسىدە تورغۇزۇشقا، رىئايە قىلماي قالسا، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلماسلىققا ۋە يۈز خاتىرە قىلماسلىققا دەۋەت قىلغان.

ھەزرىتى ئەبۇ بەكرىنىڭ بۇ باياناتى مۇسۇلمانلارنىڭ تۇنجى خەلىپىسىنىڭ بۈيۈك بىر ئاساسىي قانۇننى ئېلان قىلىشى بولۇپ، ئۇ ۋاپات بولغانغا قەدەر مۇسۇلمانلارغا بەرگەن ۋەدىسىگە ئەمەل قىلغان. مەيىمۇن ئىبنى مەھران بۇ توغرىدا: «ئەبۇ بەكرىنىڭ

قېشىغا داۋالاشقۇچىلار كەلسە، ئاللاھنىڭ كىتابىغا قارايتتى. ئەگەر ئۇنىڭدا شۇ ئىشقا مۇناسىۋەتلىك ھۆكۈمنى ئۇچراتسا، ئۇنىڭ بىلەن ھۆكۈم قىلاتتى. ئەگەر ئاللاھنىڭ كىتابىدا ئۇ ئىشقا مۇناسىۋەتلىك ھۆكۈمنى تاپالمىسا، سۈننەتكە قارايتتى. ئەگەر ئۇنىڭدا مۇناسىۋەتلىك ھۆكۈمنى تاپسا، شۇنىڭ بىلەن ھۆكۈم قىلاتتى. ئەگەر تاپالمىسا، ساھابىلەردىن: ماڭا مۇنداق - مۇنداق ئىشلار كەلدى، مەن قۇرئان، سۈننەتتىن ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك ھۆكۈم تاپالمىدىم. سىلەرنىڭ رەسۇلۇللاھنىڭ بۇ ھەقتە بىرەر ھۆكۈم چىقارغانلىقىدىن خەۋىرىڭلار بارمۇ؟ - دەپ سوراپتتى. بەزىدە بەزى كىشىلەر ئۇنىڭغا: - رەسۇلۇللاھ بۇ ئىش ھەققىدە مۇنداق - مۇنداق.... ھۆكۈم چىقارغان دېسە، رەسۇلۇللاھنىڭ ھۆكۈمى بويىچە ھۆكۈم قىلاتتى. ناۋادا ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك ھۆكۈم تاپالمىسا، مۇسۇلمانلارنىڭ ئاقساقاللىرىنى ۋە ئالىملىرىنى يىغىپ، ئۇلارغا مەسلىھەت سالاتتى. ئۇلار بىر پىكىرگە بىرلىككە كەلسە، شۇنىڭ بىلەن ھۆكۈم قىلاتتى»^[24].

ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى مۇئەسسەسەلىشىش ۋە كەسپلىشىش تەرەپكە قاراپ يول ئىزدەۋاتقان يېڭى دۆلەتتە بۈيۈك ھاكىم قىلىدىغان ئەڭ ئەۋزەل ئىشنى قىلغان ۋە ئۇنى روياپقا چىقىرىش يولىدا شەرىئەت مېتودىغا ۋە يۇقىرى سەۋىيەدىكى ئەقىل مەنتىقىسىگە ئەگەشكەن.

4. ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى خۇسۇسىي مال - مۈلۈكى بىلەن دۆلەت خەزىنىسىنىڭ ئارىسىنى ئايرىش ئارقىلىق، ئاۋام خەلقىنىڭ ھەققىدىن ئۆزىنى پاك تۇنۇشنىڭ ئاساسىنى سالغان. مانا بۇ توغرا ھاكىمىيەت

[24] جالالىدىن سۇيۈتى، «خەلىپىلەر تارىخى»، 141 - بەت.

يۈرگۈزۈشنىڭ ئەڭ چوڭ تۈۋرۈكىدۇر. تارىخچىلارنىڭ بايان قىلىشىچە، ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى خەلىپىلىككە تەيىنلەنگەندىن كېيىنمۇ تىجارىتىنى داۋاملاشتۇرماقچى بولغاندا، ساھابىلەر ئۇنىڭغا ئېتىراز بىلدۈرۈپ، ئۇنىڭ تىجارەت قىلىشىغا رازى بولمىغان ۋە ئەبۇ بەكرىگە تارىختىكى ھاكىملارنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ تۆۋەن مائاشنى بەلگىلەپ بەرگەن. يەنى، ئۇنىڭغا كۈنلۈكى ئىككى تەڭگە بېرىلەتتى. شۇنداقتىمۇ ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى ھەرقانداق بىر ئۈمىمەتنىڭ تارىخىدا پەقەت ئەڭ ئاز ساندىكى بۈيۈك ھاكىملارلا قىلالايدىغان ئۇلۇغۋار ئىشنى قىلغان. ئۇ سەكراتقا چۈشۈپ قالغاندا، قىزى ھەزرىتى ئائىشەنى چاقىرىپ مۇسۇلمانلارنىڭ مال-مۈلكىدىن ئۆزىنىڭ مال-مۈلكىگە كىرىپ قالغان نەرسىلەرنى دۆلەت خەزىنىسىگە تاپشۇرۇپ بېرىشنى بۇيرۇغان ئىدى. ھەزرىتى ئائىشە رىۋايەتلەردە بايان قىلىنغاندەك، تەكشۈرۈش ئارقىلىق بەش دىرھەمگىمۇ يارىمايدىغان بىر يېپىنچا، ھەبەشسىتانلىق بىر دېدەك بىلەن بىر قۇل ۋە بىر سۇ توشۇيدىغان تۆگىنى بايقىغان. شۇنىڭ بىلەن بۇ نەرسىلەرنى ھەزرىتى ئۆمەرگە ئەۋەتىپ بەرگەن. ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋق ھەزرىتى ئۆمەرگە مەسلىھەت بېرىپ: - بۇ نەرسىلەرنى ئەبۇ بەكرىنىڭ ئائىلىسىگە قالدۇرايلى دېگەندە، ھەزرىتى ئۆمەر: - كەبىنىڭ رەببى بىلەن قەسەمكى، ئۇنداق قىلىشقا بولمايدۇ. ئەبۇ بەكرى ھايات ۋاقتىدا گۇناھكار بولۇشىدىن قورققان ئىشنى ئۇ ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن مەن ھەرگىزمۇ قىلمايمەن. ھەي ئەبۇ بەكرى، ئاللاھ ساڭا رەھمەت قىلسۇن، سەن سەندىن كېيىنكى بارلىق ئەمىرلەرنى قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويدۇڭ. دېگەن.^[25]

[25] ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ تەرجىمىھالى ھەققىدە تەپسىلى بايان، 338 - بەت.

5. ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ ھاياتىدىن خەۋەردار بولغىنىدىن كېيىن شۇنداق دېيەلەيمەنكى، ئۇ ئىسلام ئىستراتىگىيەسىدىكى ئەڭ ئۇلۇغ شەخىستتۇر. ئۇنىڭ نەزەر-دائىرىسىنىڭ چوڭقۇرلىقى، دۆلەت ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىشتىكى تالانتى ئۇنى ھەقىقىي تەڭداشسىز بىر شەخىسكە ئايلاندۇرغان. ئۇنىڭ دۇنياغا بېرىلمەسلىكى (زاھىدلىقى)، قول ئاستىدىكى ۋالىيلارغا قاتتىق تەلەپ قويۇشى، ئاۋام خەلقىنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەردار بولۇپ تۇرۇشى ئۇنىڭ ھەرقانداق ئەسىر ئۈچۈن بۈيۈك ئۆلگە بولۇشقا لايىق ئىكەنلىكىنى نامايان قىلىدۇ.

ھەزرىتى ئۆمەر كەمتەرلىك، زاھىدلىق، مەزلۇملارغا ياردەم بېرىش، مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتىگە كۆڭۈل بۆلۈش ۋە دىننىڭ ئاساسلىرىنى قوغداشتا تۇنجى خەلىپە ئەبۇ بەكرىنىڭ ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلغان. لېكىن، ئۇ ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى يولۇقمىغان چوڭ خىرىسلارغا دۇچ كەلگەن. مەسىلەن، ئۇنىڭ دەۋرىدە دۆلەتنىڭ دائىرىسى كېڭەيگەن ۋە ئۇ باشقۇرىدىغان كىشىلەر توپى ئۆزگەرگەن. ھەزرىتى ئۆمەر بۇ ئۆزگىرىشلەرگە تولىمۇ دانالىق بىلەن مۇئامىلە قىلغان. ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ دانالىق بىلەن ھاكىمىيەت باشقۇرۇش تەجرىبىسىنى تۆۋەندىكى نۇقتىلارغا يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ:

1) ھەزرىتى ئۆمەر ياماق چۈشكەن كىيىملەرنى كىيەتتى ۋە ئۆزىگە قاتتىق تەلەپ قوياتتى، بۇ توغرىدا ھەزرىتى ئۆمەر ھەققىدە كۆپلىگەن رىۋايەتلەر بار. ئۇ ھەرقايسى رايونلارغا بەلگىلىگەن ۋالىيلارنىڭمۇ ئۆزى بىلەن بىر يولدا مېڭىشىنى تەلەپ قىلاتتى. تارىخشۇناسلارنىڭ بايان قىلىشىچە، ھەزرىتى

ئۆمەر بىرەر شەخسنى مەنەسەپكە تەيىنلىسە، ئۇنىڭغا ئەھدىنامە يازدۇرۇپ، بىر بۆلەك مۇھاجىر ۋە ئەنسارلارنى ئەھدىنامىگە شاھىت قىلدىغانلىقىنى، مەنەسەپكە تەيىنلەنگەن كىشىگە ئېسىل ئارغىماقلارغا مەنەسەپلىكىنى، ئېسىل نازۇ - نېمەتلەرنى يېمەسلىكىنى، يۇمشاق كىيىملەرنى كىيمەسلىكىنى، كىشىلەرگە ئىشكىنى ئېتىۋالماستىقىنى ۋە دەرۋازىۋەن ئىشلەتمەسلىكىنى شەرت قىلاتتى [26].

2) ھەزرىتى ئۆمەر قول ئاستىدىكى ۋالىيلار ۋە دۆلەتتە يۇقىرى مەنەسەپ تۇتقان كىشىلەرگە قاتتىق تەلەپ قويدىغانلىقى بىلەن تونۇلغان ئىدى. ھەزرىتى ئۆمەر بۈگۈنكى كۈندە باش تەپتىش دەپ ئاتىلىدىغان ۋەزىپىگە ئوخشاپ كېتىدىغان بىر ۋەزىپىنى تەسىس قىلغان، مۇھەممەد ئىبنى مەسلەمەنى باش تەپتىشلىككە تەيىنلىگەن. ھەزرىتى ئۆمەر مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتىگە توغرا كەلگەندە، قول ئاستىدىكى ئەڭ چوڭ مەنەسەپدارنىمۇ ھوقۇقىدىن ئېلىپ تاشلاشقا تەييار ئىدى. ئۇنىڭ بۇ ھەقتىكى پىرىنسىپى «ھەر كۈنى بىر ۋالىينى ۋەزىپىدىن ئېلىپ تاشلىغىنىم زالىم ۋالىينى بىر سائەت ۋەزىپىدە قالدۇرغىنىمدىن ياخشى» دېگەندىن ئىبارەت ئىدى.

ئۇ يەنە: «قول ئاستىدىكى ھەرقانداق ۋالىينىڭ بىرەر ئادەمگە زۇلۇم قىلغانلىقى ماڭا خەۋەر قىلىنغاندىن كېيىن، مەن ئۇ ۋالىيغا تەدبىر قوللانمىسام، زۇلۇم قىلغۇچى مەن بولىمەن» دەيتتى .

ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ قاتتىق تەلەپچانلىقىنىڭ ئىپادىلىرىدىن

بىرى، ئۇ ھەرقانداق ۋالىدىن ۋەزىپە ئۆتمەكچى بولغان شەھەرگە كۈندۈزدە (قانچىلىك مال - مۈلۈكى بارلىقىنى كىشىلەر كۆرىدىغان ۋاقىتتا) كىرىشىنى تەلەپ قىلغان. بۇنداق بولغاندا ۋالىيلاردىن ھېساپ ئېلىش ئاسان بولاتتى.

ھەزرىتى ئۆمەر ھەر يىلى ھەج مەۋسۇمىنى ۋالىيلار ۋە ئاۋام - خەلقنىڭ ئەھۋالىنى ئىگىلەش ئۈچۈن مۇناسىپ ۋاقىت دەپ قارىغان. شۇڭا، يۇرت ئاقساقاللىرىدىن ھەجگە ئۆمەك ئەۋەتىپ، ئۇنى ۋالىيلارنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەردار قىلىشىنى تەلەپ قىلاتتى ھەمدە ۋالىيلار ۋە ھەرقايسى يۇرتتىكى ئەمەلدارلاردىن ھەجگە كېلىپ، خىزمەتلىرىدىن دوكلات بېرىشىنى تەلەپ قىلاتتى، ئۇلارنىڭ دوكلاتى بىلەن پۇقرالارنىڭ شىكايەتلىرىنى سېلىشتۇرۇپ چىقاتتى [27].

3) ھەزرىتى ئۆمەر ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنى مەنسەپكە قويۇش ئىشىدا بەك ئېھتىياتچان ئىدى. چۈنكى، ئۇ ئۆزى باشلامچىلىق قىلىۋاتقان بۇ ئىشنىڭ سۈزۈكلۈكىگە سەلبىي تەسىر كۆرسىتىدىغان ھەرقانداق بىر ئىشنىڭ يۈز بېرىپ قېلىشىنى خالىمايتتى. گەرچە ئۇنىڭ ئۇرۇق - تۇغقانلىرى تاپشۇرۇلغان ۋەزىپىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايدىغان قابىل ئادەملەر بولغان تەقدىردىمۇ، ئۇلارنى ۋەزىپىگە قويمايتتى.

ئەسلىپ ئۆتۈشكە ئەرزىيدىغىنى، بىر قېتىم بىر ئادەم ھەزرىتى ئۆمەرگە ئوغلى ئابدۇللاھنى بىر ئىشقا مەسئۇل قىلىش تەكلىپىنى بېرىدۇ. ئابدۇللاھ ئىلمى ۋە تەقۋالىقى بىلەن تونۇلغان قابىل كىشى بولسىمۇ، ھەزرىتى ئۆمەر تەكلىپ بەرگەن كىشىگە كايىپ:

«ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، سەن ماڭا بەرگەن بۇ مەسلىھەتتە ئىدە ئاللاھ رازىلىقىنى كۆزلىمىدىڭ» دېگەن. ئۇ يەنە: «كىمكى بىر ئادەمنى تۇغۇقنى ياكى يېقىنى بولغانلىقى ئۈچۈن ۋەزىپىگە تەيىنلىسە، ئاللاھ ۋە رەسۇلۇلاھقا خىيانەت قىلغان بولىدۇ» دەيتتى.

ئۇ قەستكە ئۇچرىغاندا، خەلىپىلىك ئىشىنى بىر تەرەپ قىلىش ئۈچۈن ئالتە كىشىلىك ھەيئەت تەشكىللىگەن، ئوغلى ئابدۇللاھنى خەلىپىلىككە نامزات قىلماسلىق شەرتى بىلەن ھەيئەت ئەزاسى قاتارىدا بولۇشنى ۋەسىيەت قىلغان.

4) توغرا ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈشنىڭ ئاساسلىرىدىن بىرى شۇكى، چوڭ - كىچىك دۆلەت مەمۇرلىرىنىڭ ھوقۇق ئەۋزەللىكىدىن پايدىلىنىپ شەخسىي مەنپەئەتنى كۈچەيتىدىغان ئىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش كېرەك. ئەمەلىيەتتە، ئاممىۋى ھوقۇقىدىن پايدىلىنىپ شەخسىي مەنپەئەتنى كۈچەيتىش چىرىكلىكنىڭ ئەڭ چوڭ ئىشلىرىدىن بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ھوقۇقنى سۈيىستىمال قىلىشنىڭ ھەر تۈرلۈك شەكىللىرى بار. بەزىدە سوۋغا - سالام قوبۇل قىلسا، بەزىدە پايدىسى ياخشى سودا قىلىش پۇرسىتىگە ئىگە بولىدۇ، بەزىدە ئالاھىدە ئىمتىياز بېرىلگەن شىركەت - كارخانىلارنى قۇرۇش ھوقۇقىغا ئېرىشىدۇ... پەيغەمبىرىمىز ھوقۇقىدىن پايدىلىنىپ، مەنپەئەت ئۈندۈرۈۋېلىشنىڭ خەتىرىدىن ئاگاھلاندىرغان تۇنجى كىشىدۇر. پەيغەمبىرىمىز بىر قېتىم ئىبنى لۇتبىيە دېگەن بىر ئادەمنى زاكات يىغىش ئىشىغا مەسئۇل قىلىدۇ، ئۇ ئادەم ۋەزىپىنى ئورۇنداپ قايتىپ كەلگەندە: «ماۋۇ زاكاتتىن يىغىلغان نەرسىلەر، ماۋۇ ماڭا ھەدىيە قىلىنغان نەرسىلەر ئىدى،

سېلىنىڭ بولسۇن» دەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن رەسۇلۇللاھ خۇتبە سۆزلەپ، ئاللاھقا ھەمدۇسانا ئېيتقاندىن كېيىن: «مەن ۋەزىپىگە قويغان ئادەمگە قارىمىسىلەر؟ ئۇ: «ماۋۇ نەرسىلەر سېلىنىڭ بولسۇن، ماۋۇ ماڭا سوۋغا قىلىنغان نەرسىلەر ئىدى» دەۋاتىدۇ. ئۇ دادىسىنىڭ ئۆيىدە ئولتۇرۇپ قاراپ باقسۇن، ئۇنىڭغا كىم سوۋغا بېرىدىكەن قېنى؟» دېگەن [28].

ھەزرىتى ئۆمەر بۇ ئىشتا رەسۇلۇللاھ سىزىپ بەرگەن يولدا ماڭغان بولۇپ، ۋەزىپىگە قويماقچى بولغان كىشىلەردىن ۋەزىپىگە ئولتۇرۇشتىن بۇرۇن ئىقتىسادى ئەھۋالىنى دوكلات قىلىشنى بۇيرۇيتتى. بۇنداق بولغاندا، مەمۇرنىڭ ۋەزىپە ئەۋزەللىكىدىن پايدىلىنىپ، نەپ ئالغان ياكى ئالمىغانلىقىنى تەكشۈرۈش ئاسان بولاتتى. شۇنداقلا ھەزرىتى ئۆمەر قول ئاستىدىكى ئەمەلدارلارنىڭ ھوقۇقىنى سۇيىستېمال قىلىپ نەپكە ئېرىشمەسلىكى ئۈچۈن مەنسەپ تۇتقان شەھەرلەردە تىجارەت قىلىشنى چەكلىگەن ئىدى.

بۇ ھەقتە مۇنداق بىر ۋەقەلىكنى ئەسلەپ ئۆتۈشكە بولىدۇ. ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ ھارىس ئىبنى كەئب ئىسىملىك بىر مەمۇرى خىزمەتچىسى بار ئىدى، ھەزرىتى ئۆمەر ئۇنىڭ ئۈستى - بېشىنىڭ يېڭىلىنىپ قالغانلىقىنى كۆرگەندە، ئۇنىڭدىن بۇنىڭ سەۋەبىنى سورىغان. ھارىس ھەزرىتى ئۆمەرگە: - مېنىڭ ئازراق مېلىم بار ئىدى، شۇنىڭ بىلەن تىجارەت قىلدىم، تىجارەتتە پايدا ئېلىپ مېلىم كۆپەيدى، - دەپ جاۋاب بەرگەن. ھەزرىتى ئۆمەر ئۇنىڭغا: - ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن سىلەرنى تىجارەت

[28] مۇسلىم ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

قىلىش ئۈچۈن ۋەزىپىگە تەيىنلىمىگەن دەپ، ئۇ ئېرىشكەن پايدىلارنى دۆلەت خەزىنىسىگە تاپشۇرغۇزغان^[29].

5) توغرا يول تۇتقان خەلىپىلەر ئاۋام خەلققە ھاكىملارنى تەنقىد قىلىش ئەركىنلىكىنىڭ ئاساسىنى سېلىپ بەرگەن. ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ بۇ ھەقتە كىشىنى قايىل قىلىدىغان تەسىرلىك ۋەقەلىرى بار. ئەمەلىيەتتە، يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمەلدارلار ۋە ھاكىملارنىڭ يۈرۈش - تۇرۇشلىرىنى تەنقىدلەش ئۈچۈن پۇرسەت بېرىلمىگەن، ئىجتىمائىي نازارەت مەۋجۇت بولمىغان ۋە باشقۇرۇش ئورگانلىرى باشقىلارغا كۆرۈنگىدەك شەكىلدە سۈزۈك بولمىغان ھەرقانداق بىر دۆلەتتە دۆلەت ئورگانلىرىنىڭ دۇرۇس خىزمەت قىلىشى تەس بولىدۇ.

ھەزرىتى ئۆمەر ئۆزىگە نەسىھەت قىلىدىغان ۋە ئۇنىڭغا ھاكىمىيەت باشقۇرۇش ئىشلىرىدىكى كەمچىلىكىنى كۆرسىتىپ قويدىغان كىشىلەرنى ئىزدەيتتى. ئۇ: «ماڭا ئەيىبىمنى كۆرسىتىپ قويغان كىشىنى بەك ياخشى كۆرىمەن» دەيتتى. ئۇ يەنە: «ئەگەر مەن خاتالاشسام، مەندىن ئەيىمىنىپ، خاتالىقىمنى كۆرسىتىپ قويدىغان كىشىنىڭ بولماسلىقىدىن قورقمەن» دېگەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە، بىر ئادەم ھەزرىتى ئۆمەرنى جامائەتنىڭ ئالدىدىلا: «ھەي ئۆمەر! ئاللاھتىن قورق» دېگەن. بۇنى ئاڭلىغان كىشىلەرنىڭ ئاچچىقى كېلىپ، ئۇنى سۆزلەشتىن توسماقچى بولغاندا، ھەزرىتى ئۆمەر ئۇلارغا: «ئەگەر سىلەر مېنىڭ ئەيىبلىرىمنى دېمىسەڭلار، سىلەردە ياخشىلىق بولمايدۇ. ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلىمىساق، بىزدە ياخشىلىق بولمايدۇ» دېگەن.

[29] ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ تەرجىمىھالى ھەققىدە تەپسىلى بايان، 338 - بەت.

ھەزرىتى ئۆمەر ھەرقانداق ئىشتا ئوچۇق - يورۇق، پاك ۋە سۈزۈك بولۇشنى ياخشى كۆرەتتى. شۇڭا، بەزى كىشىلەر ھەزرىتى ئۆمەرگە ئاددىي ۋە شەخسىي ئىشلاردىمۇ سۆزلەشكە جۈرئەت قىلالايتتى. بۇ ھەقتە مۇنداق بىر ۋەقەلىك رىۋايەت قىلىنغان. ھەزرىتى ئۆمەر بىر كۈنى خۇتبە ئوقۇۋاتقاندا ئۈستىدە ئۇزۇن كىيىم بار ئىدى. ھەزرىتى ئۆمەر خۇتبىسىدە: «ئى ئىنسانلار! گېپىمگە قۇلاق سېلىڭلار، ماڭا ئىتائەت قىلىڭلار» دېيىشىڭلار بىرەيلەن ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈپ: «سېنىڭ گېپىڭنى ئاڭلىغىلى، بۇيرۇقىڭغا ئىتائەت قىلغىلى بولمايدۇ» دېگەن. ھەزرىتى ئۆمەر: «نېمە ئۈچۈن؟» دەپ سورىغاندا، ئۇ كىشى: «ھەر بىرىمىزگە بىر كىيىملىك رەخت تەقسىملەپ بېرىلگەن، تەقسىملەنگەن رەخت ئەۋرەتنى يېپىشقا ئاران يېتىدۇ. سەن ئېگىز ئادەم، ئۈستۈڭدىكى بۇ ئۇزۇن كىيىم نەدىن كەلدى؟» دەپ سورايدۇ. ھەزرىتى ئۆمەر ئۇ ئادەمگە: «جايىڭدا تۇرۇپ تۇر» دەپ ئوغلى ئابدۇللاھنى چاقىرىپ، ئۇنىڭدىن خالايققا ئىشنىڭ ھەقىقىتىنى سۆزلەپ بېرىشنى تەلەپ قىلىدۇ. ئابدۇللاھ غەنىمەتتىن ئۆزىگە تەقسىم قىلىنغان رەختنى دادىسىغا بېرىۋەتكەنلىكىنى ئېيتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن كىشىلەر ئابدۇللاھنىڭ گەپلىرىگە قانائەتلىنىدۇ. ئاندىن ھېلىقى كىشى ئېھتىرام بىلەن: «ئى مۆمىنلەرنىڭ ئەمىرى، ئەمدى گېپىڭنى ئاڭلايمىز، بۇيرۇقىڭغا ئىتائەت قىلىمىز» دەيدۇ.

(6) ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ توغرا ھاكىمىيەت ئاساسلىرى سۈپىتىدە ئورناتقان مۇھىم نۇقتىلارنىڭ بىرى ھوقۇق مەنبەسى مەسىلىسىدۇر. يەنى خەلىپە ياكى ئىمام ياكى دۆلەت رەئىسى ھاكىم بولۇش ئۈچۈن قانۇنلۇق بولۇش سالاھىيىتىنى كىمدىن ئالىدۇ؟

ئېنىقكى، ئۈممەت بۇ ھوقۇقنىڭ مەنبەسى بولۇپ، ئۇنىڭدىن باشقا مەنبە يوق. تۆت خەلىپىنىڭ تاللىنىش يولى بۇ نۇقتىنى تەكىتلەيدۇ. بۇخارىي ۋە باشقا كىتابلاردا رىۋايەت قىلىنغان بايانلار بۇ نۇقتىنى تېخىمۇ روشەنلەشتۈرىدۇ. ھەزرىتى ئۆمەر بىر ئادەمنىڭ «ئەگەر ئۆمەر ئۆلۈپ كەتسە، پالانغا بەيئەت قىلىمەن» دېگەنلىكىدىن خەۋەر تېپىپ: «بىر ئادەمنىڭ ئەبۇ بەكرىنىڭ بەيئەتى جىددىي ئېلىپ بېرىلغان دېگەن گېپى سىلەرنى ئالداپ قويمىسۇن، ئەبۇ بەكرىنىڭ بەيئەتى ھەقىقەتەن شۇنداق تاماملانغان. لېكىن ئاللاھ ئۇنىڭ خەتىرىدىن ئۈممەتنى ساقلىدى، ئاراڭلاردا خەلىپىلىككە تەلپۈنگەن كىشى ئەبۇ بەكرىگە ئوخشىمايدۇ. كىمكى مۇسۇلمانلارنىڭ مەسلىھەتىنى ئالماي تۇرۇپ بىر ئادەمگە بەيئەت قىلسا، بەيئەت قىلىنغۇچى ۋە بەيئەت قىلغۇچىنىڭ ھالاكەتكە دۇچار بولماسلىقى ئۈچۈن ئەگشىلمىسۇن» دېگەن^[30].

ھەزرىتى ئۆمەر بۇ سۆزىدە، ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى بەيئەتنىڭ چوڭ ساھابىلەر ئالدىرىغانلىقتىن، بارلىق كىشىلەرنىڭ مەسلىھەتىنى ئالمايلا ئەبۇ بەكرىگە جىددىي بەيئەت قىلىنغانلىقىنى ئىزاھلىماقچى بولغان. چۈنكى، چوڭ ساھابىلەر خەلىپىلىككە ئەبۇ بەكرىدىنمۇ بەكرەك لايىق كىشىنىڭ يوق ئىكەنلىكىنى بېلەتتى. شۇنداقلا، مۇسۇلمانلار جامائەتنىڭ مەسلىھەتىنى ئالماستىن، بىرەر ئادەمگە بەيئەت قىلىشنىڭ خەتىرىدىن ئۈممەتنى ئاگاھلاندۇرماقچى بولغان. مۇسۇلمانلارنىڭ مەسلىھەتىنى ئالماي تۇرۇپ، ئۆز ئالدىغا بىرەر ئادەمگە بەيئەت قىلىش بەيئەت قىلغۇچىنى ۋە بەيئەت ئالغۇچىنى خەتەرگە يەنى ئۆلۈمگە دۇچار قىلىدۇ.

[30] بۇخارى رىۋايىتى.

ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، توغرا يول تۇتقان خەلىپىلەر مۇشۇ يولدا ماڭغان. ھەزرىتى ئوسماننىڭ كۇفە ۋالىيسى ۋەلىد ئىبنى ئوقبە^[31] نىڭ ھاراق ئىچكەنلىكى ئىسپاتلانغاندا، ئۇنىڭغا شەرىئى جازا بەرگەنلىكى رىۋايەت قىلىنغان^[32].

لېكىن ئىسلام دۇنياسىدا، ئىسلامنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە يۈز بەرگەن مالىمانچىلىق، ئۇرۇشلار ۋە ئىچكى زىددىيەتلەر سەۋەبىدىن قاتتىق چېكىنىش يۈز بەردى. بۇ ھادىسىلەرنىڭ لايىقىدا تەتقىقات ۋە چوڭقۇر تەھلىلگە ئېرىشەلمەسلىكى ئۈممەت توغرا يول تۇتقان خەلىپىلەر دەۋرىدە بەھرىمەن بولغان نۇرغۇن پىرىنسىپلار ۋە قىممەت قاراشلارنىڭ يوقىلىشىغا ئېلىپ باردى.

تەجرىبىلەردىن مەلۇمكى، پىرىنسىپلار تاشلاپ قويۇلغاندا ئۆز فۇنكسىيەسىنى جارى قىلدۇرالمىدۇ، بەلكى ئۇ قوغداشقا، ئەھمىيەت بېرىشكە ۋە ئۇنى ئەمەلىي تەتبىقلاشقا موھتاج بولىدۇ. ئاساسىي قانۇن ئورگانلىرىنى تەسىس قىلىش، كۈچلۈك نازارەت سىستېمىسى قۇرۇش، تەشۋىقات ئەركىنلىكىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىش ۋە ئاۋام خەلقنىڭ سىياسىي ساپاسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش پىرىنسىپلار ۋە قىممەت قاراشلارنىڭ ھاياتىي كۈچىنى نامايان قىلىشقا ياردەم بېرىدۇ. كىتابىمىزنىڭ كېيىنكى بابلىرىدا يۇقىرىدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان بەزى پىكىرلەر ۋە مەزمۇنلار ھەققىدە يەنە توختىلىمىز.

[31] ھەزرىتى ئوسماننىڭ ئانا بىر قىرىندىشى ئىدى.

[32] بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

دىن ۋە سىياسەت

ئالاقە دۇنياسى چېگىش ۋە مۇرەككەپلىكى بىلەن پەرقلنىپ تۇرىدۇ. شۇڭا، دىن بىلەن سىياسەتنىڭ ئالاقىسى، ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ماسلىشىشچانلىق ۋە پەرقلنىش ھەققىدىكى مۇنازىرىلەرنىڭ بولۇشى ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس. مۇشۇ نۇقتىدىن، سىياسەت بىلەن دىننىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدە مۇلاھىزە قىلىنىۋاتقان مۇرەككەپ مۇناسىۋەتنىڭ دىنىي ئالىملار ۋە سىياسىيونلار ئارىسىدىمۇ بولۇشى ناھايىتى تەبئىي ئەھۋال. چۈنكى، تەسەۋۋۇر، مېتود ۋە پىرىنسىپتىكى ئوخشىماسلىقنىڭ ئەمەلىي ھەرىكەتلەردە تەسىرىنى ئىپادىلىشى نورمال ھادىسە، بىز بۇنى رېئال تۇرمۇشىمىزدا ھەر ۋاقىت ئۇچرىتىپ تۇرۇۋاتىمىز. سىياسەت بىلەن دىننىڭ ئالاقىسىنى تۆۋەندە قىسقىچە ئىزاھلاپ ئۆتىمەن:

1. ئىسلام رسالىتى ئاللاھ ئىنسانلارغا چۈشۈرگەن ئەڭ ئاخىرقى رسالەت، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتى ھەرقانداق زامان ۋە ماكاندا، دەۋەت يەتكەن بارلىق كىشىلەرگە ئومۇمىي. شەرىئەتنىڭ ھەممە تەرەپلىرىگە قارىغان كىشى شەرىئەت ئەھكاملىرىنىڭ پۈتۈن ھاياتىنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغانلىقىدا شەكىلەنمەيدۇ.

شۇ نۇقتىدىن، خەلىپىلىككە: «خەلىپىلىك پەيغەمبىرىمىزنىڭ دىنىنى قوغداش ۋە دۇنيانى ئىدارە قىلىش ئىشىغا ئىزباسار بولۇش» دەپ ئېنىقلىما بېرىلگەن. ئىبنى خەلدۇن خەلىپىلىككە

ئىنقىلما بېرىپ: «ئۇ شەرئەت ساھىبىنىڭ دىنى قوغداش ۋە دۇنيانى دىن بىلەن ئىدارە قىلىشتىكى ۋەزىپىسىگە ئىزباسارلىق قىلىشتۇر» دېگەن. دۇنيانى ئىدارە قىلىش شەرئەت روھىغا ئاساسلىنىدۇ ھەمدە شەرئەتنىڭ مەقسەتلىرى، ئەھكاملىرى ۋە ئەدەپ - ئەخلاقلىرى بىلەن ئىدارە قىلىنىدۇ.

2. دىننىڭ ئۆزگەرمەس پىرىنسىپلىرى ۋە ناھايىتى ئېنىق بولغان كەسكىن ھۆكۈملىرى بار. شۇنىڭدەك ئىسلام ئۆلىمالىرىنىڭ جۈزئىي ۋە تارماق مەسىلىلەردىكى ئاز بولمىغان ئىجتىھادلىرىمۇ بار. بۇ ئىجتىھادلارنى چۈشىنىش ۋە ئىسپاتلىنىش جەھەتتىكى زاننىي (كۈچلۈك ئېھتىماللىققا) ئىگە دەلىللەر كەلتۈرۈپ چىقارغان. شۇڭا، ئىختىلاپ ھەر ۋاقىت بىز تارماق دەپ بىلگەن مەسىلىلەرنىڭ دائىرىسىدە بولغان. پىرىنسىپاللىققا تەۋە دائىرىلەردە ئىختىلاپ يۈز بەرمىگەن.

سىياسەتكە كەلسەك، ئۇ پايدا - مەنپەئەتنى قوغداپ، ئۇنى ۋۇجۇتقا چىقىرىش ۋە زىيانغا قارشى تۇرۇپ، ئىمكانقەدەر ئۇنى ئەڭ تۆۋەن سەۋىيەگە چۈشۈرۈش ئۈستىگە قۇرۇلغانلىقى ئۈچۈن، سىياسەت مۇمكىنچىلىك ماھارىتى دەپ قارىلىدۇ. شۇڭا، ھەرقانداق دۆلەتتە ھوقۇق تۇتقان كىشى ھاكىمىيەت ئىشلىرىدىن يىراق كىشىلەر بىلمىگەن، ھېس قىلمىغان ئىشلارنى بىلەلەيدۇ ۋە ھېس قىلالايدۇ. بۇ نۇقتىدىن، سەمىمىي، پاك نىيەتلىك دەپ قارىغان سىياسىيونىڭ پايدا - مەنپەئەت ۋە زىيانغا مۇناسىۋەتلىك مەسىلىلەردە ھەقىقە ۋە دەۋەتچىلەر كۆرۈلمىگەن نەرسىلەرنى كۆرۈشى تەبىئىي. دېمەككى، كۆپلىگەن مەسىلىلەردە سىياسىيونلار بىلەن دىنى ئالىملارنىڭ پەرقلىق چۈشەنچىگە ئىگە

بولۇشى نورمال ھادىسە ھېسابلىنىدۇ.

3. شۇنداق دېيەلەيمىزكى، ئەخلاق بىلەن سىياسەت ئوتتۇرىسىدا ناھايىتى كۈچلۈك ماسلىشىشچانلىق بار. سىياسىيونىڭ قىممەت قاراشلىرى ۋە پىرىنسىپلىرى ئۇنى قانۇنىي بوشلۇقنى تولدۇرۇشقا ھەمدە ئۆزىنىڭ قىممەت قارشى ۋە پىرىنسىپىغا ماس ھالدا پايدا - مەنپەئەت بىلەن زىياننى دەڭسەشكە ئۈندەيدۇ.

مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، سىياسىيونىڭ ئەقىدە ياكى ئەخلاقىي تەۋەلىكى ئۇنىڭ كۆپلىگەن پائالىيەتلىرىنى كونترول قىلىپ تۇرىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئاللاھتىن قورقىدىغان، دۇرۇس ۋە سەمىمىيەت ئۈستىدە يېتىلگەن سىياسىيون ئومۇمنىڭ ئىشىنى ئاللاھ رازى بولىدىغان ۋە ۋىجدانى راھەتلىنىدىغان شەكىلدە بىر تەرەپ قىلىشقا كۈچ چىقىرىدۇ. ئەكسىچە پۇرسەتپەرەس، ھوقۇقپەرەس ۋە مۇستەبىت كىشى تەختكە چىقىپ قالسا، ئۇ دۆلەتنىڭ پۈتۈن ئىمكانىيەتلىرى بىلەن كۆز ئالدىدىكى ۋاسىتىلەرنى قايسى شەكىلدە بولمىسۇن، شەخسىي مەنپەئەتى ۋە قىزىقىشلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئىشلىتىدۇ. بۇنىڭدىن مەلۇمكى، سىياسەت بىلەن دىننىڭ ئارىسىنى ياكى ئەخلاق بىلەن دىننىڭ ئارىسىنى مۇتلەق ئايرىۋېتىش قۇرۇق خىيالدىن ئىبارەت. توغرا، ھازىرقى دۆلەتلەر شەخسلەرنىڭ دۆلەتنى كونترول قىلىۋېلىشىنى چەكلەيدىغان نۇرغۇن قارار ۋە چەكلىمىلەرنى بەلگىلىگەن بولسىمۇ، بىراق سىياسىي قۇرۇلمىنىڭ بېشى بەھرىمەن بولىدىغان سالاھىيەت ھەمىشە ھاكىمنىڭ بىر قىسىم دۆلەت ئىشلىرىنى ئەخلاق قارشى ۋە مەجەزىگە ئۇيغۇن ھالدا ئىجرا قىلىشىنى ئاسانلاشتۇرىدىغان پۇرسەت يارىتىپ بېرىدۇ.

4. ھەرقانداق ياخشى مۇسۇلمان ئىسلام پىرىنسىپلىرى ۋە ئەھكاملىرىنىڭ ھاياتلىقىنىڭ پۈتۈن ساھەلىرىدە تەتبىقلانغانلىقىنى كۆرۈشنى بەكمۇ ئارزۇ قىلىدۇ. ئۇنداق بولغان ئىكەن، ئۇ پۈتۈن كۈچى بىلەن زېرىكمەستىن - تېرىكمەستىن ئىسلام ئەھكاملىرىنىڭ تەتبىقلىنىشى ئۈچۈن كۈچ چىقىرىشى كېرەك.

لېكىن بۇ يەردە ئەسكەرتىپ ئۆتۈشكە تېگىشلىك ئىككى ئىش بار؛ بىرىنچى، ئىسلامىي ئېقىمدىكى كىشىلەر خەلققە ئىسلامىي پارتىيەلەرنىڭ شەرىئەتنى تەتبىقلاشقا ھېرىسمەنلىكى ئەمەلىيەتتە ھوقۇقنى قولغا كىرگۈزۈپ، ھۆكۈمرانلىق قىلىشنىڭ ۋاستىسى دەيدىغان تەسىر بېرىپ قويۇشتىن قاتتىق ئېھتىيات قىلىش كېرەك. چۈنكى، ئاۋام خەلقىنىڭ شەرىئەتنى تەتبىقلاش ئۈچۈن ھوقۇققا ئېرىشىش بىلەن شەخسىي مەنپەئەتنى دەپ ھوقۇققا ئېرىشمەكچى بولغانلارنى پەرقلەندۈرۈشى تەس. خەلقىمىزنىڭ سىياسىي تەجربىسىنىڭ تۆۋەنلىكى ئۇلارنى بىرىنچى خىل چۈشەنچىگە ئاپىرىپ قويدۇ، بۇ ئەھۋال بەزى ئەرەب ئەللىرىدە يۈز بەرگىنىدەك، سالھ كىشىلەرگە تەۋە خەلق كۈچىنىڭ تېز سۈرئەتتە ئازلاپ كېتىشىگە ئېلىپ بارىدۇ.

ئىككىنچى، ھەرقانداق پۇقراغا ئۇنىڭ خاس دىندارلىقىغا قاراپلا باشقىلارغا بېرىلمىگەن ئىمتىياز بېرىلمەسلىكى كېرەك. چۈنكى، بۇ ۋەتەنداشلىق ئۇقۇمىغا سەلبىي تەسىر بېرىپلا قالماستىن، بەلكى ئىمتىياز بېرىلگەن شەخسكىمۇ زىيانكەشلىك قىلغانلىق بولىدۇ. شۇڭا، دىندارلىقنىڭ ساھىبىغا دەۋەت، تىجارەت ۋە ئىجتىمائىي ساھەلەردە بېرىدىغان نويۇزى بىلەن سىياسىي ساھەدە بېرىدىغان نويۇزنى ئايرىش مۇھىم.

دۆلەتتىكى قانۇنىي ئورگانلار بىلەن ئىجرائىيە ئورگانلىرىنىڭ

ئارىسىنى ئايرىشنىڭ مۇھىملىقىنى تەكىتلىگىنىمىزدەك، شەخسلەرنىڭ دىنىي ئورنىدىن پايدىلىنىپ، سىياسىي ۋە ئىقتىسادىي ساھەلەردە پايدىغا ئېرىشىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش كېرەك. چۈنكى، بۇ دىندار شەخسىنىمۇ، سىياسىي تۈزۈلمىنىمۇ بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىتىدۇ.

شۇنى ئەسكەرتىش كېرەككى، ھۆكۈمەتتە ۋەزىپە تۇتۇش ماھارەت ۋە ئىقتىدارغىلا باغلىق بولماستىن، بەلكى ئىشەنچلىك ۋە سەمىمىي بولۇشقىمۇ باغلىق. لېكىن بۇ ئىشلار بەلگىلەنگەن قانۇنىي پىرىنسىپلار بىلەن ئېلىپ بېرىلىشى، ھېسسىياتقا بېرىلمەسلىكى لازىم.

5. دەۋەت، ئەدلىيە، پەتىۋا ۋە ئۇنىڭدىن باشقا دىنىي ئىشلاردا ئىخلاس، تەقۋالىق، سەمىمىيلىك بىرىنچى ئورۇندا، ئىقتىدار ۋە ماھارەت ئىككىنچى ئورۇندا تۇرىدۇ. ئەمما ھاكىمىيەت، سىياسەت ۋە ئىدارە ئىشلىرى كىشىلەرنىڭ مەنپەئەتلىرىنى قولغا كەلتۈرۈش، ئۇلارنىڭ ئىشلىرىنى توغرا بىر تەرەپ قىلىش ۋە ئۇلار ئارىسىدا بىرىنچى بولۇپ ئادالەت تارازىسىنى، ئىككىنچى بولۇپ تەقۋالىق ۋە ياخشىلىق تارازىسىنى تۇرغۇزۇش ئۈستىگە قۇرۇلىدۇ.

ئىمام ئەھمەدتىن بىرى سالپ، تەقۋادار ئەمما ئاجىز، يەنە بىرى پاسىق، ئەمما قابىل ئىككى ئەمىر بار بولسا، ئۇلارنىڭ قايسىسى بىلەن بىرگە جىھاد قىلىش كېرەكلىكى سورالغاندا، ئىمام ئەھمەد: «پاسىقنىڭ كۈچى مۇسۇلمانلارغا، ئەسكىلىكى ئۆزىگە. ياخشىنىڭ ئاجىزلىقى مۇسۇلمانلارنىڭ زىيىنىغا، ياخشىلىقى ئۆزىگە بولىدۇ. شۇڭا، ئىقتىدارلىق پاسىق بىلەن جەڭ قىلىنىدۇ» دەپ جاۋاب بەرگەن ئىكەن^[33]. (دېمەك، پاسىق

[33] ئىبنى تەيمىيە «پەتىۋالار مەجمۇئەسى، 28 / 254.

ئىقتىدارلىق، قابىل بولسا، ئۇنىڭ بىلەن جىھاد قىلىش كېرەك دېگەن ئۇقۇم چىقىدۇ).

رەسۇلۇللاھ بۇ ھەقتە ناھايىتى كەسكىن ئىدى. ئۇ ھەرقانداق ئىشقا ئۇنىڭدىن كۈتۈلگەن مەقسەتنى ئىشقا ئاشۇرۇشقا ئىقتىدارى يېتىدىغان كىشىنى ۋەزىپىگە قوياتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن، خالىد ئىبنى ۋەلىد مۇسۇلمان بولۇپ قىسقىغىنە ۋاقىتتىن كېيىن، ئۇنى قوماندان قىلغان. ئەبۇ زەر رەسۇلۇللاھتىن بەزى ئىشلارغا مەسئۇل قىلىشنى تەلەپ قىلغاندا، رەسۇلۇللاھ ئۇنىڭغا: «ھەي ئەبۇ زەر، سەن ئاجىز ئادەم، مەنسەپ دېگەن ئامانەت، ئۇ قىيامەت كۈنى ھەقىقى بىلەن ئالمىغان ۋە ئۇنىڭدىن تەلەپ قىلىنغان ھەقىقى ئورۇندىيالمىغان كىشىگە خارلىق، ھەسرەت - نادامەت ئېلىپ كېلىدۇ» دېگەن.^[34]

يۇقىرىقىلاردىن مەلۇمكى، ھاكىم ۋە يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمەلدارلارنى تاللاش مەسىلىسىدە ئىنچىكە ئۆلچەم بار. دېمەك، قىلغان ئىشىدا ئۇتۇق قازانغان؛ تاپشۇرۇلغان ۋەزىپىنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ ئورۇنداپ، ئاۋام - خەلققە تولۇق مۇلازىمەت قىلىدىغان؛ دۆلەتكە كۈچ قوشۇپ، ئۇنىڭ مۇقىملىقىنى كۈچلەندۈرىدىغان كىشى ۋەزىپىگە تەيىنلىنىشىگە ئەڭ لايىق. بۇ كۆزقاراش رەئىس ۋە يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمەلدارلارنى ئەقىدىسىگە ۋە ئەخلاققا قاراپ تاللاش ئۆلچىمىنى تۆۋەنلىتىدۇ. ئەمما بۇ يەردە شۇنىمۇ ئەسكەرتىش كېرەككى، ئىقتىسادىي ئىشلاردا سەمىمىي ۋە دۇرۇس بولۇشنىڭ ئەھمىيىتى سالاھىيەت ۋە ئىقتىداردىكى سەمىمىيلىكتىن تۆۋەن ئەمەس. چۈنكى، مەمۇرىي ۋە پۇل - مۇئامىلە ئىشلىرىدىكى

[34] مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

چىرىكلىك بۈگۈنكى تەرەققىي قىلىۋاتقان دۇنيانى ۋەيران قىلىۋاتقان مىكروپقا ئايلىنىپ قالدى.

6. ئىجتىھاد دائىرىسىنىڭ ئوخشىماسلىقى دىن بىلەن سىياسەت ئارىسىدىكى چوڭ پەرقلەرنىڭ بىرى بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى شەرىئى مەسىلىلەردىكى ئىجتىھاد دائىرىسىنىڭ سىياسىي ساھەدىكى ئىجتىھاد دائىرىسىدىن تارلىقى ئېنىق. بۇنىڭ بىر قانچىلىغان سەۋەبى بار:

ئەقىدە، ئىبادەت، مۇئامىلە ئىشلىرى ۋە ئەدەب - ئەخلاققا دائىر دەلىللەر كۆپ بولۇپ، بۇ ئىجتىھاد دائىرىسىنى تارقاتىدۇ. تەكلىپى ھۆكۈمنىڭ پەرز، ۋاجىب، ھارام، مەكرۇھ، سۈننەت ۋە مۇباھتىن ئىبارەت قىسىملارغا بۆلۈنىدىغانلىقى ھەممىگە ئايان. ئەگەر بىز ئالىملارنىڭ زاكات بېرىدىغان ئورۇن، كەبىنى تاۋاپ قىلىش ياكى ۋاكالىت توختامنامىسى قاتارلىق ئىشلاردىكى ئىختىلاپ قىلغان ئىشلارغا قارىساق، تىلغا ئالغان مەسىلىلەردە ئىختىلاپنىڭ بەك ئازلىقىنى، ھەتتا مەلۇم بىر مەسىلىدىكى ئوخشىمىغان قاراشنىڭ بەشكىمۇ يەتمەيدىغانلىقىنى بايقايمىز. بۇ مەسىلىلەردىكى دەلىللەرنىڭ كۆپلۈكى كۆپ ۋاقىتلاردا ئىختىلاپقا ئىمكانىيەت بەرمەيدۇ. ئالىملار كۆپىنچە مۇباھ بىلەن مەكرۇھ ياكى مۇباھ بىلەن مۇستەھەب ئارىسىدا ئىختىلاپ قىلغان. گاھىدا ھارام بىلەن مەكرۇھ ياكى ۋاجىب بىلەن مۇستەھەبلىك مەسىلىسىدە ئىختىلاپ يۈز بەرگەن.

ئەمما سىياسىي ئىشلارغا قارايدىغان بولساق، دەل ئۇنىڭ ئەكسىچە. چۈنكى، ھەرقانداق سىياسىي مەسىلىدە ئوتتۇرىغا قويۇلغان پىكىرلەر تەھلىل قىلىش، كۆز قاراشنىڭ ئۆزگىرىشى،

نەزەر دائىرىسىنىڭ پەرقلىق بولۇشى ۋە سىياسەتچىنىڭ تەتقىقات تېمىسىغا مۇناسىۋەتلىك مەسىلىلەردە ئېرىشكەن ئۇچۇر بىلەن سانلىق مەلۇماتنىڭ ئاز - كۆپلۈكىگە مۇناسىۋەتلىك.

پەلەستىن مەسىلىسى، ھۆرلۈك، ئىجتىمائىي ئادالەت ياكى يېڭى ئوتتۇرا شەرق ھەققىدە يېزىلغان ماقالىلەرگە نەزەر سالغان كىشى بەزى تارماق مەسىلىلەردە ئوخشاش، بەزىسىدە پەرقلىق بولغان ئون نەچچىلىگەن تەھلىل ۋە ئوخشىمىغان پىكىرلەرنى بايقايدۇ. دىنىي ئىشلاردىكى ئىجتىھاد دائىرىسى بىلەن سىياسىي ئىشلاردىكى ئىجتىھاد دائىرىسىنىڭ ئوخشىماسلىقى سىياسىيونلار بىلەن فىقھشۇناسلار ئارىسىدىكى كۆپلىگەن ئىختىلاپ ۋە ئوقۇشما سىلىقلارغا سەۋەب بولغان ھەم ئۇلار ئارىسىدىكى تارىخىي ئىختىلاپنىڭ مۇھىم سەۋەبلىرىدىن بىرى بولۇپ قالغان. فەقەھ سىياسىيوننىڭ ئىنتايىن تۇراقلىق بولۇشىنى، سىياسىي مەۋقەسى ۋە ئىپادىلەشلىرىدە قاتتىق مەسئۇلىيەتچان ۋە ئىنچىكە بولۇشىنى ئۈمىد قىلىدۇ. ئەمما سىياسىيون فەقەھنىڭ چەكلىمىلىرىدىن سىقىلىش ھېس قىلىدۇ ۋە فەقەھنى سىياسىي سەھنىنىڭ مۇرەككەپلىكىنى چۈشەنمىدى ۋە سىياسىي مەسىلىنىڭ سەزگۈرلىكىنى ھېس قىلمىدى، دەپ تەنقىد قىلىدۇ.

ھەقىقەت شۇكى، مۇسۇلمان سىياسىيون ئەقىدە ۋە ئومۇمىي فىقھىي دائىرىسىدە ھەرىكەت قىلىشنىڭ لازىملىقىنى تونۇپ يېتىشى كېرەك. چۈنكى، ئۇنىڭ ۋەزىپىسى كىشىلەرگە خىزمەت قىلىش ۋە ھايات ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىش بىلەن بىرگە، ئىسلام پىرىنسىپلىرى، قىممەت قاراشلىرى ۋە ئەخلاقىي پەزىلەتلىرىنى قانات يايدۇرۇپ، ئۇلارنىڭ ئاممىۋىي تۇرمۇشتىكى يىلتىزىنى

چوڭقۇرلاشتۇرۇشتىن ئىبارەت. شۇنىڭدەك، فەقەمۇ سىياسەتنىڭ پايدا - زىيانى مۇلاچەرلەشنى ئاساس قىلغىنىدەك، ياخشىلىقنىڭ ئەڭ ياخشىسىنى قولغا كەلتۈرۈپ، يامانلىقنىڭ ئەڭ يامىنىدىن ساقلىنىش ھەققىدە ئىجتىھاد قىلىدىغانلىقىنى ھېس قىلىشى كېرەك. بۇنىڭغا قوشۇپ، سىياسىيوننىڭ دائىم ئىچكى ۋە تاشقى بېسىمغا ئۇچراپ تۇرىدىغانلىقى، ئۇنى دۆلەتنى قاتتىق كىرىزىستىن مۇداپىئە قىلىش ئۈچۈن ئۆزى خالىمايدىغان بەزى تەدبىر - چارىلەرنى قوللىنىشقا مەجبۇر قىلىدۇ^[35].

خۇلاسە

بىز پەتىۋا، ئەدلىيە، دەۋەت، سىياسىي، ئىجتىمائىي ۋە مەدەنىيەت جەھەتتە ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن، ئىجتىمائىي ئاڭنى كۈچەيتىشكە موھتاج. دىن بىلەن سىياسەتنى ئايرىش خاتا ۋە مۇمكىن بولمىغاندەك، دىنىي ئىشلاردىكى ئىجتىھادمۇ خۇددى سىياسىي مەسىلىلەردىكىدەك ئوچۇق ۋە كەڭرى بولىدۇ، دەپ قاراش خاتا. چۈنكى، فەقە ئىجتىھاد پىرىنسىپىغا تايىنىدۇ ۋە دەلىل بىلەن ئىجمانى ئاساس قىلىدۇ. شۇنداقلا سىياسىيوننىمۇ فەقەتەك بارلىق دەلىللەرگە ۋە ئۇنىڭ كۆرسەتمىلىرىگە رىئايە قىلىش كېرەك دەپ قارىلىشىمۇ خاتا. چۈنكى، سىياسىيون پىلانىنىڭ بىر پۈتۈن مەغلۇپ بولماسلىقى ئۈچۈن تەدرىجىي ئىسلاھاتقا تايىنىدۇ. ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزمۇ ئاۋام - خەلقنى ئىسلاھ قىلىشتا، تەدرىجىي ئىسلاھ قىلغان ۋە بۇنىڭ سەۋەبىنى ئوغلغا چۈشەندۈرۈپ: «مەن كىشىلەرگە ھەقىقەتنى بىراقلا يۈكلىسەم، كىشىلەرنىڭ ئۇنى بىراقلا رەت قىلىشىدىن ئەنسىرەيمەن» دېگەن ئىكەن.

[35] دىن ۋە سىياسەت، 110 ۋە 116 - بەتلەر.

ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد (مىللەت ۋەكىللىرى)

«ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد» دېگەن سىياسىي ئىشلارنى رەتكە سېلىشتا قەدىمدىن بىرى ئىشلىتىلىۋاتقان ئاتالغۇ. بۇ ئاتالغۇ قۇرئان ۋە سۈننەتتە تىلغا ئېلىنمىغان بولۇپ ئىجتىھادنىڭ مەھسۇلىدۇر.

ئۈممەت خەلىپىلەر دەۋرىدىن باشلاپلا، ئۆزلىرىگە يېتەكچىلىك قىلىدىغان رەھبەرنى تاللاشتا، جەمئىيەتتىكى قابىل كىشىلەرگە تايىنىپ كەلگەن. رەسۇلۇللاھ ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ساھابىلەرنىڭ سەرخىللىرى رەسۇلۇللاھقا ئىزباسار بولۇپ، ئۈممەتكە ئەمىر بولىدىغان كىشىنى تاللاش ئۈچۈن، بەننى سائىدە قورۇسىغا توپلانغان ئىدى. بۇنىڭدىن بىلىنىدۇكى، ھاكىم ھوقۇقىنى ئۈممەتتىن ئالىدۇ. ئۈممەتنىڭ ھاكىمىدىن رازى بولۇشى ھاكىمغا شەرىئەت ئەھكاملىرىنى ئىجرا قىلىدىغان سالاھىيەت بېرىدۇ.

ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد ئۇقۇمى بۈگۈنكى كۈندىكى «سىياسىي قاتلام» دېگەن ئۇقۇم بىلەن ئوخشايدۇ. سىياسىي قاتلام جەمئىيەتتە سىياسىي ئىشلارغا ئەھمىيەت بېرىپ، سىياسىي سەھنىنى ھەرىكەتلەندۈرۈش ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇشتا چوڭ رول ئويناش بىلەن بىرگە، جەمئىيەتنىڭ مۇقىم، بىخەتەر بولۇشىدىمۇ تەسىرى كۈچلۈك بولغان سەرخىللاردىن تەشكىللىنىدۇ.

ئۇقۇمدىكى ئېنىقسىزلىق

ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد ئۇقۇمى ۋە بۇ ئۇقۇمدىن مەقسەت قىلىنغان كىشىلەرنىڭ كىم ئىكەنلىكى ھەققىدە بىرقانچىلىغان سوئاللار بار. ئەمەلىيەتتە، ئەھلۇل ھىللىنىڭ خىزمەتلىرىنى رامكا ئاساسىدا ئىدارە قىلىدىغان ئورگاننىڭ بولماسلىقى، بۇ سالاھىيەتكە ئىگە كىشىلەرنىڭ ئۆلچەم ۋە سۈپەتلىرىنى بېكىتىپ چىقىشقا ۋە ئۇلارنىڭ خىزمەتلىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشقا توسالغۇ بولماقتا.

شەرىئى سىياسەتتىن خەۋەردار ئالىملارنىڭ بۇ ھەقتە بىرقانچىلىغان پەرقلق چۈشەنچىسى بار: بەزى ئالىملارنىڭ قارىشىدا، ئۇلار شەرىئەت ئۆلىمالىرى ۋە تۈرلۈك ساھەلەردە توغرا پىكىر، تەجرىبە ۋە ئىلىمگە ئىگە بولغان كىشىلەرنى كۆرسىتىدۇ. يەنە بەزىلەرنىڭ قارىشىدا، ئۇلار قەبىلە ئاقساقاللىرى، ھەربىي قوماندان، يۇرتتىكى ئابرويۇق مۆتىۋەرلەردىن شەكىللەنگەن بىر توپ بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئاۋام - خەلق ئالدىدا مەلۇم ئىجرائىيە ھوقۇقى ياكى كۈچلۈك ئابرويى بولىدۇ. يەنە بەزىلەرنىڭ قارىشىدا، ئۇلار ئىلىم ئەھلىلىرى ۋە كۈچ ساھىبلىرىدىن تەشكىللىنىدۇ. مېنىڭچە بۇ يۇقىرىقى ئىككى قاراشتىن كۈچلۈك.

كۆپ ھاللاردا ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد دېگەن ئاتالغۇ «ئەھلى شۇرا» (كېڭەش ئەزاسى) دېگەن ئىسىم بىلەن ئوخشاش مەنىدە ئىشلىتىلىدۇ. بەلكى ئەھلى شۇرا دېگەن ئىسىم ئەھلۇل ھىللى دېگەن ئىسىمدىن بالدۇر پەيدا بولغان ۋە بالدۇر قوللىنىلغان بولۇشى مۇمكىن. شەيخۇلئىسلام ئىبنى تەيمىيە ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقدىنى ئايەتتە تىلغا ئېلىنغان ئىش ئىگىلىرى دەپ قارىغان.

ئاللاھ بۇ توغرىدا: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۖ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا»، «ئى مۆمىنلەر! ئاللاھقا، پەيغەمبەرگە ۋە ئۆزۈڭلاردىن بولغان ئىش ئۈستىدىكىلەرگە ئىتائەت قىلىڭلار، ئەگەر سىلەر بىر ئىشتا ئىختىلاپ قىلىشىپ قالساڭلار، سىلەر ئاللاھقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ھەقىقىي ئىشىنىدىغان بولساڭلار، بۇ توغرىدا ئاللاھقا ۋە پەيغەمبەرگە (يەنى قۇرئانغا ۋە ھەدىسكە) مۇراجىئەت قىلىڭلار، بۇ سىلەر ئۈچۈن پايدىلىقتۇر، نەتىجە ئېتىبارى بىلەن گۈزەلدۇر»^[36].

ئايەتتە تىلغا ئېلىنغان ئىش ئىگىلىرى ئەمىرلەر، سۇلتاننىڭ ۋەكىللىرى، قازىلار، قوماندانلار، ئىقتىساد مەسئۇللىرى، كاتىپلار ۋە زاكات يىغقۇچى خادىملار... نى كۆرسىتىدۇ. شەيخۇلئىسلامنىڭ ئەھلۇل ھىللىنى ئىش ئىگىلىرى دەپ تەپسىرلىگىنى بويىچە بولغاندا، ئەھلۇل ھىللى ئىجرائىيە ھوقۇقىغا ئىگە كىشىلەرنى كۆرسىتىدۇ. شۇنداقلا شەيخۇلئىسلامنىڭ سۆزى ئەھلۇل ھىللى ئۇقۇمىنى تېخىمۇ كېڭەيتىپ، جەمئىيەتتىكى سەرخىللاردىن سىرت ئۈچىنچى، تۆتىنچى دەرىجىدىكى مەمۇرىي خادىملارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

بۇنىڭدىن مەلۇمكى، ئەھلۇل ھىللى ئۇقۇمى تارىختىن بىرى ھەرقايسى ھۆكۈمەتلەر تەرىپىدىن تېگىشلىك كۆڭۈل بۆلۈشكە ئېرىشەلمىگەن. بۇنىڭ ئاساسلىق سەۋەبى، ئۇلارنىڭ خىزمىتىگە يېتەكچىلىك قىلىدىغان ئورگان بولمىغاندىن سىرت، تۆت خەلپە دەۋرىدىن كېيىن ئەھلۇل ھىللىنىڭ رولى بەكمۇ

ئاجىزلاشقانلىقى، بەلكى كۆپ ۋاقتلاردا بۇ ئۇقۇم سەھنىدىن
غايىب بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى.

ئەھلۇل ھىللى ۋەئەقدىنى رەتكە سېلىش

مېنىڭچە، شۇرا ئەھلى ياكى ئەھلۇل ھىللى ۋەئەقد
مەسىلىسىدىكى ئاساسىي قىيىنچىلىق ئۇلارنىڭ ۋەزىپىسىنى رەتكە
سېلىشقا مۇناسىۋەتلىك. ئۇلارنىڭ ۋەزىپىسىنى رەتكە سېلىش
تۆۋەندىكى ئىككى ئىشنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ:

1. ئۇلارنى تاللاپ چىقىش:

بىر دۆلەتتە ئەھلۇل ھىللى سۈپىتىگە توشىدىغان ئادەم
نەچچە ئون مىڭ ئەتراپىدا بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ ھەممىسىگە
ئېھتىياج چۈشمەيدۇ. بەلكى يۈز ياكى ئىككى يۈز، كۆپ بولغان
تەقدىردە مىڭ ئادەمنىڭ بۇ مەسئۇلىيەتنى ئورۇندىشىغا موھتاج
بولىدۇ. ئۇنداقتا ئۇلارنى كىم تاللاپ چىقىدۇ؟

ناۋادا بىز ئۇلارنى ئۈممەت تاللايدۇ دېسەك، ئۇ ھالدا
ھىندونېزىيەگە ئوخشاش 250 مىليون ئاھالىگە ئىگە دۆلەتتە
بۇ مەسئۇلىيەت قانداق ئورۇندىلىدۇ؟ ئۇلارنى ھاكىم بېكىتىدۇ
دېسەك، بۇ ساھابىلەرنىڭ قىلغان ئىشىغا مۇخالىپ. چۈنكى،
ئەھلۇل ھىللى ئۇلارنىڭ دەۋرىدە ئۈممەتكە ۋەكىللىك قىلاتتى.
ئۇلارنى ھاكىم بېكىتىدۇ دېگەندە، ھاكىملار تەرىپىدىن
بېكىتىلگەن بۇ كىشىلەر قانداقمۇ ھاكىملاردىن ھېساب ئېلىش،
ئۇلارنى نازارەت قىلىش، ئۇلارنى تاللاش ۋە ۋەزىپىسىدىن
قالدۇرۇش دېگەندەك ئىشلارنى ئورۇندىيالايدۇ؟ تەبئىكى، بۇنى
ئورۇنداش قانداقلا بولمىسۇن تەس. ئۇلار ھاكىم تەرىپىدىن

بېكىتىلگەندە بۇ ۋەزىپىنى ئورۇنداش تېخىمۇ تەسلىشىدۇ ياكى مۇمكىن بولمايدىغان ئىشقا ئايلىنىپ قالدۇ.

2. ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقدىدە ھازىرلىنىشقا تېگىشلىك سۈپەت:

بىز ئىلگىرىكىلەرنىڭ سۆزىگە قايتىپ كېلەيلى، ماۋەردىنىڭ قارىشىدا، ئەھلۇل ھىللى تۆۋەندىكى ئۈچ تۈرلۈك شەرتنى ئۆزىدە ھازىرلىغان بولۇشى كېرەك: بىرىنچى، ئادىل بولۇش. ئىككىنچى، ئىماملىققا سالماھىيىتى توشىدىغان كىشىلەرنى تونىغۇدەك ئىلىم - مەرىپەتلىك بولۇش. ئۈچىنچى، پىكىرى ئۆتكۈر، پاراسەتلىك بولۇش. نەۋەۋىينىڭ قارىشىدا، ئۇلار ئۆلىمالار ۋە رەئىسلەردۇر. بۇنىڭدىن مەلۇمكى، ئەھلۇل ھىللى ئىش ئىگىلىرى بولۇشى كېرەك. خەتب باغدادىي شۇرا ئەھلى ياكى ئەھلۇل ھىللى دېگەن ئىجتىھاد ئەھلى بولۇشى كېرەك، دەپ قارىغان. ئۇنىڭچە بولغاندا، ئەھلۇل ھىللى بولماقچى بولغان كىشىدە مۇجتەھىد فەقھتە تېپىلىشى زۆرۈر بولغان سۈپەتلەرنىڭ ھەممىسى تېپىلىشى كېرەك.

ئەھلۇل ھىللى ھەققىدە دېيىلگەن قاراشلارغا قارىساق، بۇ ھەقتە ئون نەچچە تۈرلۈك كۆزقاراش بارلىقىنى بايقايمىز. بەزى تەتقىقاتچىلار بۇ قاراشلارغا ئاساسەن، ئەھلۇل ھىللىنىڭ سۈپەتلىرىنى مۇنداق بايان قىلغان: ئادىل، بىلىملىك، ئۆتكۈر پىكىرلىك، دانا، زېرەك، تەدبىرلىك، ئىشەنچلىك، راستچىل بولۇشى ھەمدە ھەسەتخورلۇق ۋە بەسلىشىشتىن ئىبارەت يامان خۇيىدىن يىراق بولۇشى، ھاۋايى - ھەۋەسكە بېرىلمەسلىكى، شۇنداقلا كىشىلەر بىلەن ئوچ - ئاداۋەتلىشىپ قېلىشتىن خالىي بولۇشى كېرەك.

بۇلاردىن مەلۇمكى، ئالىملىرىمىز رېئاللىقتا مەۋجۇت ئەمەس، بەلكى تارىختا ئاڭلىغان، ئەمما ئۆز كۆزى بىلەن كۆرمىگەن ئىشلار ھەققىدە سۆزلىگەن.

تەنقىدىي پىكىر

ھەزرىتى ئەبۇ بەكرىگە بەيئەت قىلغاندا، بەيئەت ئەھلى ۋە ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد رەسۇلۇللاھنىڭ ساھابىلىرى ئىدى دېگەن قاراش ئومۇملاشقان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئاقساقاللىرى ھەممىگە تونۇشلۇق ئىدى. ساھابىلەر ئىچىدىكى ئەھلۇل ھىللى سالاھىيىتىگە كىمنىڭ بەك لايىق ئىكەنلىكى، ئۇلارنىڭ مەرتىۋىلىرىگە ئاساسەن بېكىتىلەتتى. مەسىلەن، بەدر ئەھلى، مۇھاجىرلار، ئەقەبە بەيئىتىگە قاتناشقان كىشىلەر... شۇنىڭ بىلەن بىرگە، ساھابىلەرنىڭ تەقۋادار، دىيانەتلىك ۋە رەسۇلۇللاھقا بولغان يېقىنلىقى ئۇلارنى چوڭ ۋەزىپىلەرگە نامزات قىلىدىغان ئالاھىدىلىك ئىدى.

بۈگۈنكى كۈندە ھاكىمىيەت ئىشلىرىدا يۈز بېرىۋاتقان چوڭ ئۆزگىرىشلەر بۇ ساھەلەردە شەرىئەتنىڭ مەقسەتلىرىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن، دەۋرگە لايىق ئۇسۇل - چارە قوللىنىشقا ئۈندەيدۇ.

پىرىزىدېنت (دۆلەت رەئىسى)، كېڭەش مەجلىسى، پارلامېنت ۋە ئالىي مەھكىمىگە ئوخشاش دۆلەتتىكى ئەڭ يۇقىرى مەنەسپنى ئىگىلەيدىغانلارنى تاللاش ئۇسۇللىرىغا كەلسەك، ئالدىمىزدىكى بىردىنبىر يول ئۇلارنى سايلام ئارقىلىق تاللاش. ئەلۋەتتە، نەزەرىيە نۇقتىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، خەلق ئۆز ئىچىدىن

بىر ئادەمنى رەئىس قىلىپ تاللاپ چىقىشى مۇمكىن، ئەمما رىئال ئەمەلىيەتكە قارىساق، جەمئىيەتنىڭ مۇرەككەپلىكى بۇ نەزەرىيەنىڭ ئەمەلىيلەششىنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكىنى ئىسپاتلاپ تۇرىدۇ.

سايلامدىن قېچىپ قۇتۇلغىلى بولمىغان ئىكەن، شەرىئى نۇقتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، رەئىسنى خەلقنىڭ بىۋاسىتە ئاۋاز بېرىپ سايلىشى بىلەن شۇرا ياكى پارلامېنتتىكى ۋەكىللىرى ئارقىلىق سايلاپ چىقىشنىڭ پەرقى يوق. بۇ نۇقتىدىكى ئەمەلىي مول تەجرىبىگە ئاساسەن ئۇ ئىككى تۈرنىڭ ھېچقايسىسىدا يەنە بىرىگە قارىتا ئەۋزەللىكى يوق. چۈنكى، بۇ يەردىكى مەقسەت ئۆمەتنىڭ ھاكىم بولىدىغان كىشىگە قارىتا رازىلىقنى ئىپادىلەش دۇر.

ئەلۋەتتە، سايلام ھەر ۋاقىت ئەڭ سالاھىيەتلىك كىشىنى تاللىيالايدۇ. بەلكى بەزىدە ئەڭ لايىقەتلىك كىشى تاللىنىپ، لايىقەتسىز كىشى تاللىنىشى؛ ياخشى كىشى تاللىنىپ، يامان كىشى تاللىنىپ قېلىشىمۇ مۇمكىن. قانداقلا بولسۇن، سايلام نەتىجىسىنى قوبۇل قىلىشىمىز كېرەك. ئۇنى قوبۇل قىلمىغاندا، ئالدىمىزدا مۇستەبىتلىك ياكى ئىچكى ئۇرۇش قىلىشتىن باشقا يول قالمايدۇ. ئەگەر سايلامدىكى ئىللەتتىن خالىي ھالدا، ئۆمەتنىڭ رازىلىقىنى ئىپادىلەپ بېرەلەيدىغان چارە تېپىلسا، ئەلۋەتتە، شۇ چارىنى ئىشلىتىش شەرىئى جەھەتتىن ۋاجىبقا ئايلىنىدۇ. چۈنكى، بىز ئىمكانقەدەر كۆپ مەنپەئەتنى قولغا كەلتۈرۈپ، زىياندىن ساقلىنىشقا بۇيرۇلغان.

مۇسۇلمان خەلقلەر سايلام مەزگىلىدە بەزى قىيىنچىلىقلارغا

دۇچار بولۇۋاتىدۇ. بۇ قىيىنچىلىقلارنىڭ سەۋەبىنى تۆۋەندىكى ئىككى نۇقتىغا يېغىنچاقلاشقا بولىدۇ:

(1) **نامراتلىق:** باي نامزاتلار ۋە ئۇلارنىڭ قوللىغۇچىلىرى كەمبەغەللەرنىڭ سايلام بېلىتىنى سېتىۋالماقتا.

(2) **ئاڭسىزلىق:** ئاۋام خەلقنىڭ سايلامنىڭ ئەھمىيىتىنى چۈشەنمەسلىكى ۋە توغرا سىياسىي ھاياتنىڭ شەرتلىرىنى ئاڭقىرالماسلىقى.

ھەممىگە ئايانكى، بۈگۈنكى كۈندە مىللەتنىڭ ئىرادىسىنى ئىپادىلەيدىغان ئەركىن ۋە ئادىل سايلام ئۆتكۈزۈش سىياسىي ھاياتنى رەتكە سېلىشنى تەقەززا قىلىدۇ. يەنى ئىسلاھات ۋە تەرەققىيات پروگراممىلىرى ئارقىلىق دۆلەتكە مۇلازىمەت قىلىشتا رىقابەتلىشىدىغان پارتىيەلەرنىڭ بولۇشى تولىمۇ زۆرۈر. ئەگەر بۇ مۇمكىن بولمىسا، كىشىلەر ئاقنى قارىغا، ھەقىنى ناھەقكە ئايلاندۇرىدىغان كىرالىق ئاخباراتنىڭ قۇربانىغا ئايلىنىدۇ. بۈگۈن نۇرغۇن دۆلەتلەردە كۆرگىنىمىزدەك، ئاخبارات ئاقى قارىغا ئايلاندۇرۇپ قويماقتا. بەزى كىشىلەر: سايلام خەلقنىڭ رازىلىقىنى ئىپادىلەپمەيدۇ. چۈنكى، بېلەت تاشلىغانلار بەزىدە بېلەت تاشلاش ھوقۇقىنىڭ % 30 دائىرىسىدە بولۇشى مۇمكىن، دەيدۇ.

مېنىڭچە بۇ گەپ توغرا، لېكىن ئاۋاز بېرىش سالاھىيىتىگە ئىگە ئادەم يىگىرمە مىليون دېسەك، ئۇ ھالدا بۇنىڭ 30 پىرسەنتى ئالتە مىليوندىن ئاشىدۇ، دېگەن گەپ. ئالتە مىليون ئىنسانلارنىڭ پىكرى خەلقنىڭ مۇددىئاسىنى ئىپادىلەپ بېرىشكە يېتىدۇ. مانا بۇ ھازىر قولايلىق بولغان ئەڭ ياخشى چارە.

بۇ يەردە مۇھىم بولغىنى كىشىلەرنىڭ ھېچقانداق بېسىمغا ئۇچرىمىغان ئەھۋال ئاستىدا بېلەت تاشلاش ساندىقلىرىنىڭ قېشىغا بېرىپ بېلەت تاشلىشى ياكى مۇستەقىل ئىرادىسى بىلەن بېلەت تاشلاشتىن ۋاز كېچىشىدۇر.

ئىلگىرىكىلەرنىڭ ئەھلۇل ھىللىنىڭ سۈپەتلىرى ھەققىدىكى بايانلىرىغا قاراساق، بۇ گەپلەر ئىجتىھاد بىلەن دېيىلگەن بولۇپ، قۇرئان ۋە سۈننەتتە ئۇلارنىڭ سۈپەتلىرى، تاللاش ئۇسۇلى ۋە ئۇلارنىڭ خىزمەت دائىرىسىگە مۇناسىۋەتلىك ھېچقانداق ھۆججەت يوق.

شەرىئى سىياسەت ئۆلىمالىرىنىڭ گېپىگە قارايدىغان بولساق، ئۇلار ئەھلۇل ھىللى ھەققىدە تىلغا ئالغان سۈپەتلەرنىڭ مۇجەمل ئىكەنلىكىنى، ئۇنى مۇئەييەنلەشتۈرۈشنىڭ تەسلىكىنى بايقايمىز. مەسىلەن، ئۇلارنىڭ مەلۇم بىرىدە زېرەكلىك، ئىشەنچلىك بولۇش، راستچىللىق، ئىجتىھاد قىلىش، كۆڭلى ھەسەت ۋە ئاداۋەتتىن خالىي بولۇش دېگەندەك سۈپەتلەرنى ئۆلچەم قىلىش تەس. چۈنكى، بۇ سۈپەتلەر نىسپىي نەرسە بولۇپ، بۇلارنىڭ بىر قىسمى كۆپىنچە كىشىلەردە تېپىلىدۇ. شۇڭا، بۇ سۈپەتلەرنى ئۆلچەم قىلىش ئەھلۇل ھىللىنىڭ سالاھىيىتىنى بېكىتىشتە توغرا ئەمەس. بەلكى بۇ تۈگمەس تالاش - تارتىش ۋە پىتنىگە سەۋەب بولۇپ قېلىشى مۇمكىن. شۇنداقلا ئۇ بۈگۈن ئىسلام دۇنياسىدا كۆرۈۋاتقىنىمىزدەك، مەنسەپپەرەس، ھوقۇقپەرەس كىشىلەرنىڭ ئاددىي خەلقىتىن پايدىلىنىپ كېتىشىنىڭ مۇھىم سەۋەبلىرىدىن بىرى بولۇپ قېلىشىمۇ مۇمكىن.

شۇرا ياكى پارلامېنتقا ئەزا بولىدىغان كىشىلەرنىڭ

كونكىپرت شەرتلىرى بېكىتىلىشى كېرەك ئىدى. ئەپسۇسكى، بۇ ساھەدىكى ئىشلار ئىنتايىن چەكلىك بولماقتا. مەسىلەن، ياش ۋە ئىلمىي سەۋىيەسىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان دىپلوم ۋە ئۇلارنىڭ ئەدلىيە ئارخىپىدا جىنايەت خاتىرلەنمىگەن بولۇش دېگەندەك... مەزكۇر ئىشلارنى ئىنتىزامغا كىرگۈزگىلى ۋە ئۇنى ئەمەلىيلەشتۈرگىلى بولىدۇ. ئەسكەرتىش مۇھىم بولغان ئىش شۇكى، ئەھلۇل ھىللى ۋە ئەقەدىنىڭ مەۋجۇتلۇقى ئۈمىتىنىڭ ئىشلىرىنى ئورۇنلاشتۇرۇشتىكى رولىنى كىچىكلەتمەسلىكى ياكى چەتكە قاقماسلىقى كېرەك. ئۈمىت ئۇلارنى تاللاپ چىققان ئىكەن، تاللانغان بۇ كىشىلەر زىممىسىگە چۈشكەن ۋەزىپىنى ئورۇندىيالمىغاندا، ئەلۋەتتە، ئۈمىتىنىڭ ئۇلارنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش ھوقۇقىمۇ بولىدۇ.

شۇنداقلا ئەھلۇل ھىللى ۋە ئەقەدىلىككە تاللانغان كىشىلەر تاللىغۇچىلار بىلەن ياخشى ئالاقە ئورنىتىپ، ئۇلارنىڭ تەكلىپ - پىكىرلىرىگە قۇلاق سېلىشى ۋە ئۇلارنى نېمىلەرنى قىلغانلىقىدىن خەۋەردار قىلىشى كېرەك. مانا بۇ سىياسىي جەھەتتىن پىشىپ - يېتىلگەن ۋە مول شۇرا تەجرىبىسىگە ئىگە بىرقانچىلىغان دۆلەتلەردە داۋام قىلىۋاتقان ئەنئەنىدۇر.

سايلامنىڭ ھۆكۈمدارلارنى تاللاشتا كىشىلەرنىڭ ئىرادىسىنى ئىپادىلەيدىغان ئەڭ ياخشى تەدبىر ئىكەنلىكى ئىسپاتلانغان بولسىمۇ، بۇ بىزنىڭ بۈگۈنكى سايلام نىزامىغا تولۇق بويسۇنۇش كېرەكلىكىدىن دېرەك بەرمەيدۇ. بەلكى ئىمكانىيەتنىڭ يېتىشىچە، ئۇنىڭ سەلبىي تەرەپلىرىنى ئازايتىش كېرەك. ئالايلىق، دۆلەتتە شەرتى ۋە ئىلمىي ئورگانلار تەرىپىدىن تاللانغان «دانىشمەنلەر

كېڭىشى» گە ئوخشاش ئورگان تەسىس قىلىنىپ، دۆلەتنىڭ ئومۇمىي سىياسىتىنى يۈزلەندۈرىدىغان، مەدەنىيەت يۆنىلىشىنى ئىدارە قىلىدىغان مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئالسا، شۇنداقلا جىددىي ئەھۋال يۈز بەرگەندە ياكى قالايمىقانچىلىق كۆرۈلگەندە، دۆلەتنىڭ مۇقىملىقىغا مەلۇم دەرىجىدە تەسىر كۆرسىتەلەيدىغان بولسا بولىدۇ. شۇنداقلا، سايلامدا ئاۋاز بەرگۈچىلەرنىڭ ياش چەكلىمىسىنى يىگىرمە ياكى يىگىرمە ئىككى ياشقا كۆتۈرۈپ، سايلغۇچىلارنىڭ ئەقىل بىلەن ئىش قىلىشىغا تۈرتكە بولۇش مۇمكىن.

يەنە سايلامنى ئىككى تۈرگە بۆلۈپ ئېلىپ بېرىشقىمۇ بولىدۇ، ئالدى بىلەن دوكتور، ماگىستىر ۋە ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرگەنلەردىن تەركىپ تاپقان سايلغۇچىلار خاس سايلام ئۆتكۈزۈپ، نامزاتلارنى بېكىتكەندىن كېيىن، بۇ نامزاتلاردىن بىرىنى تاللاش ئۈچۈن ئاۋام خەلقىنى ئاساس قىلغان ئومۇمىي سايلام ئۆتكۈزۈشكىمۇ بولىدۇ.

ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد مەسىلىسىدىكى ئاخىرقى مۇلاھىزە:

بىز يۇقىرىدا بەزى ئالىملارنىڭ ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد ئەزالىرى قاتارىغا ھەربىي ئەمەلدارلار، قازى، پۈتۈكچى ۋە زاكات يىغغۇچى دېگەنگە ئوخشاش ۋەزىپىلەرنى ئورۇندايدىغان كىشىلەرنىمۇ ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد دائىرىسىگە كىرگۈزگەنلىكىنى كۆردۈق. ئۇ ئالىملار بۇ كىشىلەرنى ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقدىگە كىرگۈزۈشتە ئەھلۇل ھىللىنىڭ خەلىپە ياكى رەئىس تاللاش رولىغا ئاساسلانغان بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى، ئەھلۇل ھىللى خەلىپە ياكى رەئىسكە ھەمكارلىشىپ دۆلەتنىڭ بىخەتەرلىكىنى قوغداشقا،

ئىچكى مۇقۇملۇقنى تۇراقلاشتۇرۇشقا تەسىر كۆرسىتىدۇ ھەمدە خەلق تەرىپىدىن ئېتىراپقا ئېرىشكەن خەلىپىدىن ھوقۇقنىڭ تارتىۋېلىنىشىغا قارشى تۇرىدۇ.

ئەمما ئەھۋال بۈگۈن تۈپتىن ئۆزگەردى، ئاۋام خەلق ۋە دۆلەتنىڭ مەنپەئەتى ھەربىيلەرنى سىياسىي ساھەدىن پۈتۈنلەي يىراقلاشتۇرۇپ، دۆلەت مۇداپىئەسىگە مەسئۇل بولۇشنى تەقەززا قىلىدىغانلىقى ئىسپاتلاندى. شۇنداقلا پۈتۈن دۇنيادا پارلامېنت، ئەدلىيە ۋە ئىجرائىيە ئورگانلىرىنى بىر - بىردىن ئايرىپ، ھەر بىرىگە مۇستەقىل سالاھىيەت بېرىشنى تەقەززا قىلىۋاتىدۇ. ئاخىرىدا شۇنى بىلىش كېرەككى، ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقدىنىڭ مەسئۇلىيىتى پەقەت ھاكىم تاللاشلا ئەمەس، بەلكى ھاكىمنىڭ پائالىيەتلىرىنى كۆزىتىش، نازارەت قىلىش ۋە زۆرۈر بولۇپ قالسا، مەنسىپىدىن ئېلىپ تاشلاشنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شۇڭا، بۇرۇنقى ئالىملار ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد توغرىسىدا ئوتتۇرىغا قويغان كۆپلىگەن قاراشلار بۈگۈنكى كۈندە مۇناسىپ كەلمەيدىغان بولۇپ قالدى.

كېڭەشمۇ ياكى دېموكراتىيەمۇ؟

بۇ ئىسلام دۇنياسىدا كۆپ سورىلىدىغان سوئاللارنىڭ بىرى بولۇپ، كۆپىنچە بەس - مۇنازىرە شەكلىدە ئوتتۇرىغا قويۇلىدۇ. بەزى مۇسۇلمان ياشلار بۇ مەسىلىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ بولغۇچە ئۆزگەرمەس ئىسلامىي پىرىنسىپلىرى بىلەن دىنسىزلىق ئۈستىگە قۇرۇلغان دېموكراتىيەنى قانداقمۇ سېلىشتۇرغىلى بولسۇن، ئۇنىڭ ئۈستىگە دېموكراتىيە پۈتۈن كۈچى بىلەن بىزنى يوقاتماقچى بولغان دۈشمەن تەرىپىدىن بارلىققا كەلتۈرۈلگەن نەزەرىيە تۇرسا دەپ قارايدۇ.

بىز تۆۋەندە شۇرا (كېڭەش) ۋە ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك ئىشلار بىلەن دېموكراتىيەنىڭ مەنىسى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئوخشاشلىق بىلەن پەرقلىق تەرەپلىرىنى قىسقىچە ئىزاھلاپ چىقىمىز.

شۇرا (كېڭەش)

ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، شۇرا مەلۇم مەسىلە ياكى بىر ھادىسە ھەققىدە راي سىناشتىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇ ئىسلامدىكى ھۆكۈمدارلىق نىزامىنىڭ تۈۋرۈكىلا ئەمەس، بەلكى ئائىلە، مەكتەپ، مەسجىد ۋە شىركەتلەردىمۇ قوللىنىشقا ئېھتىياجلىق بولغان ھاياتلىق ئۇسلۇبىدۇر. ھەممىگە ئايانكى، كىشىلەرنىڭ مەدەنىيەت سەۋىيەسى يۇقىرى كۆتۈرۈلگەن ۋە پەرقلىق

كۆزقاراشلارغا بولغان چۈشەنچىسى ئاشقانسىرى، ئۇلار ئارىسىدا سۆھبەتلىشىش ۋە كېڭىشىش ئاسانلىشىدۇ.

كىتابىمىزدا شۇرانىڭ سىياسەتكە مۇناسىۋەتلىك تەرىپى مۇلاھىزە قىلىنىدۇ. تەتقىقاتچىلار شۇراغا پۈتۈن ئۈمىدكە ياكى ئۈمىدەت ئىچىدىكى بىر جامائەتكە مۇناسىۋەتلىك ئىشلاردا، شەرتى پىرىنسىپلارغا مۇخالپ بولماسلىق شەرتى بىلەن ئۈمىدەتنىڭ ياكى ئۇنى تەمسىل قىلىپ بېرىدىغان كىشىلەرنىڭ كۆزقارىشىنى بىلىش^[37] دەپ ئېنىقلىما بەرگەن. بۇ ئېنىقلىمىغا ئاساسلانغاندا، ئۈمىدەتكە مۇناسىۋەتلىك مەسىلىلەردە بىرقانچىلىغان قاراشتىن بىرنى تاللاش ھوقۇقى بېرىلىدۇ.

ئۈمىدەت ئاللاھ ھالال قىلغان نەرسىنى ھارام قىلىش ۋە ھارام قىلغان نەرسىنى ھالال قىلىش توغرىسىدا مەسلىھەتلىشىش ھەققىگە ئىگە بولالمايدۇ. لېكىن، مەلۇم مەسىلىدىكى ئوخشىمىغان قاراشلاردىن بىرنى تاللاش، شەرتى ھۆكۈمىنى ئىجرا قىلىشنىڭ چارە - ئۇسۇلى ھەققىدە ئىجتىھاد قىلىش ھەمدە شەرىئەتتە ھۆكۈمى تىلغا ئېلىنمىغان يېڭىدىن يۈز بەرگەن جۈزئىي مەسىلىلەرنىڭ جاۋابى ھەققىدە ئىزدىنىش ھەققىگە ئىگە بولىدۇ. بۇ يەردە شۇنى بىلىش كېرەككى، جۈزئىي ۋە تارماق مەسىلىلەر ئىجتىھادنىڭ ئوبيېكتى بولغىنىدەك ئاساسلىق ۋە پىرىنسىپال مەسىلىلەر ئىجما (ئالىملارنىڭ بىر پىكىرگە كېلىش) نىڭ ئوبيېكتىدۇر، فىقھىشۇناسلار پىرىنسىپال مەسىلىلەردە ئىجتىھاد قىلمايدۇ. ئۇلار پەقەت تارماق مەسىلىلەردە ئىجتىھاد قىلىدۇ. پىرىنسىپال مەسىلىلەردە ئىختىلاپ بولماسلىق كائىنات

[37] ئابدۇۋاھاب مىسىرى، «شۇرا ۋە دېموكراتىيەنىڭ مۇناسىۋىتى».

قانۇنىيىتى بولۇپ، ھاياتلىقتىكى بارلىق ئىشلار مۇشۇ قانۇنىيەتكە ئۇيغۇن بولغان بولىدۇ.

رەسۇلۇللاھ ساھابىلەرگە ئومۇمىي ئىشلاردا كەڭ دائىرىدە مەسلىھەت سالاتتى، بەزىدە ساھابىلەرگە خۇسۇسىي ئىشلىرىدىمۇ مەسلىھەت سالغان. پىتنخورلار ھەزرىتى ئائىشە ئانىمىزغا بۆھتان چاپلىغاندا، رەسۇلۇللاھ بۇ ئىشنى قانداق بىر تەرەپ قىلىش توغرىسىدا مەسلىھەت سالغان ئىدى. ئەبۇ ھۇرەيرە: «ساھابىلىرىگە رەسۇلۇللاھتىنمۇ كۆپرەك مەسلىھەت سالىدىغان ئادەمنى كۆرمىدىم» دېگەن^[38]. شۇنى ئېتىراپ قىلىش كېرەككى، توغرا يول تۇتقان خەلىپىلەر دەۋرىدىن كېيىن، شۇرانىڭ قوللىنىش دائىرىسى ۋە ئۈنۈمى بارغانچە چىكىنىپ، كۆپىنچە ۋاقتلاردا ئۈممەتكە مەسلىھەت سېلىشتىن قېلىپ، ئەتراپىدىكى بىر قانچە ئادەمگىلا مەسلىھەت سالىدىغان ھالغا بېرىپ قالدى. تارىخچىلار مۇئاۋىيەنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ دۆلەت ئىشلىرىدا بىر قانچە كىشىگە مەسلىھەت سالىدىغانلىقىنى رىۋايەت قىلغان. ئۇلار دەمەشقە ئىككى ئادەم بولۇپ؛ ئۇلارنىڭ بىرى قۇرەيش قەبىلىسىدىن، يەنە بىرى بەنى ئۇمەييە جەمەتىدىن ئىدى. بەزى ئەھۋالدا يەمەندىن تۆت، قەيس قەبىلىسىدىن تۆت ئادەمنى كېڭەشكە چاقىراتتى. شۇنىڭدەك ئىراق، خۇراسان، مىسىر ۋە ئەندۇلۇستىكى بەزى ۋالىيلارغىمۇ مەسلىھەت سېلىپ، پىكرىنى ئالىدىغان مەسلىھەتچىلىرى بار ئىدى. ھەتتا زالىملىقتا داڭ چىقارغان ھەججىجىڭمۇ شۇرا مەجلىسى بارلىقى رىۋايەت قىلىنغان. ئەپسۇسكى، بۇ مۇشاۋۇرلار رىئايە قىلىدىغان مۇئەييەن تۈزۈم ياكى ئېنىق قائىدە - پىرىنسىپ يوق ئىدى. ئۇلار ھاكىم

يولدىن چىققاندا، ئۇنى ۋەزىپىدىن قالدۇرۇشنىڭ زۆرۈرلۈكىگە ئىنتىلمەسلىكتىن سىرت، ھاكىمنىڭ پائالىيەتلىرىنى نازارەت قىلىپ، ئۇلاردىن ھېساپ ئېلىش مەسئۇلىيىتىنى ئادا قىلمايتتى. مۇشۇ سەۋەبلەردىن، شۇرا ئەدلىيە، تەلىم - تەربىيە، ئەمرىمەرۇپ، نەھى مۇنكەر ۋە ۋەخپە قاتارلىق ساھەلەردىكىدەك قوللاشقا ئېرىشەلمىگەن بولۇشى مۇمكىن. شۇڭلاشقا شۇرا ئۇزۇن دەۋرلەردىن بىرى مۇسۇلمانلارنىڭ ئېڭىدىن ئاستا - ئاستا غايىب بولغان. مۇسۇلمانلارنىڭ زېھنىدە پەقەت شۇرانىڭ ئىسمىلا قالغان. رەشىد رىزا: «قۇرئان كەرىمدە مۇسۇلمانلارنى شۇرا قىلىشقا بۇيرۇيدىغان ئوچۇق بۇيرۇق تۇرسىمۇ، لېكىن مۇسۇلمانلارنىڭ يېقىن ئۆتمۈشتىكى دەۋرلەردىلا شۇراغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىشنىڭ سەۋەبى ئۇلارنىڭ ياۋروپالىقلار بىلەن ئارىلاشقانلىقىغا مۇناسىۋەتلىك بولسا كېرەك» دېگەن.

سىياسىي ساھەدە ئۇزۇن مەزگىل شۇرانىڭ ئىشلىتىلمەسلىكى ۋە ئۇنى سىياسىي ئورگانغا ئايلاندۇرماسلىق نەتىجىسىدە، شۇرانىڭ ئىسلام سىياسىي تۈزۈمىدىكى ئورنى غۇۋالىشىپ كەتكەن. شۇنداقلا شۇراغا سەل قاراش، شۇرانى كۆز قاراشنى بىلدۈرۈپ قويۇشمۇ ياكى يېڭى دۇنيادىكى پارلامېنت تۈزۈمىگە ئوخشاش قارار چىقىرىشمۇ؟^[39] دېگەن ئىختىلاپقا ئېلىپ بارغان. مەن بۇ يەردە، شۇرادا ئۆتتۈرۈشكەن تەكلىپ قارار بولىدۇ، دېگۈچىلەرنىڭ ياكى ئۇ مەسلىھەت تەرىقىسىدىكى پىكىر، دېگۈچىلەرنىڭ ئۆتتۈرۈشكەن قارار دەلىللىرىنى بايان قىلمايمەن.

[39] شۇرالشىش پىكىر دېگەندە، ئۇنى ئورۇندا شىنىڭ ھاجتى يوق، پەقەت ئۇ راى سىناشتىن ئىبارەت. شۇرا - قارار دېگەندە، ئۇنى ئىجرا قىلىش كىرەك ۋە شۇرانىڭ قارىغا خىلاپلىق قىلىشقا بولمايدۇ (تەرجىماندىن).

بەلكى كۆپ ساندىكى شەرىئى سىياسەت ئۆلىمالىرىنىڭ ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقدىنى «شۇرا ئەھلى» دەپ ئىزاھلىغىنىغا ئىشارەت قىلىپ ئۆتمەكچىمەن. ئۇلارنىڭ گېپى بويىچە بولغاندا، شۇرادا ئوتتۇرىغا قويۇلغان پىكىرلەر قارار بولىدۇ. ئەگەر بۇ تەكلىپ - پىكىرلەر قارار بولمىسا، شۇرا ئەزالىرىنىڭ قىلغان ئىشى نېمە بولىدۇ؟ ئۇ بەھۇدە نەرسىگە ئايلىنىپ قالمادۇ؟

ھاكىمىيەت ھاكىم بىلەن پۇقرا ئارىسىدىكى ئەھدىنامىدىن شەكىللىنىدۇ، دەپ قارىغىنىمىزدا، شۇرانىڭ قارار ئىكەنلىكىدە ئىختىلاپ قىلىشقا بولمايدۇ. شۇرا ياكى پارلامېنت ئەزالىرى ئۆتمەت تەرىپىدىن تاللانغان بولسا، ئەھدىلەشكەن تەرەپلەرنىڭ ئەھدىدە بەلگىلەنگەن ئىشلارنى قانداق ئورۇندايدىغانلىقىنى نازارەت قىلىش مەسئۇلىيىتى بولىدۇ. شۇرا ئەزالىرىنىڭ ھوقۇق تۇتقان مەزگىلىدە، ھاكىمغا نەسىھەت قىلىپ، ئۇنىڭ ھەرىكەتلىرىنى نازارەت قىلىش، ئۇنىڭدىن ھېساب ئېلىش ھوقۇقى بار. شۇنداقلا شۇرا ئەزالىرى ھاكىم دۆلەت ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىشتا زور خاتالىق ئۆتكۈزسە ياكى ئەخلاقىي ۋە دىنىي تەرەپلەردە چىرىكلىشىپ تاپتىن چىقسا، ھاكىمنى ۋەزىپىدىن قالدۇرۇش ھوقۇقىمۇ ئىگە.

دېموكراتىيە دېگەن نېمە؟

ئۇ ھاكىمىيەت شەكىللىرىدىن بىرى بولۇپ، لايىقەتلىك بولغان بارلىق پۇقرالار بىۋاسىتە ياكى ۋەكىللىرى ئارقىلىق باراۋەر ئاساستا ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا قاتنىشىدۇ. پۇقرالارنىڭ ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا قاتنىشىشى قانۇن تەكلىپى سۈنۈش، يېڭىلاش، بەزى چەكلىمىلەرنى يولغا قويۇپ، بەزى چەكلىمىلەرنى ئەمەلدىن

قالدۇرۇش دېگەندەك تەرەپلەردە ئىپادىلىنىدۇ.

دېموكراتىيە كۆپ سانلىق كىشىلەرنىڭ ھۆكۈمى، دېگەن مەنە بىلەن بىرگە، ھوقۇقنى تىنىچ ھالدا ئۆتكۈزۈپ بېرىش، دېگەن مەنىگە ئىگە. ئۇ خەلق، تەشۋىقات، مەدەنىيەت ۋە ئىجتىمائىي ئورگانلارغا ھۆكۈمەت خىزمەتچىلىرىنىڭ ھەرىكىتىنى نازارەت قىلىش ۋە سوت مەھكىمىسىگە ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن ئەرز سۇنۇش ئۈچۈن كەڭرى ساھە يارىتىپ بېرىدۇ. بۈگۈنكى كۈندە ئامېرىكا، ياۋروپا، ھىندىستان ۋە ئۇنىڭدىن باشقا دۆلەتلەردە ئومۇملاشقنى لىبېرالسىتىك دېموكراتىيە بولۇپ، ئۇ كۆپ سانلىقلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ. ئەمما لىبېرالزىم ئازسانلىقلار ۋە شەخسلەرنىڭ ھوقۇق - مەنپەئەتىگە رىئايە قىلىش ئارقىلىق دېموكراتىيەنىڭ مەنسىنى چەكلەپ تۇرىدۇ. دېمەككى، كۆپ سانلىقلارنىڭ ھۆكۈمىنى چىقىش قىلغان دېموكراتىك لىبېرالزىم چۈشەنچىسى بىلەن ئازسانلىقلارنىڭ ھوقۇقىنىمۇ قوغدايدۇ. كۆپ سانلىقلارنىڭ قوللىشى بىلەن غەلبە قىلغان ھۆكۈمەت ئاز سانلىقلارنىڭ ھوقۇق - مەنپەئەتىنى دەپسەندە قىلىدىغان قانۇن - تۈزۈملەرنى يولغا قويۇش ھوقۇقىغا ئىگە بولالمايدۇ.

دېموكراتىيەنىڭ ئەلمانزىم بىلەن بولغان ئالاقىسىگە كەلسەك، ئۇ ئېلاستىكىلىققا ئىگە نىسپىي ئالاقە بولۇپ، كۆپ سانلىقلار مۆمىن بولسا، ئۇنىڭغا بېرىلگەن ھوقۇق ۋە ئىمتىيازىلاردىن پايدىلىنىپ، ئامبىۋىي ھاياتىنى دىنىي يولغا يېتەكلەش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشەلەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن دەيمىزكى، دۇنيادا بىرخىل دېموكراتىيە يوق، بەلكى كۆپ خىل دېموكراتىيە بار^[40].

[40] ۋىكىپېدىيەدىكى دېموكراتىيە سۆزىگە قاراڭ.

شۇرا بىلەن دېموكراتىيەنىڭ ئوخشاش ۋە پەرقلىق تەرەپلىرى

ئوخشاش تەرىپى

بىز ئىشارەت قىلماقچى بولغان ئوخشاشلىق «شۇرادا خۇلاسىلەنگەن ئىش قارار كۈچىگە ئىگە» دېگەن قاراشقا مەركەزلىشىدۇ. ناۋادا شۇرادا خۇلاسىلەنگەن ئىش مەسلىھەت خاراكتېرىگە ئىگە پىكىردىن ئىبارەت دەپ قارىغىنىمىزدا، شۇرا بىلەن دېموكراتىيەنىڭ ئارىلىقى ئىنتايىن يىراق بولغان بولىدۇ.

بىز بۇ يەردە دېموكراتىيە بىلەن شۇرانىڭ ئوخشاشلىق تەرىپى ئۈممەتنىڭ ھاكىملار بىلەن بولغان ئالاقىسىدە ئىپادىلىنىدۇ، دېيەلەيمىز. چۈنكى، ئۈممەت تەرىپىدىن سايلانغان شۇرا ئەزالىرىنىڭ دۆلەت رەئىسىنى تاللاش ھوقۇقى ھەمدە دۆلەت رەئىسى تاللىغان مىنىستىرلارغا قاراپ چىقىش ھوقۇقى بولىدۇ. شۇنىڭدەك شۇرا ئەزالىرىنىڭ ھەرقانداق ئەھۋالدا، دۆلەت مەمۇرلىرىنى نازارەت قىلىش، ئۇلاردىن ھېساب ئېلىش ۋە زۆرۈر تېپىلغاندا، ۋەزىپىدىن قالدۇرۇش ھوقۇقى بولىدۇ.

ئۈممەت ھۆكۈمەت پائالىيەتلىرىنى كۆزىتىش، باھالاش ۋە دۆلەت رەئىسىنى بىۋاسىتە سايلاش ھوقۇقىغا ئىگە بولغىنىدەك، دۆلەت رەئىسىنى سايلاپ چىقىدىغان ۋەكىللەرنى تاللاش ھوقۇقىغىمۇ ئىگە. شەكسىزكى، ئىسلام دىنىنىڭ بارلىق تەلىماتلىرىدا ھوقۇقنى قورال كۈچى بىلەن تارتىۋېلىش چەكلىنىدۇ. ھوقۇقنى تىنىچ، بىخەتەر شەكىلدە ئۆتكۈزۈپ بېرىش تەكىتلىنىدۇ، مانا بۇ شۇرا بىلەن دېموكراتىيەنىڭ ئوخشاشلىق تەرىپى ھېسابلىنىدۇ.

پەرقلىق نۇقتىلار

دېموكراتىيەدە خەلق ۋەكىللىرى قانۇن چىقىرىش ھوقۇقىغا ئىگە بولۇپ، خالىغان نەرسىنى ھالال، خالىغان نەرسىنى ھارام قىلالايدۇ.

ئىسلامدا قانۇن چىقىرىش ھوقۇقى ئاللاھقا خاس ھوقۇق بولۇپ، ئۆمەت ئاللاھ يولغا قويغان نەرسىدىن باشقا نەرسىنىڭ يولغا قويۇلمايدىغانلىقىغا بىرلىككە كەلگەن. بۇ توغرىدا ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ: «أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ»، «ياكى بولمىسا ئۇلارنىڭ ئاللاھ رۇخسەت قىلمىغان نەرسىلەرنى دىن قىلىپ بېكىتكەن شېرىكلىرى بارمۇ؟»^[41].

«إِنِ احْتَكَمْتُمُ إِلَى اللَّهِ» «ئىبادەت ۋە دىن بارسىدىكى بارچە ھۆكۈملەر پەقەت ئاللاھقىلا مەنسۇپ»^[42].

شۇرا ئەزالىرى شەرىئەتتە بەلگىلەنگەن ئۆزگەرمەس پىرىنسىپلار رامكىسى ئىچىدە بەزى ئىشلارنى يولغا قويسا ۋە قانۇنىي بوشلۇق رايونىدا^[43] بەزى قانۇنلارنى يولغا قويسا بولىدۇ. شۇنداقلا مەلۇم بىر مەسىلىدىكى ئىختىلاپنى مەشھۇر فىقھىي مەزھەپلەرنىڭ

[41] شۇرا سۈرىسى، 21 - ئايەت.

[42] يۇسۇف سۈرىسى، 40 - ئايەت.

[43] شەرىئەتنىڭ قانۇنىي بوشلۇق رايونى قۇرئان - سۈننەتتە ئېنىق ھۆكۈمى بەلگىلەنمىگەن، بەلكى مۇجتەھىدلەرنىڭ ئىجتىھادىغا تاپشۇرۇلغان ئىشلارنى كۆرسىتىدۇ. مۇجتەھىدلەر شەرىئەتنىڭ ئومۇمىي پىرىنسىپى رامكىسى ئىچىدە، ئۆمەتنىڭ ئومۇمىي مەنپەئەتىگە مۇناسىۋەتلىك ئىشلاردا زامان، ماكاننىڭ تەقەززاسىغا ئاساسەن، بەزى ئىشلارنى يولغا قويىدۇ ياكى چەكلەيدۇ. قانۇنىي بوشلۇق رايونى رەسۇلۇللاھنىڭ تۆۋەندىكى ھەدىسىگە ئاساسلىنىدۇ: «ئاللاھ قۇرئاندا ھالال قىلغان نەرسە ھالال، ھارام قىلغان نەرسە ھارام. سۈكۈت قىلغان ئىشلار ئاللاھ ئىنسانلارنىڭ ئەقلىگە قالدۇرۇپ قويغان رايوندۇر، سىلەر ئاللاھنىڭ ئىنسان ئەقلىگە قالدۇرۇپ قويغان قانۇنى بوشلۇق دائىرىسىنى قوبۇل قىلغۇلار، ھەقىقەتەن ئاللاھ ھېچ نەرسىنى ئۇنتۇپ قالمايدۇ» (ئەبۇداۋۇد رىۋايىتى، 3802 - ھەدىس؛ تىرمىزى رىۋايىتى، 1830 - ھەدىس)، (تەرجىماندىن).

بىرىگە تايىنىپ، ئۈمەتنىڭ ئومۇمىي مەنپەئەتىنى چىقىش قىلغان ئاساستا، ئىلمىي سەۋىيەدە بىر تەرەپ قىلىش ھوقۇقى بولىدۇ.

فېھىشۇناسلارنىڭ نەزىرىدە شۇرا ئەزالىرىنىڭ ئىجتىھادى چەكلىمىسىز ئىجتىھاد بولماستىن، بەلكى شەرىئەتنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرايدىغان ئىجتىھادتۇر. شۇرا ئەزالىرى ھۆكۈمەتنىڭ ۋە مەمۇرلارنىڭ پائالىيەتلىرى ھەققىدە ئەركىن پىكىر قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە، لېكىن ئەقىدە ۋە ئىدىيە ساھەسىدە چەكلىمىگە ئۇچرايدۇ.

ئەلۋەتتە، جەمئىيەتكە پايدىلىق ئىشلار ھەققىدە ئىزدىنىپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلاھات پروگراممىلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ رىقابەتلىشىدىغان سىياسىي پارتىيەلەرنىڭ مەۋجۇتلۇقى، ئۇنىڭدىكى بەزى سەلبىي تەرەپلەرنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئىنتايىن پايدىلىق ئىكەنلىكىدە شەك يوق. ئەمما كىشىنىڭ دىنسىزلىقى ۋە جىنسىي مۇناسىۋەت ئەركىنلىكىگە تەشۋىق قىلىدىغان ياكى ئاۋام خەلق ئارىسىغا مۇتەئەسسەپ مەزھەپچىلىك ۋە ئىرقىي ئايرىمچىلىق تۇرۇقىنى چېچىپ جەمئىيەتنىڭ بىرلىكىنى پارچىلايدىغان پارتىيە - گۇرۇھلارنى تەشكىللەش ھوقۇقى بولمايدۇ.

شۇرا بىلەن دېموكراتىيەنىڭ پەرقىنى تۆۋەندىكى بىر جۈملىگە يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ. دېموكراتىيە ئاسمان بىلەن زېمىن ئارىسىدا ھېچقانداق ئالاقە يوق، دېگەن پىرىنسىپ ئۈستىگە قۇرۇلغان. شۇرا بولسا مۇسۇلمان ھاكىم ئەقىدىسى، قىممەت قارىشى ۋە خاس دۇنيا قارىشى بولغان خەلققە رەھبەرلىك قىلىدۇ. ھاكىم خەلقنىڭ ئەقىدە ۋە قىممەت قارىشىغا رىئايە قىلىپلا قالماستىن،

بەلكى مۇسۇلمان جەمئىيەت ئىشەنگەن پەزىلەت ۋە پىرىنسىپلارنى قوللىشى كېرەك، دېگەن نەزەرىيە ئۈستىگە قۇرۇلدى.

سېلىشتۇرۇش

يۇقىرىقىلاردىن مەلۇمكى، بىز ئىسلامدىكى ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسىنى دېموكراتىك تۈزۈمنىڭ دەل ئۆزى دېيەلمەيمىز. چۈنكى، بۇ ئىككى تۈزۈلمە ئارىسىدا يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتكىنىمىزدەك زور پەرقلەر بار. بۇ يەردە جەمئىيەتنىڭ تەرەققىياتى ۋە ئىسلاھاتىغا مۇناسىۋەتلىك مۇنداق بىر سوئال تۇغۇلۇشى مۇمكىن.

زېمىندىكى پۈتۈن بۇزۇقچىلىق، بۇلاڭ - تالاڭ، چەتكە قېقىش ۋە مۇستەبىتلىك بىلەن ھوقۇق يۈرگۈزىدىغان مۇستەبىت ھاكىمىيەت ئاستىدا ياشاۋاتقان، شۇنىڭدەك ئىسلامنى بىلمەسلىك ۋە ئۇنىڭدىن نەچچە ئون يىل يىراقلىشىپ كەتكەن بىر مۇسۇلمان جەمئىيىتىدە ياشاۋاتقان ياشلارغا نېمە دەيمىز؟

بىز ئۇلارغا مۇستەبىت، زالىم ھاكىمىيەتتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ھۆكۈمەتكە قارشى قوراللىق ئىنقىلاپ قوزغاش ۋە كىشىلەرنىڭ ئىسلام ئەخلاقى، ئىسلام تەلىماتلىرىغا رىئايە قىلىشى ئۈچۈن، ئۇلارنى مەجبۇرلاش كېرەك دەيمىزمۇ؟ ياكى سىياسىي ساھەدىن يىراقلىشىپ، دەۋەت ۋە تەربىيە ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىش كېرەك، دەيمىزمۇ؟

بىز ھۆكۈمەتكە بەيئەت ياكى سايلام ياكى ئۇيغۇن كۆرۈش ئارقىلىق قانۇنىي سالاھىيەت بەرگۈچىلەرنىڭ ئۈمىدە ئىكەنلىكىنى ياخشى بىلىمىز. لېكىن ئۈمىدە تەرىپىدىن سايلانغان ھاكىم

ياكى شۇرا ئەزالىرى ئىسلام دىنىنىڭ ئەھكاملىرى ۋە قىممەت قاراشلىرىغا ئېتىبار بەرمىگەندە، بۇ جەمئىيەتتە ياشاۋاتقان ياشلارغا نېمە دەپ نەسىھەت قىلىمىز؟

بەزىلەر بۇ سوئاللارغا: شەرىئەتنىڭ مەقسەتلىرى ۋە ئۆزگەرمەس پىرىنسىپلىرىغا رىئايە قىلىپ تۇرۇپ ئاساسىي قانۇن تۈزۈپ چىقىش، شۇرا مەجلىسى ياكى پارلامېنتقا ئەزا بولىدىغان نامزاتلارنىڭ شەرت ۋە سۈپەتلىرىنى ئېنىق بېكىتىش كېرەك، دەپ جاۋاب بېرىشى مۇمكىن. خوش، ئۇنداقتا خەلق ئىمپورت قىلىنغان قانۇن بىلەن ئىدارە قىلىنۋاتقان ۋە ئىسلام ئەھكاملىرىغا رىئايە قىلمايدىغان ھاكىملار ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈۋاتقان بىر جەمئىيەتتە بۇ ئىشلار قانداق ئىجرا قىلىنىدۇ؟

سىياسىي تەبىقىنى زورلۇق كۈچى بىلەن ئۆزگەرتىش ئۈمىدە نەچچە قېتىملىق ھەربىي ئۆزگىرىشتە بېشىدىن ئۆتكۈزگەن تەجرىبە بولۇپ، مېنىڭ نەزىرىمدە، ئۇنىڭ پايدىسىدىن زىيىنى كۆپ، شۇڭا بۇ دەلىلگە موھتاج ئەمەس. دېمەككى، ئالدىمىزدا تىنچ ئۆزگەرتىشتىن ئىبارەت بىرلا يول بار. خەلقنىڭ ئاڭ - سەۋىيەسىنى ئۆستۈرۈشنىڭ ئىستراتېگىيەلىك ئۆزگەرتىش ھەرىكىتى ئىكەنلىكىنى بىلىمىز، بىراق ئۇ ئۇزۇن ۋاقىتقا موھتاج بولىدۇ. مەن ئىلگىرى شەرىئەت ئەھكاملىرىنىڭ 90% تىنى مۇسۇلمانلار كۈندىلىك پائالىيىتى ۋە تۈرلۈك ئالاقىلىرىدە ئۆزى تەتبىقلايدىغانلىقىغا ئىشارەت قىلغان ئىدىم. جەمئىيەت ئۆزگەرگەندە، ئۇ ھاكىم ۋە شۇرا ئەزالىرىنى سايلاپ چىقىشقا قادىر بولىدۇ. شەكسىزكى، ئاڭ سەۋىيەسى يۇقىرى كۆتۈرۈلگەن ساپالىق كىشىلەر تاپشۇرۇلغان ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايدىغان

ياراملىق كىشىنى ۋەكىل قىلىپ تاللايدۇ، خەلق تەرىپىدىن سايلانغان قابىل ۋەكىللەر سايلغۇچىلارنىڭ ئۈمىدى بىلەن ئۇلارغا سايلامدا بەرگەن ئىسلاھات ۋە تەرەققىيات ۋەدىسىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ھەمدە جەمئىيەتكە ئىسلامىي تۈس بېرىش ئۈچۈن تىرىشىدۇ. بۇ جەرياندا پايدا - زىياننى دەڭسەش ۋە ئىشلارنى تەدرىجىي ئىسلاھ قىلىش پىرىنسىپىغا رىئايە قىلىش لازىم. بۇ پىرىنسىپ سىياسىي ساھەدىكى قىيىنچىلىقلارنى ھەل قىلىشقا ياردەم بېرىدۇ. چۈنكى، ئىنسان سىياسەت دۇنياسىدا بەزى ۋاقىتلاردا يامان بىلەن ئەڭ ياماندىن بىرنى تاللاشقا مەجبۇر بولىدۇ. شۇڭا دەيمەنكى، ئەگەر بىرەر چارە ياكى ھەل قىلىش ئۇسۇلى سىزگە ياقمىسا، ئۇنىڭ ئورنىغا نېمىنىڭ دەسسەيدىغانلىقىغا قاراپ بېقىڭ، بەلكى ئۇنىڭ ئورنىغا دەسسەيدىغان چارە تېخىمۇ يامان بولۇشى مۇمكىن.

كۈچكە تايىنىپ ھوقۇق تارتىۋېلىش

پۈتۈن شەرىئەت ئالىملىرىنىڭ نەزىرىدە مۇسۇلمان ھاكىم ھوقۇقىنى ئۈممەت ياكى رەھبەرلىك قىلماقچى بولغان ئاۋام خەلقىتىن ئالىدۇ. شۇڭلاشقا، خەلق دىندار ۋە قابىل كىشىنى يېتەكچى قىلىپ تاللىشى كېرەك. شۇنداقلا ھاكىملارمۇ ئۆزلىرىنى ھاكىملىققا تاللىغان خەلقنىڭ قىممەت قاراشلىرى ۋە پىرىنسىپلىرىنى قوغداش بىلەن بىرگە، خەلققە خىزمەت قىلىپ، ئۇلارنىڭ مەنپەئەتىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىشى ۋە ۋەتەننى مۇداپىئە قىلىپ، ئۇنىڭ شان - شەرىپىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش ئۈچۈن تىرىشىشى كېرەك. مانا بۇلار ئۈممەت تەرىپىدىن بىرلىككە كېلىنگەن، ھېچ كىشى ئىختىلاپ قىلمايدىغان مەسىلە.

خوش، ئۇنداقتا، قانداقسىگە ئالىملار زورلۇق كۈچى بىلەن ھوقۇقىنى تارتىۋالغان كىشىنىڭ ھاكىمىيىتىنى قانۇنلۇق دەيدۇ ۋە ئۇنى كۆپىنچە كىشىلەر ئويلىغىنىدەك، ھوقۇققا ئېرىشىشنىڭ شەرتى يوللىرىدىن بىرى دەپ قارايدۇ؟

بۇ سوئالغا جاۋاب بېرىش ئۈچۈن تۆۋەندىكى ئىشلارنى ئايدىڭلاشتۇرۇشىمىز كېرەك:

1. ئالىملار ھاكىم تاللاش مەسىلىسىدە شۇرا ۋە بەيئەتنىڭ ئەھمىيىتىگە سەل قارىمىغان. ھەتتا خەلىپە ئىزباسارلىققا نامزات كۆرسەتكەندىمۇ (ئەبۇ بەكرى ئۆمەرنى نامزاتلىققا كۆرسەتكەندە) قائىدە - پىرىنسىپلارغا رىئايە قىلىش كېرەك، دەپ قارىغان.

مېنىڭچە ، مۇشۇنداق ھالەتتە ئۈمەت نامزاتلىققا كۆرسىتىلگەن كىشىگە قارىتا پوزىتسىيىنى بىلدۈرۈشى ۋە ئۇنىڭغا ئىختىيارىي ھالدا بەيئەت قىلىشى كېرەك. ئۇنداق بولمىغاندا ، بۇ ھاكىمىيەتنى بۇلاپ ئېلىش ۋە ئۈمەتكە مۇستەبىتلىك قىلىشنىڭ بىر تۈرى بولۇپ قالىدۇ.

2. ئالىملار كۈچكە تايىنىپ ھوقۇق تارتىۋالغۇچىنىڭ ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلىشتا «چوڭ زىياندىن ساقلىنىش ئۈچۈن كىچىك زىياننى قوبۇل قىلىش» ۋە «زىيىنى ئاز بولغان يامانلىقنى تاللاش» تىن ئىبارەت ئاممىۋىي ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلىشتىكى يېتەكچى رولغا ئىگە فىقھىي قائىدىلەرگە ئاساسلانغان . چۈنكى ، ئىككى زىياننىڭ ئارىسىدىكى خەتىرى ئاز بولغىنى خەتىرى كۆپ بولغىنىدىن ياخشى . بۇ قائىدىگە ئاساسلانغاندا ، كۈچكە تايىنىپ ھوقۇق تارتىۋالغان ھاكىمغا قارشى تۇرۇشنىڭ زىيىنى قان تۆكۈلۈش ۋە ئۈمەت مەنپەئەتىنىڭ زايى بولۇپ كېتىش جەھەتتىن ئۇنىڭ ھوقۇق ئۈستىدە قېلىشىدىن ئېغىر بولىدىغان بولسا ، ئۇ چاغدا ئۇنىڭغا بىر مەزگىل سەۋر قىلىش ۋە قانۇنىي ھاكىم ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىش شەرتى جەھەتتىن توغرا پوزىتسىيەدۇر . ئەمما ئۇنىڭ ھوقۇق ئۈستىدە قېلىشى زالىم - زومىگەرلىكى ، ئادالەتسىزلىكى ، شەرىئەت ئەھكاملىرىنىڭ ئىجرا قىلىنماسلىقى ، جەمئىيەت بىخەتەرلىكىنىڭ مۇقىم بولماسلىقى ۋە دۆلەت ئىقتىسادىنىڭ يىمىرىلىشىگە ئېلىپ بارسا ، ئۇ ھالدا ، ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن قارشى چىقىش ، ھەتتا قوراللىق ئۇرۇشقىمۇ تەييار تۇرۇش كېرەك .

3. ئالىملار زورلۇق كۈچى بىلەن تەختكە چىققۇچىغا قارشى

تۇرۇشنى توپىلاڭ قىلغانلىق دەپ قارىمايدۇ، بەلكى ئۇنى قارشى چىققۇچىنىڭ ئىجتىھادىغا تاپشۇرىدۇ. چۈنكى، ئالىملارنىڭ نەزىرىدە توپىلاڭچى دېگەن «ئۈممەت تەرىپىدىن سايلىنغان قانۇنلۇق ھاكىمغا ناھەق قارشى چىققۇچىنى كۆرسىتىدۇ». ئالىملار بۇ قاراشنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى ھەزرىتى ھۈسەيىننىڭ مۇئاۋىيەگە قارشى چىققانلىقى بىلەن دەلىللىگەن. ھېچكىم ھەزرىتى ھۈسەيىننى توپىلاڭچى دەپ قارىمىغان. چۈنكى، مۇئاۋىيە ھوقۇقىنى سايلاپ بىلەن ئالمىغان، بەلكى قورال كۈچى بىلەن ئالغان. ئالىملارنىڭ نەزىرىدە، ئەگەر كۈچ ئارقىلىق ھوقۇق تارتىۋالغان ھاكىمغا قارشى چىقىش ئۇنىڭ ئاغدۇرۇلۇشىغا ئېلىپ بارسا، ئۇنىڭ ئورنىغا كەلگەن كىشىدە ھاكىملىق سالاھىيىتى تولۇق تېپىلسا، ئۇنىڭ ھاكىملىقىنى ئېتىراپ قىلىدۇ. ناۋادا ئۇ ھاكىملىقنىڭ شەرتلىرىنى ھازىرلىمىغان بولسا، ئۇنى ئىلگىرىكىسىگە ئوخشاش زۆرۈرىيەت نۇقتىسىدىن ئېتىراپ قىلىدۇ.

4. ئۈممەت ھەر ۋاقىت ياخشىلىققا بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسۇشتىن ئىبارەت يۈكسەك مەسئۇلىيىتىنى ئادا قىلىپ، كۈچ ئارقىلىق ھاكىم بولۇۋالغان كىشىگە نەسىھەت قىلىش كېرەك. چۈنكى، زىياندىن ساقلىنىش ئۈچۈن، كۈچ ئارقىلىق ھاكىم بولۇۋالغان كىشىگە قارشى تۇرۇشنى تەرك ئەتكەن ئىكەن، ئۇنىڭ خەتىرىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن، نەسىھەتنى تەرك ئەتمەسلىك كېرەك. رەسۇلۇللاھ بۇ ھەقتە: «ئەڭ ئەۋزەل جىھاد زالىم ھاكىمنىڭ ھۇزۇرىدا ھەقىقىي سۆزلەشتۈر» دېگەن^[44]. شۇڭا، كۈچ ئارقىلىق ھاكىم بولۇۋالغان ھاكىمغا مەنسۇپ جەھەتتىن بېسىم قىلىش داۋاملىشىشى كېرەك.

[44] تىرمىزى رىۋايىتى.

5. مەيلى كۈچ ئارقىلىق ھاكىم بولۇۋالغان كىشى بولسۇن ياكى ئۈمىت تەرىپىدىن سايلانغان ھاكىم بولسۇن، ئۇنىڭغا پەقەت شەرىئەت يولغا قويغان دائىرىدە ئىتائەت قىلىنىدۇ. ئالىملاردىن بىرەرسىمۇ ھاكىم ئاللاھقا ئاسىي بولۇشقا بۇيرۇسا، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىشقا بولىدۇ، دەپ باقمىغان. رەسۇلۇللاھ بۇ توغرىدا: «مۇسۇلمان ھاكىم گۇناھ - مەئسىيەتكە بۇيرۇمسىلا، خالىغان ياكى خالىمىغان ئىشلاردا ھاكىمنىڭ بۇيرۇقىغا ئىتائەت قىلىش كېرەك. ناۋادا گۇناھ - مەئسىيەتكە بۇيرۇسا، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىشقا بولمايدۇ» دېگەن.^[45]

يەنە: «ئىتائەت پەقەت ياخشى ئىشلاردىلا بولىدۇ» دېگەن.^[46]

يۇقىرىقىلاردىن مەلۇم بولدىكى، ئالىملارنىڭ «كۈچ ئارقىلىق ھاكىم بولۇۋالغان كىشىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى جائىز» دېگەن سۆزى زۆرۈرىيەت يۈز بەرگەندە، ئۆلۈكنىڭ گۆشىنى ئېھتىياج مىقدارى يېسە بولىدۇ، دېگەن گەپكە ئوخشايدۇ. زۆرۈرىيەت يۈز بەرگەندە، ئۆلۈكنىڭ گۆشىنى توغۇچە يېيىشكە بولمايدۇ، بەلكى ھاجەت چۈشكەن مىقداردا يېيىشكە بولىدۇ. مانا بۇ ئىسلام ئالىملىرىنىڭ مەسىلە ھەل قىلىشتىكى قابىللىقى ھېسابلىنىدۇ. چۈنكى، ئۇلارنىڭ كۈچ ئارقىلىق ھاكىم بولۇۋالغان كىشى بىلەن مۇئامىلە قىلىشى ئەينى دەۋرنىڭ ۋاقىتلىق تەقەززاسى ئىدى. خاۋارىچىلارنىڭ خەلىپىلىككە ۋە ئۈمەۋىيلەر دۆلىتىگە قارشى ھەرىكەتلىرى فىقھشۇناسلارنىڭ بۇ قاراشقا كېلىشىگە سەۋەب بولغان. خاۋارىچىلارنىڭ دۆلەتكە قارشى توختىماي ئىسيان

[45] بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايىتى.

[46] بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايىتى.

كۆتۈرۈشى سەۋەبلىك جەمئىيەت مۇقىمسىزلىشىپ، خاتىرجەم ياشاش تەس بولۇپ قالغان. نەتىجىدە، فىقھىشۇناسلار بۇنداق قالايمىقانچىلىقنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، ۋاقىتلىق زۆرۈرىيەت سۈپىتىدە يۇقىرىقىدەك پەتىۋانى بەرگەن. جەمئىيەتتە قالايمىقانچىلىق پەيدا قىلىپ، ئۈممەتنى خەتەرگە دۇچار قىلىش ھەر ۋاقىت خاۋارچىلارنىڭ ئالاھىدىلىكىگە ئايلانغان. شۇڭا، ئۇلار «دوزاخ ئەھلىنىڭ ئىتلىرى» دېگەن سۈپەتكە لايىق بولغان.

ئىلاۋە

ئەلۋەتتە، خاتا ھۆكۈم قىلىش بىلەن مالاھەت قىلىشنىڭ پەرقى بار. ئىلگىرىكى بۈيۈك ئالىملىرىمىز بۇ مەسىلىدە توغرا يەكۈن چىقىرىلمىغان دېگەن بولسام، بۇ ھەرگىزمۇ ئۇلارغا مالاھەت قىلغانلىقىمىزدىن دېرەك بەرمەيدۇ. چۈنكى، ئۇلارنىڭ دەۋرىدە ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا مۇناسىۋەتلىك تەجرىبە ساۋاق ۋە بىلىم - مەرىپەتلەر تېخىمۇ كۆپ مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى قولغا كەلتۈرۈشكە يەتكىدەك دەرىجىدە پىشىپ يېتىلمىگەن ئىدى. بەلكىم بىز ئۇلار ياشىغان دەۋردە ياشىغان بولساق، ئۇلاردىن ياخشىراق گەپلەرنى دېيەلمەسلىكىمىز ۋە بۇ مەسىلىگە ئۇلاردىنمۇ ياخشىراق مۇئامىلە قىلالماسلىقىمىز مۇمكىن ئىدى.

تەنقىدلەش توغرا كەلسە، دەۋرىمىزدىكى ھاكىمىيەت باشقۇرۇش ۋە ئىدارە قىلىشتا دۇنياۋى پىشىپ يېتىلگەن سىياسىي تەجرىبىلەردىن پايدىلانمىغان، ئىبىرەت ئالمىغان فىقھىشۇناسلارنى تەنقىدلەشكە توغرا كېلىدۇ.

بىرقانچە ئىخچام مۇلاھىزىلەر

1. مېنىڭچە، قورال كۈچى ئارقىلىق ھاكىمىيەتنى ئىگىلىگەن

كششنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى ئېتىراپ قىلماسلىق ۋە ئۇنى ھوقۇق ئالماشتۇرۇشنىڭ شەرتى (قانۇنىي) يولى دەپ ئېتىراپ قىلماسلىق كېرەك. يۇقىرىقىلاردىن بىزگە قورال ئارقىلىق ھوقۇق تارتىۋالغۇچىنىڭ ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلىشنىڭ خاتا ئىكەنلىكى ئايدىڭ بولدى. توغرىسى، سايلاش ھوقۇقىغا ئىگە خەلق تەرىپىدىن سايلانمىغان ھەرقانداق كىشىنىڭ ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلماسلىق ۋە سايلامغا ساختىلىق قىلغۇچىلارغىمۇ ھوقۇقىنى قانۇنسىز تارتىۋالغان بۇلاڭچى دېگەن نۇقتىدىن مۇئامىلە قىلىش، ئۇلار بىلەن ھېچقانداق شەكىلدە مۇئامىلە قىلماسلىق ھەمدە بۇيرۇقىنىمۇ ئىجرا قىلماسلىق كېرەك. تېخىمۇ توغرىسى، بۇلارغا تىنىچ شەكىلدە قارشىلىق كۆرسىتىپ، ھاكىمىيەت توغرىسى دېگەن نۇقتىدىن قاراپ، ئېتىراز بىلدۈرۈش، نامايىش قىلىش ۋە ئىجتىمائىي بېسىم قىلىش ئارقىلىق ھوقۇقىدىن چۈشۈرۈش لازىم. چۈنكى، كۈچكە تايىنىپ ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىۋالغانلار ئۆي - زېمىن ياكى مال - دۇنيا توغرىسى ئەمەس، بەلكى ئۈممەتنىڭ ئىرادىسىنى بۇلاپ، ۋەتەننىڭ كېلەچىكى بىلەن ئوينىشىدىغان ئوغرىلاردۇر.

2. ئالىملار ھوقۇقىنى زورلۇق كۈچى بىلەن ئىگىلىگۈچىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ تەختتىن چۈشۈرۈش يولىدا كېلىپ چىقىدىغان قۇربانلىق ۋە زىيانلار ئۇنىڭ تەختتە قالغىنىدىن كۆپ بولغاندا، ئۇنى تەختتە ۋاقىتلىق قالسا بولىدۇ، دەپ قارىغان. بۇ يەردە مۇنداق بىر سوئال تۇغۇلىدۇ: بۇ زىياننى كىم مۆلچەرلەيدۇ؟ قانداق مۆلچەرلەيدۇ؟

زورلۇق بىلەن ھوقۇق ئىگىلىگۈچىنىڭ ئۈممەتكە ئېلىپ

كەلگەن زىيانلىرىنى ھەرقانداق تەرەپ توغرا مۆلچەرلىمەيدۇ. چۈنكى، ئۇنىڭ ئۈمىدە تەك ئېلىپ كېلىدىغان زىيانلىرى بىر خىل بولمايدۇ، بەلكى كۆپ خىل زىيان ئېلىپ كېلىدۇ؛ ماددىي، ئەخلاقىي ۋە روھىي جەھەتتىن بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك، تېز ياكى ئاستا خاراكتېرلىك زىيانلارنى ئېلىپ كېلىدۇ. بۈگۈنگىچە تېخى ئىنسانلارنىڭ قولىدا ئۇنىڭ زىيىنىنى مۆلچەرلىگىلى بولىدىغان بىر ئۆلچەم تېپىلغىنى يوق.

زىياننى مۆلچەرلەيدىغان تەرەپكە كەلسەك، ئۇ بىرلا تەرەپتىن ئەمەس، بەلكى بىرقانچە تەرەپتىن تەشكىللىنىدۇ. زىيان ئالىم، سىياسىي، ئەسكىرىي، ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي ساھەلەردىكى مۇتەخەسسسلەردىن تەشكىللەنگەن ھەيئەت تەرىپىدىن مۆلچەرلىنىشى كېرەك. كۈچكە تايىنىپ ھوقۇق بېشىغا چىققان ھاكىمنىڭ بۇنداق بىر ھەيئەتنىڭ تەشكىللىنىشىگە، بۇ توغرىدا خىزمەت ئىشلىشىگە يول قويمايدىغانلىقى ھەممىگە ئايان. چۈنكى ئۇنىڭ ئەتراپىدا ئۇنىڭ چىرىكىلىكىنى ھەققانىي كۆرسىتىدىغان، مەغلۇبىيىتىنى غەلبىگە ئايلاندۇرغان مەنپەئەتپەرەسلىرىدىن تەشكىللەنگەن چوڭ بىر تەشكىلىي ئاپپارات بار. ئۇلار ھەر ۋاقىت مۇستەبىتلەر ئاڭلاشنى خالىمايدىغان گەپلەرنى قىلغان كىشىلەرنى بېسىقتۇرۇش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىدۇ.

3. ئالىملار زورلۇق كۈچى بىلەن تەختكە چىققۇچىنىڭ ئۈمىدە تەك ئېلىپ كېلىدىغان زىيانلىرى توغرىسىدا ۋە ئۇلارنى ھوقۇقىدىن ئېلىپ تاشلاش ھەققىدە توختالغاندا، ئاساسەن زورلۇق كۈچى بىلەن تەختكە چىققۇچىنىڭ شەخسىي ئىستىلى ياكى شەرىئەت ئەھكاملىرىنى تەدبىقلىشى ۋە شەرىئەتتە

بەلگىلەنگەن جازالارنى ئىجرا قىلىشى توغرىسىدا گەپ قىلغان . ئەمما ئۇنىڭ جەمئىيەتتە پەيدا قىلىدىغان ئەخلاقى بۇزۇلۇش ، ئىقتىسادنىڭ كاساتلىشىشى ۋە جەمئىيەتنىڭ چىرىكىلىشىشى قاتارلىقلار توغرىسىدا گەپ قىلمىغان . ئۆتمۈشتە بۇ ئىشلارنى مۆلچەرلەش قىيىن ۋە ئۇ دەۋردە ئىشلارغا بۇ دەرىجىدە ئەھمىيەت بېرىدىغان سىياسىي ئاڭ بولمىغانلىقى ئۈچۈن ، ئۇلارنىڭ بۇ ئىشلار ھەققىدە توختالمىغانلىقىنى توغرا چۈشىنىشكە بولىدۇ . ئەمما بۈگۈنكى كۈندە ھاياتلىقنىڭ بېسىمى زورىيىپ ، خاتىرجەم تۇرمۇشنىڭ تەلەپلىرى كۆپىيىپ كەتتى . شۇڭا ، ھۆكۈمەت سىياسىتىنىڭ ئىقتىسادنى جانلاندۇرۇش ، ئىش پۇرسىتى يارىتىپ بېرىش ۋە دۆلەتنىڭ بايلىقىنى مۇھاپىزەت قىلىش دېگەندەك نۇقتىلاردىكى تەسىرى ئاشتى . بۇ سەۋەبتىن ، كۈچكە تايىنىپ ھوقۇق تارتىۋالغۇچى ۋە مۇستەبىت ھاكىمىيەتنىڭ جەمئىيەتتە پەيدا قىلىدىغان مەدەنىيەت چۈشكۈنلۈكىگە ئەستايىدىللىق بىلەن مۇئامىلە قىلىش كېرەك .

4. ئالىملار كۈچكە تايىنىپ ھوقۇق تارتىۋالغۇچىغا قارشى ئۇرۇش قىلىش كېرەك ياكى ئۇنىڭدىن ھېساب ئېلىپ كېرەك دېگەندە ، بۇ خىتابنى كىمگە قاراتقان؟ بۇ ئىشلارنى قايسى ئورگان ئورۇندايدۇ؟

ئىجرا قىلىش كۈچىگە ئىگە بولمىغان ئەدلىيە ئورگانلىرىمۇ؟ ياكى ھېچقانداق ئەسكىرىي كۈچكە ئىگە بولمىغان ئالىم - ئۆلىمالارمۇ؟ ياكى كۆپىنچە ۋاقىتتا كۈچ ئارقىلىق ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىۋالغان ھاكىمغا يانتاياق بولىدىغان ئارمىيەمۇ؟ ياكى ئارمىيە بىلەن ئېلىشىشقا كۈچى يەتمەيدىغان ساقچىلارمۇ؟ بۇ

ۋەزىپىنى كىم ئورۇندايدۇ؟

زورلۇق ئارقىلىق ھوقۇق تارتىۋالغۇچىنى چەكلەشكە كۈچى يېتىدىغان شەخس ياكى ئورگاننىڭ بولماسلىقى ھاكىمىيەتكە ئىنتىلگۈچىلەرنى تەۋەككۈلچىلىككە ئۈندەپ قويدۇ. ھازىر پۈتۈن دۇنيا خەلقى جەمئىيەت تۈزۈمىنى ئىسلاھ قىلىش ۋە قاتمۇ قات ئىجرائاتلار ئارقىلىق ھوقۇقنى زورلۇق كۈچى ئارقىلىق تارتىۋېلىشنى ئۈنۈملۈك چەكلەپ كەلگەن بولسىمۇ، ئىسلام دۇنياسىدا، بۇرۇن يۈز بەرگەن بۇ ھادىسىلەر ھېلىھەممۇ يۈز بەرمەكتە.

5. بىز كۆپىنچە ئالىملارنىڭ: «زورلۇق كۈچى بىلەن ھوقۇق تارتىۋالغۇچى ھاكىمغا قارشى تۇرۇش توپىلاڭ ھېسابلانمايدۇ. چۈنكى، ئۇ ھەقىقىي ھاكىم ئەمەس. ئۇنىڭ ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلىش پەقەت زۆرۈرىيەت تۈپەيلىدىن بولغان. شۇڭا، قانداق تەرەپ كۈچ ئارقىلىق ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىۋالغان ھاكىمنى قان تۆكمەستىن ئاغدۇرۇپ تاشلاشقا كۈچى يېتىدۇ دەپ قاراپ ئۇنىڭغا قارشى ھەرىكەت قىلسا، توپىلاڭچى بولمايدۇ. بەلكى ئۇ ئىجتىھاد قىلغان بولۇپ ھېسابلىنىدۇ» دېگەنلىكىنى زىكىر قىلغان ئىدۇق. بۇ پىكىر مۇسۇلمانلار دۇنياسىدا ھوقۇق تەمسىدە يۈرگەنلەر ئۈچۈن يېشىل چىراغ يېقىپ بېرىدۇ. دە، ھەر كىشى تەبىئىيلا ئۆزىنى ھاكىملىققا ئەڭ لايىق، ھوقۇقنى قولغا ئېلىپ جەمئىيەتنى ئىسلاھ قىلماقچى، چىرىكلىككە قارشى تۇرۇپ، ئۈمىمەتنى قوغدىماقچى دەپ دەۋا قىلىدۇ. ئىسلام ئۈمىمىتى ئۇزۇن تارىخىدا ئارقىمۇ ئارقا يۈز بەرگەن ھەربىي ئۆزگىرىشلەر ۋە قوزغىلاڭ ئاپەتلىرىگە دۇچار بولۇپ كەلدى. مەن بۇنداق دەپ ئالىملىرىمىزغا مالاھەت قىلماقچى ئەمەس. چۈنكى، ئۇلارنىڭ

ئالدىدا باشقا تاللاش يوق ئىدى، ئۆز دەۋرىنىڭ سىياسىي ئۇپۇقى بۈگۈنكىدەك كەڭرى ئەمەس ئىدى. ئۈممەت تارىخىدا يۈز بەرگەن بۇ ھادىسىلەر بىزنى ھوقۇق ئاشىقلىرىنىڭ تەمەخورلۇقىنى ئۈزۈش يولىدا ئېغىر - بېسىقلىق بىلەن تەپەككۈر قىلىشقا ئۈندەيدۇ.

6. بىز دەيمىزكى، قابىل ۋە سۈزۈك بولغان ھەم ئۆزىنى تەرەققى قىلدۇرۇپ تۇرغان سىياسىي تۈزۈم زور مۇۋەپپەقىيەتلەرنى قولغا كەلتۈرەلەيدۇ. ھېچقانداق سىياسىي تۈزۈم چىرىكلىك ياكى ئېغىشتىن ساقلىنالمىدۇ. شۇڭا، ئۇ ھەرۋاقىت چىرىكلىكتىن قوغدىنىشقا ۋە توغرا يوليورۇققا موھتاج بولىدۇ.

ئېنىقكى، دۆلەت قانچە ئاددىي بولسا ۋە دۆلەتنىڭ ئىشلىرى بىر ياكى بىر قانچە شەخسنىڭ قولغا مەركەزلەشسە، ھەربىيلەر تەرىپىدىن ياكى ئاۋام خەلق تەرىپىدىن ھاكىملارغا قارشى ئىسيان قىلىش ئاسانلىشىدۇ. بۇ تارىختىكى ۋە كۈنىمىزدىكى كۆپلىگەن سىياسىي تەجرىبىلەردىن خۇلاسەلەنگەن ئىش. مەن بۇ يەردە ھوقۇقنى تارتىۋېلىپ، ئۈممەتنى بوزەك قىلماقچى بولغانلارنىڭ تەمەسنى چەكلەيدىغان بەزىبىر تەدبىرلەرگە ئىشارەت قىلىپ ئۆتمەن.

ھاكىمىيەت ئوغرىلىرىنىڭ ئىتتىلىشلىرىنى چەكلەيدىغان تەدبىرلەر تۆۋەندىكىچە:

1. شەخسنى ئۇلۇغلىماسلىق ۋە ئۈممەتنى دۇچ كېلىۋاتقان خاپىلىقتىن قۇتۇلدۇرۇۋالدىغان غايىۋى پالۋانلارنى كۈتمەسلىك. تەشۋىقاتنىڭ بىر شەخسكە مەركەزلىشىپ، ئۇنى تەڭداشسىز پالۋان سۈپىتىدە كۆككە كۆتۈرۈشى، ئۇ شەخسنىڭ مۇستەبىتلىك يولىغا مېڭىشىنى ۋە ھوقۇققا چىڭ يېپىشىۋېلىشىنى كەلتۈرۈپ

چىقىرىدۇ. رەسۇلۇللاھنىڭ كىشىلەرنى ھەددىدىن زىيادە ماختاشتىن توسقانلىقى ھەممىزگە مەلۇم. رەسۇلۇللاھ: «ماختىغۇچى خۇشامەتچىلەرنى كۆرگەندە، ئۇلارنىڭ يۈزىگە توپا چېچىڭلار» دېگەن.^[47]

ئەپسۇسلىنارلىقى، مەدھىيە شېئىرىيەتنىڭ بىر تۈرىنى شەكىللەندۈرىدۇ، كۆپىنچە مىللەتلەرنىڭ ئەدەبىيات تارىخى بۇ تۈرنى بىلمەيدۇ، لېكىن بۇ ھادىسە ئەرەبلەردە گۈللەنگەن ۋە شېئىرىيەت بىلەن تويۇنۇپ كەتكەن بىر ئىشقا ئايلانغان!

بىز دۆلەت ۋە ئاۋام خەلقىنى ئورنىدىن دەس تۇرغۇزۇپ يېتەكلەپ ماڭىدىغان تەڭداشسىز پالۋانلار دەۋرىنىڭ كەتكەنلىكىنى ۋە كىچىك پالۋانلار دەۋرىنىڭ كەلگەنلىكىنى بىلىشىمىز كېرەك. شۇڭا، بىز ئۈمەتنىڭ بەزى شەخسلەرنىڭ يامان غەرەزلىرىگە قۇربان بولۇپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن، جامائەتچىلىك، تەشكىلاتچىلىق ۋە ئاممىۋىي ئورگانلارنىڭ نوپۇزىنى يۇقىرى كۆتۈرىدىغان مەدەنىيەت مۇھىتى بەرپا قىلىشقا موھتاج.

2. ئىجتىمائىي ھاياتنى خەيرى - ساخاۋەت جەمئىيەتلىرى، پايدا ئېلىشنى مەقسەت قىلمايدىغان ئورگانلار، ئەدەبىي ۋە ئىجتىمائىي پائالىيەتلەر بىلەن بېيىتىش كېرەك. چۈنكى، ھەرقانداق كوللېكتىپ پائالىيەت ۋە خەلق ھەرىكىتى جەمئىيەتنىڭ كۈچىيىشىگە ئاساس سالدۇ. دۆلەت بېشىدىكى ھۆكۈمرانلارنى جەمئىيەتنىڭ ھەر قاتلاملىرىغا سىڭىپ كىتىشىدىن توسۇپ قالدۇ ۋە ئۈمەتنىڭ قارار چىقىرىش ھوقۇقىنى تارتىۋالماقچى

[47] مۇسلىم رىۋايىتى.

بولغان ھەرىكەتلەرنىڭ ئالدىدا نۇرغۇنلىغان توساق پەيدا قىلىدۇ. تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەرنىڭ ھەربىي ئىنقىلابتىن خېلى بۇرۇنلا قۇتۇلۇپ بولغانلىقىنى كۆردۈق. بۇنىڭ ئەڭ مۇھىم سەۋەپلىرىدىن بىرى، بەزى شەخسلەر زورلۇق كۈچى ئىشلىتىش ۋە ھوقۇق تارتىۋېلىش ئارقىلىق تولدۇرۇشقا ئۇرۇنۇپ كېلىۋاتقان ئىجتىمائىي بوشلۇقنىڭ بولماسلىقىدۇر.

3. ئاساسىي قانۇننى خەلقنىڭ ئارزۇسىغا ۋەكىللىك قىلىدۇ دېگەن نۇقتىدىن ئۇنى ھۆرمەتلەيدىغان جامائەت پىكىرى شەكىللەندۈرۈشكە جىددىي ئېھتىياج بار. بۇ ھەرگىزمۇ ئاساسىي قانۇندىكى بارلىق ئىشلارغا قايىل بولۇش دېگەنلىك ئەمەس. چۈنكى، ئاساسىي قانۇندا شەرىئەتكە زىت كېلىدىغان بەزى يامان ئىشلار بولۇشى مۇمكىن. دېمەكچى بولغىنىمىز، خەلقنىڭ تالاش - تارتىشلارنى بەزى شەخسلەرنىڭ شەخسىي مەنپەئەتىگە ئۇيغۇن بولمىغان تەقدىردىمۇ، سوت ئارقىلىق ھەل قىلىشى ۋە قانۇن دائىرىسى ئىچىدە ھەرىكەت قىلىشى مەقسەتتۇر.

كۈچ ئارقىلىق ھوقۇق تارتىۋالغۇچىلارنىڭ ئاساسىي قانۇننى ۋە ئۆرپ - ئادەتلەرنى ئېتىبارسىزلاشتۇرىدىغانلىقى، خەلقنى مەنسىتمەستىن ئۇلارنىڭ تاللىشىغا ھۆرمەت قىلمىغانلىقى كوللېكتىپنىڭ ئېڭىدا ئېنىق بولۇشى كېرەك.

4. كۆپىنچە ھاللاردا خەلقنىڭ ھال - ئەھۋالىنىڭ، شارائىتنىڭ ناچارلىقى قانۇنسىز يول بىلەن مەنسەپكە چىققۇچىغا رازى بولۇشنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. بىز بۇنداق ھادىسىلەرنى ساناپ بولالماستىمىز مۇمكىن. شۇڭا، بىخەتەر مۇھىتنىڭ يارىتىلىشى، ئىقتىسادىي شارائىتنى ياخشىلىنىشى ۋە

خەلقنىڭ شەخسىي ئەركىنلىكىدىن بەھرىمەن بولۇشى قانۇنسىز ھوقۇققا چىقىۋېلىشنى چەكلەيدىغان مۇھىم ئامىلدۇر. بۇ ئىشلار رېئاللىققا ئايلانغاندا، قانۇنسىز ھوقۇق تارتىۋېلىش ئىشلىرى يوقىلىدۇ ياكى يوقىلىش گىردابىغا بېرىپ قالىدۇ.

5. ھەرقايسى ھۆكۈمەت ئورگانلىرى بارلىق ھەرىكەتلىرىدە سۈزۈك ياكى ئوچۇق - ئاشكارا بولۇش ۋە چىرىكلىككە قارشى تۇرۇش پىرىنسىپىغا ئەمەل قىلىشى كېرەك. چۈنكى، مەمۇرىي جەھەتتىكى چىرىكلىك، چىرىكلىككە قارشى تۇرۇش ۋە بۇلاڭچىلىقتىن قۇتۇلۇش باھانىسى بىلەن ھاكىمىيەت بېشىغا چىقماقچى بولغانلارغا پۇرسەت يارىتىپ بېرىدۇ.

6. ئاساسىي قانۇندا بەلگىلەنگەن پىرىنسىپ بويىچە ئىش بېجىرىدىغان ۋە شەخسلەرنىڭ ھوقۇقىغا دەخلى - تەررۇز قىلىشنىڭ ئالدىنى ئالدىغان ئالىي سوت مەھكىمىسىنىڭ مەۋجۇتلۇقى ئىنتايىن زۆرۈر. ئەدلىيە ئورگانلىرى ئىجرائىيە ۋە مەمۇرىي ئورگانلاردىن تولۇق مۇستەقىل بولمىسا، سوت مەھكىمىلىرىنىڭ روشەن قىممىتى بولمايدۇ. چۈنكى، ئەدلىيە ۋە سوتنىڭ مۇستەقىللىقى قانۇنلۇق ھۆكۈمەتنىڭ داۋاملىشىشىغا كاپالەتلىك قىلىدۇ. بىز ھەربىي ئۆزگىرىش قىلغۇچىلارنىڭ ئالىي سوت مەھكىمىسى ۋە ئاساسىي قانۇننى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، رەقىبلىرىنى ئۇچۇقتۇرۇش ئۈچۈن ئۆز ئالدىغا سوت ئۇيۇشتۇرىدىغانلىقىنى بىلىمىز. مۇشۇ نۇقتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئەدلىيەنىڭ مۇستەقىللىقىنى مۇستەھكەملەش كۈچكە تايىنىپ ھوقۇق تارتىۋالغۇچىلارغا قارشى تۇرىدىغان ۋاپادار ئەسكەرلەرنىڭ كۆپ بولۇشىغا ياردەم بېرىدۇ.

ۋەسەيلىك ۋە ۋاكالىت ئارىسىدىكى ھۆكۈمدارلىق

سىياسى ساھە ئىنسانىيەت ھاياتىدىكى ئەڭ كېيىن پىشىپ يېتىلگەن ۋە كۆپ چېدەل قوزغايدىغان ساھە. دۇنيا خەلق ھوقۇقىنى مۇقەررەلەشتۈرۈش ۋە مۇستەبىتلىكتىن قۇتۇلۇش يولىدا كېيىنكى ئىككى ئەسىردە قولغا كەلتۈرگەن مۇۋەپپەقىيەتلىرى بىلەن خۇشال. ئۇلار ئەنگىلىيەلىك پەيلاسوپ ۋە قانۇنشۇناس توماس ھوببىس (Hobbes Thomas) نى^[48] «ئىجتىمائىي كېلىشىم» نەزەرىيەسى ئارقىلىق خەلق بىلەن ھۆكۈمەت ئارىسىدىكى يېڭى ئالاقىگە ئاساس سالغان كىشى دەپ قارايدۇ. ئۇنىڭ قارىشىچە، ئىنسانىيەت تارىخى ئىنساننىڭ ئىنسانغا تاجاۋۇز قىلىش تارىخىدىن ئىبارەت. شۇڭا، ئىنسانىيەت جەمئىيىتى ھەممەيلەننىڭ بىخەتەرلىكى ۋە سالامەتلىكىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، بىر- بىرىگە ئۆز ھوقۇقىدىن ئازراق ۋاز كېچىدىغان كېلىشىمگە موھتاج. ئىنسان تەبئىيىتى يامان بولغاچقا، كېلىشىمنىڭ ئىجرا قىلىنىشى ئۈچۈن چوڭ بىر كۈچنىڭ بولۇشى تەلەپ قىلىنىدۇ، بۇ كۈچ دەل ھۆكۈمەتتۇر. ھوببىسدىن كېيىن جون لوك (John Locke)^[49] مەيدانغا كېلىپ، ھوببىسنىڭ كېلىشىم نەزەرىيىسىگە قوشۇلغان بولسىمۇ، ئۇ: «توختام ياكى كېلىشىمنى كۈچ بىلەن ئىجرا قىلىش دېگەن سەۋەب بىلەن زومىگەرلىكنى ئاقىلغىلى

[48] 1679 - يىلى ۋاپات بولغان.

[49] 1709 - يىلى ۋاپات بولغان.

بولمايدۇ. شۇڭا، ھاكىمىيەت شەخسلەرنىڭ ئۇنى قوبۇل قىلىشىغا باغلىق. ھۆكۈمەتتىن ئىشەنچ كۆتۈرۈلۈپ كەتكەندە، ئۇنىڭ ئاستىدىكى ھۆرمەت كۆرىشىنى تارتىۋېتىش كېرەك» دەپ قارىغان. ئاخىرىدا بۇ پىكىرلەر جان جاك روسسو (Jean-Jacques Rousseau) نىڭ^[50] كىتابلىرىدا پىشىپ چىققان. دۇنيا بۇلارنىڭ تۆھپىلىرىنى پەخىرلىنىپ سۆزلەيدۇ. ھالبۇكى، دۇنيا ھوبىسى ۋە جان لوكتىن مىڭ يىللار ئىلگىرى مۇسۇلمان ئالىملارنىڭ ئاساس سالغان تىرىشچانلىقىنى كۆرمەسكە سېلىۋالدى. ئەمەلىيەتتە، مۇسۇلمان ئالىملارنىڭ سىياسىيونلىرى كىتابلىرىدا: «ئىسلامدىكى ھۆكۈمدارلىق ئىككى تەرەپ ئارىسىدىكى يەنى ئۈمەت ۋە ئۈمەت تاللاپ چىققان ھاكىم ئارىسىدىكى كېلىشىم ئۈستىگە قۇرۇلىدۇ» دەپ تەكىتلىگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن، تارىختىكى خەلق بىلەن ھاكىم ئوتتۇرىسىدا تۈزۈلگەن تۇنجى توختامنامە ياكى كېلىشىمنامە ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى سىددىقنىڭ توختامنامىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. مۇسۇلمانلار ئۆز ۋاقتىدا بۇ توختامنامىنى «بەيئەت» دەپ ئاتىغان. توختامنامىنى ئىجرا قىلىشتا ئۈمەتنى تەمسىل قىلغان تەرەپنى «ئەھلۇل ھىلىلى ۋەلئەقد» دەپ ئاتىغان. كۆپلىگەن ئالىملار كىتابلىرىدا: «ئىماملىق (ھاكىملىق) توختامنامىدىن ئىبارەتتۇر» دەپ يازغان. توختامنامىنى ئاخىرلاشتۇرۇشنى «ئەمەلدىن قالدۇرۇش» ۋە «ئىستىپا بېرىش» دېگەندەك سۆزلەر بىلەن ئىپادىلىگەن.

سوئال: بۇ پىكىرلەر تۇنجى بولۇپ مۇسۇلمان ئالىملار

تەرىپىدىن ئوتتۇرىغا قويۇلغان بولسا، ئۇنداقتا، نېمە ئۈچۈن دۇنيا غەرب ئالىملىرىنىڭ بۇ ھەقتىكى يازمىلىرىغا دىققەتنى مەركەزلەشتۈرگەن؟

بۇنىڭ جاۋابى، مۇسۇلمانلارنىڭ ئىلىم - پەن تارىخىغا مەنسىتمەسلىك نەزىرى بىلەن قارايدىغان ئەھۋالنىڭ ئېغىرلىقىدىن بولسا كېرەك. ئىجتىمائىي كېلىشىم نەزەرىيەسى بۇنىڭ كىچىك بىر مىسالى، خالاس. بۇنىڭغا ئىككى مەسىلىنى قوشسىڭىز بولىدۇ:

1. سىياسەت ئىلىمىدە كىتاب يازغان شەرىئى سىياسەت ئالىملىرىنىڭ پىكىرلىرى دۇنياغا كۈچلۈك ۋە جانلىق شەكىلدە سۇنۇلغىدەك دەرىجىدە روشەن بولمىغان. ئۇلار ئىسلامدىكى ھۆكۈمدارلىقنىڭ كېلىشىم ئاساسىدا شەكىللىنىدىغانلىقىغا بىرلىككە كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن كېلىشىمنىڭ تىپى ھەققىدە ئىختىلاپ قىلغان. يەنى كېلىشىم ۋاكالىتچىلىككە ئوخشايدىغان كېلىشىممۇ؟ ياكى ۋەسىيلىك (ھامىيلىك) كە ئوخشايدىغان كېلىشىممۇ؟ دېگەن مەسىلە ھەققىدە ئىختىلاپ قىلغان. ئەلۋەتتە، بۇ ئىختىلاپ ئۈممەتنىڭ ھاكىمى ۋەزىپىدىن قالدۇرۇش ۋە ئۇنىڭ جاۋابكارلىقىنى سۈرۈشتە قىلىش ھوقۇقى بىلەن ھاكىمغا بېرىلگەن ھوقۇقلارنىڭ دائىرىسىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈشتە تەسىر كۆرسىتىدۇ.

كۆپ سانلىق ئالىملارنىڭ سۆزىگە بىنائەن، ئۈممەت بىلەن ھاكىم ئوتتۇرىسىدىكى كېلىشىم ۋاكالىتنامىگە تەۋە دېگىنىمىزدە، خەلقنىڭ ھاكىملارنى ۋەزىپىدىن قالدۇرۇش، ئۇلارنىڭ جاۋابكارلىقىنى سۈرۈشتە قىلىش ۋە ئۇلارنى نازارەت

قىلىش ھوقۇقى بولغان بولىدۇ. ناۋادا خەلق بىلەن ھاكىم ئارىسىدىكى كېلىشىمنامىنى ۋەسىيلىك كېلىشىمنامىسىگە ئوخشايدۇ دېگىنىمىزدە، كىچىك بالىلارنىڭ ئۆزىنىڭ ئىشىغا ئىگە بولغان ۋەسىيلىرىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش ھوقۇقى بولمىغىنىدەك، ئۆمەتنىڭمۇ ھاكىملارنى ۋەزىپىسىدىن قالدۇرۇش ھوقۇقى بولمايدۇ. مەيلى خالىسۇن ياكى خالىمسۇن، ئۇلارنىڭ ۋەسىيلىكىگە رازى بولىدۇ.

دېمەككى، بۇ ئىختىلاپ ئىجتىمائىي كېلىشىم نەزەرىيەسىگە ئىشىنىدىغان ئالەمگە سەلبىي ئۇچۇر تارقىتىدۇ. چۈنكى، يۇقىرىقى ئىككى قاراشنىڭ بىرىگە ئاساسلانغاندا، ھاكىم سايلام ئارقىلىق تاللانمايدۇ ياكى بىر قېتىم بەيئەت قىلىنغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ نوپۇزى دەخلى - تەرۇزگە ئۇچرىمايدىغان، ھېچكىم جاۋابكارلىقىنى سۈرۈشتە قىلالمايدىغان دەرىجىدە ھاكىمۇتلەققە ئايلىنىپ قالىدۇ.

2. ئالىملارنىڭ شارائىت تەقەززا قىلغاندا كۈچ ئارقىلىق ھاكىمىيەتنى تارتىۋالغان كىشىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى ئېتىراپ قىلىشى توغرا. چۈنكى، ئۇلار بۇ ئارقىلىق ئىچكى ئۇرۇش ۋە مالىمانچىلىقنىڭ ئالدىنى ئالماقچى بولغان. لېكىن ئىنسانلار ئالىملار بىلگەن بۇ تەپسىلاتلارنى بىلمەيدۇ، بەلكى ئۇلارنى كۈچكە بويسۇندى ۋە ھەربىي ئۆزگىرىشلەرگە ئىلھام بەردى، دەپ قارايدۇ.

ئىسلامدىكى ھۆكۈمدارلىقنىڭ ھاكىم بىلەن خەلق ئاممىسى ئوتتۇرىسىدىكى كېلىشىمگە ئاساسلىنىدىغانلىقى ھەرقانداق ئۆلچەم بويىچە ئېلىپ ئېيتقاندا، ئۇلۇغ ئىش. ئەمما ئۆمەت ئۆز تارىخىدا، بۇ بۈيۈك ئىشنىڭ رېئاللىققا ئايلىنىشىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدىغان تەرتىپ، قېلىپ ۋە قائىدە -

تۈزۈملەرنى بارلىققا كەلتۈرۈش يولىدا مۇشكۈلاتقا دۇچ كەلگەن ،
 بۇ مۇشكۈلات ھاكىمىيەتنىڭ پائالىيەتلىرىنى تەرتىپكە سېلىش
 مەسىلىسىدە روشەن كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. مەسىلەن ، كېلىشىمىدىكى
 بىر تەرەپ ئۈمەت بولغان ئىكەن ، كېلىشىم ئىجرا قىلىدىغاندا
 كىم ئۇنىڭغا ۋەكىللىك قىلىدۇ؟ دەپ سوئال سورىغىنىمىزدا ،
 دەرھال ئەھلۈل ھىللى ۋەلئەقد ئۈمەتكە ۋەكىللىك قىلىدۇ
 دەپ جاۋاب بېرىلىشى مۇمكىن .

بۇ جاۋاب تەبىئىيلا ئەھلۈل ھىللى ۋەلئەقد كىم؟ ئۇلارنىڭ
 سۈپەت ئۆلچەملىرىنى كىم بېكىتىدۇ؟ دېگەن سوئالنى پەيدا
 قىلىدۇ. 160مىليۇندىن ئارتۇق نوپۇسقا ئىگە پاكىستاندەك
 بىر دۆلەتتە ئۈمەتكە ۋەكىللىك قىلىدىغان ئەھلۈل ھىللىنى
 بېكىتمەك ئىنتايىن تەس بولۇپ ، خەلق سايلىمىدىن باشقا
 يول بىلەن ئەھلۈل ھىللىنى بېكىتكىلى بولمايدۇ. ئىسلام
 تارىخىدا سايلام ئارقىلىق ھاكىم سايلاش ياكى خەلق
 ۋەكىللىرىنى سايلاش بولۇپ باققان ئەمەس. چۈنكى ،
 ھاكىملار ئۈمەتنىڭ ئىرادىسى ۋە رازىلىقىنى تەمسىل قىلىدىغان
 ئۆسۈل بىلەن تەختكە چىقىمىغان . پايىتەخت ئاھالىسى ياكى
 ھاكىمىيەت ئورگانلىرىغا يېقىن بولغانلار ئەھلۈل ھىللىنىڭ
 ئورنىنى ئالغان . پايىتەختتىن يىراق شەھەرلەردىكى ئاۋام خەلق
 پايىتەختكە يېقىن يەردىكى كىشىلەر قارار قىلغان ئىشقا رازىلىق
 بىلدۈرۈشكە مەجبۇر بولغان . ئۇنداق بولمىغاندا ، ھاكىمىيەت
 ئۇلارنى قورال كۈچى ۋە ئۇرۇش تەھدىتى بىلەن ئۇلارنىڭ
 قارارىغا رازى بولۇشقا مەجبۇر قىلغان . مانا بۇ ئىسلام تارىخىنى
 ئىچكى ئۇرۇش ۋە مالىمانچىلىق دېڭىزىغا غەرق قىلىۋەتكەن
 ئىشلار بولۇپ ، ئارقىمۇ - ئارقا يۈز بەرگەن ئىچكى ئۇرۇشلار

بىلەن ئۈمەتنىڭ كۈچى خوراپ دۈشمەن ئالدىدىكى ھەيۋىسى ئاجىزلىغان.

دۇنيانىڭ بۈگۈنكى كۈندىكى ئەھۋالى ئىلگىرىكىگە ئوخشىمايدۇ، بۈگۈنكى كۈندە كىشىلىك ھوقۇق ۋە مىللى مەنپەئەت چۈشەنچىسى ئۈستىگە قۇرۇلغان ئاساسىي قانۇندا، ھاكىم ياكى ئىش بېشىدىكى كىشىلەرنىڭ ھوقۇق - مەجبۇرىيەتلىرى ۋە ئۇلارنى ۋەزىپىدىن قالدۇرۇشقا ئېلىپ بارىدىغان سەۋەبلەر ئېنىق بەلگىلەنگەن. شۇنداقلا ئاساسىي قانۇندا ئالىي سوتنىڭ ئورنى، ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكى، شۇرا ياكى پارلامېنت ئەزالىرى ھازىرلاشقا تېگىشلىك شەرت، ئۇلارنى قانداق تاللاش ئۇسۇلى ۋە پارلامېنت ئەزالىرىنىڭ ھوقۇق - مەجبۇرىيەتلىرى ھەققىدە يېتەرلىك بايانلار بار. ئۇنىڭدىن سىرت ئاساسىي قانۇندا ھەرقايسى نامزاتلارنىڭ خەلقنىڭ ئىشەنچىسىگە ئېرىشىشى ئۈچۈن سايلام پروگراممىسى، ئىسلاھات يۆنىلىشى ۋە ھوقۇق تۇتقان مەزگىلدە تۇتۇپ ماڭىدىغان سىياسىي پىلاننى ئېلان قىلىشى زۆرۈر دەپ بەلگىلەنگەن ھەمدە ھاكىملارنىڭ ۋەزىپە تۇتۇش مۇددىتىمۇ ئېنىق بەلگىلەنگەن. ئەگەر سايلامغا چۈشمەكچى بولغان نامزاتلار بىرقانچە بولسا، ئۇلارنىڭ ھەربىرى سايلام رىقابىتى جەريانىدا، مۇنازىرە قىلىپ، ئاۋام خەلقىگە ئۇلارنىڭ دۆلەتنى ئىدارە قىلىشتىكى پىكىرلىرى ۋە چارە - تەدبىرلىرىنى ئۇقتۇرىدۇ. نەتىجىدە، سايلىغۇچىلار بېلەت تاشلاش ساندۇقىغا كىمنى تاللىشىغا ياردەم بېرىدىغان مەلۇماتقا ئىگە بولۇپ بارىدۇ.

ئېنىقكى، ھاكىمىيەت ئىشلىرىنى تەرتىپكە سالدىغان

ئىجرائاتلارنى كۆپلەپ يېڭىلاپ تۇرۇش خەلق ۋە دۆلەت ئۈچۈن پايدىلىق. شۇڭا، تەرەققىي تاپقان دېموكراتىك دۆلەتلەردە چىرىكلىك ئاز بولۇپ، بىخەتەرلىك، ئادالەت ۋە ئىقتىسادىي گۈللىنىش... دېگەندەك ساھەلەردە ئۈچىنچى دۇنيا ئەللىرى دەپ ئاتالغان دۆلەتلەردىكىدىن كۆپ ئەۋزەل.

ھۆرلۈك بىرىنچى ئورۇندا تۇرامدۇ؟

بۇ سوئال قارماققا مۇسۇلمان دۆلىتى قۇرۇش ۋە ھاكىمىيەت تۈزۈمى ئورنىتىش مەسىلىسىدىن يىراق كۆرۈنسىمۇ، ئەمما شەرىئەتنى تەتبىقلاش بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. ئەمەلىيەتتە ئۇ بۇ مەسىلىدىن يىراق ئەمەس. ئەمما ئۇ يەنە بىر نۇقتىدىن، خەلق ۋە دۆلەتنىڭ ئىشلىرىنى ئىدارە قىلغاندا ھاكىم بەھرىمەن بولىدىغان قانۇنىي سالاھىيەت بىلەن مۇناسىۋەتلىك. بىز يۇقىرىدا ئۈممەت - ھوقۇقنىڭ مەنبەسى دەپ ئۆتتۇق. ئۇنداق بولغان ئىكەن، ئۈممەت ھوقۇقىنى خالىغان كىشىگە زورلۇق، مەجبۇرلۇق ۋە ساختىلىقتىن خالىي ھالدا بېرىش ئۈچۈن ھۆرلۈككە ئىگە بولۇشى كېرەك. ئۇنداق بولمىغاندا، ئۈممەتنىڭ ھاكىمغا ھوقۇق تاپشۇرۇشى ۋە ئۇنى ئىشلىرىغا ۋەكىل قىلىشىنىڭ ھېچبىر مەنسىسى بولمايدۇ. مەن بۇ يەردە ھۆرلۈكنىڭ ھاكىمىيەت قۇرۇش ۋە شەرىئى ھۆكۈمىنى تەتبىقلاشتىكى ئەھمىيىتى ھەققىدە تۆۋەندىكى نۇقتىلاردا توختىلىمەن:

1. ئەجەبلىنەرلىكى، ھۆرلۈكتىن قورقۇۋاتقان، ھۆرلۈكنىڭ مەنسىسى ۋە ئۇنىڭ ئاقىۋىتى ھەققىدە ئېھتىيات قىلىۋاتقانلارنىڭ كۆپ قىسمى زۇلۇم ۋە ئىستىبداتلىق بىلەن داغماللانغان كىشىلەردۇر. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى ھۆرلۈكنى قالايمىقانچىلىق، تەرتىپسىزلىك، دىنسىزلىق، كۇپۇرلىق ۋە ئەخلاقسىزلىقنىڭ جەمئىيەتكە تارقىلىشىنىڭ ئاساسلىق ئامىلى دەپ قارايدۇ ھەمدە

يۇقىرىقى ئىشلارنىڭ ئالدىنى ئالدىغان نەرسە ئاساسىي قانۇن دەپ قارايدۇ. ئۇلارنىڭ بۇ گېپىدىن، دەۋەتچىلەرنىڭ مەسچىت ۋە تەشۋىقات ۋاستىلىرىدە سۆزلىگەن ۋەزىلىرىگە، پەزىلەتلىك ئانىلارنىڭ ئائىلىدىكى تىرىشچانلىقىغا، ئۇزۇن مۇددەتلىك ئىسلام تارىخىدا شەكىللەنگەن گۈزەل ئۆرپ-ئادەتلەر ۋە ئەخلاقنىڭ تەسىرىگە ئىشەنمەيدىغانلىقىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. ئەمەلىيەتتە، رېئاللىق دەل بۇنىڭ ئەكسىچە، ھۆرلۈكنىڭ گۇناھسىز ئىكەنلىكىگە شاھىت بولماقتا.

ھۆرلۈك قالايمىقانچىلىقنى ئىپادىلىمەيدۇ، چۈنكى بىز دۇنيانىڭ ھېچقانداق يېرىدە مەسئۇلىيىتى بولمىغان مۇتلەق ئەركىنلىكنىڭ بارلىقىنى ئاڭلاپ باقمىدۇق. دېمەككى، بىر ئىنساننىڭ ئەركىنلىكى ئەدەب - ئەخلاققا ۋە گۈزەل ئۆرپ - ئادەتكە زىت بولسا ياكى ئاممىۋى مەنپەئەت ۋە شەخسلەرنىڭ مەنپەئەتىنى زىيانغا ئۇچراتسا، قانۇن ۋە ئۆرپ - ئادەتتە ئۇنىڭ ھوقۇقىغا چەك قويۇشنى تەقەززا قىلىدىغان ئامىللار ھەر ۋاقىت مەۋجۇت.

ئەر - ئاياللار ئارىسىدىكى بىنورمال ئالاقىنى چەكلەيدىغان نەرسە قانۇنمۇ ياكى ئەقىدە، ئۆرپ - ئادەت ۋە ئەخلاقمۇ؟ ئەر ئاياللار ئارىسىدىكى بىنورمال ئالاقىنى ئاسانلاشتۇرىدىغان نەچچە ئونلىغان ۋاستىلەر ئىجاد قىلىنغان بولسىمۇ، كۆپىنچە كىشىلەر ئاللاھتىن قورققانلىقى ۋە ئەقىدىنىڭ كۈچى بىلەن زىنا - پاهىشە قىلىشتىن ۋە ئۇ ھەقتىكى پىكىردىنمۇ ئۆزىنى ساقلاپ كەلمەكتە.

ئىسلام جەمئىيەتلىرىدە، كۆپلىگەن ئىسلامىي بانكىلار ۋە

ئۆسۈمنى ئاساس قىلغان بانكىلار، ھالالدىن تىجارەت قىلىدىغان شىركەتلەر ۋە ھارام ياكى شۈبھىلىك تىجارەت قىلىدىغان شىركەتلەر بار. لېكىن كۆپ سانلىق مۇسۇلمانلارنىڭ جازانە ۋە ھارام تىجارەت قىلىدىغان شىركەتلەر بىلەن ئالاقە قىلىشنى چەكلەۋاتقان ئامىل قايسى؟ قانۇنمۇ ياكى دىنمۇ؟ ھالبۇكى، قانۇننىڭ كىشىلەرنى بۇ مۇئامىلىگە ئىلھاملاندۇرغانلىقى ھەممىگە ئېنىق.

كىشىلەرنىڭ كەڭ دائىرىدە ئەركىن ھەرىكەت قىلىشى ئۈچۈن، پۇرسەت يارىتىپ بەرگەن ۋە ئەلمانزىمنى ئاساسىي قانۇن قىلغان غەرب دۆلەتلىرىگە قاراپ باقايلى. ئۇلار ئۇ ئەللەردە ياشايدىغان بىرەر مۇسۇلماننى ئەقىدىسىگە مۇخالپ ئىشلارغا مەجبۇر قىلدىمۇ؟ ناۋادا مەجبۇر قىلغان بولسا، بۇنىڭ نىسبىتى قانچىلىك؟ غەرب ئەللىرىدىكى مۇسۇلمان ئىشرەتخور، كەيپ - ساپاغا بېرىلگەن بۇزۇق ئادەمگە ئايلىنىپ قالىدىمۇ؟ ئەمەلىيەتتە، كۆپلىگەن ياخشى مۇسۇلمانلارغا يۇرتلىرى تارلىق قىلغاندا، ئەركىن دۆلەتلەردە (غەرب ئەللىرىدە) پاناھلىق ۋە قوغدىنىشقا ئېرىشتى. ئۇلار غەرب ئەللىرىدە ئۆز يۇرتىدا بەرپا قىلالىمىغان ئىلىم - مەرىپەت، دەۋەت ۋە خەيرىيەت قۇرۇلۇشلىرىنى بەرپا قىلدى. بىز نېمە ئۈچۈن ھۆرلۈكنىڭ بۇ ئەۋزەللىكىگە كۆز يۇمۇپ ۋەھىمە ۋە قورقۇنچ ئىچىدە ياشايمىز.

2. ئەگەر بىز تارىخقا قايتىپ، ئىسلام ئۈمىتىنىڭ رەھبەرلىك ئورنىدىن چۈشۈپ ھازىرقى بىچارە ھالەتكە كېلىپ قىلىشىغا سەۋەب بولغان ئامىل نېمە؟ دەپ سورىغىنىمىزدا، ئادالەتسىزلىك، مۇستەبىتلىك، ئالىملارنىڭ ئاغزىنى پىچەتلەش،

ئىجتىمائىي تەنقىدىنى چەكلەش، پارتىيە ۋە ئۇيۇشما قۇرۇشنى چەكلەش، شۇنداقلا ۋەتەنپەرۋەر ئاۋام خەلقىنىڭ ئاكتىپلىقىنى بوغۇش دېگەندەك ئامىللارنىڭ گۈللەنگەن ئىسلام مەدەنىيىتىنىڭ يىمىرىلىشىغا، ئۈمىمەتنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن جان پىدا قىلىدىغان ئاقىللار، دانالار ۋە سەرخىللار قوشۇنىنىڭ رولىنى يوقىتىشقا سەۋەب بولغانلىقىنى بايقايمىز. يۇقىرىقى ئىشلارغا سەۋەب بولغىنى ھۆرلۈك، پاسىقلىق، ئەخلاقسىزلىق، دىنسىزلىق ۋە كۇپۇرلۇق ئەمەس. يەر يۈزىدىكى بارلىق مىللەتلەر زۇلۇم، مۇستەبىتلىك ۋە چىرىكلىكتىن قۇتۇلۇپ، ئىززەت ئابىرۇيىنى قولغا ئالغاندا ۋە خەلققە ھاكىملارنى نازارەت قىلىش ھوقۇقى قايتۇرۇپ بېرىلگەندىلا، تەرەققىي قىلالىدى. مۇسۇلمانلارمۇ بۇنىڭدىن باشقا يول بىلەن تەرەققىي قىلالمايدۇ.

3. دەۋرىمىزدىكى بىرپۈلەك ئالىملار ھۆرلۈك ۋاسىتىسى ئەمەس، بەلكى مەقسەتتۇر دەيدۇ. چۈنكى، ئۇ ئىنسان ۋۇجۇدىدا چوڭقۇر يىلتىز تارتقان بولۇپ، گۈزەل ۋە ئېسىل ھاياتنىڭ شەرتىدۇر. بىلىشىمىزچە، ئەللامە تاھىر ئىبنى ئاشۇر ھۆرلۈكنى «شەرىئەت مەقسەتلىرىنىڭ بىرى» دەپ، ئۇ نەزەرىيە ھەققىدە توختالغان تۇنجى كىشى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

بىز دىن، جان، ئەقىل، ئابىرۇي ۋە مال - مۈلۈكتىن ئىبارەت بەش نەرسىنى قوغداشنىڭ ئالىملار تەرىپىدىن بىرلىككە كېلىنگەن شەرىئەتنىڭ مەقسەتلىرى ئىكەنلىكىنى بىلىمىز. بەزى ئالىملار ياخشىلىققا بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسۇشنىمۇ شەرىئەتنىڭ نىشانلىرى قاتارىغا كىرگۈزگەن. مەسىلىگە ئىنچىكىلىك بىلەن قارىغاندا، ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇپ، يامان ئىشلاردىن توسۇشنى

مۇستەقىل مەقسەت دېگەندىن كۆرە شەرىئەتنىڭ مەقسەتلىرىنى ئىشقا ئاشۇرۇشنىڭ مۇھىم ۋاسىتىسى دېيىلسە بەكرەك ئۇيغۇن بولىدۇ. بەزى ئالىملار ھۆرلۈك شەرىئەت تەرىپىدىن قوغدىلىشى ۋاجىب بولغان ئالتىنچى مەقسەت دەپ قارىغان. چۈنكى ئۇلار قۇللۇقنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، كىشىلەردىن زولاش ۋە بېسىم قىلىشنى كۆتۈرۈۋېتىش ھەمدە ئەقىدە، تەپەككۇر قىلىش، ئىپادىلەش ۋە ئىقتىسادىي پائالىيەت ساھەلىرىدە ھەرىكەت قىلىش دائىرىسىنى كېڭەيتىشكە مۇناسىۋەتلىك پىرىنسىپلار ۋە شەرىئى ئەھكاملارنىڭ كۆپلۈكىدىن، ھۆرلۈكنىڭ شەرىئى مەقسەت ئىكەنلىكى بىلىنىدۇ، دەپ قارىغان.

شەرىئەت مۇباھ قىلغان ئىشلاردا، كىشىلەرنىڭ ھۆرلۈكىگە چەك قويۇش زۇلۇمدۇر ۋە كىشىلەرنىڭ ھەق - ھوقۇقىغا تاجاۋۇز قىلغانلىقتۇر. زۇلۇم بولسا ئاللاھ ئۆزى ۋە بەندىلىرىگە ھارام قىلغان بىردىنبىر جىنايەتتۇر^[51].

ھۆرلۈك شەرىئى مەقسەت بولغان ئىكەن، ناھەق ھالدا ئۇنىڭغا دەخلى تەرۇز قىلىشنىڭ ئالدىنى ئالدىغان قانۇن - تۈزۈم ئورنىتىش ۋە ئۇنىڭغا ماس كېلىدىغان شارائىت ۋە ۋاسىتىلەرنى ھازىرلاش كېرەك. مېنىڭچە، ئىشنى ئالدى بىلەن ئائىلىدىن باشلاش كېرەك. ئائىلە ئەزالىرى ئارىسىدا ئۆزئارا بىر - بىرىنى ھۆرمەتلەش، پىكىر ئالماشتۇرۇش، كىچىكلەرنىڭ ئېھتىياجىنى چۈشىنىش، مەسلىھەتلىشىش ۋە ئوچۇق - يورۇق بولۇش روھىنى قانات يايدۇرىدىغان تەربىيە ئۇسۇلىنى

[51] ئاللاھ ھەدىسى قۇدۇسىدا: «ئى بەندىلىرىم، مەن زۇلۇمنى ئۆزۈمگە ھارام قىلدىم ۋە سىلەرنىڭ ئاراڭلارنىمۇ ھارام قىلدىم، شۇڭا زۇلۇم قىلىشماڭلار» دېگەن (مۇسلىم رىۋايىتى).

تەتبىقلاش كېرەك. شۇنداقلا، «ئىشلاردىكى ئەسلىي پىرىنسىپ مۇباھلىقتۇر» دېگەن فىقھىي قائىدىگە ئاساسەن، بالىلارغا تاللاش ۋە ھەرىكەت ئەركىنلىكى بېرىش لازىم.

ئەركىن تەربىيە بىلەن بىرگە، ھۆرلۈكنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدىغان، كۆپ سانلىقلارنىڭ ئاز سانلىقلارنىڭ ھوقۇقىغا دەخلى - تەرۇز قىلىشنىڭ ئالدىنى ئالىدىغان ۋە يوللۇق بولمىغان سەۋەبىنى ياكى رېئاللىقنى باھانە قىلىپ، كىشىلەرنىڭ ئەركىنلىكىگە چەك قويىدىغان قىلمىشلارنى چەكلەيدىغان قانۇن تۈزۈملەرنى تۇرغۇزۇش كېرەك. بەزى ھۆكۈمەتلەرنىڭ دۆلەت بىخەتەرلىكىنى قوغداش، پارچىلىنىش ياكى ئىچكى ئۇرۇشقا قارشى تۇرۇش دېگەندەك باھانىلەر بىلەن ئاۋام خەلقنىڭ ئەركىنلىكىنى بوغۇدىغان قىلمىشلىرىغا يول قويماسلىق كېرەك. شۇنداقلا، جەمئىيەتنىڭ قىممەت قارىشى ۋە ئاساسىي پىرىنسىپلىرىنى مۇھاپىزەت قىلىدىغان مۇستەقىل ئەدلىيە ۋە سوت مەھكىمىسى بەرپا قىلىش كېرەك.

يەنە ئەركىن ۋە مۇستەقىللىققا ئىگە تەشۋىقاتنىڭ خەلقنىڭ ھوقۇقى ۋە ئاممىۋى مەنپەئەتنى مۇھاپىزەت قىلىشتىكى رولىنى ئۆتۈپ قېلىشقا بولمايدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، جەمئىيەتتىكى ئۆيۈشما، بىرلەشمە، كىشىلىك ھوقۇق، ئەخلاقى ۋە سىياسىي ئورگانلىرىنىڭ قۇرۇلۇشىغا ئەھمىيەت بېرىش كېرەك.

دەۋرىمىزدە ياشاشنىڭ تەلپى غايەت زور ۋە مىسلى كۆرۈلمىگەن دەرىجىدە جىددىي تۈس ئالماقتا. بۇ كىشىلەرنىڭ ئېھتىياجىنى قامدىشى ئۈچۈن ئىجادچانلىق، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت، ھەرىكەت ۋە ئىجابىي تەنقىد دېگەندەك تەرەپلەردە

ئەركىنلىكتىن كۆپ بەھرىمەن بولۇشنى تەلەپ قىلىدۇ. بىز مەدەنىيەتنىڭ قورقۇنچ، چەكلىمە ۋە ئالاقزادىلىك ئۈستىگە قۇرۇلمايدىغانلىقىنى، بەلكى پەزىلەت ھايات كەچۈرۈش يولىدا ئوچۇق - يورۇق بولۇش، تەشەببۇسكار بولۇش ۋە ھەرىكەتچان بولۇش ئۈستىگە قۇرۇلدىغانلىقىنى بىلىمىز. چۈنكى ئىش يولىدىن چىققاندا ياكى ئاممىۋىي ئەخلاق ۋە قىممەت قاراشلار رىئايە قىلىنمىغاندا، ھۆكۈمەت ۋە خەلق بۇنداق يولسىز قىلمىشلارنىڭ ئالدىنى ئالدىغان تەدبىرلەرنى بېكىتىدۇ. بۇ تېمىدا ئاساسلىق تايىنىش نۇقتىسى ئەقىدە، ئاللاھتىن قورقۇش، ياخشى ئۆرپ - ئادەتلەر ھەمدە دەۋەتچىلەر، ئىسلاھاتچىلار ۋە ياخشى كىشىلەر ئېلىپ بارىدىغان ئاڭ سەۋىيەنى يۈكسەلدۈرۈش ھەرىكىتى بولىدۇ.

4. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان، ئىسلاھات ئىشلىرىدا، پارتىيە ۋە ھۆكۈمەت پروگراممىلىرىدا ئەركىنلىكنىڭ مۇھىملىقى توغرىسىدا بىر سوئال پەيدا بولدى. بەزىلەر شەرىئەتنى قوللىنىش ھەممىدىن مۇھىم، دېسە، يەنە بەزىلەر ئەركىنلىك ھەممىدىن مۇھىم، دېدى. بۇ ئىككى قاراشتىكىلەرنىڭ ئۆز ئالدىغا دەلىل - ئىسپاتلىرى بار بولۇپ، تۆۋەندە بىزنىڭ ئۇنى ئىزاھلاپ ئۆتۈشىمىزگە توغرا كېلىدۇ:

1) شەرىئەت ئەقىدە، ئەخلاق ۋە ئەھكامنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىر پۈتۈن دىن بولسا، ئۇنى تەتبىقلاش ھۆكۈمەت، ياكى تەشكىلات ياكى بىرەر جامائەتكە باغلىق ئەمەس. يۇقىرىدا دەپ ئۆتكىنىمىزدەك، ئىنسانلار شەرىئەتنىڭ ئاساسلىق قىسمىنى تەتبىقلاشقا مەسئۇل. ھۆكۈمەتنىڭ مەسئۇلىيىتى

بولسا، قانۇن چىقىرىشقا، جىنايى ئىشلارغا مۇناسىۋەتلىك ئەھكاملار بىلەن بەزى ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە مۇناسىۋەتلىك ئەھكاملارنى ئىجرا قىلىشقا مەركەزلىشىدۇ. بۇ نۇقتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، شەرىئەتنى تەتبىقلاش ھۆرلۈكتىن مۇھىم، دېگۈچىلەرنىڭ نەزىرىدە، شەرىئەت پەقەت دۆلەت كۈچ ئارقىلىق ئىجرا قىلىنىدىغان قانۇنىي ۋە جىنايى ئىشلاردىن ئىبارەت ئاز بىر قىسىم ئىشلارنى كۆرسىتىدۇ. بۇلارنىڭ گېپى بويىچە بولغاندا، ھەرقانداق بىر سىياسىي پارتىيە ھاكىمىيەت بېشىغا چىققاندا، ئۇلار شەرىئەتنى تولۇق تەتبىقلايدۇ، دېگىلى بولمايدۇ. چۈنكى، كىشىلەر شەرىئەتنىڭ كۆپ قىسمىنى ئۆزىنىڭ كۈندىلىك ھاياتىدا تەتبىقلايدۇ.

2) كىشىلەرنىڭ ئۆز ھەق - ھوقۇق ۋە ئەركىنلىكىگە ئېرىشىشى ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىشى شەرىئەتنىڭ بىر قىسمى بولىدۇ. شۈبھىسىزكى، كىشىلەرنى ئېتىقاد، پىكىر بايان قىلىش، يىغىلىش ۋە خۇسۇسىي مەنپەئەتلىرىنى قولغا كەلتۈرۈش يولىدىكى تەبىئىي ھەق - ھوقۇقىدىن مەھرۇم قىلىش تاجاۋۇزچىلىقنىڭ بىر تۈرى ھېسابلىنىدۇ. مۇسۇلمان جەمئىيەتلەر بۇنىڭدىن چوقۇم قۇتۇلۇشى كېرەك. يۇقىرىقىلاردىن مەلۇمكى، ئەركىنلىك ئىسلامغا زىت كەلمەيدۇ. شۇنداقلا، شەرىئەتنىڭ قائىدە - كۆرسەتمىلىرىگە رىئايە قىلىشمۇ ئەركىنلىككە زىت ئەمەس. كىشىلەرگە ئۆز ھەق - ھوقۇقلىرىنى يۈرگۈزۈش ئىمكانىيىتىنى يارىتىپ بېرىش ياخشى ئىشلارنىڭ بىرىدۇر، شەرىئەتنى تەتبىقلىغانلىقتۇر ۋە مۇسۇلمان ساۋابقا ئېرىشىدىغان ئىشتۇر.

3) بىز يۇقىردا ھاكىم ئۆز ھوقۇقىنى ئۈمىمەتنىڭ ئۇنى تاللىشى ۋە ئۇنى ئاممىۋى ئىشلىرىغا ۋەكىل قىلغانلىقتىن ئالىدۇ، دېگەن قائىدىنى مۇقەررەلەشتۈرگەن ئىدۇق. بۇ قائىدىگە ئاساسەن ئۈمىمەت ئەھلۇل ھىللى، پارلامېنت ياكى شۇرا ئەزاسى بولۇشقا مۇناسىپ دەپ قارىغان كىشىلەرنى ئىختىيارى يوسۇندا تاللىشى ئۈچۈن ئەركىنلىككە ئىگە بولۇشى، شۇنداقلا شۇرا ئەزالىرىنىڭمۇ رەئىسلىككە لايىق دەپ قارىغان كىشىنى تاللاشتا ئەركىنلىككە ئىگە بولۇشى كېرەك. كىشىلەر تاللىشىدا ئەركىن بولمىغاندا، ئاۋام خەلقىنىڭ ۋە دۆلەتنىڭ ئىشىنى ئىدارە قىلغۇچى ھاكىملار قانۇنسىز ھاكىم ياكى ھوقۇق بۇلاڭچىسى بولغان بولىدۇ.

مۇشۇ نۇقتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئىسلام ئەركانلىرىنىڭ جەمئىيەتتە چوڭقۇر يىلتىز تارتىشى ۋە شەرىئەت ئەھكاملىرىنىڭ تەتبىقلىنىشى ئۈچۈن، ئەڭ ئاۋۋال ئاۋام خەلق پارلامېنت ئەزالىرىنى سايلاش ۋە ئۇلارنىڭ مۇناسىپ ھاكىمىنى تاللاپ چىقىشىدا تولۇق ئەركىنلىكتىن بەھرىمەن بولۇشى كېرەك. بۇ مەيلى ئىسلامىي بولسۇن ياكى باشقا ئەللەردە بولسۇن كۆپلىگەن دۆلەتلەردە زور سىياسىي قىيىنچىلىقنى شەكىللەندۈرۈۋاتقان ئاساسىي مەسىلە بولماقتا.

ئۈمىمەتنىڭ ئۆزى مۇناسىپ دەپ قارىغان ئادەمنى ھاكىملىققا سايلاش ھوقۇقىنى ھېكمەت ۋە دانالىق ئىچىدە ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىش ئاللاھنى رازى قىلىدىغان ئىشتۇر.

كۆپ سانلىقنىڭ پىكىرى

مەن ئىلگىرى ئىسلامدىكى شۇرانىڭ مۇسۇلمانلار شەخسىي ۋە ئاممىۋىي تۇرمۇشىدا ئەمەل قىلىدىغان بىر خىل تۇرمۇش ئۇسۇلى ئىكەنلىكىنى تىلغا ئالغان ئىدىم. كىشىلەر كۆڭۈل ئېچىش ياكى سۆھبەتلىشىپ، ئىچ پۇشۇقنى چىقىرىش ئۈچۈن مەسلىھەت قىلمايدۇ، بەلكى ئىمكانقەدەر ئەڭ ياخشى قارارغا ئېرىشىش ئۈچۈن مەسلىھەتلىشىدۇ.

شۇرادا ھەر ۋاقىت ئورتاق بىر نەتىجە چىقمايدۇ، بەلكى بەزىدە بىرقانچە خىل پىكىر ئوتتۇرىغا چۈشىدۇ. بەزى پىكىرلەردە بىرلىككە كېلىدۇ، بەزى پىكىرلەردە بىرلىككە كېلەلمەيدۇ، بەزى پىكىرلەر كۆپ سانلىقنىڭ، بەزى پىكىرلەر ئاز سانلىق كىشىلەرنىڭ پىكىرى بولىدۇ. ھەرقايسى پىكىرنىڭ ئۆزىگە يارىشا قوللىغۇچىلىرى بولىدۇ. بۇنداق ئەھۋالدا، مەسلىھەت سالغۇچىلار تەبىئىيلا كۆپ سانلىقنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەن پىكىرنى ئالىدۇ. مەيلى بۇ مۇتلەق كۆپ سانلىق ئەزالارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەن پىكىر بولسۇن، ياكى بىر قەدەر كۆپ ئەزالارنىڭ پىكىرى بولسۇن ئوخشاش.

كۆپ سانلىق ئەزالار تەرىپىدىن قوللاشقا ئېرىشكەن پىكىرنى ئالماسلىق شۇرانىڭ مەنىسىنى يوقىتىپ قويدۇ، بەلكى بۇ چاغدا ئۇنى شۇرا دېمەي پىكىر ئالماشتۇرۇش، پاراڭلىشىش ياكى سۆھبەتلىشىش دېگەن تۈزۈك. چۈنكى، شۇرادا ھەرقايسى

تەرەپ ھەل قىلماقچى بولغان مەسىلىدە ئەڭ ياخشى چارە تېپىش ئۈچۈن تىرىشىدۇ. بۇ نۇقتىدىن، كۆپ سانلىقنىڭ پىكىرىنى ئالماسلىق شۇرانىڭ مەنىسىگە زىت بولىدۇ.

مەن بەزى ئوقۇغۇچىلارنىڭ نامەلۇم سەۋەبلەر بىلەن كۆپ سانلىقنىڭ پىكىرىنى ئېلىشنى رەت قىلغانلىقىنى كۆرمىگەن بولسام، بۇ تېمىدا قەلەم تەۋرەتمىگەن بولاتتىم. ئېھتىمال، دېموكراتىيەنىڭ كۆپ سانلىقنىڭ ھۆكۈمىنى ئاساس قىلىدىغانلىقى بىر قىسىم ئوقۇغۇچىلارنىڭ كۆپ سانلىقنىڭ پىكىرىنى رەت قىلىشىغا سەۋەب بولغان بولۇشى مۇمكىن. شەكسىزكى، كۆپلۈك توغرىغا، ئازلىق خاتاغا ئۆلچەم ئەمەس. بەزىدە كۆپ سانلىق خاتالىشىپ، ئاز سانلىق كىشىلەر توغرىنى تېپىشى مۇمكىن، بۇ ھەممىگە ئېنىق. توغرىسى شۇكى، ئۈمەت بىر پۈتۈن گەۋدىسى بىلەن خاتالىقتا بىرلەشمەيدۇ. رەسۇلۇللاھ بۇ ھەقتە: «ئاللاھ مېنىڭ ئۈمىتىمنى خاتالىقتا بىرلەشتۈرمەيدۇ، ئاللاھنىڭ ياردىمى ھەمىشە جامائەت بىلەن بىللە» دېگەن^[52]. ھەدىستە ئۈمەتنىڭ ھەممىسى مەقسەت قىلىنمىغان، بەلكى ئۆلىمالار مەقسەت قىلىنغان. مەلۇم بىر ئەسىردىكى ئۈمەت ئۆلىمالىرى بىرەر ئىشنىڭ ھالال ياكى ھارام ئىكەنلىكىگە بىرلىككە كەلگەن بولسا، ئۇلار توغرا ئىشقا بىرلىككە كەلگەن بولىدۇ. ئېنىقكى، بۇ شەرىئەت ئۆلىمالىرىنىڭ مەلۇم مەسىلىدىكى ئىجماسىي بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇنىڭدىن بىر سوئال تۇغۇلىدۇ، تىببىي خادىملار، ياكى ئىقتىسادشۇناسلار ياكى ئىنژېنېرلار مەلۇم بىر مەسىلىدە بىرلىككە كەلگەن بولسا، ئۇلارنىڭ ئىجماسىمۇ كەسكىن توغرىلىقنى ئىپادىلەيدىغان ئىجما بولامدۇ؟

مېنىڭچە، ھەدىستە پەقەت شەرىئەت ئۆلماللىرى كۆزدە تۇتۇلغان. لېكىن دوختۇرلار مەلۇم بىر كىشىنى ئوپىراتسىيە قىلىش زىيانلىق ئەمەس دەپ بىرلىككە كېلىپ، ئوپىراتسىيە قىلسا، ئاندىن ئۇ شەخس ئوپىراتسىيەدە ئۆلۈپ كەتسە، ئۇلارنىڭ ئىجماسى ئۇلارنى قانۇنىي جاۋابكارلىقتىن قۇتۇلدۇرۇپ قالىدۇ. ئەمما بۇ ئۇلارنىڭ قارارىنىڭ مۇتلەق توغرا ئىكەنلىكىدىن دېرەك بەرمەيدۇ.

كۆپ سانلىقنىڭ پىكىرنى ئېتىبارغا ئېلىشنىڭ دەلىللىرى

ھاياتنىڭ بارلىق ساھەلىرىدە كۆپ سانلىقنىڭ پىكىرنى ئېتىبارغا ئېلىش نورمال ئىش بولسىمۇ، تېمىمىز ئېنىقسىزلىقتىن خالىي بولمىغان بەزى تەپسىلاتلارغا مۇناسىۋەتلىك بولغانلىقى ئۈچۈن، كۆپ سانلىقنىڭ پىكىرنى ئېتىبارغا ئېلىشقا ئائىت بەزى دەلىللەرنى زىكىر قىلىپ ئۆتىمەن.

1. ھەزرىتى ئۆمەر شامغا بارغاندا، ئۇنى دىمەشەق شەھىرىگە كىرىشتىن بۇرۇن ھەربىي قوماندان ئەبۇ ئۇبەيدە ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى كۈتۈۋالغىلى چىقىپ، شام رايونىدا ۋاپا تارقالغانلىقىنى خەۋەر قىلغان. ھەزرىتى ئۆمەر شامغا كىرىش ياكى كىرمەسلىك توغرىسىدا مۇھاجىر ۋە ئەنسارلارغا مەسلىھەت سالغان. ئۇلار بۇ مەسلىھەت شەھەرگە كىرىۋېرىش ۋە كىرمەي قايتىپ كېتىشتىن ئىبارەت ئىككى خىل قاراشتا بولۇپ قالغاندىن كېيىن، مەككە پەتھىسىگە قاتناشقان مۇھاجىرلارنىڭ ئاقساقاللىرىنى چاقىرىپ، ئۇلارغا مەسلىھەت سالغان. ئۇلار ھەزرىتى ئۆمەرگە قايتىپ كېتىش ۋە مۇسۇلمانلارنى ھالاكەتكە دۇچار قىلماسلىق ھەققىدە مەسلىھەت بەرگەندە، ھەزرىتى

ئۆمەر ئۇلارنىڭ پىكىرنى قوبۇل قىلىپ قايتىپ كەتكەن [53].

ئىبنى ھەجەر بۇخارىنىڭ شەرھىسىدە: «بۇ خەۋەر كۆپ سانلىقنىڭ پىكىرنى ئېتىبارغا ئېلىشقا دەلىل بولدى. چۈنكى، قۇرەيش ئاقساقاللىرىنىڭ پىكىرى بىلەن ئۇلارنىڭ پىكىرىگە مايىل بولغان مۇھاجىر ۋە ئەنسارلارنىڭ پىكىرى قوشۇلغاندا، سان جەھەتتىن كۆپ سانلىقنى تەشكىل قىلىدۇ» دېگەن [54].

2. ھەزرىتى ئۆمەر سەكراتتىكى ۋاقتىدا ئۆزىگە ئىزباسار بولۇپ، مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشىغا مەسئۇل بولىدىغان كىشىنى ئالتە چوڭ ساھابە ئىچىدىن تاللاشنى ۋەسىيەت قىلغان [55].
 ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋق كىمنىڭ خەلىپە بولۇشقا مۇناسىب ئىكەنلىكى توغرىسىدا خەلىق مەسلىھەت سېلىپ، كىشىلەردىن ھەزرىتى ئەلى ياكى ھەزرىتى ئوسماننىڭ قايسىسىغا مايىللىقنى سوراپ ئەھۋال ئىگىلىگەن. ئاندىن شۇرا ئەزالىرى بىلەن يىغىلىپ، ئۇلارغا كۆپ سانلىق كىشىلەرنىڭ ھەزرىتى ئوسمانغا مايىل ئىكەنلىكىنى خەۋەر قىلغان [56].

[53] بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايىتى.

[54] فەتھۇل بارى: 190/10 - بەت.

[55] ھەزرىتى ئۆمەر قەستكە ئۇچرىغاندىن كېيىن، ئۆزىگە ئىزباسار بولىدىغان كىشىنى ھەزرىتى ئوسمان، ھەزرىتى ئەلى، تەلەبىن ئۇبەيدۇللاھ، زۇبەير ئىبنى ئەۋۋام، سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس ۋە ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋق قاتارلىق ئالتە كىشىنىڭ ئىچىدىن تاللاشنى ۋەسىيەت قىلغان. بۇ ئالتە كىشى دەسلەپ مۇسۇلمان بولغان، رەسۇلۇللاھ جەننەت بىلەن بېشارەت بەرگەن مۇسۇلمانلارنىڭ سەخلىرىدىن ئىدى. بۇ ئالتە كىشىدىن سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋقنى، زۇبەير ھەزرىتى ئەلىنى، تەلەبى ھەزرىتى ئوسماننى خەلىپە نامزاتى قىلىپ تاللىغان. شۇ چاغدا، ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋق ھەزرىتى ئوسمانغا: - مەن نامزاتلىقتىن ۋاز كېچىپ، ھەكەملىك قىلسام، سىلەر رازىمۇ؟ - دىگەن. ئۇلار ئابدۇراھماننىڭ گېپىگە رازىلىق بىلدۈرگەندىن كېيىن، ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋق ئۈچ كۈن مەدىنە ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى خەلقلەرگە راي سىناش ئېلىپ بارغان. ئاخىرىدا كۆپ سانلىق كىشىلەرنىڭ ھەزرىتى ئوسمانغا مايىل ئىكەنلىكى ئايدىڭلاشقاندىن كېيىن، شۇرا ئەزالىرى بىلەن بىرلىكتە ئۇنىڭغا بەيئەت قىلغان (تەرجىماندىن).
 ئىبنى كەسىر، «بىدايە ۋە نىھايە»، 1 - توم، 530 - بەتتە قاراڭ.

[56]

3. ئىبنى تەيمىيە ھەزرىتى ئەبۇ بەكرىنىڭ خەلىپىلىكى ھەققىدە مۇنداق دېگەن: «ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى كۆپ سانلىق ساھابىلەرنىڭ بەيئەت قىلىشى بىلەن خەلىپە بولغان. سەئد ئىبنى ئۇبادەنىڭ ئۇنىڭغا بەيئەت قىلماسلىقىنىڭ كارايتى چاغلىق. چۈنكى، بىر ئادەمنىڭ بەيئەتتىن باش تارتىشى خەلىپىلىكتىكى مەقسەتكە زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ. خەلىپىلىكتە مەقسەت قىلىنغىنى ئۈممەتنىڭ ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىدىغان كۈچ ۋە ھوقۇقنىڭ ھاسىل بولۇشىدۇر. ئۈممەتنىڭ ئىشىنى ئىدارە قىلىدىغان بۇ مەسىلە كۆپ سانلىق كىشىلەرنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ھاسىل بولغان. كىمكى خەلىپىلىك بىر - ئىككى - ئۈچ - تۆت ئادەمنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ۈجۇتقا چىقىدۇ، دېسە، خاتالاشقان بولىدۇ. چۈنكى، ئۇ بىرقانچە ئادەملەر كۈچ ساھىبى ئەمەس، ئۈممەتكە ۋەكىللىك قىلالمايدۇ. شۇنداقلا، كىمكى بىر - ئىككى ياكى ئون نەچچە ئادەمنىڭ بەيئەتتىن باش تارتىشى خەلىپىنىڭ ۋەزىپىگە ئولتۇرۇشىغا زىيانلىق دېسە، ئۇمۇ خاتالاشقا بولىدۇ»^[57]. دېمەككى، ئىشلار كۆپ سانلىق بىلەن ھاسىل بولىدۇ.

4. ھەدىسكە ھۆكۈم قىلىش ۋە شەرىئەت ئەھكاملىرىغا قاراپ چىقىشتىمۇ كۆپ سانلىق ئېتىبارغا ئېلىنىدۇ. ئادەتتە يالغانغا بىرلىشىۋېلىش ئېھتىمالى بولمىغان كۆپ سانلىق راۋى تەرىپىدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىس مۇتەۋاتىر دەپ ئاتىلىدۇ ۋە مۇسۇلماننىڭ ئۇنى تەستىقلىشى ۋاجىب بولىدۇ. ھەدىسنىڭ يوللىرى كۆپەيگەندە، زەئىپتىن ھەسەن دەرىجىسىگە، ھەسەندىن سەھىپلىك مەرتىۋىسىگە ئۆزلەيدۇ. كۆپ راۋى

[57] ئىبنى تەيمىيە، «سۇننەت مېتودى»، ۱ | 530 - بەت.

تەرىپىدىن رىئايەت قىلىنغان ھەدىس بىلەن ئاز ئادەم رىئايەت قىلغان ھەدىسكە زىت كەلگەندە، كۆپ ئادەم تەرىپىدىن رىئايەت قىلغان ھەدىس كۈچلۈك دەپ قارىلىدۇ.

فقھىي مەسىلىلەردىمۇ كۆپچىلىك ئالىملارنىڭ گېپى گەپ بولىدۇ ياكى كۆپ سانلىق ئالىملارنىڭ گېپى مەشھۇر گەپ بولۇپ، ئاز سانلىق ئالىملارنىڭ گېپى مۇخالپ پىكىر دەپ قارىلىپ، ئۇلارنىڭ گېپى «بەزىلەرنىڭ قارىشىدا» دەپ ئىپادىلىنىدۇ.

بەزى ۋاقىتلاردا ئالىملارنىڭ سانى ئىتبارغا ئالماي، تۈرنى ئېتىبارغا ئېلىۋاتقانلىقىنى ئۇچرىتىمىز. شۇنىڭ ئۈچۈن، بىز ئالىملارنىڭ: كۆپ سانلىقنىڭ قارىشىدا مۇنداق، مۇھەققىلەرنىڭ (تەكشۈرۈپ بېكىتكۈچى ئالىملارنىڭ) قارىشىدا مۇنداق دېگەنلىكىنى ئۇچرىتىمىز. مۇھەققىق ئالىملار ئۈستازلىرىغا ۋە مەزھەپ پېشىۋالىرىغا تەقلىد قىلماستىن، مەسىلىنى ئىنچىكە تەتقىق قىلىدىغان، مەسىلىنىڭ دەلىلى ۋە ھۆكۈم چىقىرىش پىرىنسىپىغا قايتا قاراپ چىقىدىغان كىشىلەر بولۇپ، ئۇلار ئۆزى ئۈچۈن يېڭى يول بەلگىلىگەن كىشىلەردۇر. مەسىلەن، مالىكىي مەزھەپتىكى ئىبنى ئابدۇلبەر، شافىئىي مەزھەپتىكى ئىبنى ھەجەر، ھەنبەلىي مەزھەپتىكى ئىبنى تەيمىيە قاتارلىق ئالىملار ئەنە شۇ مۇھەققىق ئالىملارنىڭ ۋەكىلى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. لېكىن قارايدىغان بولساق، تۈر بىلەن ھۆكۈم قىلىش دائىرىسىنىڭ سان بىلەن ھۆكۈم قىلىشتىن ئاز ئىكەنلىكى ئايدىڭ بولىدۇ.

يۇقىرىقىلاردىن مۇنداق بىر سوئال تۇغۇلۇشى مۇمكىن:

رەئىس سايلاش ياكى شۇرا ئەزالىرىنى سايلاش ھوقۇقىغا ئىگە كىشىلەر كىم؟ ئۇلار دىنىي ئالىملارمۇ؟ سىياسىي ساھەدە تەجرىبە توپلىغان كىشىلەرمۇ؟ ھەربىيلەرمۇ؟ جەمئىيەتتە كۈچلۈك نوپۇزغا ئىگە جامائەت ئەربابلىرىمۇ؟ ياكى ئاۋام خەلقىمۇ؟

ھاكىم سايلام ئارقىلىق تەختكە چىققاندىن كېيىن، دۆلەتنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىش بىلەن بىرگە خەلقئارا مۇناسىۋەت، ئۇرۇش ۋە تىنچلىق دېگەندەك دۆلەتنىڭ ئىستىقبالىغا مۇناسىۋەتلىك چوڭ ئىشلاردىمۇ قارار چىقىرىش ھوقۇقىغا ئىگە بولىدۇ. بۇنىڭدىن مەلۇمكى، رەئىس سايلىماقچى بولغان كىشىلەرمۇ يۇقىرىقى ئىشلاردىن مەلۇم دەرىجىدە مەلۇماتلىق بولۇش كېرەك. ئۇنداق بولمىغاندا، رەئىسلىككە سالاھىيەتلىك كىشىنىڭ كىملىكىنى پەرقلەندۈرەلمەيدۇ. ھەربىيلەر، سىياسىيونلار ۋە دىنىي ئۆلىمالارنىڭ بۇ ئىشلار ھەققىدە تولۇق مەلۇماتى بولماسلىقى مۇمكىن، ئەمما بىر پۈتۈن ئۈممەت بۇ ئىشلاردىن تولۇق خەۋەردار. بۇنىڭغا ئاساسەن، بىر دۆلەتتە يىگىرمە مىليون ئەتراپىدا سايلىغۇچى بار دەپ قارىساق، ئۇلارنىڭ ئىچىدە يۈزلەرچە بەلكى مىڭلارچە ئۆلىمالار، سىياسىيونلار، ئىقتىسادشۇناسلار، جەمئىيەتشۇناسلار، قانۇنشۇناسلار ۋە باشقا ساھەلەردە يېتىلگەن ئالىملار بولىدۇ. بۇ ئالىملارنىڭ ئاۋام خەلق ۋە كەسپى بولمىغانلارغا قارىتا تەسىرى كۈچلۈك بولىدۇ. بەلكىم بەزىلەر: «سىلەر بايان قىلغان يۇقىرىقى تۈردىكى كىشىلەر سايلاش ھوقۇقىغا ئىگە كىشىلەرگە نىسبەتەن بەك ئاز، ئۇلار سايلامدا كۆپ ئاۋازنى تەشكىل قىلالمايدۇ.

نەتىجىدە، شۇرا ئەزالىرىنى ۋە ھاكىمنى يەنىلا سىياسىي جەھەتتە تەجرىبىسى يوق، شەرتى بىلىملەردىن خەۋىرى يوق كىشىلەر سايلىغان بولمامدۇ؟» دېيىشى مۇمكىن.

بۇنىڭغا جاۋابەن: بۇ دېگىنىڭىز توغرا، ئۇنداقتا، بۇنىڭدىنمۇ ياخشى چارىڭىز بارمۇ؟ دەيمەن.

ئەلۋەتتە، بۇنىڭ چارىسى بار. ئۇ بولسىمۇ ھاكىمنى ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا مۇناسىۋەتلىك ھەرقايسى ساھەلەردە يېتىلگەن كەسپى كىشىلەر سايلىسا، ناھايىتى ياخشى بولىدۇ.

لېكىن ھەرقايسى كەسپ ئىگىلىرىنىڭ سەۋىيە پەرقى چوڭ بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارنى ئېنىقلىماق ناھايىتى تەس بولىدۇ ھەم ئۇنىڭ ئاقىۋىتى خەيرلىك بولمايدۇ. كۆزگە كۆرۈنگەن زىيالىيلارنىڭ سايلام بېلىتىنى تەكشۈرگەندە ئالاھىدە قىممىتى بولۇشى مۇمكىن، شۇڭا بۇنى ئاساسىي قانۇندا ۋە سايلام تۈزۈملىرىدە ئالاھىدە ئەسكەرتىش كېرەك.

قانداقلا بولمىسۇن، كىشىلەر ئۇزۇن مۇددەتلىك سىياسىي تەجرىبىلىرىدىن ئۆزلىرىگە پايدىلىق ئىشلارنى بايقىيالايدۇ ھەمدە ئۆزلىرى ئىشەنگەن قىممەت قاراشلارنى قوغدايدىغان ۋە تەلپۈنۈۋاتقان پايدا- مەنپەئەتلەرنى قولغا كەلتۈرەلەيدىغان نامزاتلارنى تاللاپ چىقالايدۇ. لېكىن بۇ ئىشلارغا سەۋر قىلىش لازىم. چۈنكى، ۋاقىت كۆپىنچە قىيىنچىلىقنى ھەل قىلىش چارىلىرىنىڭ بىر قىسمى بولۇپ قالىدۇ.

بەزى ئالىملار ئاللاھنىڭ قۇرئان كەرىمدە كۆپ سانلىقنى ئەيىبلەنگەنلىكىنى دەلىل قىلىپ، كۆپ سانلىقنىڭ پىكىرىنى ئېلىشىنى ياقىتۇرمايدۇ. ئاللاھ كۆپ سانلىقلار ھەققىدە مۇنداق

دېگەن: «وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ» «ئەگەر سەن يەر يۈزىدىكى كىشىلەرنىڭ كۆپىنچىسىگە (يەنى كافرلارغا) ئىتائەت قىلساڭ، ئۇلار سېنى ئاللاھنىڭ يولىدىن ئازدۇرىدۇ؛ ئۇلار خىيالىي پەرەزگىلا ئەگىشىدۇ، يالغانلا سۆزلەيدۇ»^[58].

يەنە: «وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ مُؤْمِنِينَ» «سەن گەرچە كىشىلەرنىڭ ئىمان ئېيتىشىغا ھېرىس بولساڭمۇ - لېكىن - ئۇلارنىڭ تولىسى ئىمان ئېيتمايدۇ»^[59].

ئايەتتە كۆزدە تۇتۇلۇۋاتقان كۆپلۈك پەيغەمبەرلەرگە بويۇنتاۋلىق قىلغان، ئۇلارنىڭ رسالتىگە قارشى چىققان ۋە روشەن ھەقىقەتنى رەت قىلغان كىشىلەر بولۇپ، ھەقىقەتەنمۇ ئۇلار ئايەتتە بايان قىلىنغاندەك كۆپ ئىدى. ئەمما بىز توختىلىۋاتقان مەسىلە ئايەتتە تىلغا ئېلىنغان مەسىلە ئەمەس. بىز كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ دىنىي ۋە دۇنياۋى ئىشلىرىدا پايدا ئېلىپ كېلىدۇ دەپ قارىغان كىشىنى تاللاش مەسىلىسى ھەققىدە توختىلىۋاتىمىز. ئېنىقكى، كۆپ سانلىقنىڭ پىكىرى ئېنىق، كەسكىن شەرىئى دەلىل بار ئورۇندا ئېتىبارغا ئېلىنمايدۇ، بەلكى ھەرقانداق ھۆكۈمەت ياكى شەخسنىڭ بۇنداق ئىشلارنى مەسلىھەت ئۈچۈن ئوتتۇرىغا تاشلىشىمۇ توغرا ئەمەس. شۇڭا، مەسلىھەت ئۈچۈن كىشىلەردىن ھاراق ئىچمەكچىمۇ؟ ياكى ئۆسۈمنى ھالال قىلماقچىمۇ؟ ياكى زاكاتنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، مەسچىتلەرنى تاقىماقچىمۇ؟ دەپ، سوراپ يۈرۈش قەتئىي جائىز ئەمەس. تارىخقا قارايدىغان بولساقمۇ، مەيلى قەدىمدە بولسۇن

[58] ئەنئام سۈرىسى، 116 - ئايەت.

[59] يۈسۈف سۈرىسى، 103 - ئايەت.

ياكى ھازىر بولسۇن ، بۇنداق ئىشلارنىڭ ئىسلام دۆلىتىدە ئىنتايىن ئاز يۈز بەرگەنلىكىنى بايقايمىز .

ھاكىم ۋە پۇقرانىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مەسئۇلىيەت

ئادەتتە كىشىلەر تۇرمۇش ئۇسۇلى ۋە ھاياتلىقتىكى تاللىشىنى كونترول قىلىشقا ئۇرۇنىدىغان ھەرقانداق ھاكىمىيەت ياكى كۈچنى ياقتۇرمايدۇ . شۇنىڭ ئۈچۈن ، ئىنسانلار مەلۇم بىر مەزگىل ھۆكۈمەتسىز ياكى بەگلىكىسىز ياشىغان . لېكىن ئىنسانلار ياشاش جەريانىدا ، ئاممىۋىي ئىشلارنى رەتكە سالىدىغان ۋە ئارىسىدا يۈز بەرگەن دەتالاشلارنى بىر تەرەپ قىلىدىغان بىر ئورگان بولمىسا ھاياتلىق ئىشلىرىنىڭ يۈرۈشمەيدىغانلىقىنى تونۇپ يەتكەندىن كېيىن ، بۇ ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلىدىغان ھۆكۈمەت قۇرۇشنىڭ زۆرۈرلۈكىگە قانائەت ھاسىل قىلغان .

بىز ئىشارەت قىلغان سەۋەبلەردىن بايقايمىزكى ، جەمئىيەت بەدەۋىيلىككە قانچە يېقىن بولسا ، ھۆكۈمەت شۇنچە ئاددىي ۋە چەكلىك بولغان . جەمئىيەت تەرەققىي قىلغانسېرى ئۇنىڭ ئېھتىياجلىرى ۋە تەلەپلىرى كۆپىيىپ ، ئەسلىدە تۇرمۇشتا ئىككىلەمچى دەپ قارالغان كۆپلىگەن نەرسىلەر تۇرمۇشتا كەم بولسا بولمايدىغان نەرسىلەرگە ئايلىنىپ ، ئۇنىڭسىز تۇرمۇش كەچۈرۈش قىيىنلىشىپ كەتكەن . شۇنىڭدەك ، مەدەنىيەتلىك جەمئىيەتلەر دۇچ كېلىدىغان قىيىنچىلىقلارمۇ كۆپەيگەن ، بولۇپمۇ ئەخلاق مەسىلىسىدە ئالاھىدە گەۋدىلەنگەن . بۇ ئىشلار كۈچلۈك ، تەجرىبىلىك ۋە تەدبىرلىك بىر ھۆكۈمەتنىڭ بولۇشىنى تەلەپ قىلىش بىلەن بىرگە ، دۆلەت ۋە پۇقرالارنىڭ ھوقۇق - مەجبۇرىيىتىنى ئېنىق بەلگىلەشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى

تەقەززا قىلىدۇ. ھوقۇق ۋە مەجبۇرىيەت ھەققىدە گەپ بولغاندا، سىز دۆلەتنىڭ ئىقتىدارى، سالاھىيىتى ۋە بايلىقى ھەققىدە سۆزلەشكە موھتاج بولۇشىڭىز مۇمكىن. شۇڭا، ھازىرقى دۆلەتلەر بىر تەرەپتىن ئېغىر يۈكنى ئۈستىگە ئالسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئاممىۋى ئىشلارغا يېتەكچىلىك قىلىش ۋە پۇقرالارنىڭ ھاياتىغا تەسىر كۆرسىتىش ئۈچۈن كەڭ ھوقۇققا ئىگە.

ئەگەر بىز قەدىمقى ئالىملارنىڭ ھاكىمنىڭ پۇقرا ئۈستىدىكى ھوقۇقى ۋە پۇقرانىڭ ھاكىم ئۈستىدىكى ھوقۇقى ھەققىدە ئوتتۇرىغا قويغان پىكىرلىرىگە قارايدىغان بولساق، ھوقۇقنىڭ ئىخچام ئوتتۇرىغا قويۇلۇش سەۋەبلىك نۇرغۇن ئېنىقسىزلىقلارنىڭ بارلىقىنى بايقايمىز. بۇ ئېنىقسىزلىقلار تۈپەيلىدىن ھاكىملار بىلەن پۇقرالار ئارىسىدا كېلىپ چىققان نۇرغۇنلىغان ئۇقۇشماسلىقلار كۆپلىگەن پىتنە - پاسات ۋە قالايمىقانچىلىقنىڭ يۈز بېرىشىگە سەۋەب بولغان.

ئەگەر بىز «ئەھكام سۇلتانىيە (ھاكىمىيەت ئەھكاملىرى)» ناملىق كىتابلارغا قارايدىغان بولساق، پۇقرالارنىڭ ھاكىملار ئۈستىدىكى ھوقۇقى ھەققىدە تۆۋەندىكى بايانلارنى ئۇچرىتىمىز:

پۇقرالارنىڭ ھوقۇقى

1. دۆلەتنى قوغداش.
2. دەتالاش يۈز بەرگەندە شەرىئەت ئەھكاملىرىنى ئادىللىق بىلەن ئىجرا قىلىش.
3. دىننى بۇرمىلاشتىن مۇھاپىزەت قىلىش.
4. ئىسلامغا بويۇنتاۋلىق قىلغانلارغا قارشى جىھاد قىلىش.

5. دۆلەت مەمۇرلىقىغا ئىقتىدارلىق، ئىشەنچلىك كىشىلەرنى قويۇش .
6. ئاللاھنىڭ دىنىغا دەۋەت قىلىش، ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇش ۋە يامان ئىشلاردىن توسۇش .
7. دۆلەت ئىچى ۋە سىرتىدا ئۈمەتنىڭ مەنپەئەتىنى قوغداش .
8. شۇرا ئەھلىگە مەسلىھەت سېلىش .
9. قول ئاستىدىكى مەمۇرىي خادىملاردىن ھېساب ئېلىپ، ئۇلارنىڭ تاپشۇرۇلغان ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىققان ياكى چىقالمىغانلىقىنى ئېنىقلاش .
10. كاپىرلار بىلەن ئىچقويۇن - تاشقويۇن بولۇپ كەتمەسلىك .
11. پۇقرالارغا كۆيۈمچان ۋە سەمىمىي بولۇش قاتارلىقلار .

ھاكىملارنىڭ ھوقۇقى

1. ھاكىم گۇناھقا بۇيرۇمىسىلا، ئۇنىڭ بۇيرۇقىغا بويسۇنۇش .
2. ھاكىمغا سەمىمىي بولۇش ۋە ئۇنىڭغا دۇئا قىلىش .
3. ھاكىم ھەق ئۈستىدە بولسا، ئۇنىڭغا ياردەم بېرىش ۋە قوللاش .
4. ئۇنىڭغا قارشى چىقماسلىق ۋە كىشىلەر ئالدىدا ئۇنىڭ ئابرويىنى تۈكمەسلىك .
5. ئۇنىڭغا بويسۇنۇش، ئەگەر ھەقىقىي مەنىنى قىلىنغان تەقدىردىمۇ، چىشىنى چىشلەش .
6. شەرىئەتكە مۇخالپەتچىلىك قىلسا، ئۇنىڭغا رەددىيە بېرىش، نامازلا ئوقۇيدىكەن، ئۇنىڭ بىلەن ئۇرۇشماسلىق .
7. ھەرقانداق ئەھۋالدا مۇسۇلمانلار جامائىتى ۋە ئۇلارنىڭ

ھاكىمىدىن ئايرىلماسلىق، بولۇپمۇ مالىمانچىلىق كۆرۈلگەن
ۋاقتلاردا ئۇلارغا تېخىمۇ يېقىن تۇرۇش.
8. ھاكىم ۋەزىپىگە ئولتۇرۇپ ۋاپات بولغانغا ياكى ھاكىملىق
سالاھىيىتىنى يوقاتقانغا قەدەر، ئۇنىڭغا بەرگەن ئەھدىسىدە
چىڭ تۇرۇش.

مۇلاھىزە:

1. ھاكىملار بىلەن پۇقرالارنىڭ ھوقۇقى ۋە مەجبۇرىيىتى
ھەققىدە گەپ بولۇنغاندا، ھەمىشە ئېنىق بىر ئۆلچەمنىڭ
يوقلۇقىنى بايقايمىز. پۇقرالارنىڭ ھاكىملارنىڭ ئۈستىدىكى
ئەڭ مۇھىم ھوقۇقلىرىدىن بىرى ھاكىملارنىڭ پۇقرالارغا ئۈلگە
بولۇشى دەپ قارىساق، ئۇ ھالدا، بىز ئېنىقسىز بىر نەرسە
بىلەن مۇئامىلە قىلغان بولىمىز. ھاكىم پۇقرالارغا قايسى نۇقتىدا
ئۈلگە بولىدۇ؟ دۇنيانى دوست تۇتماسلىقتىمۇ؟ كۆپ ئىبادەت
قىلىشتىمۇ؟ خەلقنىڭ مەنپەئەتىنى ئاساس قىلىشتىمۇ؟ ئىلىم
ئۆگىنىش ياكى ئىجتىھاد قىلىشتىمۇ؟ ياكى دۆلەتنى تەرەققىي
قىلدۇرۇش ۋە ئاممىۋى ھاياتلىقتىكى كىرىزىسلارنى ئىسلاھ
قىلىشتىمۇ؟ ھاكىم پۇقرالارغا زادى قايسى تەرەپتە ئۈلگە بولىدۇ؟
بىز ھەرقانداق ئىشتا ياكى كۈندىلىك پائالىيەت ۋە كىشىلىك
مۇناسىۋەتتە، باشقىلارغا ئۈلگە بولۇشنىڭ ئىنتايىن تەس،
قىيىن ئىكەنلىكىنى بىلىمىز. قارايدىغان بولساق، بەزىلەر
يېتىلگەن ئالىم بولۇشى مۇمكىن، ئەمما ئۇنىڭ ئىقتىسادىي
ھاياتى ئۈلگە بولۇش دەرىجىسىدە ئەمەس، بەزىلەر ئىشلارنى
ئىدارە قىلىشتا ۋە قىيىنچىلىقلارنى ھەل قىلىشتا ماھىر، ئەمما
ئىبادەتگىۋى ئەمەس، بەلكى تېخى بەزى ئىبادەتلەرگە سەل

قاراپ، چەكلەنگەن ئىشلارنى قىلىپ سېلىشى مۇمكىن. ئۇنداقتا، ھاكىم ياكى خەلىپە ياكى شۇرا ئەزالىرى قانداق تاللىنىدۇ؟ مۇھىم مەنەسەپكە تەيىنلەش ئۈچۈن نامزاتلىققا تاللانغان كىشىلەرنىڭ ئارىسى قانداق تەكشۈرۈلۈشىدۇ؟

بۇنىڭدىن سىرت، خەلىپىلىك، ياكى رەئىسلىك، ياكى ئەمىرلىك ئۈچۈن نامزاتلىققا كۆرسىتىلگەن كىشىلەر ئىنتايىن ئاز. چۈنكى، ئۇلار سىياسىي تەبىقىدىن كەلگەن بولۇپ، كىشىلەر ئۇلارنىڭ تالانتىنى پارتىيە ئىچىدىكى ئىش - ھەرىكەتلىرىدىن كۆرگەن بولىدۇ ياكى ئۇلار مۇھىم مەنەسەپلەردە ئولتۇرمىغانلىقى ئۈچۈن، كۆپ كىشىلەرگە نىسبەتەن ناتونۇش بولىدۇ. بۇنىڭدىن ئاۋام خەلق ياكى ئەھلۈل ھىللىنىڭ تاللاش ئىمكانىيىتىنىڭ ئىنتايىن چەكلىك ئىكەنلىكى بىلىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ھاكىم ياكى رەئىسنىڭ مەجبۇرىيىتى دەپ قارالغان ياكى بەزى ۋاقىتلاردا پۇقرالارنىڭ ھاكىملار ئۈستىدىكى ھوقۇقلىرى دەپ قارالغان ئىشلارغا سەل قارىلىپ قالغان. تارىخ ۋە رىئالىقۇمۇ بۇنىڭغا شاھىت.

2. ھاكىمنىڭ ھوقۇق - مەجبۇرىيىتى ياكى خەلقنىڭ ھوقۇق - مەجبۇرىيىتى ھەققىدە توختىلىش بەك توغرا ياكى ئەۋزەل بولمىسا كېرەك. ئۇلار ئارىسىدىكى ئورتاق مەسئۇلىيەت، ئىجتىمائىي ھاياتنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ۋە ئاممىۋىي ئىشلارنىڭ توغرا بولۇشى ھەققىدە توختىلىشنى ئەڭ توغرا دەپ قارايمەن. رەسۇلۇللاھنىڭ تۆۋەندىكى ھەدىسى بۇ نۇقتىنى روشەن ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ: «سىلەرنىڭ ھەممىڭلار مەسئۇلىيەت ئىگىسى، سىلەرنىڭ ھەممىڭلار ئۆز مەسئۇلىيەت دائىرەڭلار توغرىلۇق

سوراق قىلىنىسىلەر. سىياسىي رەھبەرمۇ مەسئۇل، ئۇ پۇقرالىرى توغرىلىق سورىلىدۇ. ئەر كىشىمۇ مەسئۇل، ئۇ بالا - چاقىلىرى توغرىلىق سورىلىدۇ. ئايال كىشىمۇ مەسئۇل، ئۇ ئېرىنىڭ ئۆي ۋاقتىسى، بالىچاقىسى توغرىلىق سورىلىدۇ. دېمەك، سىلەرنىڭ ھەممىڭلار مەسئۇل بولۇپ، ئۆز مەسئۇلىيەت دائىرەڭلار توغرىلىق سورىلىسىلەر»^[60].

ھاكىم ۋە چوڭ - كىچىك دۆلەت مەمۇرلىرى، ئاتا - ئانا، بالا، خىزمەتچى خادىم، ساۋاقداش، قوشنا، شېرىك ۋە رىقابەتچى... ھەممىسى ئۆز ھەرىكىتى ۋە ئالاقە دائىرىسىدىن سوئال سوراق قىلىنىدۇ. چۈنكى، مەسئۇلىيەت ئۈستىگە قۇرۇلمىغان ئالاقىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ. كۆپىنچە ۋاقىتلاردا، مەسئۇلىيەتلەر بىر مەسىلىدە بىر - بىرىگە كىرىشىپ كېتىدۇ. ئالايلىق، بىر دۆلەتتە خەۋپسىزلىك مەسىلىسى كۆرۈلسە، كىشىلەرنىڭ ھاياتى ۋە مال - مۈلۈكى خەتەرگە ئۇچرىسا، ھۆكۈمەت بىخەتەرلىكىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ، خەلقنىڭ قورقۇنچىسىنى تۈگىتىش ئۈچۈن يوللۇق بولغان بارلىق تەدبىرلەرنى قوللىنىشى كېرەك. ناۋادا ھۆكۈمەت مەلۇم سەۋەبلەر تۈپەيلى دەرھال تەدبىر قوللانمىسا ياكى بۇ مەسىلىگە سەل قارىسا، خەلق، بولۇپمۇ ئاڭلىق ۋە ساپالىق كىشىلەر ھۆكۈمەتتىن مەسئۇلىيەتنى ئادا قىلىشنى تەلەپ قىلىشى كېرەك. ئۇلار ئۈستىگە يۈكلەنگەن مەسئۇلىيەتنىڭ قىممىتىنى ھېس قىلىش ۋە مەسئۇلىيەتنى ئادا قىلىش يولىدا ھۆكۈمەت تەرىپىدىن كېلىدىغان بېسىم ياكى زىيان - زەخمەتكە تەييار ھالەتتە تۇرۇشى كېرەك. ھۆكۈمەت خەلقنىڭ خەۋپسىزلىكىگە

[60] بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايىتى.

تاقابىل تۇرۇپ، بىخەتەرلىكنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ھەققىدىكى پىكىر - تەكلىپلىرىنى قوبۇل قىلغاندا، خەلقىمۇ ھۆكۈمەتنىڭ قارارلىرى ۋە يولغا قويغان بارلىق تەدبىرلىرىگە ئاڭلىق بويىسۇنۇشى كېرەك. خەلقنىڭ ھۆكۈمەت قارارىغا بويىسۇنۇشى ئائىلىدە پەرزەنتلىرىگە ھاياتى ۋە مال - مۈلۈكىنى قانداق مۇھاپىزەت قىلىشنى ئۆگىتىش بىلەن باشلىنىپ، ئوغرىنى تۇتۇش ۋە شەرئى ئەدەب - ئەخلاققا خىلاپلىق قىلمىغان ئاساستا دۆلەت خەۋپسىزلىك ئورگانلىرىغا ئۇلارنىڭ ھەرىكىتىنى پاش قىلىش بىلەن ئاخىرلىشىدۇ.

بۇنىڭدىن ھۆكۈمەتنىڭ پۇقرالارغا ھەق تەلەپ ھوقۇقىنى ئۆگىتىش بىلەن بىرگە، ئۇلارغا قانۇنىي ۋە مەدەنىي مەجبۇرىيىتىنى بىلدۈرۈش، شۇنداقلا يەرلىك قارارلارغا قاتنىشىش پۇرسىتى يارىتىپ بېرىش مەجبۇرىيىتىنىڭ بارلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

بەزى تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەردىكى خەلقلەر ئۆزلىرى ياشاۋاتقان كەنت ۋە مەھەللىدە ئېلىپ بېرىلىدىغان ئۇل - ئەسلىھە قۇرۇلۇشلىرىغا مەسلىھەت بېرىدۇ. چۈنكى، ئۇلار ئۆز مەنپەئەتىنى ياخشى بىلىدۇ، دۆلەتمۇ ئاھالىلەرنىڭ ئۇل - ئەسلىھە قۇرۇلۇشلىرىغا ياردەمدە بولۇشنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدۇ. ئىجرا قىلىش جەريانىدا مەسىلە كۆرۈلسە، يەرلىك ئاھالىلەر كۆرۈلگەن مەسىلىنى توختىتىش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىشى لازىم. مانا بۇ ئۇلارنىڭ دۆلەتنىڭ تەرەققىي قىلىشى ۋە ئەھۋالىنىڭ ياخشىلىنىشى ئۈچۈن مەسئۇلىيىتىنى ئادا قىلغانلىقىنىڭ بىر قىسمى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. چۈنكى،

دۆلەتنى تەرەققىي قىلدۇرۇش يالغۇز دۆلەتنىڭلا ئىشى ئەمەس، بەلكى پۈتۈن خەلقنىڭمۇ ئىشى. شۇڭا، ئۇلار مەسئۇلىيەتنى دۆلەتكىلا ئارتىپ قويماي، زىممىگە چۈشكەن مەسئۇلىيەتنى ئاكتىپلىق بىلەن ئادا قىلىشى كېرەك.

ھۆكۈمەت بىلەن خەلقنىڭ مۇناسىۋىتىنى مۇشۇنداق چۈشەنگەندە، دۆلەتنىڭ تەرەققىي قىلىشىدىكى شەرەپ خەلق بىلەن ھۆكۈمەتكە تەڭ مەنسۇپ بولىدۇ. شۇنداقلا، دۆلەتتە ياكى خۇسۇسىي ئىگىلىكتە مەدەنىي جەھەتتىن چېكىنىش يۈز بەرگەندىمۇ خەلق ۋە ھۆكۈمەت بۇنىڭغا ئورتاق مەسئۇل بولىدۇ. ئەلۋەتتە، ئۇلارنىڭ مەسئۇلىيىتى تاپشۇرۇلغان ۋەزىپە ۋە ئۇلارنىڭ قولىدىكى ئىمكانىيەتكە قارىتا ئوخشاش بولمايدۇ. بىر قىسىم ھۆكۈمەت ئورگانلىرىنىڭ چىرىكلىشىشى ۋە مەمۇرىي خادىملىرىنى كونترول قىلىشقا سەل قاراپ، ئۇلارنىڭ پارىخورلۇق قىلىشىنىڭ ئالدىنى ئالماسلىقى، خەلقنىڭمۇ چىرىكلىكى ۋە مەسئۇلىيىتىگە سەل قارىغانلىقىنىڭ ئىپادىلىرىدىن بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

مەسئۇلىيەتسىزلىككە ئوخشاش بىر مۇشكىلاتنىڭ ئۇزۇن مۇددەت داۋاملىشىشى خەلق ۋە سەرخىللارنىڭ زور مەسئۇلىيەتكە دۇچ كەلگەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ. بۇ ئەھۋال خەلق بىلەن ھۆكۈمەتنىڭ ئارىسىدا ئالاقە كۆۈرۈكى بەرپا قىلىشنى ھەمدە خەلقنىڭمۇ پايدا ئېلىشنى مەقسەت قىلمايدىغان ئاممىۋىي تەشكىلات ۋە مۇئەسسەسەلەر ئارقىلىق ئۆزئارا ھەمكارلىشىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى تەقەززا قىلىدۇ.

3. ھاكىم بىلەن پۇقرانىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدىكى كۆزقاراشلارغا قارىغان كىشى مۇناسىۋەتنىڭ تويۇق يولغا كىرىپ

قالغانلىقىنى ھېس قىلىدۇ، چۈنكى ئىسلامنىڭ دەسلەپكى دەۋرىدىن كېيىن، ھاكىملار بىلەن ئۇچرىشىش كۆپىنچە ۋاقىتلاردا قىيىن مەسىلىگە ئايلىنىپ قالغان. شۇنىڭدەك، خەلق ئاممىسىنىڭ ۋەزىرلەرنىڭ ئېلىۋاتقان قارارلىرىدىن خەۋەردار بولۇشىمۇ تەس بىر ئىشقا ئايلىنىپ كەتكەن. مەن ئىلگىرىكى ئەۋلادلارنىڭ ئۆز دەۋرىدە تونۇشلۇق بولمىغان پايدىلىق بىر ئىشتىن باش تارتقانلىقىنى ئەيىبلەيمەن، لېكىن بۈگۈنكىدەك ئەتراپىدىكى مىللەتلەرنىڭ توغرا ھاكىمىيەت باشقۇرۇش، ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش ۋە ئاكتىپ ھەرىكەت قىلىش ئۇسۇللىرىنى كۆرۈپ تۇرۇپ، بۇرۇنقى زاماندا ئەسقاتقان، ئەمما دەۋرىمىزدە ئەسقاتمايدىغان ۋە مۇستەبىتلىككە سەۋەب بولىدىغان پىكىرلەر ۋە چارە - تەدبىرلەرگە چىڭ ئېسىلىۋالغانلىقىنى ئەيىبلەيمەن.

مەن ھۆكۈمەت ۋە ھۆكۈمەت خىزمەتچىلىرى بىلەن خەلق ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ خەلق ۋە دۆلەت مەنپەئەتى ئالدىدىكى مەسئۇلىيەتنى ھېس قىلىدىغان مەسئۇلىيەت ئۈستىگە قۇرۇلۇشى كېرەك، دېگەندىم. ئەمما، نۇرغۇنلىغان خەلقئارالىق تەجرىبىلەردىن ئايدىڭ بولىدىكى، ئاممىۋىي مەنپەئەتكە قارىتا مەسئۇلىيەت تۇيغۇسىنىڭ شەكىللىنىشى ھەرقايسى ھۆكۈمەتلەرنىڭ ئاۋام خەلقى تەشەببۇسكارلىق بىلەن قارار چىقىرىش ھەرىكىتىگە قاتناشتۇرۇشى ھەمدە ھۆكۈمەت بىلەن خەلق ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ سۈزۈك، ئېنىق ۋە ئۆزئارا ئىشەنچ ئۈستىگە قۇرۇلىدىغان شارائىتىنى ھازىرلاپ بېرىشىگە موھتاج. شۇنداقلا، بۇ يەردە نۇرغۇن خەلقئارالىق تەجرىبىلەر بار، بىز تۆۋەندە بەزى تەجرىبىلەرنى بايان قىلىپ ئۆتىمىز:

1) پۇقرالارنىڭ ئاممىۋى تەدبىر بەلگىلەشكە قاتنىشىشنى پۈتۈن كۈچ بىلەن قولغا كەلتۈرۈش ۋە كۆپ قىسىم كىشىلەرنىڭ نېمە ئىش بولۇۋاتقانلىقىنى چۈشىنىشى ئۈچۈن، مەمۇرىي تەرتىپنى ئاددىيلاشتۇرۇشى كېرەك. شۇنداق بولغاندا، نۇرغۇن كىشىلەر ئۇنى قۇرۇشقا تۆھپە قوشالايدۇ. بەلكىم بۇ جەھەتتە ئاياللار، ئوقۇغۇچىلار، ئىشچى - خىزمەتچىلەر ۋە ئۇنىۋېرسىتېت پۈتتۈرگەنلەردىن تەركىپ تاپقان پارلامېنتنىڭ بولۇشى پايدىلىق بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى، پارلامېنت ۋەكىللەرنىڭ تەلپىنى ئېنىقلاشقا ياردەم بەرگىندەك ھۆكۈمەتنىڭ قارارنى مۇۋاپىقلاشتۇرۇش ۋە ئۇنى تېخىمۇ ئومۇملاشتۇرۇشقا ياردەم بېرەلەيدىغان مۇنەۋۋەر ئىقتىدار ئىگىلىرى بىلەن تەمىنلەشكە ياردەم بېرىدۇ.

2) پۇقرالارنىڭ تەدبىر بەلگىلەشكە قاتنىشىشى ئۈچۈن، ھۆكۈمەتنىڭ قارار چىقىرىشتىكى سەۋەبلىرىنى چۈشەندۈرىدىغان نۇرغۇن ئۇچۇر ۋە تېخنىكىلىق سانلىق مەلۇماتلارغا موھتاج. بۇنىڭ ئۈچۈن تەتقىقاتچىلار، ئاخباراتچىلار، كارخانىچىلار ۋە ۋەتەنداشلارنىڭ دۆلەت خىزمەتچىلىرى ئىگە بولغان يايماسلىققا تېگىشلىك دۆلەت مەخپىيەتلىكىدىن باشقا ئۇچۇرلارغا ئېرىشىشكە قولايلىق يارىتىپ بېرىدىغان قانۇننىڭ مەۋجۇت بولۇشى تەلەپ قىلىنىدۇ. دۆلەت مەخپىيەتلىكىگە ئائىت چوڭ ئۇچۇرلارنى بەلگىلەش مەسلىسىنى دۆلەتتىكى يۇقىرى دەرىجىلىك ئورگانغا تاپشۇرۇش لازىم. شۇنىڭدەك، مەخپىي ئۇچۇرلارنى مەلۇم ۋاقىتتىن كېيىن ئاشكارىلاشقا رۇخسەت قىلىدىغان قانۇن بولۇشى كېرەك. مەسىلەن، يىگىرمە - ئوتتۇز يىل ئۆتكەن بىر قىسىم مەخپىيەتلىكلەرنى ئاشكارىلاش خىزمەتچىلەرنىڭ توغرا قارار چىقىرىشىغا ياردەم بېرىدۇ

ھەمدە خىزمەتچىلەرنى ھۆكۈمەت چىقارغان قارارنىڭ مۇددىئاسى ۋە سەۋەبىنى ئاشكارىلىغاندا كېلىپ چىقىدىغان خەتەرلىك ئاقىۋەتتىن قورقۇتقىلى بولىدۇ.

ھۆكۈمەت تەشەببۇسكارلىق بىلەن ئۆزى ئىگە بولغان ئۇچۇرلارنى داۋاملىق ئېلان قىلىپ تۇرۇشى كېرەك. چۈنكى، بۇ ھۆكۈمەت بىلەن پۇقرالار ئارىسىدا ئىشەنچ تۇرغۇزۇپ، تەلەپ قىلىنغان سەمىمىيەت ۋە سۈرۈكۈلۈكنى بەرپا قىلىدۇ. نۇرغۇن كارىخانىچىلار ۋە ھۆكۈمەتكە تەۋە چوڭ ھۆددىگەرلەرنىڭ قانۇنسىز يول بىلەن كىچىك سودىگەرلەر ئېرىشەلمەيدىغان مۇھىم ئۇچۇرلارنى قولغا كەلتۈرۈش ئارقىلىق زور بايلىق ياراتقانلىقى سىر ئەمەس. بۇ ئادالەتكە زىت ۋە چىرىكلىكنىڭ دەرۋازىسىنى ئاچىدۇ. شۇڭا، ھۆكۈمەت بۇنىڭغا پۇرسەت بەرمەسلىكى، ئۇچۇرلاردىن خەلقنى خەۋەردار قىلىپ تۇرۇشى كېرەك.

3) ئورتاق ۋەتەنداشلىق مۇناسىۋىتى پۇقرالارنىڭ دۆلەت خىزمەتچىلىرى تەرىپىدىن سۇنۇلغان مۇلازىمەتلەرنى باھالاش پۇرسىتىگە ئېرىشىشىنى تەقەززا قىلىدۇ. بۇنداق قىلغاندا، مۇلازىمەتلەرنىڭ سەۋىيەسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈپ، ياخشى خىزمەتچىلەرنى مۇكاپاتلاپ، ناچار ۋە بىپەرۋا خىزمەتچىلەرنى جازالاش ئارقىلىق پۇقرالارنىڭ ۋاقتىنى تىجەپ قالغىلى بولىدۇ. بەزى شىركەتلەر ۋە ئىلمىۋى ئورگانلار بۈگۈن شۇنداق قىلىۋاتىدۇ ھەمدە ئۇلار تەمىنلىگەن مۇلازىمەتلەرنىڭ سۈپىتىگە كۆرسىتىدىغان تەسىرى ئېنىق ئىپادىلىنىۋاتىدۇ.

4) پۇقرالارنىڭ ئۆز مەجبۇرىيىتىلا تەلەپ قىلىنماستىن،

بەلكى ھوقۇقى تونۇشتۇرۇلدىغان ۋە ھوقۇققا ئېرىشىشنىڭ ئۇسۇلى ئۆگىتىلدىغان بىر دۆلەتتە ياشاۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىشى ئەڭ مۇھىم ئىشلاردىن بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بەلكىم ھەرقايسى مىنىستىرلىق ۋە ھۆكۈمەت تارماقلىرىنىڭ پۇقرالار بىلەن ئىشچى - خىزمەتچىلەر ئوتتۇرىسىدىكى توغرا مۇئامىلە قىلىش قائىدىسىنى ئايدىڭلاشتۇرۇش بىلەن بىرگە، ئەڭ مۇھىم كەسىپى ئەخلاق، خىزمەتچىلەردىن تەلەپ قىلىنغان ئىشنى ئەڭ توغرا ئورۇندايدىغان ئۇسۇل ۋە خىزمەتچىلەرنىڭ ھوقۇقى - مەجبۇرىيىتى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان قوللانما تارقىتىشى بۇ نۇقتىدا ئەڭ پايدىلىق ئىش بولۇشى مۇمكىن. بۇلارنىڭ ھەممىسى پۇقرالارنى تېخىمۇ ياخشى مۇئامىلىدىن بەھرىمەن بولۇشقا ۋە دۆلەت خىزمەتچىلىرىنى تېخىمۇ ياخشى مۇلازىمەت قىلىشقا ئىلھاملاندۇرىدۇ.

5) دۆلەتنىڭ چىرىكلىككە قارشى تۇرۇش ئورگانلىرى ۋە ھەيئەتلىرىنىڭ يىللىق خىزمەت دوكلاتى ئېلان قىلىشى ھەمدە ئۇلارنىڭ بۇ خىزمەتنى ئورۇنداش جەريانىدا دۇچ كەلگەن قىيىنچىلىق ۋە مۇشكۈلاتلىرىنى ئىزاھلاش بىلەن بىرگە پاكىز ۋە سۈزۈك ئىش بېجىرىدىغان مىنىستىرلىك ۋە ھۆكۈمەت تارماقلىرىنى باھالايدىغان ئۆلچەم بېكىتىش كېرەك.

4. بىز ئىلگىرىكى فقھىي نەزەرىيەسىدىكى رەئىس بىلەن ھۆكۈمەتنىڭ مەجبۇرىيىتىگە قارايدىغان بولساق، ئۇنىڭ زور بىر قىسمىنىڭ دۆلەت بىلەن ئۈمىمەتنىڭ ئىچكى مەسىلىسىنى ھەل قىلىش ھەمدە دىن ۋە دۆلەتنى قوغداشنى مەركەز قىلغانلىقىنى بايقايمىز. بۇنىڭدىن ئىسلام دۆلىتىنىڭ كېڭىيىش

ھالىتىدە ئىكەنلىكى ياكى فەتىھى (ئازاد) قىلىنغان رايونلاردا بىخەتەرلىكنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ھالىتىدە ئىكەنلىكى ئېنىق چىقىپ تۇرىدۇ. بۇنىڭدىن خەلقنى بىخەتەر ۋە تىنچ تۇرمۇش مۇھىتىغا ئىگە قىلىشنىڭ ھاكىم ۋە ئالىملارنىڭ ئاساسلىق غېمى بولغانلىقى مەلۇم بولىدۇ. شۇنداقلا، دۆلەتنىڭ ئىقتىسادىي سىستېمىسى ۋە ئىقتىسادىي ئىمكانىيەتنىڭ ھازىرقى بىلەن سېلىشتۇرغاندا ئىنتايىن چەكلىك ئىكەنلىكى گويىا ھاكىمغا جەمئىيەتنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ۋە گۈللەندۈرۈش مەسئۇلىيىتى يۈكلەيدىغان فىقھىي نەزەرىيەسى يوقتەك چۈشەنچە كەلتۈرۈپ چىقارغان. ئەمما بۈگۈنگە قارايدىغان بولساق، ئىشلار تامامەن ئۆزگەردى، دۆلەت بىلەن ھۆكۈمەتلەر غايەت زور ئىقتىدار ۋە ئىمكانىيەتكە ئىگە بولدى، ئاۋام خەلق بولسا ھۆكۈمەتتىن تېخىمۇ كۆپ مۇلازىمەت بىلەن تەمىنلەش، تېخىمۇ كۆپ كۆڭۈل بۆلۈش ۋە تېخىمۇ كۆپ مەسىلىلەرنى ھەل قىلىش ئۈچۈن ھۆكۈمەتكە بېسىم قىلىش ۋاسىتىلىرىغا ئىگە بولدى. بۈگۈنكى كۈندە ھەرقايسى يۇرت خەلقلەرى دۆلەتنى ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي تەڭپۇڭلۇقنىڭ مەنبەسى ۋە مەركىزى دەپ قاراپ ئۇنىڭدىن تۆۋەندىكى ئىشلارنى ئورۇنداشنى كۈتىدۇ:

1) ھەر بىر پۇقرانىڭ ئۆزى بىلەن ئىقتىدار ۋە سالاھىيەت جەھەتتە ئوخشاش بولغان يەنە بىر پۇقرا ئېرىشكەن ئىمكانىيەتلەرگە ئېرىشىشى ئۈچۈن ئوخشاش پۇرسەت يارىتىپ بېرىش پىرىنسىپىنى كېڭەيتىش. شۇنداق بولغاندا، ئاسمان ۋە زېمىننىڭ مەۋجۇتلۇق كاپالىتى بولغان ئادىللىقنىڭ

ئەھمىيىتى كەڭ ۋە چوڭقۇر ھالدا رېئاللىققا ئايلىنىدۇ. دۆلەت ئۆز تېررىتورىيەسىدە ياشايدىغان ھەممە ئادەمگە ۋەكىللىك قىلالغاندا، ھەربىر ئاددىي پۇقرانىڭمۇ بۈيۈكلەر ۋە كاتتىلار ئارزۇ قىلغان نەرسىلەرنى ئارزۇ قىلىش ھوقۇقى بولىدۇ.

2) ئەسىرلەر بويى ئۆز ئاھالىسىنى بىر - بىرىگە باغلاشتا كۆۈرۈكلۈك رول ئويناپ كېلىۋاتقان دۆلەتنىڭ كىملىكى، ئاساسىي قىممەت قاراشلىرى ۋە چوڭقۇر مەدەنىيىتىنى ھىمايە قىلىش، ئاللاھقا ئىمان ئېيتىش، دىندىن ئىكەنلىكى مانا مەن دەپ بىلىنىدىغان مەجبۇرىيەت ۋە چەكلىمىلەرنى بىلىش بىلەن تىل، پەزىلەت، قىممەت قاراش ۋە ئاممىۋىي ئەخلاقلىرىنى ھىمايە قىلىشنىڭ زۆرۈرلۈكىدە قىلچە شەك يوق. مېنىڭچە، بۇ ئىشلارنى ھىمايە قىلىش بۈگۈنكى دۆلەتلەرنىڭ ئاساسلىق مەسئۇلىيەتلىرىدىن بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

3) پۇقرالارنى ئاساسىي مۇلازىمەت بىلەن تەمىنلەش. مەسىلەن، توك، سۇ ۋە ئېنېرگىيە بىلەن تەمىنلەش، شۇنداقلا مائارىپ ۋە سەھىيە مۇلازىمىتى، ئەڭ مۇھىمى پۇقرالارنى خىزمەت پۇرسىتى بىلەن تەمىنلەپ، ئۇلارنى ئۆزلىرىدىن كۈتۈلۈدىغان ۋەزىپىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىشى ئۈچۈن تەربىيەلەش ۋە چېنىقتۇرۇش لازىم.

4) ئوتتۇراھال تەبىقەنى تەرەققىي قىلدۇرۇش يېڭى دۆلەتنىڭ يەنە بىر ۋەزىپىسى. چۈنكى، ئوتتۇرا تەبىقىدىكى كىشىلەر تارىختىن بىرى ئىجادىيەت ۋە ئىنئىپۇرسال كۈلتۈر ھەرىكىتىنىڭ مەركىزى بولۇپ كەلگەن. پۇقرالارنىڭ ئوتتۇرا تەبىقىگە باغلىنىشى ئۇنىڭ ياخشى مائارىپ پۇرسىتىگە ئېرىشكەنلىكىدىن، شۇنداقلا

ئاساسىي ۋە قوشۇمچە ئېھتىياجلىرىنى بەك جاپا تارتماستىن قولغا كەلتۈرەلەيدىغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ.

5) دۆلەتتىكى كۈلتۈرنىڭ كۆپ خىللىقىنى ئىدارە قىلىش. بۇ تولىمۇ ئېغىر بىر مەسئۇلىيەت. چۈنكى، مىللەتلەرنىڭ يېرىم ئەسىر ئىلگىرى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدىغان شەكىلدە بىر - بىرىگە ئېچىلىشى دۇنيانىڭ ھەرقايسى بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىدىن كەلگەن غايەت زور كۈلتۈر ئېقىمىنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى ھەمدە ئورتاق تونۇشقا ئايلانغان جەمئىيەت ئىدىيەسى ۋە قىممەت قاراشلىرىنىڭ تەدرىجىي چېكىنىشىگە ئېلىپ باردى. يەنى، جەمئىيەت ئەزالىرى ئىچىدە ئىختىلاپ يۈز بېرىشى تەسەۋۋۇرمۇ قىلىنمايدىغان مەسىلىلەر ھەققىدە كۆپلىگەن ئىختىلاپلارنىڭ يۈز بېرىشىگە سەۋەبچى بولدى. بۇ ئىختىلاپلارنىڭ جەمئىيەتنىڭ بىرلىكى ۋە ئىناقلىقىغا خەتىرى چوڭ بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭغا سەل قاراش ياكى ئۇنى خاتا ئۇسۇلدا بىر تەرەپ قىلىشنىڭ خەتىرى تېخىمۇ چوڭ ۋە ئېغىر بولىدۇ. چوڭ دۆلەتلەر ئەۋلادلارنىڭ روھىدا چوڭ ئۇقۇملار ۋە قىممەت قاراشلارنى چوڭقۇرلاشتۇرۇش بىلەن بىرگە، جەمئىيەتتىكى كۈلتۈر، مىللەت، دىن ۋە مەزھەپ پەرقى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان مەسىلىلەر ۋە خىرىسلار ھەققىدە ئەركىن مۇنازىرە ئېچىش ئارقىلىق كۆپ خىللىقنى باشقۇرىدۇ. يېڭى زامان دۆلىتى بىز تىلغا ئالغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئاخبارات، مائارىپ، قانۇن چىقىرىش، باج، ھۆكۈمەت توختاملىرى ۋە تەرەققىيات پىلانى ئارقىلىق قىلالايدۇ. ھۆكۈمەتنى سايلىغان كىشىلەر ئۇنىڭ ۋەزىپىسىنى سايلام

پروگراممىسى ۋە دۇنيادا ئومۇملاشقان سىياسىي ئەنئەنىلەر، ئىقتىدار ۋە خەلقئارالىق مۇناسىۋەت، بولۇپمۇ قوشنا دۆلەتلەر بىلەن بولغان ئالاقىدە قولغا كەلتۈرگەن مۇۋەپپەقىيەت سەۋىيەسى دائىرىسىدە بەلگىلەيدۇ. بۇ ئىشلارغا سەل قاراش ھەرقانداق ھۆكۈمەت پاراخوتىنى چۆكتۈرۈۋېتىدۇ ياكى غايەت زور مالىمانچىلىق پەيدا قىلىدۇ.

5. مەلۇمكى، شەرىئەت ئۆلىمالىرى پەرزنى پەرز ئەين ۋە پەرز كۇپايە دەپ ئىككى قىسىمغا بۆلگەن. پەرز ئەين ھەربىر شەخس ئۆز ئالدىغا ئادا قىلىشى زۆرۈر بولغان ئىشنى، پەرز كۇپايە بىر پۈتۈن ئۈمەت ياكى مەلۇم رايوندا ئولتۇراقلاشقان خەلق ئورۇندىشى زۆرۈر بولغان ئىشلارنى كۆرسىتىدۇ. پەرز ئەيننىڭ كۆپ قىسمى بەندە بىلەن ئاللاھ ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتكە ئالاقىدار بولىدۇ. مەسىلەن، ناماز ۋە رامزان قاتارلىقلار. پەرز ئەين بولغان ئىبادەتلەرنىڭ بەزىسى ئاللاھ ۋە بەندىلەرگە مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ. مەسىلەن، زاكات ئىبادەت بولۇش بىلەن بىرگە، جەمئىيەتنى ئىسلاھ قىلىش ۋە كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش بېسىمىغا تاقابىل تۇرۇشى ئۈچۈن قىلىنغان ياردەم بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

پەرز كۇپايىگە كەلسەك، ئۇنى ئادا قىلىش ئىبادەتتۇر. لېكىن ئۇ ماھىيەتتە ئاممىۋىي ساھەگە تەۋە بولۇپ، مۇسۇلمانلارنىڭ ئاممىۋىي مەنپەئەتى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ. ئۇنىڭ بەزىسى بىر شەخسكە مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ. مەسىلەن، سالامغا جاۋاب قايتۇرۇشقا قارىساق، بىر مۇسۇلمان يەنە بىر مۇسۇلمانغا سالام قىلغاندا، سالامنى ئىلىك ئېلىپ، جاۋاب قايتۇرۇش ۋاجىب.

ئەمما بىر ئادەم كۆپ ئادەمگە سالام قىلغاندا، سالامغا جاۋاب قايتۇرۇش پەرز كۇپايە بولىدۇ. يەنى ھەممە كىشىنىڭ سالامغا جاۋاب قايتۇرۇشى تەلەپ قىلىنمايدۇ، بەلكى ئارىسىدىن بىر كىشى سالامغا جاۋاب قايتۇرسا، ھەممە ئادەمنىڭ مەسئۇلىيىتى ئادا بولغان بولىدۇ.

ئەگەر بىز پەرز كۇپايىنىڭ خاراكتېرىگە قارايدىغان بولساق، ئۇنى ئاممىۋىي ھاياتتا ئېنىق بەلگىلەش ۋە ئۇنىڭ ئورۇندالغان ياكى ئورۇندالمىغانلىقىنى بىلىش ناھايىتى تەس. ئۇ ستاتىستىكا ۋە تەكشۈرۈشكە، شۇنىڭدەك ئىمكانىيەتنىڭ تولۇق بولۇشىغا موھتاج بولىدۇ. ئالايلىق، مۇسۇلمانلار جەمئىيىتىنىڭ تۇرمۇش ۋە مەدەنىيەت ئېھتىياجى ئىنتايىن كۆپ خىل. شۇڭا، ئالىملارنىڭ ئومۇمىي يۈزلىنىشى پەرز كۇپايىنىڭ تۈرگە ئايرىلىدىغانلىقىنى ياكى مەلۇم دەرىجىگىچە ئورۇندىلىشىغا كاپالەتلىك قىلىشنى تەكىتلەيدۇ.

بىز ھەتتا شۇنداق دېيەلەيمىزكى، پەرز كۇپايە ھەر بىر كىشىگە ئېچىۋېتىلگەن ئوچۇق مەجبۇرىيەت بولۇپ، مۇسۇلمانلار جامائىتىنىڭ ئېھتىياجىنى قامداش، باشقىلاردىن بىھاجەت قىلىش، مۇسۇلمانلارنى قاتتىق ۋە يۇمشاق كۈچكە ئىگە قىلىدىغان بارلىق ئىشلار پەرز كۇپايە (كوللېكتىپ مەجبۇرىيەت) بولۇشى مۇمكىن. مەسىلەن، مۇسۇلمانلار جەمئىيىتى ئاممىۋىي ئىشلارنى باشقۇرۇش ۋە دۆلەتنى قوغداشتا ئادىل ۋە قابىل ھۆكۈمەتكە موھتاج. مۇسۇلمانلاردىن دۇنيانىڭ نەرسىدە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇ ھۆكۈمەتنى بەرپا قىلىش ۋە ئۇنىڭ ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن ھەمكارلىشىش تەلەپ

قىلىندۇ. شۇنىڭدەك، مۇسۇلمانلارنىڭ يېتەرلىك دەرىجىدە دوختۇر، ئىنژېنېر، تېخنىك خادىملىرى، دېھقانچىلىق ۋە خەلقئارا سىياسەت مۇتەخەسسسلرىغا ئېھتىياج بار. خەلق بۇلارنىڭ ھەممىسىنى تولۇقلاشقا تېرىشىشى لازىم.

مەن دەيمەنكى، پەرز كۇپايە پەلسەپەسىنىڭ فۇنكسىيەسى ئۆتمەتنى ئالغا سىلجىتىش، ئاللاھقا بويسۇنىدىغان دۇنياۋى مەدەنىيەت بەرپا قىلىش ۋە بارلىق كىشىلەرگە مۇناسىپ تۇرمۇش شارائىتى ھازىرلاپ بېرىش ئىكەنلىكىدە شەك يوق.

مۇلاھىزە

1. پەرز ئەينىدە ئاللاھنىڭ شەرىئى مەجبۇرىيەتلەر ھەققىدىكى خىتابى كۆپ ھاللاردا، مۇسۇلمان شەخسكە قارىتىلغان. ئەمما پەرز كۇپايىدە بولسا، خىتاب جەمئىيەتكە قارىتىلغان. شۇنىڭ ئۈچۈن، بەزى كىشىلەر پەرز كۇپايىنى ھەمكارلىق ئاساسىدا ئورۇندىغان پەرز ياكى ئىجتىمائىي پەرز دەپ ئاتاش پىكىرىنى ئوتتۇرىغا قويماقتا. ھۆكۈمەت خەلق تەرىپىدىن ئاممىۋىي ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلىش ۋە دۆلەت بىلەن خەلقنىڭ مەنپەئەتىنى قولغا كەلتۈرۈشكە ۋەكىل قىلىنغان ئىكەن؛ پەرز كۇپايىلەرنى ئادا قىلىشنى ئىدارە قىلىش، ئۇنىڭغا يېتەرلىك ئادەم ئاجرىتىش، بولۇپمۇ دۇنياۋى مەسىلىلەردە ئۇنىڭغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىش ھۆكۈمەتنىڭ مەسئۇلىيىتى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئىمام غەزالى بۇنىڭ ئەكسىچە، پەرز كۇپايىنىڭ رولىنى ئاخىرەت ئىشلىرىغا مەركەزلەشتۈرۈپ قويغان: «سودا - سېتىق، نىكاھ، دېھقانچىلىق ۋە كىشىلەر موھتاج بولىدىغان ھۈنەر - كەسىپلەرگە سەل قاراش تەسەۋۋۇر قىلىنسا، پەرز

كۇپايە دائىرىسىگە كىرىپ قالاتتى، لېكىن ئادەم تەبئىيىتى ئۇنى قىلىشقا ئۈندەيدۇ». ئىمام غەزالىنىڭ سۆزى ئۆتمۈشكە نىسبەتەن توغرا بولسىمۇ، بۈگۈنكى كۈندە ھەممە ئىش ناھايىتى ئايدىڭ ھەم مۇرەككەپ. چۈنكى مەنپەئەتنى ئاساس قىلىش، زىياننىڭ ئالدىنى ئېلىش دۆلەتنىڭ ئەڭ چوڭ مەجبۇرىيىتى بولماقتا. مەسىلەن، ئىش پۇرسىتى يارىتىش، مال باھاسىنىڭ مۇقىملىقىغا كاپالەتلىك قىلىش، پۇل پاخاللىقىنىڭ ئالدىنى ئېلىش، دۆلەتتىكى سەھىيە ئەھۋالىنى نازارەت قىلىش ۋە دۆلەتنىڭ چەتئەلدىن كىرىۋاتقان كۈلتۈرگە قارىتا تۇتقان پوزىتسىيەسىنى بەلگىلەش قاتارلىقلار ھۆكۈمەتنىڭ باش تارتىپ بولالمايدىغان مەسئۇلىيىتى دائىرىسىدە بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

2. ئېنىقكى، پەرز كۇپايىنىڭ ۋەزىپىسى پەرز ئەينىنى تولۇقلاش ۋە ئۇنى ئورۇنداش جەريانىدا يۈز بېرىپ قالغان يېتەرسىزلىكلەرنى تۈزىتىشتۇر. ئىمام شاتىبى بۇ مەنىگە ئىشارەت قىلىپ: «پەرز ئەين پەرز كۇپايە بىلەنلا ئورۇندىلىدۇ. چۈنكى، پەرز كۇپايە بارلىق خەلقنىڭ ئاممىۋى مەنپەئەتىنى ئورۇنداش دېمەكتۇر» دېگەن.

دىننى مۇھاپىزەت قىلىشنى ئېلىپ ئېيتساق، ئۇدىننىڭ تەلىماتلىرىنى ئورۇنداش ياكى مۇسۇلمانلارنىڭ دۆلىتىنى دۈشمەندىن مۇداپىئە قىلىش بىلەنلا ۋۇجۇتقا چىقمايدۇ. بەلكى كىشىلەرنىڭ زېھنىغا كىرىۋالغان شۈبھىلەرنى يوقىتىش ۋە شەرىئى ئەھكاملارغا بولغان تونۇشنى ئۆستۈرۈش ئارقىلىق ۋۇجۇتقا چىقىدۇ.

شەرىئەت مال - مۈلۈكىنى قوغداش ئۈچۈن ھەربىر

شەخستىن مال - مۈلۈكنى بۇزۇپ - چاچماسلىقنى، ئىسراپ قىلماسلىقنى تەلەپ قىلغان. ئەمما بۇ چەكلىمىنىڭ ئۆزىلا مال - مۈلۈكنى قوغداشتا يېتەرلىك ئەمەس. بەلكى مال - مۈلۈكنى قوغداش ئۈچۈن مەبلەغ سېلىش ۋە تەرەققىي قىلىشقا مۇناسىپ مۇھىت بەرپا قىلىش ھەمدە بايلىق توپلاشنىڭ يېڭى مەنبەسىنى تېپىش ئۈچۈن، يېڭى يوللار بىلەن تەمىنلەشنى تەلەپ قىلىدۇ. دۆلەتنىڭ بۇ مەسىلىدىكى مەسئۇلىيىتى بۈيۈك، چۈنكى ئاممىۋى مۇھىت بەرپا قىلىشقا شەخسلەرنىڭ كۈچى يەتمەيدۇ. شۇڭا، ياخشى ئۇل - ئەسلىھە بەرپا قىلىش ھۆكۈمەتنىڭ مەسئۇلىيىتى، ئاۋامنىڭ مەسئۇلىيىتى ئەمەس دېگەن قاراش ھەممەيلەننىڭ ئورتاق قارىشىغا ئايلانغان.

3. بىز شۇنداق دېيەلەيمىزكى، مۇسۇلمانلارنىڭ پەرز كۇپايە ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىشى ئۇلارنىڭ مەدەنىيەت ۋە شەھەر تەرەققىياتىغا باغلىق. كىشىلەر قالاق ھالەتتە تۇرغاندا، ئۇلار ھايات قېلىشنىڭ سەۋەبى بىلەن ئالدىراش بولۇپ كېتىدۇ ۋە بىرلەمچى - ئاساسىي ئېھتىياجغا ئېرىشىشكە ئەڭ بەك كۆڭۈل بۆلىدۇ. شۇڭا، مۇسۇلمانلار بۇرۇن پەرز كۇپايىنىڭ ئەھمىيىتىنى ئوبدان بېلەتتى دېيىش توغرا ئەمەس، شۇنداقلا پەرز كۇپايە ھەققىدە كۆپرەك سۆزلەش كىشىلەرنى ئۇنى ئورۇنداشقا ئۈندەيدۇ، دېيىشمۇ ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن ئەمەس، بەلكى بۇ رىئاللىقتىن چەتنىگەن غايىۋى تەسەۋۋۇر. ھالبۇكى، جەمئىيەتنى تەرەققىي قىلدۇرۇش يولىدا ئىزدىنىش كىشىلەرنى ھېچكىم ھەيدەكچىلىك قىلمىسىمۇ پەرز كۇپايە بولغان ۋەزىپىسىنى ئورۇنداشقا ئۈندەيدۇ.

4. ھۆكۈمەت ئۆزىنىڭ زور ئىقتىدارىغا ئاساسەن بىر قاتار تەدبىرلەرنى قوللىنىش ئارقىلىق پەرز كۆپاينى ئورۇنداشقا ياردەم بېرەلەيدۇ. مەسىلەن، ھۆكۈمەت خۇسۇسىي كارخانىچىلارنىڭ تىجارەت دائىرىسىنى تەشەببۇسكارلىق بىلەن ئاۋامنىڭ مەنپەئەتىگە پايدىلىق تەرەپكە كېڭەيتىشكە ئىلھاملاندۇرالايدۇ. دۆلەتتە ئاممىۋىي ساغلاملىقنى قوغدايدىغان دوختۇرلارنىڭ يېتەرسىزلىكىنى بايقىغاندا، تېخىمۇ كۆپ تېببىي مەكتەپلەرنى ئاچالايدۇ. تېخىمۇ كۆپ دوختۇر يېتىشتۈرىدىغان تېببىي ئۈنۈپرسىتېتلارنى ئېچىش ئۈچۈن سودىگەرلەرگە يەر ۋە ئۆسۈمسىز قەرز بېرەلەيدۇ. شۇنداقلا، ھۆكۈمەت ئىختىيارىي پائالىيەتلەرگە، خەير - ساخاۋەتكە ۋە پايدا ئېلىشنى نىشان قىلمىغان خىزمەتلەرنى قىلىشقا ئىلھاملاندۇرالايدۇ ھەمدە كىشىلەرنى مال - مۈلۈكلىرىنىڭ بىر قىسمىنى ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن ۋەخپە قىلىشقا ئۈندىيەلەيدۇ.

5. بۇ ھەرگىزمۇ ئاممىۋىي مەنپەئەتنى قولغا كەلتۈرۈش ۋە ئومۇمىي مۇھىتنى ياخشىلاشتا خىتابنىڭ ھۆكۈمەتكىلا قارىتىلغانلىقىدىن دېرەك بەرمەيدۇ. شۇنداق، ھۆكۈمەت پەرز كۆپاينىڭ ئادا قىلىنىشىنى ئىدارە قىلىدۇ، ئەمما مۇسۇلمانلارمۇ بۇنىڭدىكى مەسئۇلىيىتىنى ئۈستىگە ئېلىشى كېرەك. چۈنكى، ئۇلار زېمىندا ئىشلەپ، مۇۋەپپەقىيەتلىرى ئارقىلىق تۇرمۇش ئۆسۈلى ۋە ئاممىۋىي تۇرمۇش سۈپىتىنى ئۆزگەرتىدىغان كىشىلەر. شۇڭلاشقا، بۇ مەسىلە ھۆكۈمەت بىلەن خەلق ئوتتۇرىسىدىكى ئومۇمىي ھەمكارلىققا موھتاج. ئەمما ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت تۈپتىن ياخشى بولمىسا، بۇ ھەمكارلىق ئەمەلگە ئاشمايدۇ. شۇڭا، ھۆكۈمەت بىلەن خەلق ئارىسىدىكى

مۇناسىۋەتنىڭ بىز ئۈمىد قىلغاندەك بولۇشى ئۈچۈن ، خەلق
ھۆكۈمەتنى تاللاش بىلەن بىرگە ، ھۆكۈمەتتىن ھېساب
ئالالايدىغان ۋە ئۇنىڭ مەسئۇلىيىتىنى سۈرۈشتە قىلالايدىغان
كۈچكە ئىگە بولۇش كېرەك^[61].

[61] «پەرز ئەين ۋە پەرز كۇپايىنى تىرىلدۈرۈش» نامىدا ئىنتېرنېتتا نەشر قىلىنغان ماقالىگە قاراڭ.

ۋەتەنداشلىق دۆلىتى

ۋەتەنداشلىق ۋە ۋەتەنداشلىق دۆلىتى بۈگۈنكى كۈندە سىياسىي ساھەدە ئەڭ كۆپ قوللىنىلدىغان سۆزلەرنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇ مەلۇم بىر دۆلەتتە ئومۇملاشقان قانۇن ۋە كۈلتۈر ۋەزىيىتىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى كۆرسىتىدۇ ھەمدە بارلىق ۋەتەنداشلارنىڭ ھېچقانداق كەمىستىشكە ئۇچرىماي، باراۋەرلىك ئاساسىدا ئىجتىمائىي، مەدەنىي، سىياسىي ۋە ئىقتىسادىي جەھەتتىكى ھوقۇقىغا ئېرىشىشنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدۇ. شۇنداقلا (ۋەتەنداشلىق) ۋەتەنداشلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش جەريانىدا، بىر دۆلەت رامكىسى ئىچىدە دۆلەتنىڭ تەرەققىياتىغا تەڭ تۆھپە قوشۇش، ئاممىۋىي بايلىق ۋە مىللىي بايلىقتىن تەڭ بەھرىمەن بولۇشتا بىر گەۋدىگە ئايلىنىشىنى كۆرسىتىدۇ. ئەسلىدە كىشىلىك ھايات كىشىلەرنىڭ ئۆرپ - ئادەت، يۈز - ئابروى، ئىجتىمائىي ئورۇن ۋە باشقا نۇرغۇن ئالاھىدىلىكلىرى بويىچە، ھوقۇق - مەجبۇرىيەتلەردە پەرقلىق ۋە ئوخشىمايدىغان بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ. شۇڭلاشقا، (ۋەتەنداشلىق) سالاھىيىتىگە ئېرىشىش ئۇزۇن ۋە جاپالىق كۈرەشنى تەقەززا قىلغان. چۈنكى، بۇ ئورۇننىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن قانۇن - تۈزۈم ۋە ئۆرپ - ئادەتتىن نۇرغۇنلىغان ئەۋزەللىك ۋە ئىمتىيازلىرىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشنى تەلەپ قىلغان. بۇ مۇرەككەپ جەريانلار نۇرغۇنلىغان مىللەتلەرنى تالاش - تارتىش، كۈرەش، توقۇنۇش

ۋە ئۇرۇشلارغا غەرق قىلغان بولۇپ، ئۇ كۈرەشلەر قانۇن ئالدىدا باراۋەرلىكنى قولغا كەلتۈرۈش، ئاندىن سىياسىي ۋە تەنداشلىق سالاھىيىتىگە ئېرىشىشنىڭ باشلىنىشى بولغان. يەنى سىياسىي ۋە تەنداشلىق دېگەن ھەر خىل سىياسىي مەنەسەپلەرگە نامزات بولۇش، پارلامېنت ئەزالىقىغا سايلىنىش ۋە بېلەت تاشلاش ھوقۇقىغا ئېرىشىشتۇر. ئۇنىڭدىن كېيىن دۇنيا ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتىنى ئاساس قىلغان كۈلتۈر ئېگىنى ئۆزگەرتىش ۋە تېخىمۇ كۆپ ئىجتىمائىي ئادالەتنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن (ئوتتۇرا تەبىقە) نى كېڭەيتىش ئارقىلىق ئىجتىمائىي ۋە ئىقتىسادىي ساھەدە ۋە تەنداشلىق ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان نۇرغۇنلىغان كۈرەشكە شاھىت بولغان. بۇ جەرياندا ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن بىرلەشكەن مىللەتلەر تەشكىلاتى كۈلتۈر ۋە مەدەنىيەتلەرنىڭ قىممەت ۋە ئەھمىيەت جەھەتتە باراۋەرلىك ئىدىيەسىنى قانات يايدۇرۇش ئۈچۈن، كەڭ كۆلەملىك تەشۋىقات ئېلىپ بارغان بولسىمۇ، بۇ مەسىلە ئاخبارات ھەرىكىتى ياكى خەلقئارا قانۇنلار تەرىپىدىن بىر تەرەپ قىلىنىشىنىمۇ بەكرەك مۇرەككەپ ئىكەنلىكىنى ئىپادىلىدى.

مەدەنىيەت شەرتنامىسى

نۇرغۇن تەتقىقاتچىلار «مەدەنىيەت شەرتنامىسى» بىر ئورۇنغا ۋە ئۇنىڭدىكى سىياسىي ۋە مەمۇرىي ئېنىقلىمىغا تەۋەلىكىنى ئىپادىلەيدىغان ۋە تەنداشلىق دۆلىتىنىڭ مۇستەھكەم ئاساسىنى شەكىللەندۈرگەن دەپ قارايدۇ. «مەدەنىيەت شەرتنامىسى» ئىنسانلارنىڭ دىنىي، ئېتنىك ۋە قەبىلە (مىللىي) ئارقا كۆرۈنۈشى قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، پۇقرالار ئارىسىدىكى

ھوقۇق - مەجبۇرىيەت ۋە ئالاقىنىڭ تۈرنى بەلگىلەيدىغان رامكا بولۇپ، سىياسىي ساھەدىكى دەسلەپكى خەلقئارالىق ئۆرنەك سانىلىدۇ. چۈنكى، دۇنيا نەچچە ئون ئەسىر مابەينىدە ئورۇن (ۋەتەن) نى ئاساس قىلىپ، ئورتاق تونۇش ھاسىل قىلىدىغان فورمۇلاغا يەتكۈچە نۇرغۇن ئۇرۇشلارنى باشتىن كەچۈردى.

« مەدىنە شەرتنامىسى » نىڭ ئاز بىر قىسمى سەھىھ مۇسلىم ۋە باشقا سەھىھ ھەدىس كىتابلىرىدا رىۋايەت قىلىنغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ كۆپلىگەن تەپسىلاتى ئىبنى ئىسھاقنىڭ تارىخ كىتابىدا تىلغا ئېلىنغان. ئىمام زۇھرىمۇ ئۇنى مۇرسەل يول بىلەن رىۋايەت قىلغان. ۋەتەنداشلىق دۆلىتىنىڭ نەزەرىيەسى ھەققىدە « مەدىنە شەرتنامىسى » گە ئاساسلانغان ئالىملار مۇنداق دەيدۇ: « ئىمام ئىبنى ئىسھاق تەزكىرە ۋە جەڭنامىلەر ساھەسىدە چوڭ ئىمام، ئۇ بىرەر خەۋەرنى ئىنكار قىلماستىن تىلغا ئالغان بولسا، بۇ خەۋەرنىڭ ئىمامنىڭ نەزىرىدە تايىنىشقا بولىدىغانلىقىغا دەلىل بولىدۇ ». شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئالىملار ھالال - ھارام ۋە قانۇن چىقىرىشقا ئالاقىدار مەسىلىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھەدىسلەرنىڭ كېلىش يولىغا ئالاھىدە دىققەت قىلغان بولسىمۇ، تارىخىي ۋە قەلىكلەرنىڭ كېلىش يولىغا كەڭچىلىك بىلەن مۇئامىلە قىلغان. شۇنىڭ ئۈچۈن، كېيىنكى ئۆلىمالارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك « مەدىنە شەرتنامىسى » نىڭ ساغلام ھۆججەت ئىكەنلىكىگە قانائەت ھاسىل قىلغان. جۈملىدىن، مۇھەممەد سادىق ئەرجۇن، مۇھەممەد ھەمىدۇللاھ ۋە ئەكرەم زىيائۇددىن ئۆمەرى قاتالىق ئۆلىمالارمۇ بۇ ھۆججەتكە ئاساسلانغان. مەدىنە شەرتنامىسى ھىجرىيەنىڭ - 1 يىلى (622م) يېزىلغانلىقىنى ئىسپاتلايدىغان

پاكتتلار بار. شەرقشۇناس ئولھاۋسنى ئىبنى ھىشام تارىخ كىتابىدا، ئەبۇ ئۇبەيدە «ئەلئەمۋال» ناملىق كىتابىدا رىۋايەت قىلغان ھۆججەت تېكىستلىرىنى 47 ماددىغا بۆلگەن، ئاندىن دوكتور مۇھەممەد ھەمىدۇللاھ ھۆججەتنى تۈرگە ئايرىپ 52 ماددىنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويغان.

مەدىنە شەرتنامىسىدىكى مۇھىم ماددىلار

«مەدىنە شەرتنامىسى» ھەرقايسى تەرەپلەر ئوتتۇرىسىدىكى سۆھبەتتىن كېيىن، تولۇق رازىمەنلىك ۋە ئىشەنچ بىلەن ماقۇللانغانلىقى مەلۇم. ئۇ ۋاقىتتا مۇسۇلمانلار مەدىنە خەلقىنىڭ ھەممىسى بويىسۇنىدىغان ئاساسىي قانۇننى يولغا قويغۇدەك دەرىجىدە كۈچلۈك ئەمەس ئىدى. بۇ ھۆججەتكە كىرگۈزۈلگەن ئەڭ مۇھىم پىرىنسىپلار تۆۋەندىكىچە:

1. بۇ شەرتنامە نۇرغۇن يەھۇدىي قەبىلىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئېلىشقا كۆڭۈل بۆلگەن. چۈنكى، مەدىنىدىكى يەھۇدىيلار بىر سىياسىي گۇرۇھ بولۇپ ئۇيۇشالمىغاندەك، مەدىنىدىكى مۇشرىكلارمۇ بىر سىياسىي گۇرۇھ بولۇپ ئۇيۇشالمىغان ئىدى. مانا بۇ مەزكۇر شەرتنامىنىڭ كېلىشىم ۋە توختام ئىكەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ. شۇڭا، ئۇ چوقۇم ئېنىق ۋە ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالغۇدەك كەڭ دائىرلىك بولۇشى كېرەك، چۈنكى كىشىلەر سەل قارىلىشقا ياكى چەتكە قېقىلىشقا نارازى بولىدۇ. مەدىنە شەرتنامىسى بولسا، ئاھالىلەر ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتنى تەڭشەيدىغان ئاساسىي قانۇن ئىدى. شۇڭا، ئۇنىڭ كۈچكە ئىگە بولۇپ ئىجرا قىلىنىشى ئۈچۈن ھەممە

ئادەمنىڭ قوشۇلۇشى كېرەك بولاتتى. دۇنيادىكى بارلىق ئاساسىي قانۇنلار كۈچ - قۇدرىتىنى مىللىي ئىتتىپاقلىقنىڭ كۈچىدىن ئالىدۇ. مىللەتلەرنىڭ كەچۈرمىشلىرى بۇ ئىشنىڭ مۇھىملىقىنى ئىسپاتلىدى، چۈنكى ئۇ بولمىسا، ئۇنىڭ ئورنىغا دەسسەيدىغىنى ئاز سانلىق كىشىلەرنىڭ كۈچ ۋە زۇمگەرلىك بىلەن ھۆكۈمرانلىق قىلىشىدۇر.

2. شەرتنامىنىڭ مەدىنە ئاھالىلىرىنىڭ سىياسىي بىرلىكىگە ئەھمىيەت بەرگەنلىكى ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. چۈنكى، شەرتنامىنىڭ 37 - ماددىسىدا: «مۇسۇلمانلار ۋە يەھۇدىيلار مەدىنىگە تەھدىت سالغان دۈشمەنگە قارشى بىر سەپ بولىدۇ ۋە ئۆز-ئارا ياردەملىشىدۇ. ئۇلار گۇناھ بولمايدىغان ئىشلاردا ئۆز-ئارا ھەمكارلىشىدۇ ۋە بىر - بىرىگە سەمىمىي بولىدۇ» دەپ بەلگىلەنگەن.

40 - ماددىسىدا: «قوشنىلار ئۆزىمىزگە ئوخشاش، ئۇلارغا زىيان سېلىنمايدۇ ياكى گۇناھ خاراكتېرىدىكى ئىش سادىر قىلىنمايدۇ» دەپ بەلگىلەنگەن.

44 - ماددىسىدا: «مەدىنىنى دۈشمەن ھۇجۇمىدىن ئورتاق مۇداپىئە قىلىش» دەپ بەلگىلەنگەن.

38 - ماددىسىدا: «يەھۇدىيلار مۇسۇلمانلارغا ئۇرۇش ھالىتىدىكى ۋاقىتتا، ئىقتىسادىي ياردەم بېرىدۇ» دەپ بەلگىلەنگەن.

شەرتنامىدە مەدىنىنىڭ ئىچكى بىخەتەرلىكى ۋە مۇقىملىق مەسىلىسىگە ھەمدە مەدىنە ئاھالىسىنى بىر دۆلەتنىڭ ۋەتەنداشلىرى دېگەن نۇقتىدىن، ئۆزئارا ئۇرۇش قىلىشنىڭ

ھارام ئىكەنلىكىگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن . بۇ شەرتنامىنىڭ 39 - ماددىسىدىكى: «مەدىنىدە كېلىشىم تۈزگەنلەرنىڭ ئۆزئارا ئۇرۇش قىلىشى ھارامدۇر» دېگەن مەزمۇندىن ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ.

3. شەرتنامىنىڭ بىر قانچە ماددىسىدىن ، مەدىنە خەلقىنىڭ دىنى ۋە كۈلتۈرىنىڭ كۆپ خىللىقىنى نەزەرگە ئالغانلىقى چىقىپ تۇرىدۇ. مەسىلەن ، شەرتنامىنىڭ 1 - ۋە 2 - ماددىلىرىدا: «بۇ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىدىكى ۋە مەككىدىن مۇھاجىر بولۇپ كەلگەن قۇرەيشلىك مۆمىن - مۇسۇلمانلار ۋە ئۇلارغا ئەگەشكەنلەر ، ئۇلارغا قوشۇلغانلار ۋە ئۇلار بىلەن بىللە جىھاد قىلغان كىشىلەر ئارىسىدىكى شەرتنامىدۇر ، ئۇلار باشقا كىشىلەرگە نىسبەتەن بىر ئۈمىمەتتۇر» دەپ يېزىلغان.

25 - ماددىسىدا: «بەنى ئەھق يەھۇدىيلىرى مۆمىنلەر بىلەن بىر ئۈمىمەتتۇر. يەھۇدىيلارنىڭ دىنى ئۆزلىرى ئۈچۈن ، مۇسۇلمانلارنىڭ دىنىمۇ ئۆزلىرى ئۈچۈن بولىدۇ. زۇلۇم قىلمىسا ياكى گۇناھ ئىش قىلمىسا ، ئۇلارغا زىيان يەتكۈزۈشكە بولمايدۇ. زالىم پەقەت ئۆزى ۋە ئائىلە تاۋاباتلىرىنى ھالاك قىلىدۇ» دەپ بەلگىلەنگەن.

شەرتنامىدە مەدىنە خەلقى ئۆزئارا چىقىشىپ ياشايدۇ ۋە ياخشى ئىشلاردا ھەمكارلىشىدۇ ، بىر - بىرىگە نەسىھەت قىلىشىدۇ ، مەدىنە شەھىرىنى دۈشمەننىڭ ھۇجۇمىدىن بىرلىكتە قوغدايدۇ ، دىنى ۋە قەبىلىسىنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ، مەزلۇملارغا ياردەم بېرىپ ، زالىملارغا قارشى تۇرىدۇ. لېكىن ھەرقايسى دىنغا تەۋە كىشىلەرنىڭ ئۆز ئالدىغا ئىقتىسادىي مۇستەقىللىقى بولىدۇ.

ھۆججەتكە ئىمزا قويغان ھەرقايسى تەرەپلەر ئۆزىگە خاس دىنىي ۋە كۈلتۈر ئەركىنلىكىگە ئىگە بولىدۇ، شۇنىڭدەك ھەرقايسى خەلق ئۆز تۇرمۇش ئادىتىنى ئۆزىنىڭ ئېتىقادى ۋە ئەقىدىسىگە ئاساسەن ئورۇنلاشتۇرۇشقا بولىدۇ» دەپ بەلگىلەنگەن. بۇ زامانىۋى دۆلەتتىكى پۇقرالىق ئەھدىنامىسىنىڭ ئەڭ مۇھىم ئاساسلىرىدىن بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

4. شەرتنامىدە: «مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بۇ ئەھدىنامىدىكى تەرەپلەر ئارىسىدا يۈز بەرگەن ئىختىلاپلارنى بىر تەرەپ قىلىدىغان سالاھىيەتلىك شەخس» دەپ ئېنىق بەلگىلەنگەن. شەرتنامىنىڭ 23 - ماددىسىدا : «ئىختىلاپ يۈز بەرگەندە، ئاللاھ ۋە رەسۇلۇللاھنىڭ ھۆكۈم چىقىرىشىغا تاپشۇرۇلىدۇ» دېيىلگەن.

بۇ ماددىدا ئىسلام ھۆكۈمىتى بىلەن پۇقرالار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ خاراكتېرى كۆرسىتىپ بېرىلگەن بولۇپ، قانۇنىي ھوقۇق ۋە ئەدلىيە ھوقۇقىنىڭ شەرىئەتكە مەنسۇپ ئىكەنلىكىگە، پۇقرالارنىڭ دىنىي ئېتىقادى ۋە ئۆرپ - ئادەت ئالاھىدىلىكى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان مەسىلىلەردە كۆپ خىللىقنىڭ نەزەرگە ئېلىنىدىغانلىقىغا ئىشارەت قىلىنغان.

شەك - شۈبھىسىزكى، «مەدىنە ۋەسقىسى» دۆلەتنىڭ بىرلىكى ۋە ئۇنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ساقلايدىغان چوڭ نشان بىرلىكى دائىرىسىدە تۈرلۈك ۋە كۆپ خىل بولۇشنى يولغا قويۇش ئارقىلىق ۋەتەنداشلىق دۆلىتى ئۈچۈن مۇستەھكەم ۋە چوڭقۇر ئاساس سالغان.

بۇ ئاساسىي قانۇن، كىشىلىك ھوقۇق سىستېمىسى،

ئۆزئارا چۈشەنشى ۋە ئىچكى تىنچلىق ساھەسىدىكى غايەت زور ئىلگىرىلەش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ [62].

بەزى مۇھىم فىقھىي مەسىلىلەر

ھازىرقى دەۋردىكى دېموكراتىك دۆلەتلەردە ۋەتەنداشلىق دىن، مەزھەپ ۋە ئېتنىك كېلىپ چىقىشى قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، بارلىق ۋەتەنداشلارنىڭ ھەرقايسى ساھە ۋە ھەرقايسى سەۋىيەدىكى (ئاياللارنىڭ بىۋاسىتە جەڭ قىلىشى دېگەندەك قىسمەن ئەھۋاللارنى ھېسابقا ئالمىغاندا) مۇتلەق باراۋەرلىكىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ ئەھۋال دۇنيادىكى نۇرغۇن دۆلەتلەردە سىياسىي مۇتەپەككۇرلار، بولۇپمۇ مۇسۇلمان سىياسىي مۇتەپەككۇرلار ئۈچۈن كىرىس پەيدا قىلدى. بەلكىم بۇ كىرىسلارنىڭ ئەڭ مۇھىمى بولغانلىرى جىزىيە، ئاياللارنىڭ ۋە كاپىرلارنىڭ دۆلەت رەئىسى بولۇشى دېگەندەك مەسىلىلەردۇر. ئۇنىڭدىن باشقا، قانۇن چىقىرىش ھوقۇقى كىمگە مەنسۇپ؟ دۆلەت رەئىسىنىڭ ۋەزىپە ئۆتەش مۇددىتىگە چەك قويۇش كېرەكمۇ، يوق؟ دېگەندەك فىقھىي مەسىلىلەرىمۇ بۈگۈنكى تالاش - تارتىش قىلىنغان مۇھىم مەسىلىلەرنىڭ بىرى بولماقتا.

بىرىنچى، جىزىيە

جىزىيە دېگەنلىك، زىممىلىق [63] توختامنامىسىدە بەلگىلەنگەن

[62] ئىبنى ھىشامنىڭ «سىرەت» ناملىق كىتابى، 2 - قىسىم، 501 - بەت.

[63] «ال م م» (زىممى) ئەرەب تىلىدا كاپالەت، ئەھدە دېگەن مەنىدە بولۇپ، بىراۋنىڭ يەنە بىر كىشىگە كاپالەت بېرىشىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ ئادەتتە فىقھىي ئىستېمالدا ئەھلى كىتابقا خاس ئاتالغۇ سۈپىتىدە قوللىنىلىدۇ. زىممىلىق توختامدا (كاپالەتنامىدا) بەلگىلەنگەن مال «جىزىيە» دەپ ئاتىلىدۇ. مۇسۇلمان دۆلىتىدە ياشايدىغان ئەھلى كىتابلار زىممىلىك ئەھدىنامىسىدە (كاپالەتنامىدە) بەلگىلەنگەن مالنى (جىزىيەنى) ئادا قىلغاندىن كېيىن، ئۇلار مۇسۇلمانلارنىڭ

مالدۇر. زىممىيلىق توختامنامىسى دېگەن بەزى كاپىرلارنىڭ جىزىيە تۆلەش ۋە توختامنامىدا بەلگىلەنگەن ئەھكاملارنى ئىجرا قىلىش شەرتى بىلەن كۆپىرىلىقنى ساقلاپ قېلىشنى ئېتىراپ قىلىش دېمەكتۇر. فىقھۇشۇناسلارنىڭ تەرىپى بويىچە، جىزىيە دېگەن سۆزنىڭ بىز يۇقىرىدا تىلغا ئالغان مەنىگە ئىگە ئىكەنلىكىنى بايقايمىز. چۈنكى، ئۇ بىزنىڭ زىممىيەلەرنى يۇرتىمىزدا تۇرغۇزۇپ، ئۇلارنىڭ جېنى، مېلى ۋە ئائىلىسىنى ھىمايە قىلىش بەدىلىگە ئېلىندىغان ھىمايە بېجى. بەزىلەر جىزىيە كاپىرلارغا بېرىلگەن جازا دەپ قارىغان.

زىممىيەلەرگە بەلگىلەنگەن جىزىيەنىڭ مىقدارىغا قارىغىنىمىزدا، ئۇنىڭ ھازىرقى دەۋرگە نىسبەتەن ئىنتايىن ئاز ئىكەنلىكىنى بايقايمىز. زىممىيەلەرنىڭ بىر يىلدا دۆلەتكە تاپشۇرىدىغان جىزىيەسى بىر دىناردىن تۆت دىنارغىچە، ياكى تۆت دىرھەمدىن قىرىق سەككىز دىرھەمگىچە دەپ بەلگىلەنگەن. شۇنىڭدەك، جىزىيە تاپشۇرىدىغان كىشىلەرنى بەلگىلەشتىمۇ كەڭچىلىك بىلەن مۇئامىلە قىلىنغانلىقىنى بايقايمىز. چۈنكى، جىزىيە ئۇنى ئادا قىلىشقا قۇربى يېتىدىغان ھۆر كىشىلەردىن ئېلىنىدۇ. قۇللار، ئاياللار، بالىلار ۋە ئەقلى ئاجىز كىشىلەردىن ئېلىنمايدۇ. چۈنكى، ئۇلار ئۇرۇش قىلالايدىغانلار ئەمەس ياكى دەۋرىمىزنىڭ تىلى بىلەن ئېيتقاندا، ھەربىي مەجبۇرىيەت ئۆتىشى تەلەپ قىلىنىدىغان كىشىلەر ئەمەس. جىزىيە يەنە ئېغىر كىسەللەردىن، ياشانغانلاردىن ۋە ئىبادەتخانىسىدا ئىبادەت بىلەن مەشغۇل بولىدىغان كىشىلەردىنمۇ ئېلىنمايدۇ.

كاپالىتى، يەنى قوغدىشى ئاستىدا بولىدۇ. ئۇلاردىن ھەربىي مەجبۇرىيەت ساقىت قىلىنىدۇ. بۇنى ھىمايە بەدىلى دەپ ئاتاشقا بولىدۇ. (تەرجىماندىن).

فەقھشۇناسلار جىزىيە ئېلىندىغان كىشىلەر ھەققىدە ئىختىلاپ قىلغان بولۇپ، بەزىلەر جىزىيە ئېلىندىغان كىشىلەرنىڭ دائىرىسىنى تارايتقان، ئاز بىر قىسىم ئالىملار جىزىيە ئېلىندىغان كىشىلەرنىڭ دائىرىسىنى كېڭەيتكەن. مەسىلەن، شافىئىي ۋە ھەنبەلىي ئالىملارنىڭ قارىشىدا، جىزىيە يەھۇدى، ناسارا ۋە مەجۇسىيلاردىنلا ئېلىنىدۇ. مالىكىي ئۆلىمالىرىنىڭ قارىشىدا، جىزىيە بارلىق كاپىرلاردىن ۋە بۇددىستلاردىنمۇ ئېلىنىدۇ. قەدىمكى ئالىملار جىزىيەنىڭ شەرىئەت تەرىپىدىن يولغا قويۇلغانلىقىنى تۆۋەندىكى دەلىللەر بىلەن دەلىللىگەن:

«قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ» «سىلەر ئەھلى كىتابتىن ئاللاھقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشەنمەيدىغانلار بىلەن، ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى ھارام قىلغان نەرسىلەرنى ھارام دەپ بىلمەيدىغانلار ۋە ھەق دىنغا ئېتىقاد قىلمايدىغانلار بىلەن، تاكى ئۇلار سىلەرگە بويسۇنۇپ ياۋاشلىق بىلەن كېچىكتۈرمەي جىزىيە تۆلىگەنگە قەدەر ئۇرۇش قىلىڭلار»^[64].

ھەدىستە، رەسۇلۇللاھ بىرەر كىشىنى قوشۇنغا ياكى ئەترەتكە باشلىق قىلسا، ئۇنىڭغا ئاللاھدىن قورقۇش ۋە مۇسۇلمانلارغا ياخشىلىق قىلىشنى تاپىلايتتى ۋە: «ئاللاھ يولىدا ئاللاھنىڭ ئىسمى بىلەن جىھاد قىل... ئۇلاردىن جىزىيە بېرىشنى تەلەپ قىل. ئەگەر ئۇلار قوبۇل قىلسا، ئۇلاردىن جىزىيە ئال ۋە ئۇلارغا چىقىلما» دەيتتى^[65].

[64] تەۋبە سۈرىسى، 29 - ئايەت.

[65] مۇسلىم رىۋايىتى.

رەسۇلۇللاھنىڭ ھىجرىدە ياشايدىغان مەجۇسىيلاردىن جىزىيە ئالغانلىقى رىۋايەت قىلىنغان^[66] ۋە فىقھىشۇناسلار مەجۇسىيلاردىن جىزىيە ئېلىشنىڭ جائىز ئىكەنلىكىگە بىرلىككە كەلگەن.

دەۋرىمىزدىكى ئۆلىمالارنىڭ جىزىيە ھەققىدە ئوخشىمىغان قاراشلىرى بار. دەۋرىمىزدىكى بەزى ئالىملار بۇ مەسىلىدە ئىلگىرىكى ئالىملارغا ئوخشاش پىكىردە بولغان، يەنە بەزىلىرى مۇستەقىل ئىجتىھاد قىلىپ، بۇ مەسىلە ھەققىدە پەرقلق پىكىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويغان. (د. مۇستاپا سىبائىي، د. ئابدۇلكەرىم زەيدان، د. يۈسۈپ قەرزىۋىي، د. ۋەھبە زۇھەيلى، د. سۇفى ئەبۇ تالىب ۋە باشقا ئالىملار بۇ مەسىلە ھەققىدە ئىجتىھاد قىلغان ۋەكىللىك ئۆلىمالار ھېسابلىنىدۇ^[67]). ھازىرقى دەۋردىكى فىقھىشۇناسلار ۋە مۇتەپەككۇرلار ئۆز كۆزقاراشلىرىنى كۈچلەندۈرىدىغان بىرقانچە دەلىلنى ئوتتۇرىغا قويغان. ئۇلارنىڭ قارىشىدا، جىزىيە ئەينى ۋاقىتتىكى ئومۇملاشقان ئورۇش كېلىشىمنامىسىنىڭ بىرقىسمى ئىدى. بۈگۈنكى كۈندە بولسا ئورۇش ۋە تىنچلىققا، شۇنداقلا بىر دۆلەتتىكى پۇقرالارنىڭ ئۆز-ئارا ئالاقىسىگە مۇناسىۋەتلىك كۆپلىگەن ئىشلار ئۆزگىرىپ كەتتى. بىز توۋەندە ئۇلار ئوتتۇرىغا قويغان بەزى دەلىللەرنى تىلغا ئېلىپ ئۆتىمىز.

د. مۇستاپا سىبائىي باشقا ئۈممەتلەر بىلەن سېلىشتۇرغاندا، ئىسلامنىڭ جىزىيە مەسىلىسىدە كەڭ قورساق ئىكەنلىكىگە ئىشارەت قىلغان. ئۇنىڭ قارىشىدا، جىزىيە ئىسلامدىن

[66] بۇخارى رىۋايىتى.

[67] د. ھەمزە ئابدۇلكەرىم ھەمماد، «بۈگۈنكى ئىسلام دۆلەتلىرىدىكى جىزىيە»، 13 - بەت.

ئىلگىرى، مەغلۇب بولغانلاردىن ئېلىناتتى، ئۇلارنىڭ جەڭ قىلىش ئىقتىدارىغا ئىگە ياكى ئەمەسلىكى دېگەندەكلەرگە، قايسى دىن، قايسى ئېتىتىققا تەۋە ئىكەنلىكىگە قارالمايتتى. ئەمما، ئىسلامدا جىزىيە پەقەت مۇسۇلمانلارغا دۈشمەنلىك قىلغان قەۋملەر ئىچىدىكى جەڭ قىلىش ئىقتىدارىغا ئىگە كىشىلەردىنلا ئېلىنىدۇ. مۇسۇلمان بولمىغان، دۆلەتكە قارشى تۇرمىغان پۇقرالاردىن جىزىيە ئېلىنمايدۇ.

بىز جىزىيە ھەققىدە توختالغان ئايەتكە قارايدىغان بولساق، ئايەتتە جىزىيەنى ئەھلى كىتاب بىلەن جەڭ قىلىپ غەلبە قىلغان ئەھۋال ئاستىدا، ئۇرۇشنىڭ غايىسى قىلىپ بەلگىلىگەنلىكىنى بايقايمىز. ئەمەلىيەتتە بارلىق ئەھلى كىتاب بىلەن ئۇرۇش قىلىش لازىم ئەمەس، بەلكى بىزگە قارشى ئۇرۇش قىلغان، بىزگە قورال كۆتۈرگەن ۋە دۆلەتنىڭ بىخەتەرلىكىگە تەھدىت ئېلىپ كەلگەن ئەھلى كىتاب بىلەن ئۇرۇش قىلىمىز. ئايەتتە بۇ نۇقتىلار ئېنىق بايان قىلىنغان: «وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ» «سىلەرگە ئۇرۇش ئاچقان ئادەملەرگە قارشى ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىڭلار، تاجاۋۇز قىلماڭلار، تاجاۋۇز قىلغۇچىلارنى ئاللاھ ھەقىقەتەن دوست تۇتمايدۇ»^[68].

جىزىيە ھەققىدىكى ئايەتتە، جىزىيەنىڭ پەقەت بىزگە قارشى ئۇرۇش قىلالايدىغان كىشىلەردىن ئېلىنىدىغانلىقى، بىزگە قارشى ئۇرۇش قىلمىغان كىشىلەرگە دۈشمەنلىك قىلىشنى ئاللاھنىڭ ياخشى كۆرمەيدىغانلىقى تىلغا ئېلىنغان: «لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ

«إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ إِنَّمَا يَنْهَاكُمْ اللَّهُ عَنِ الذِّينِ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوْلُوهُمْ ۖ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ»، «سىلەر بىلەن ئۇرۇش قىلمىغان ۋە سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقارمىغانلارغا كەلسەك، ئاللاھ ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىشىڭلاردىن، ئۇلارغا ئادىل بولۇشۇڭلاردىن سىلەرنى توسمايدۇ. شۇبھىسىزكى، ئاللاھ ئادىللارنى دوست تۇتىدۇ. ئاللاھ سىلەر بىلەن ئۇرۇشقان، سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقارغان ۋە سىلەرنى ھەيدەپ چىقىرىشقا ياردەملەشكەنلەرنى دوست تۇتۇشۇڭلاردىن سىلەرنى توسدۇ، كىمكى ئۇلارنى دوست تۇتىدىكەن، ئۇلار زالىملاردۇر»^[69].

مۇسۇلمانلار بىلەن بىر دۆلەتتە ياشايدىغان ئەھلى كىتابلارنى ۋە مۇسۇلمانلار بىلەن بىرلىكتە دۆلتىگە ساداقەتمەن بولغانلارنى ئۆلتۈرۈشكە بولمايدىغانلىق توغرىسىدا شەك يوق. شۇڭا، غەلبىدىن كېيىن، ئۇرۇشنىڭ مېۋىسى دەپ قارالغان جىزىيەنىمۇ ئۇلارنىڭ گەدىنىگە يۈكلەشكە بولمايدۇ. دوكتور مۇستەپا سىبائىي ئىسلام فەتھىسىدىن كېيىن، زىممىلەردىن ئەسىرلەر بويى ئېلىنغان جىزىيە مەسىلىسى ھەققىدە توختىلىپ: «بۇ مەسىلىدە ئىسلام دىنىنىڭ مەسئۇلىيىتى يوق، بەلكى مەسئۇلىيەت مۇسۇلمان ھاكىملار ۋە ئەمىرلەردە. بىز بۇ يەردە ئىسلامدىكى جىزىيە نىزامى ھەققىدە توختالدىق، ئىسلام دۆلىتىدىكى جىزىيەنىڭ تارىخى ھەققىدە توختالمىدۇق» دېگەن^[70].

دوكتور سىبائىيىنىڭ قارىشىچە، جىزىيە مۇسۇلمانلار قولغا كەلتۈرگەن غەلبىنىڭ نەتىجىسىدە تۈزۈلگەن توختامنىڭ بىر

[69] مۇتەھەننە سۇرىسى، 8 - ئايەت.

[70] د.مۇستاپا سىبائىي، «ئىسلامدىكى تىنچلىق ۋە ئۇرۇش تۈزۈمى»، 11 - بەت.

قىسمى بولۇپ، جىزىيەنىڭ ئىسلامىي دۆلەتلەردە دائىملىق قانۇن سۈپىتىدە يولغا قويۇلۇشى توغرا ئەمەس.

ھازىرقى دەۋردىكى كۆپلىگەن تەتقىقاتچىلار دوكتور مۇستاپا سىبائىنىڭ پىكىرىنى قوللىغان ۋە بىر قانچىلىغان دەلىلنى ئوتتۇرىغا قويغان. دوكتور ئابدۇلكەرىم زەيدان ئەنە شۇ ئالىملارنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇ: «جىزىيە زىممىلەرنى قوغداش ۋە مۇداپىئە قىلىش بەدىلىگە ئېلىنىدۇ» دەپ قارىغان. دەۋرىمىزدە زىممىلەر ۋە ئۇلاردىن باشقا كىشىلەرمۇ مۇسۇلمانلار بىلەن بىرلىكتە دۆلەتنى قوغداشقا قاتنىشىدىغان بولدى، شۇڭا، ئۇلاردىن جىزىيە ئالماسلىق ياكى جىزىيەنى كەچۈرۈم قىلىش كېرەك. تارىخقا قارايدىغان بولساق، جىزىيەنىڭ مۇسۇلمانلار بىلەن بىرلىكتە جەڭگە قاتناشقان ياكى مۇسۇلمانلار قوشۇنىغا خىزمەت قىلغان بەزى زىممىلەردىن كەچۈرۈم قىلىنغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. مەسىلەن:

ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ دەۋرىدە، پارسى يۇرتلىرىدىكى مۇسۇلمانلار قوشۇننىڭ قوماندانى بولغان سۇۋەيد بىن مەقرىن دېگەن كىشى جۇرگان پادىشاھىغا: «سىلەردىن كىم بىزگە ياردەم بەرسە، ئۇنى مۇكاپاتلاش يۈزىدىن ئۇنىڭ ئۈستىدىكى بەزى مەجبۇرىيەتلەر كەچۈرۈم قىلىنىدۇ» دەپ مەكتۇپ يازغان. مۇشۇنىڭغا ئوخشايدىغان يەنە بىر قىسىم مەكتۇپلارمۇ بار. بەلكى، بۇ ھەقىقەت بەزى شەرىئى ئالىملار تەرىپىدىنمۇ مۇقەررەلەشتۈرۈلگەن بولۇپ، ۋەكىي سۇپيان بىن جابىردىن رىۋايەت قىلغان بىر خەۋەردە مۇنداق دەيدۇ: «مەن شەئبىدىن: <مۇسۇلمانلار ئەھلى كىتاب بىلەن

بىرلىكتە غازاتقا چىقامدۇ؟> دەپ سورىغانىدىم. شەئىبى: «مەن فەقىھ ئىماملار ۋە باشقا ساھەدىكىلەرنىڭ زىممىلار بىلەن بىللە غازات قىلغانلىقىنى ۋە بۇنىڭ بەدىلىگە زىممىلاردىن جىزىيەنى كەچۈرۈم قىلغانلىقىنى بىلىمەن» دەپ جاۋاب بەرگەن» [71].

بۇلاردىن مەلۇمكى، جىزىيە زىممىلىك توختانامىسى ئۈچۈن زۆرۈر ئەمەس، بەلكى ئۇنى زىممىلاردىن ئېتىبارغا ئېلىنىدىغان بىرەر سەۋەب بىلەن كەچۈرۈم قىلىشقا بولىدۇ.

قانۇنشۇناس ئالىم دوكتور مۇھەممەد سەلىم ئەۋۋا يۇقىرىقىلارغا قوشۇمچە قىلىپ: «زىممىلىق توختامى ئۇنى ئىمزالىغان دۆلەتنىڭ يوقۇلۇشى بىلەن تەڭ يوق بولدى. بۈگۈنكى كۈندىكى ئىسلامىي دۆلەتلەر يەر شارىنىڭ نەرسە بولسۇن، زىممىلىق توختاملىرىنى ئىمزالىغان ئىلگىرىكى ئىسلامىي دۆلەتلەرنىڭ ۋارىسى ئەمەس، ئىلگىرىكى دۆلەتلەر مۇستەملىكە ئارقىلىق مەۋجۇتلۇقىنى يوقاتتى، ئۇ دۆلەتنىڭ زېمىنى باشقىلار تەرىپىدىن بېسىۋېلىندى ۋە قانۇنمۇ ئۆزگەرتىلدى» دېگەن.

ئۇ يەنە قوشۇمچە قىلىپ: «ھازىرقى دەۋردە دۆلەتلەرنىڭ ئىگىلىك ھوقۇق ئۇقۇمى ئىلگىرىكىدىن ئۆزگىرىپ، ئىجتىمائىي توختامنىڭ بىر تۈرىگە ئايلاندى. ئىلگىرىكى فېئودالىستىك ئۇلارنىڭ بۇ ھەقتە توختالمىغان بولۇپ، ئىگىلىك ھوقۇق ئۇلارنىڭ نەزىرىدە غەلبە قىلغۇچىنىڭ غەلبىسى، مەغلۇپ بولغۇچىنىڭ مەغلۇبىيىتى ئۈستىگە قۇرۇلاتتى. ئەمما بۈگۈنكى كۈندە دۆلەتلەرنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقى مەۋجۇت دۆلەتنى ھىمايە قىلىش ۋە ھەرقايسى تەرەپلەرنىڭ ھوقۇق - مەجبۇرىيەتتە

[71] د. ئابدۇلكەرىم زەيدان، «ئىسلام دۆلىتىدىكى جىزىيە ئۇقۇمى»، 15 - بەت.

باراۋەرلىكىنى ئاساس قىلغان ھەقىقىي مەنىدىكى شېرىكلىك مۇناسىۋىتى ئۈستىگە قۇرۇلىدۇ» دېگەن [72].

دوكتور مۇھەممەد زۇھەيلىنىڭ بۇ مەسىلىدە، دەۋرىمىزدىكى باشقا فىقھىي مۇناسىۋەتلەردىن پەرقلىق پىكىرى بار. ئۇنىڭ قارىشىدا، دۆلەتلەرنىڭ ئارىسىدىكى ئالاقىنى تەرتىپكە سالدىغان تۈزۈم ۋە ئاساسلار ئۆزگەردى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئىككى ھالەتنىڭ پەرقىنى ئاجرىتىش كېرەك:

بىرىنچى: دۆلەتلەر ئارىسىدىكى ئۇرۇش ۋە تالاش - تارتىش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، زىممىلىق توختامنامىسىنى خەلقئارا سەۋىيەدە تەتبىقلاشنىڭ ھېچقانداق ئورنى قالمىدى.

ئىككىنچى: زىممىلىق توختامنامىسىنى تەتبىقلاش ۋە دۆلەتتە ياشايدىغان ۋەتەنداشلارغا جىزىيە بەلگىلەشتە، ھېچقانداق مۇشكۈلات يوق. جىزىيە دۆلەتتىكى مەلۇم كىشىلەر توپىغا بەلگىلەنگەن باجدىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇ مۇسۇلمانلار دۆلەتكە تاپشۇرىدىغان زاكاتنىڭ ئورنىدا تۇرىدۇ، ئۇلارنىڭ ھەر بىرى دۆلەتنىڭ چىقىمىنى قامداشقا ھەسسە قوشىدۇ.

دوكتور مۇھەممەد زۇھەيلىنىڭ پىكىرى مۇستاپا سىبائىنىڭ: «زىممىلىق توختامى ئۇرۇش ئاخىرلاشتۇرۇش كېلىشىمىنىڭ بىر قىسمى، ئادەتتىكى ئەھۋالدا ۋەتەنداشلارغا جىزىيە بەلگىلەشكە بولمايدۇ» دېگەن پىكىرىگە زىت.

يۇقىرىقى قاراشلارغا قوشۇمچە زامانىمىزدىكى بەزى فىقھىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ قارىشىدا، بۈگۈنكى خەلقئارالىق مۇناسىۋەت «ئوخشاش مۇئامىلە قىلىش» ئاساسىغا

[72] د. مۇھەممەد سەلىم ئەۋۋا، «دىن ۋە ۋەتەن ئۈچۈن»، 27 - بەت.

قۇرۇلغان. ئەگەر ئىسلامىي دۆلەت ئۆز تېررىتورىيەسى ئىچىدىكى مۇسۇلمان ئەمەس ۋەتەنداشلاردىن جىزىيە ئالسا، باشقا دۆلەتلەرمۇ ئۆز تېررىتورىيەسى ئىچىدىكى ئاز سانلىق ھېسابلىنىدىغان مۇسۇلمانلاردىن جىزىيە ئېلىش ياكى جىزىيە مەسلىسىنى دەستەك قىلىپ تۇرۇپ، مۇسۇلمانلارغا كۆپ ئەزىيەت بېرىشى ۋە ئىسلامنىڭ ئىنسانپەرۋەرلىك ئابروىنى تۆكۈدىغان ۋاسىتە سۈپىتىدە قوللىنىشى مۇمكىن. ھەممىگە ئايانكى، بۈگۈنكى كۈندە مۇسۇلمانلارنىڭ ئۈچتىن بىر قىسمى مۇسۇلمانلار كۆپ سانلىقنى تەشكىل قىلمايدىغان رايونلاردا ياشايدۇ^[73].

دوكتور يۈسۈپ قەرزىۋىنىڭ بۇ ھەقتىكى پىكىرى باشقا ئۆلكىلارنىڭ پىكىرىدىن بەك يىراق ئەمەس. ئۇ تەرەپلەرنىڭ ئىختىلاپنى قايرىپ قويۇپ، جىزىيەگە كەسكىن نۇقتىدىن قارىغان. ئۇنىڭ قارىشىچە، جىزىيە ئۇرۇشنىڭ غايىسى (يەنى بۈگۈنكى كۈندە ئىسلامىي دۆلەتتە ياشاۋاتقان زىممىيلەرگە جىزىيە بەلگىلەنمەيدۇ). يەنە بىر نۇقتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، جىزىيە مۇسۇلمانلارغا پەرز بولغان جىھادنىڭ بەدىلىدۇر. جىھاد بولسا دىنىي ئىبادەت بولغانلىقى ئۈچۈن، ئىسلام دىنى مۇسۇلمان ئەمەسلەرگە مۇسۇلمانلارغا ۋاجىب قىلغان ئىبادەتلەرنى ۋاجىب قىلمىغان.

ئۇ يەنە مۇنداق دەيدۇ: «فقھىشۇناسلارنىڭ قارىشىدا، زىممىيلەر دۈشمەنگە قارشى تۇرۇپ، دۆلەتنى مۇداپىئە قىلىش ئۇرۇشلىرىغا قاتناشسا، ئۇنىڭ گەدىنىدىن جىزىيە ساقىت

[73] ئىلگىرىكى مەنبە.

بولدۇ. بۈگۈنكى كۈندە ھەربىي مەجبۇرىيەت تۈزۈمى مۇسۇلمان بولسۇن ياكى بولمىسۇن بارلىق ۋەتەنداشلارغا ئوخشاش تەتبىقلىنىدۇ. شۇڭا، بۇ يەردە جىزىيە ئىسمى بىلەن ياكى باشقا ئىسىم بىلەن پۇل تۆلەيدىغانغا سەۋەب قالمىدى»^[74].

خۇلاسە

ئىلگىرىكى فىقھىشۇناسلار تەرىپىدىن ئوتتۇرىغا قويۇلغان ۋەتەنداشلىق ۋە جىزىيە مەسلىسىگە مۇناسىۋەتلىك فىقھىي نەزەرىيە ئىسلام ۋە دۆلەتنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقى كۈچلۈك ھەم دۆلەت ئۈزلۈكسىز كېڭىيىۋاتقان بىر پەيتتە ئىشقا ئاشقاندى.

ھەممىگە ئايانكى، جىددىيلىك، ئەندىشە، گۇمان ۋە قورقۇش دېگەندەك ئىشلارنىڭ دۆلەتنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىغا كۆرسىتىدىغان تەسىرى ئۇرۇش ۋە قوراللىق توقۇنۇشلاردا كۆرۈنەرلىك بولىدۇ. بولۇپمۇ توقۇنۇش بىر ۋەتەن، بىر دۆلەتنىڭ زېمىنىدا يۈز بەرگەندە، ئۇ ئىشلارنىڭ تەسىرى تېخىمۇ كۈچلۈك بولىدۇ. شۇڭا، قەدىمكى فىقھىشۇناسلار جىزىيەنى ئاللاھنىڭ كەلىمىسىنى ئۈستۈن قىلىپ، ئىسلامنىڭ شەرىپىنى يۇقىرى كۆتۈرىدىغان، زېمىنىدا ۋە رەقىبىلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋەتتە ئىسلامنىڭ تەسىر كۈچىنى نامايان قىلىدىغان ئومۇمىي پىرىنسىپ سۈپىتىدە يولغا قويۇلىدىغانلىقىدا باشقىچە پىكىردە بولمايدۇ.

(ئىلگىرىكى نەزەرىيە ئىسلام دۆلىتى كۈچلۈك ۋاقىتتا ئوتتۇرىغا قويۇلغان بولسا) بۈگۈنكى دەۋردە ئالىملىرىمىز تەرىپىدىن ئوتتۇرىغا قويۇلغان جىزىيەگە مۇناسىۋەتلىك فىقھىي

[74] د. يۈسۈپ قەرزىۋى، «دىن ۋە سىياسەت»، 183 ۋە 184 بەتلەرگە قاراڭ.

نەزەرىيە ياۋروپا ئەللىرى مۇسۇلمان دۆلەتلىرىنى مۇستەملىكە قىلغان، ئۈممەتنىڭ ھاكىملىرىمۇ، ئاۋام خەلقىمۇ ئۆزىنىڭ ئاجىزلىقىنى ھېس قىلىۋاتقان بىر پەيتتە ئوتتۇرىغا قويۇلدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، جىزىيە مەسلىسىنى مۇھاكىمە قىلىش ئۇسۇلى، ئەمەلىيەتتە، چارە ئىزدەۋاتقان قىيىنچىلىققا مۇئامىلە قىلىشنىڭ ئۇسۇلى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

خۇسۇسەن، مەن جىزىيە مەسلىسىدە دەۋرىمىزدىكى ئۆلىمالارنىڭ پىكىرىگە قوشۇلمەن. سىياسىي نۇقتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ھەرقانداق دۆلەتنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقى خەلقئارا قائىدە ۋە باشقا دۆلەتلەر بىلەن بولغان سىياسىي مۇناسىۋەتتە ئەڭ روشەن نامايان بولىدۇ. خەلقئارا قائىدە ۋە دۆلەتنىڭ سىياسىي ئالاقىسى دۆلەتنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىغا تەسىر كۆرسىتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، بۈگۈنكى كۈندىكى ۋەتەنداشلىق دۆلىتىنىڭ مەنتىقىسىگە ئاساسلانغان دۇنيادا ئومۇملاشقان خەلقئارالىق مالىيە تۈزۈمى ئىنتايىن كۆپ تەپسىلاتلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، كىرىم ۋە دەسمايىدىن ئېلىندىغان باج ئىنتايىن مۇرەككەپ سىستېمىغا بويىسۇنىدۇ. بۇنىڭغا سېلىشتۇرغاندا، مۇسۇلمان دۆلىتىدە ئولتۇراقلاشقان زىممى ياكى مۇسۇلمان ئەمەس ۋەتەنداشتىن يىلدا ئېلىندىغان جىزىيەنىڭ مىقدارى ئىنتايىن ئاز. (ئەللىك دېرھەم ئەتراپىدا باج ئېلىش ئىنتايىن ئاز بولۇپ ھېسابلىنىدۇ) چۈنكى، بەزى خادىملار دۆلەتكە بۇنىڭدىن نەچچە ھەسسە كۆپ باج تاپشۇرىدۇ.

بەزى خەلىپىلەر ۋە قوماندانلارنىڭ زىممىلاردىن جىزىيە

ئورنىغا ئارقا سەپ تەمىنات خىزمىتى دېگەندەك باشقا نەرسىلەرنى قوبۇل قىلغانلىقىدىن مەلۇمكى، ئەمەلىيەتتە جىزىيە زىممىيلارنىڭ دۆلەتكە بويسۇنۇپ، دۆلەتنىڭ ئاممىۋى تۈزۈملىرىگە رىئايە قىلغانلىقىنى ئىپادىلەيدىغان ئۆلچەمدىن باشقا نەرسە ئەمەس. بۇنىڭدىن سىرت، جەمئىيەتتىكى مەلۇم بىر توپقا پەرقلىق مۇئامىلە قىلىش ئۇنىڭغا جەمئىيەت تەرىپىدىن چەتكە قېقىلغاندەك تۇيغۇ بېرىدۇ. نەتىجىدە، ئۇ زۇلۇم قىلىندىم ۋە ھەق - ھوقۇقلىرىم دەخلىي - تەررۇزگە ئۇچرىدى دەپ ئويلاپ، جەمئىيەتكە ئۆچمەنلىك قىلىدىغان پىسخىكا يېتىلدۈرۈۋالدى ۋە ئاسانلا دۈشمەنلەرنىڭ ئولجىسىغا ئايلىنىپ، دۆلەتكە ۋە ئۇنىڭ مەنپەئەتلىرىگە زىيان يەتكۈزىدۇ.

ئىككىنچى، ئاياللارنىڭ مەنسەپ تۇتۇشى

ئاياللار مەسىلىسى تارىختىن بىرى خىلمۇخىل جەمئىيەتلەردە نۇرغۇنلىغان تالاش - تارتىش قوزغىغان چوڭ مەسىلىلەرنىڭ بىرى بولۇپ، ئىنسانىيەتنىڭ ئەر - ئايالدىن ئىبارەت ئىككى جىنسىغا بۆلۈنۈشى بۇ مەسىلىلەرنىڭ كېلىپ چىقىشىغا سەۋەب بولغان بولۇشى مۇمكىن. بۇ ئالاھىدە بۆلۈنۈش بولۇپ، ئۇنىڭدىن ئىختىلاپ، پەرق ۋە گورۇھلىشىش پەيدا بولغان. ئاياللار مەسىلىسىنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىدا خەلقنى قارشىلىشىشقا چاقىرىدىغان سىرلار بار. ئۇنىڭدىن باشقا، كۆپىنچە خەلقلەر ئاياللارنى ئۆزىنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىنىڭ سىمۋولى، شۇنداقلا مەدەنىيەتنى قوغدىغۇچىلار دەپ قارايدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئاياللارغا مۇناسىۋەتلىك ئىشلارغا چوڭقۇرلاپ كىرىشنى ئىنتايىن سەزگۈر مەسىلە قىلىپ قويغان.

ئەگەر بىز قەدىمكى ئۆلىمالارنىڭ ئاياللارنىڭ خەلىپىلىك ياكى ئىماملىق مەنسىپىگە ئولتۇرۇشى ھەققىدىكى كۆزقاراشلىرىنى كۆزدىن كەچۈرسەك، ئۇلارنىڭ ئاياللارنىڭ بۇ مەنەپكە ئولتۇرۇشىنى چەكلەيدىغانلىقىنى بايقايمىز. ئىلگىرىكى فىقھىشۇناسلار خەلىپە بولغۇچى ئۆزىدە ھازىرلىشى كېرەك بولغان بىر قاتار شەرتلەرنى ئوتتۇرىغا قويغان بولۇپ، خەلىپىنىڭ ئەركەك بولۇشى ئەنە شۇ شەرتلەرنىڭ بىرىدۇر. ئىبنى ھەزىم ئاياللارنىڭ خەلىپە بولۇشى بارلىق ئالىملارنىڭ ئىجماسى بىلەن چەكلەنگەنلىكىنى نەقىل قىلىپ: «قىبلە ئەھلىنىڭ ھېچقايسىسى ئاياللارنىڭ خەلىپە بولۇشىغا يول قويمىدۇ» دېگەن. قۇرتۇبىمۇ فىقھىشۇناسلار ئاياللارنىڭ گۇۋاھلىقى قوبۇل قىلىنىدىغان مەسىلىلەردە، ئۇلارنىڭ قازى بولۇشى ھەققىدە ئىختىلاپ قىلغان بولسىمۇ، ئاياللارنىڭ مەنەپ تۇتۇشى چەكلىنىدۇ، دەپ ئۆلىمالارنىڭ ئىجماسىنى نەقىل قىلغان.

1. ئاياللارنىڭ خەلىپە بولۇشى جائىز ئەمەس دېگۈچىلەرنىڭ دەلىلى

ئاياللارنىڭ خەلىپە بولۇشىنى چەكلەيدىغان ئالىملار بىرقانچە دەلىلنى ئوتتۇرىغا قويغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ دەلىللىرىنىڭ بىرى بۇ ئايەتتۇر: «الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ» ئەلەر ئاياللارنى باشقۇرغۇچىدۇر، بۇ ئالاھىنىڭ ئەلەرنى ئاياللاردىن ئارتۇقچىلىققا ئىگە قىلغانلىقىدىن ۋە ئەلەرنىڭ ئۆز پۇل - ماللىرىنى ئۇلارغا سەرپ قىلغانلىقىدىندۇر»^[75].

ئۇلارنىڭ قارىشىدا، بۇ ئايەت ئەلەرنى ئاياللارغا ئائىلە ئىچىدە ھامىي قىلغان. ئۇنداقتا، ئاياللارنىڭ رەئىسلىك،

پارلامېنت باشلىقى ۋە مىنىستىر بولۇش دېگەندەك ئائىلىدىنمۇ چوڭ بولغان ئىشلاردا ئەرلەرگە ھامىي بولۇشى تېخىمۇ جائىز ئەمەس.

ئۇلار يەنە كىسىرانىڭ قىزى پارسىلارغا پادىشاھ بولغانلىق خەۋىرى يەتكەندە، رەسۇلۇللاھنىڭ: «ئاياللار باش بولغان مىللەت نىجات تاپالمايدۇ»^[76] دېگەنلىكىنى دەلىل قىلغان. يەنى ئاياللار باش بولغان قەۋم ياخشىلىققا ئېرىشەلمەيدۇ ۋە خەلقگە پايدىلىق ئىشلارنى قىلالمايدۇ.

شۇنداقلا، ئۇلار رەسۇلۇللاھنىڭ، ساھابىلەرنىڭ ۋە خەلىپىلەرنىڭ ئاياللارنى خەلىپىلىكتىن تۆۋەن تۇرىدىغان ھېچقانداق چوڭ مەنەسپلەرگە قويمىغانلىقىنى دەلىل قىلغان.

ئاياللارنىڭ خەلىپە بولۇشىنى چەكلەيدىغانلارنىڭ يەنە بىر چوڭ دەلىلى شۇكى، خەلىپىلىك مەنەسپى ئاياللارنى سەپەرگە چىقىشقا ۋە ئۆيىدىن چىقىشقا مەجبۇر قىلىدۇ. ھالبۇكى، ئاياللار ئۆيىدە ئولتۇرۇشقا بۇيرۇلغان. شۇنداقلا، بۇ مەنەسپ ئاياللارنى ئەرلەر بىلەن ھەمسۆھبەت بولۇشقا، ئارىلىشىشقا ۋە تەڭ دەرىجىلىكلەرنىڭ سۆھبەتلىشىشكە مەجبۇر قىلىدۇ. بۇ ئىشلار شەرىئەتكە خىلاپ ئىشلارنىڭ بىرى بولۇپ، پىتىنىنىڭ ئىشىكىنى ئاچىدۇ.

ئۇلار يەنە: «ئىلگىرىكى ئالىملار ئاياللارنىڭ ئەقلىدىن ھېسسىياتى كۈچلۈك بولغانلىقى، ھاياتلىق تەجرىبىسىنىڭ كەملىكى، خاراكتېرىنىڭ ئاجىزلىقى ۋە پەم - پاراستىنىڭ تۆۋەنلىكى قاتارلىقلار سەۋەبىدىن، خەلىپە بولۇشى جائىز

[76] بۇخارى رىۋايىتى.

ئەمەس، دەپ بىرلىككە كەلگەنلىكى ئاياللارنىڭ بۇ مەنەسپكە لايىق ئەمەسلىكىنىڭ روشەن دەلىلى» دېيىشىدۇ.

2. ھازىرقى دەۋر ئالىملىرىنىڭ بۇ ھەقتىكى قارىشى

ھازىرقى دەۋردىكى ئالىملارنىڭ سۆزلىرىگە قارىغاندا، خەلىپىلىك مەنەسپى نەزەرىيەسىنىڭ ئۇلارنىڭ دىققىتىنى كۈچلۈك ھالدا ئۆزىگە تارتمىغانلىقى مەلۇم بولىدۇ. چۈنكى، ئىسلام ئۈمىتىنىڭ بۈگۈنكى كۈندە ئەللىكتىن ئارتۇق ئىسلامىي دۆلەتتە ياشايدىغانلىقى ۋە ئۈمىتىنىڭ بىرقىسمى باشقا دۆلەتلەردە ئاز سانلىقلار ياكى كۆچمەنلەر نامىدا ياشايدىغانلىقى ئوچۇق بىر رېئاللىق. ئەللىك نەچچە دۆلەتنىڭ بىر خەلىپە ئاستىدا بىرلىشىشى ھەممەيلەننىڭ ئۈمىدى، شۇنداقلا مۇمكىنلىك دائىرىسىدىكى ئىش بولسىمۇ، بىراق ئۇ ئۇزۇن ۋاقىت تەلەپ قىلىدۇ. ھەتتا بىرقانچە ئەسىرگە سوزىلىشىمۇ مۇمكىن.

شۇڭا، بۈگۈنكى كۈندىكى ئاساسلىق پىكىر ئوخشىماسلىقى خەلىپىنىڭ سالاھىيىتى ھەققىدە ئەمەس، بەلكى دۆلەت رەئىسى بولىدىغان كىشىنىڭ سالاھىيىتى ھەققىدە بولۇۋاتماقتا. بىز دۆلەت رەئىسىنىڭ سالاھىيىتى ھەققىدىكى ھازىرقى زامان ئالىملىرىنىڭ تەتقىقاتلىرىغا قارىساق، بۈگۈنكى ئالىملارنىڭ ئەر ۋە ئايال دەپ پەرقلەندۈرۈلمىگەنلىكىنى بايقايمىز. مەسىلەن، دوكتور مۇستاپا سىبائىي ئۆتكەن ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا سۈرىيەنىڭ ئاساسىي قانۇن لايىھەسىنى تۈزۈش مۇزاكىرىسىنى قىلغاندا: «ئاساسىي قانۇندا دۆلەت دىنىنىڭ ئىسلام دىنى دەپ بەلگىلىنىشى ئەڭ مۇھىم. ئەمما رەئىسلىك مەنەسپىگە ئولتۇرىدىغان كىشىنىڭ سالاھىيىتىگە كەلسەك، ئۇنى شۇ

دۆلەتتە ياشايدىغان قانداق بىر كىشى ئۈستىگە ئالسا، جائىز بولىدۇ، ئەرلەر بىلەن ئاياللار بۇ مەسىلىدە باراۋەر» دېگەن. شەيخ مۇھەممەد غەزالى، دوكتور يۈسۈپ قەرزىۋى، دوكتور مۇھەممەد سەلىم ئەۋۋا، دوكتور مۇھەممەد ئەمبارە، ئۇستاز راشىد غەننۇشىي ۋە باشقا ئالىملارمۇ دوكتور مۇستاپا سىبائىي بىلەن ئوخشاش قاراشتا.

3. جائىز دەپ قارىغۇچىلارنىڭ دەلىلى

1) ئاياللارنىڭ دۆلەت رەئىسى بولۇشىنى چەكلەش ھەققىدىكى ھۆججەتلەرنىڭ ئۇقۇمى زانىنى (كۈچلۈك ئېھتىماللىققا ئىگە) ھەم ئومۇملىقنى ئىپادىلەيدىغان بولۇپ، ئۇ ئەر - ئاياللارنى باراۋەر قىلغان ھۆججەتلەردىن ھالقىپ ئۆتۈشمىزنى يېتەرلىك ئاساسقا ئىگە قىلالمايدۇ. ئاللاھ ئەر - ئاياللارنىڭ باراۋەرلىكى توغرىسىدا: «وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ»، «مۆتىمىن ئەرلەر، مۆتىمىن ئاياللار بىر - بىرى بىلەن دوستتۇر، ئۇلار كىشىلەرنى ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا بۇيرۇيدۇ، يامان ئىشلاردىن توسىدۇ، نامازنى تولۇق ئادا قىلىدۇ، زاكات بېرىدۇ، ئاللاھقا ۋە ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىدۇ، ئەنە شۇلارغا ئاللاھ رەھىم قىلىدۇ، ئاللاھ ھەقىقەتەن غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر» دېگەن [77].

رەسۇلۇللاھ: «ئاياللار ئەرلەرنىڭ يېرىمىدۇر» [78] دېگەن.

[77] تەۋبە سۈرىسى، 71 - ئايەت.

[78] ئىمام ئەھمەد ۋە ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى.

قارايدىغان بولساق، ئەر ۋە ئايال باراۋەر. شەرئەت تەرىپىدىن ئۇلارنىڭ ھوقۇق - مەجبۇرىيىتىنىڭ پەرقلىق ئىكەنلىكىگە ئىشارەت قىلىنمىغان بولسىلا، ئۇلار بارلىق ھوقۇق ۋە مەجبۇرىيەتتە باراۋەر بولىدۇ. شۇڭا، بۇ يەردە دۆلەت رەئىسلىكىگە ئەرلەر سالاھىيەتلىك، ئاياللارنىڭ ئۇنداق سالاھىيىتى يوق دەپ كۆرسىتىلگەن بىرەر دەلىل - پاكىت يوق.

(2) ئاياللارنىڭ رەئىس بولۇشىنى چەكلىگۈچىلەر رەسۇلۇللاھنىڭ: «ئايال كىشى يېتەكچىلىك قىلغان قەۋم ئوتتۇق قازىنالمىدۇ»^[79] دېگەن سۆزىنى دەلىل قىلغان بولۇپ، ئەمەلىيەتتە بۇ دەلىل ئورنىغا چۈشمىگەن. چۈنكى، ھەدىسنىڭ ئورامىدىن قارىغاندا، ئۇ كىسرا ئىمپېرىيەسىنىڭ سەلتەنىتىنىڭ زاۋاللىققا يۈزلىنىدىغانلىقىدىن بېشارەت بەرگەن. دېمەككى، ھەدىس رىئايە قىلىش زۆرۈر بولغان شەرىئى ھۆكۈمىنى بايان قىلمىغان.

(3) ئاياللارنىڭ رەئىس بولۇشى ياكى بولماسلىقى دىندىكى قەتئىي ۋە ئۆزگەرمەس مەسىلىلەردىن ئەمەس، بەلكى ئۇ (كۆپلىگەن سىياسىي ۋە ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا ئوخشاش) شەرىئى مەنپەئەت ۋە پايدا - زىيان ئاساسىدا دۇنيا ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىش دائىرىسىگە تەۋە ئىش دەپ قارىلىدۇ. ئاياللارنىڭ ئادالىتى، پاكلىقى ۋە دۆلەت ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىپ، دۆلەت بىخەتەرلىكىنى قوغداشقا قادىر ئىكەنلىكى ئىسپاتلانسا، ئايال بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى بۇ مەنەسەپتىن يىراقلاشتۇرۇشقا

[79] تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

بولمايدۇ. دەۋرىمىزدە، كۆپىنچە ئاياللار ئۆزلىرى تەۋە بولغان سىياسىي پارتىيەنىڭ مەنسۇپلىرىنىڭ ئىشەنچىنى قولغا كەلتۈرۈشتە ئۇتۇق قازانغان ھەم سىياسىي ئىشلاردا ئەلەردىنمۇ قابىللىقنى ئىسپاتلىغان.

4) ئىلگىرىكى فېقھشۇناسلارنىڭ ئاياللارنى رەئىسلىك مەنسىپىدىن چەكلىگەنلىكى نۆۋەتتىكى سىياسىي شارائىتقا ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. رەئىسلىك ۋەزىپىسى بۈگۈنكى كۈندە بىر رايوننىڭ باشلىقلىقىغا ئوخشاپ قالدى، شۇڭا كىسىرانىڭ قىزى ھەققىدە دېيىلگەن ھەدىس ۋە ئىلگىرىكى فېقھشۇناسلارنىڭ ئاياللارنى مەنسىپ تۇتۇشتىن چەكلەش ھەققىدىكى پەتۋالىرىمۇ خەلىپىلىك مەنسىپىگە قارىتىلغان. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، ئىلگىرىكى كۆپلىگەن فېقھشۇناسلار ئاياللارنىڭ باش مىنىستىرلىك ۋە ئىجرائىيە مىنىستىرلىك ۋەزىپىسىگە ئولتۇرۇشنىمۇ چەكلىگەن.

5) ئىسلامىيەتنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدىكى ھاكىمىيەت تۈزۈمى خەلىپە ياكى ۋەزىرنىڭ شەخسىيەتكە مەركەزلەشكەن. ئەمما بۇ مەسىلە بۈگۈنكى كۈندە تامامەن ئۆزگەردى، چۈنكى رەئىس ياكى باش مىنىستىر دۆلەتنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى ئىدارە قىلىشقا تولۇق ئىگە بولالمايدۇ. بۈگۈنكى كۈندىكى ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسىدە، كۈچ، ھوقۇق ۋە سالاھىيەتلەر جۇمھۇر رەئىس، پارلامېنت، خەلق ۋەكىللىرى ۋە ئالىي سوت مەھكىمىسى دېگەندەك بىرقانچىلىغان سىياسىي ئورگانلارغا تەقسىم قىلىندى. شۇنداقلا مەسلىھەتچىلەرنىڭ دۆلەت ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىشتا كۆرۈنەرلىك رولى بار. تېخىمۇ مۇھىم بولغىنى ئاساسىي

قانۇننىڭ مەۋجۇتلۇقى، ھاكىمىيەت ئىشلىرىنىڭ تەپسىلىي نىزامى ۋە سالاھىيەت - مەجبۇرىيەت توغرىسىدىكى روشەن بايانلار دۆلەت رەئىسىنىڭ ھوقۇق دائىرىسىنى ئىلگىرىكىگە قارىغاندا زور دەرىجىدە كىچىكلەتكەن.

6) ئاياللارنىڭ مەنسەپ تۇتۇشىنى جەنۇب دەپ قارىغان ئالىملار جەنۇب دەپ قارىمايدىغان ئالىملاردىن مۇنداق سوئال سورايدۇ: «جەنۇب ئەمەسلىكى ئەقلىي سەۋەبتىنمۇ ياكى شەرىئە تەرەپتىنمۇ؟». بۇ سوئال ئاياللارنىڭ مەھرەمسىز سەپەر قىلىشىنى چەكلەش توغرىسىدىكى مەسلىگە ئوخشاپ قالىدۇ. ناۋادا چەكلىمىنىڭ سەۋەبى ئەقلىي بولسا، ئۇ ھالدا ئىلگىرى بار بولغان سەۋەب ھازىرمۇ بارمۇ، يوق؟ دېگەن مەسلىگە قايتا قاراپ چىقىش كېرەك. مېنىڭچە، ئىككى مەسلىدە چەكلىمە ئەقلىي سەۋەبتىن يولغا قويۇلغان. ئاياللارنى رەئىس بولۇشتىن چەكلەشكە كەلسەك، ئاياللارنىڭ ئاجىزلىقى، ئومۇمنىڭ ئىشىنى ئىدارە قىلىشتا تەجرىبىسىنىڭ كەملىكى ۋە ھېسسىياتچانلىقى بىلەن بىرگە، ۋەزىپە ئۆتەش جەريانىدا ئەرلەرگە ئارىلىشىش، سۆھبەتلىشىش ۋە ئۇلار بىلەن بىرگە سەپەر قىلىش دېگەندەك سەۋەبلەرمۇ بار بولۇپ، بۇلارنىڭ شەرىئەتكە خىلاپ ۋە زىيانلىق ئىشلارغا ئېلىپ بارىدىغانلىقى ئېنىق.

ئاياللارنىڭ مەھرەمسىز سەپەر قىلىشىنى چەكلەشنىڭ ئاساسىي سەۋەبى پىتىنىنىڭ يۈز بىرىپ قېلىشىدىن ئەنسىرىگەنلىكتۇر. ئاياللارنىڭ مەھرەمسىز سەپەر قىلىشىنى جەنۇب دەپ قارىغان ئالىملار مۇنداق دەيدۇ: «بۈگۈنكى كۈندىكى ئاياللار ئوقۇپ، كۆپلىگەن تەجرىبىلەرگە ئىگە بولدى. بۈگۈنكى دۇنيادا

يىگىرمىگە يېقىن ئاياللار ئۆزى ياشاۋاتقان دۆلەتتە رەھبەرلىك ئورنىغا چىقتى ۋە ئۇلارنىڭ بەزىسى تالانتىنى نامايان قىلدى. بۇ سەۋەبلەرنىڭ ھەممىسى چەكلىمىنى ئومۇملاشتۇرۇشنىڭ توغرا ئەمەسلىكىنى كۆرسىتىدۇ»^[80].

ئالملارنىڭ يۇقىرىقى بايانلىرىدىن كېيىن تۆۋەندىكىدەك خۇلاسە چىقىرىش مۇمكىن:

بىز دۇنيادا سىياسىي ساھەدە ياكى شىركەت ۋە ئىدارە - ئورگانلاردا يۇقىرى مەنەپ تۇتقان ئاياللارنىڭ ئاز ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋاتىمىز. ئەمەلىيەتتە، بۇ خەلقئارالىق ئەنئەنىۋىي كۈلتۈرنىڭ تەسىرى، ئۇنىڭدىن باشقا، ئاياللارنىڭ ئاممىۋىي ئىشلارغا يېتەكچىلىك قىلىش ۋە چوڭ شىركەتلەرگە رەھبەرلىك قىلىش ئىقتىدارىغا قارىتا ئىشەنچىنى تۆۋەنلىتىدىغان بىر قىسىم تەجرىبىلەرنىڭ توپلانغانلىقى سەۋەبتۇر. لېكىن بۇ تەجرىبىنى قولغا كېلىدىغان پايدا - زىيانغا قارىماستىن، بارلىق ئاياللارغا ئومۇمىي دەپ قاراش دانالىق ئەمەس. قارايدىغان بولساق، ئەزلەردىنمۇ ۋالىيلىققا يارىمايدىغان نۇرغۇن ئادەملەر بار. بۇ نىسبەت ئاياللاردا بىر قەدەر كۆپ بولسىمۇ، ئۇنى بارلىق ئاياللارغا ئومۇملاشتۇرماشلىق كېرەك.

بەزى تەتقىقاتلارغا قارىغاندا، چوڭ شىركەتلەردە لىدىرلىق ۋەزىپىسىگە ئولتۇرغان ئاياللار ئەزلەرنىڭ %20 گە توغرا كېلىدۇ ۋە بۇ نىسبەت ئۈزلۈكسىز ئۆرلەۋاتىدۇ. مۇشۇ نۇقتىدىن، مەن ئاياللار ئەسلىدە رەئىسلىك مەنسىپىنى تۇتاشلىق كېرەك، لېكىن شارائىت پېشىپ يېتىلگەن ۋە ئىمكانىيەت ھازىرلانغاندا،

[80] «سىياسىي نەزەرىيەلەر»، - 295 بەت؛ «دىن ۋە سىياسەت»، - 197 بەتكە قاراڭ.

ئايال كىشى رىقابەتچىلەر ئارىسىدا ئەخلاقلىق ۋە دىيانەتلىك بولۇش بىلەن بىرگە قابىل ۋە ئىقتىدارلىق بولسا، ئۇنى رەئىسلىك مەنسىپىدىن چەكلەيدىغان ھېچقانداق سەۋەب يوق. چۈنكى، بۇ مەسىلە ئۈمەتنىڭ پايدا - زىنىغا مۇناسىۋەتلىك مەسىلىدۇر، دەپ قارايمەن.

ئەلۋەتتە، بۇ مەسىلىدە ئاياللارنىڭ شەخسىيىتى ھەققىدىكى ۋە ئۇلارنىڭ ئەرلەر بىلەن بولغان ئالاقىسى ھەققىدىكى بەلگىلىمىلەرگە رىئايە قىلىش كېرەك. شۇنىڭدەك ئاياللار مەيلى قانداق مەنەسەپتە ئولتۇرسۇن، ئائىلىسى ۋە بالىلىرىنىڭ ئىشلىرىغا سەل قارىماسلىقى شەرت قىلىنىشى كېرەك.

ئۈچىنچى، كاپىرلارنىڭ ھوقۇق تۇتۇشى

ئىلگىرىكى ئالىملار كاپىر مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشىغا ئىگە بولسا بولمايدۇ، دېگەندە، خەلىپىلىك ياكى چوڭ ئىماملىقنى كۆزدە تۇتقان. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇلار كاپىرلارنىڭ مۇسۇلمانلارغا خەلىپە بولۇشى جائىز ئەمەس دەپ قارىغان. چۈنكى، مۇسۇلمانلارغا ھاكىم بولغان كىشىنىڭ ۋەزىپىسى ئاللاھنىڭ شەرىئىتىنى كۈچكە ئىگە قىلىش، دۇنيانى دىن ئارقىلىق ئىدارە قىلىش ۋە خەلقنىڭ ھوقۇق - مەنپەئەتىنى قوغداشتۇر. دېمەك، خەلىپىلىك پەيغەمبەرنىڭ ۋارىسى، ئۇ ھەرگىزمۇ پەقەت ئىشلارنىلا ئىدارە قىلىدىغان ئاددىيلا بىر ۋەزىپە ئەمەس. قازى ئىياز: «ئالىملار خەلىپىلىك مەنسىپى كاپىرغا بېرىلمەيدۇ. ناۋادا خەلىپە كاپىر بولۇپ كەتسە، ۋەزىپىدىن قالدۇرۇلىدۇ. شۇنداقلا، ناماز ۋە نامازغا دەۋەت قىلىشنى تەرك ئەتسىمۇ، ۋەزىپىدىن قالدۇرۇلىدۇ، دېگەن ھۆكۈمگە ئىجما كەلگەن» دېگەن.

فقهشۇناسلار بۇ كۆزقاراشنىڭ توغرا ئىكەنلىكىگە بىرقانچە دەلىل كەلتۈرگەن .

1. ئاللاھنىڭ سۆزى: «الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۗ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا» «مۇناپىقلار سىلەرنى كۆزىتىپ تۇرىدۇ، ئەگەر سىلەر ئاللاھنىڭ نۇسرىتىگە ئېرىشسەڭلار، ئۇلار: <بىز سىلەر بىلەن بىللە ئەمەسمدۇق؟> (كافىرلاردىن ئالغان غەنىمەتلەردىن بىزگىمۇ بېرىڭلار) <دەيدۇ. ئەگەر كافىرلار زەپەر قۇچسا، ئۇلار (كاپىرلارغا): <بىز سىلەرنىڭ ئۈستۈڭلاردىن غالب كەلگەن تۇرۇپ، سىلەرنى مۆمىنلەردىن قوغدىمىدۇقمۇ؟> دەيدۇ. ئاللاھ قىيامەت كۈنى ئاراڭلاردا ھۆكۈم چىقىرىدۇ، ئاللاھ كاپىرلارغا ھەرگىز مۆمىنلەرگە قارشى يول بەرمەيدۇ»^[81].

2. ئاللاھنىڭ سۆزى: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۚ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا»، «ئى مۆمىنلەر! ئاللاھقا، پەيغەمبەرگە ۋە ئۆزۈڭلاردىن بولغان ئىش ئۈستىدىكىلەرگە ئىتائەت قىلىڭلار، ئەگەر سىلەر بىر ئىشتا ئىختىلاپ قىلىشىپ قالساڭلار، سىلەر ئاللاھقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ھەقىقىي ئىشىنىدىغان بولساڭلار، بۇ توغرىدا ئاللاھقا ۋە پەيغەمبەرگە (يەنى قۇرئانغا ۋە ھەدىسكە) مۇراجىئەت قىلىڭلار، بۇ سىلەر ئۈچۈن پايدىلىقتۇر، نەتىجە ئېتىبارى بىلەن گۈزەلدۇر»^[82].

[81] نىسا سۈرىسى، 141 - ئايەت.

[82] نىسا سۈرىسى، 59 - ئايەت.

3. ئۇلارنىڭ ئەڭ كۆرۈنەرلىك ۋە ئوچۇق دەلىلى ئۇبادە ئىبنى سامىتنىڭ ھەدىسىدۇر. ئۇبادە مۇنداق دەيدۇ: «رەسۇلۇللاھ بىزنى بەيئەتكە چاقىرغان ئىدى، بىز ئۇنىڭغا بەيئەت قىلدۇق، شۇنىڭ بىلەن ئۇ بىزدىن مەيلى روھلۇق بولايلى، روھسىز بولايلى، قىيىن بولسۇن، ئاسان بولسۇن ھەرقانداق ئەھۋالدا بۇيرۇقنى ئاڭلاپ ئىتائەت قىلىشقا ۋە ئىشنى ئۆز ئەھلىدىن تالاشماسلىققا بەيئەت ئالدى. ئاندىن يەنە: >ئەگەر سىلەر ھاكىمدا ئوچۇق بىرەر كۆپىرلىقنى كۆرسەڭلار ۋە قېشىڭلاردا ئاللاھ تەرىپىدىن ئىسپات بولسا، ئۇ ھالدا ئەمىرگە قارشى چىقساڭلار بولىدۇ» دېگەن»^[83].

بىز ئىلگىرىكىلەرنىڭ كۆز - قاراشلىرى ھەققىدە كۆپ توختالمايمىز، ئۇ ناھايىتى روشەن.

ئەمما ھازىرقى زامان ئالىملىرىغا كەلسەك، ئۇلارنىڭ زور كۆپچىلىكى ئىلگىرىكىلەرنىڭ كۆزقارشى بويىچە كاپىرلارنىڭ مۇسۇلمان دۆلىتىگە رەئىس بولۇشىنى جائىز ئەمەس دەپ قارىغان ھەمدە ئۇلار خەلىپە، رەئىس، باش مىنىستىر، مىنىستىر دېگەندەك ۋەزىپىلەرنى ئايرىپ ئولتۇرمىغان. يەنى ئۇلارنىڭ قارشى بويىچە، كاپىرلارنىڭ مۇسۇلمان دۆلىتىدە بۇ مەنەسەپلەرنىڭ ھېچقايسىسىغا ئولتۇرۇشى جائىز ئەمەس.

ئۇلار ئىلگىرىكى دەلىللەردىن سىرت، يەنە مۇنداق دەلىلنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ، دۆلەت رەئىسىنىڭ مۇئەييەن دىنغا ياكى كۆپ سانلىق خەلقنىڭ دىنغا تەۋە بولۇشى ھازىرقى دەۋردىكى ئاساسىي قانۇنلاردا ھەممىگە تونۇشلۇق ئىش. مەسىلەن،

[83] مۇسلىم رىۋايىتى.

گرېتسىيە، ئىسپانىيە، دانىيە، شۋېتسارىيە ۋە ئۇنىڭدىن باشقا بىر قىسىم دۆلەتلەر دۆلەت دىنىنى ئاساسىي قانۇندا ئېنىق تىلغا ئالغان.

دەۋرىمىزدىكى بەزى ئالىملار، بىرقانچىلىغان كىشىلىك ھوقۇق كۆزەتكۈچىلىرى ۋە سىياسىي مۇتەپەككۇرلار كاپىرلارنىڭ دۆلەت رەئىسى، باش مىنىستىرلىك ۋە ئۇنىڭدىن باشقا مىنىستىرلىكلەردە ۋەزىپە تۇتۇشنى جائىز دەپ قارىغان ۋە تۆۋەندىكى دەلىللەرنى ئوتتۇرىغا قويغان:

1. ئىسلام فىقھىسى ئىسلام ئىمپېراتورلۇقى دەۋرىدە بارلىققا كەلگەن، ئىمپېراتورلۇقتا ھوقۇق ئىمپېراتورنىڭ قولىغا مەركەزلىشەتتى. بۈگۈنكى چاغداش دۆلەتتە بولسا، دۆلەت بىرقانچە مۇئەسسەسەدىن ئىبارەت بولۇپ، ھەر بىر مۇئەسسەسەنىڭ قولىدا مەلۇم دەرىجىدە ھوقۇق بولىدۇ. بۇ ئالىملار ئاياللارنىڭ دۆلەت رەئىسى بولۇشى ھەققىدىكى دەلىللەرنىمۇ بۇ ئورۇندا تىلغا ئالغان.

2. ئىمپېراتورلۇق ئادەتتە پەتھى، غەلبە قانۇنى ۋە ئەقىدە قېرىنداشلىقنى ئاساس قىلغان ئىجتىمائىي كېلىشىم نەزەرىيىسى ئۈستىگە قۇرۇلغان. بىرەر قېتىم ئۇرۇشقا قاتنىشىپ باقمىغان ۋەتەنداشلارنىڭ ئارىسىدا باراۋەرلىك يوق ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۈگۈنكى كۈندىكى ئىسلام دۆلىتىنىڭ ئاھالىلىرى بىلەن ئۆتمۈشتىكى ئىسلام دۆلىتىنىڭ ئاھالىلىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە پەرقلىق.

3. بۈگۈنكى كۈندە سىياسىي تۈزۈلمە بىلەن پۇقرالارنىڭ ئارىسىنى رەتكە سالدىغان ئىجتىمائىي كېلىشىم نەزەرىيەسى

دىن، ئېتىقاد ياكى مەزھەپكە تايانمايدۇ، بەلكى جۇغراپىيەگە ئاساسلىنىدۇ. چۈنكى، بۈگۈنكى كۈندە ھەر بىر دۆلەتنىڭ مۇئەييەن جۇغراپىيەلىك چېگراسى بار، بۇ مەدەنىيەت شەرتنامىسىنىڭ روھىغا تامامەن ئۇيغۇن.

4. بۈگۈنكى كۈندە ئومۇملاشقان ئاساسىي قانۇن تۈزۈمى ئىلگىرىكى بىلەن سېلىشتۇرغاندا پەرقلىق. مەسىلەن، پارلامېنتلىق تۈزۈمدە دۆلەت رەئىسىنىڭ ھوقۇقى ئىنتايىن چەكلىك بولۇپ، ئەمەلىي ھوقۇق باش مىنىستىرنىڭ قولىدا بولىدۇ، باش مىنىستىرنىڭ ھوقۇقى ئاساسىي قانۇن تەرىپىدىن چەكلىمە ئىچىگە ئېلىنىپ تۇرىدۇ. پارلامېنتنىڭ ئۈنۈمى ۋەزىپىدىن قالدۇرۇش، بەزى رەئىسلىك ۋە مىنىستىرلىك پەرمانلىرىنى توختىتىپ قويۇش ھوقۇقى بار. بۇ نۇقتىدىن، كاپىرنىڭ مۇسۇلمان دۆلەتتە رەئىسلىك ۋەزىپىسى ئۆتۈشى قورقۇنۇچلۇق ئىش ئەمەس.

5. بۈگۈنكى كۈندە دۆلەت رەئىسلىكى دىنىي مەنەسپ ئەمەس، چۈنكى دۆلەت رەئىسى جۈمە خۇتبىسى ئوقۇمايدۇ، پەتىۋا چىقارمايدۇ، ئەمىر مەھرۇپ قىلمايدۇ، بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى خاس ئورگانلار تەرىپىدىن ئېلىپ بېرىلىدۇ. دۆلەت رەئىسىنىڭ ۋەزىپىسى دۆلەتنىڭ ئىچكى ۋە تاشقى ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىش بولۇپ، ئۇ خۇددى دوختۇرخانىنىڭ باشلىقىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. دوختۇرخانىنىڭ باشلىقى دوختۇر ياكى باشقىسى بولۇشى مۇمكىن. نۇرغۇنلىغان ئۇستا دوختۇرلار دوختۇرخانا ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىشتا مەغلۇپ بولغان، بەزىلەر ئۆزى دوختۇر بولمىسىمۇ دوختۇرخانىلارنى گۈلدەك

ئىدارە قىلغان. بۇ نۇقتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئىلگىرىكى
فىقھىشۇناسلارنىڭ دۆلەت رەئىسى مۇسۇلمان بولۇشى ۋە ئىجتىھاد
قىلىش ئىقتىدارىغا ئىگە بولۇشى كېرەك، دېگەن شەرتلەرنىڭ
بۈگۈنكى كۈندە ھېچقانداق مەنىسى يوق.

6. ئىش ئاساسىي قانۇندىن بەكرەك ئۆرپ - ئادەت
ۋە جەمئىيەتتە ئومۇملاشقان ئاڭ بويىچە ئېلىپ بېرىلىدۇ.
قارايدىغان بولساق، ئامېرىكا ئاھالىسىنىڭ كۆپ قىسمى
پروتېستانت بولسىمۇ، بىراق ئۇلار ئۇزۇن تارىخدا، بىرەر
قېتىم يەھۇدىي ياكى مۇسۇلمانلارنى ياكى ئاياللارنى دۆلەت
رەئىسى قىلىپ تاللىغىنى يوق. بۇ ئىشلار قانۇنىي جەھەتتىن
چەكلەنمىسىمۇ، خەلق تەرىپىدىن ئىجرا قىلىنمىغان. جون
كىنىدى ئامېرىكا تارىخدا رەئىسلىككە سايلانغان بىردىنبىر
كاتولىك دىنى مۇرتى بولۇپ، ئۇ قەستكە ئۇچرىغان.
دېمەك، ئاساسىي قانۇندا كاپىرلارنىڭ مۇسۇلمان دۆلىتىدە
رەئىس بولۇشى جائىز، دەپ بەلگىلەنمىسىمۇ، ئۇ رېئاللىقتا ئىجرا
قىلىنمايدىغان شەكلىي ئىش بولغاچقا، ئۇنىڭ خەتىرى يوق.
ئۇنى چەكلەش ئىچكى قىيىنچىلىقلارنى پەيدا قىلىشى مۇمكىن.

7. شەرىئەتتە دۆلەت رەئىسى مۇسۇلمان بولۇشى كېرەك،
دەيدىغان ئوچۇق دەلىل يوق. ئاللاھنىڭ: «وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا»، «ئاللاھ كافرلارغا ھەرگىز مۆمىنلەرگە
قارشى يول بەرمەيدۇ»^[84] دېگەن سۆزىگە كەلسەك، ئۇ شەرىئى
خىتابىنى ئىپادىلەيدۇ، بەلكى تەقدىرگە مۇناسىۋەتلىك
خىتابىنى ئىپادىلەيدۇ.

[84] نىسا سۈرىسى. - 141 ئايەت.

ئاندىن رەئىسنى كىشىلەر ئەركىن ئىرادىسى بىلەن تاللىغاندا، ئۇ پۇقرالارغا زالىملىق ياكى مۇستەبىتلىك قىلمايدۇ، بەلكى ئۇلارنىڭ خىزمىتىنى قىلدۇ. پۇقرالار پارلامېنتتىكى خەلق ۋەكىللىرى ئارقىلىق رەئىسكە بولغان ئىشەنچىسىنى قايتۇرۇۋالالايدۇ ۋە توغرا تاپسا، ئۇنى ۋەزىپىسىدىن ئېلىپمۇ تاشلىيالايدۇ.

مۇستاپا سىبائىي، دوكتور يۈسۈپ قەرزاقى، مۇھەممەد سەلىم ئەۋۋا، راشىد غەننۇشىي ۋە باشقا ئالىملار كاپىر رەئىس بولسا بولىدۇ، دەيدىغان بۇ پىكىرنىڭ ۋەكىللىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ئىلاۋە

يۇقىرىدا بىز ئىككى تەرەپنىڭ دەلىللىرىنى كۆرۈپ چىقتۇق. ئاخىرقى نەتىجىنى چىقىرىش ئۈچۈن ئۆممەتنىڭ تارىخىدا توپلانغان سىياسىي تەجرىبىلەرگە مۇراجىئەت قىلىشىمىز لازىم. بۇ ھەقتىكى سىياسىي تەجرىبە ئىككى بىسلىق:

1. كاپىرنىڭ دۆلەت رەئىسى بولۇش مەسلىسى ئىنتايىن خەتەرلىك. چۈنكى، ھەرقانداق رەئىسنىڭ ئۇتۇق قازىنىشى خەلقنىڭ ئۇنىڭ بىلەن ھەمكارلىشىشىغا باغلىق بولىدۇ. خەلق بىلەن رەئىسنىڭ دىنى ياكى مەزھىپى پەرقلىق بولغاندا، پۇقرالار ئارىسىدا مەدەنىيەت بۇزغۇنچىلىقىدىن ئەنسىرەش، ئىشەنمەسلىك ۋە دۈشمەنلىشىش ئەھۋالى شەكىللىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئاساسىي قانۇن دۆلەت رەئىسى مۇسۇلمان بولۇشى كېرەك، دەپ ئېنىق بەلگىلىشى كېرەك.

2. تەجرىبىلەردىن مەلۇمكى، جەمئىيەتتىكى مەلۇم بىر توپ

ئەقىدە، ئېتىقاد ياكى باشقا بىر سەۋەپ تۈپەيلىدىن دۆلەتتىكى يۇقىرى مەنەسەپلەرگە ئېرىشىش پۇرسىتىدىن مەھرۇم قالغاندا، ئۇ ئۆزىنى جەمئىيەت تەرىپىدىن يەكلەنگەن، تاشلىۋېتىلگەن دەپ ئويلاپ، سەلبىي ھالدا گۇرۇھلىشىش، يولغا قاراپ ماڭىدۇ. بەزىدە بۇ تۇيغۇ تېخى دۆلەتكە خائىنلىق قىلىشقا ئېلىپ بېرىشىمۇ مۇمكىن. بۇ بىزدىن ئىككى ياخشى ئىشنىڭ ئەڭ ياخشىسىنى قولغا كەلتۈرۈش ۋە ئىككى يامانلىقنىڭ ئەڭ يامىنىدىن ساقلىنىش دېگەن قائىدىگە ئەمەل قىلىشىمىزنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇ بەزىدە كاپىرلارنىڭ رەئىسلىك ۋە باش مىنىستىرلىك دېگەندەك يۇقىرى مەنەسەپلەرگە ئولتۇرۇشىغا يول قويۇشنى تەقەززا قىلىپمۇ قالىدۇ.

مەن مۇسۇلمان دۆلەتكە كاپىرنىڭ رەئىس بولۇشىنى توغرا دەپ قارىمايمەن، ئەمما سۈرىيەدەك دەھشەتلىك چوڭ ئۇرۇشلارغا شاھىت بولغان، ئېتىقاد، دىن ۋە مەزھەپ پەرقى چوڭ بولغان دۆلەتلەردە، ھەرقايسى تەرەپلەرنىڭ ئارىسىدا سىياسىي ئورتاق تونۇش ھاسىل بولماي تۇرۇپ، بىخەتەر، تىنچ مۇھىتنىڭ بارلىققا كەلمىكى ئىنتايىن تەس. كاپىرنى رەئىس قىلغاندا، قولغا كېلىدىغان پايدا بىلەن زىياننىڭ ئارىسىنى دەڭسەپ بېقىش كېرەك. ۋەزىيەت مۇقىملاشقاندا، كۆپ سانلىقلار ئۆزلىرىنىڭ مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدىغان ساندۇق سايلىمى ئارقىلىق ئاساسىي قانۇننى ئۆزگەرتەلەيدۇ. يەنى كاپىرنى رەئىس قىلىش مەسلىسى زۆرۈرىيەت تۈپەيلىدىن ۋاقىتلىق بولىدۇ.

ئىلگىرىكى قىھشىۋناسلار رەئىس بولغۇچى ئۆزىدە ھازىرلىشى

كېرەك، دەپ قارىغان بەزى سۈپەتلەر ۋە شەرتلەرگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن، لېكىن بۇ سۈپەتلەرنىڭ بەزىسى رېئاللىقتىن چەتنەپ كەتكەن. قارايدىغان بولساق، بۈگۈنكى كۈندىكى ئاساسىي قانۇن تۈزۈملىرى بولسا تۈزۈمنىڭ ئىلغارلىقىغا، تۈزۈمنىڭ ھاكىمنىڭ ھوقۇقىنى چەكلەشكە ئېچىلغان، دۆلەتنى چىرىكلەش ۋە ئادالەتسىزلىكتىن ھىمايە قىلىش ئىقتىدارىغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن. ئاساسىي قانۇننىڭ بۇ مەسىلە ھەققىدىكى تەپەككۈرىمىزغا كۆرسىتىدىغان تەسىرى ئىنتايىن روشەن بولماقتا.

خاتىپە

سىياسىي پىكىر ۋە شەرتى سىياسەت ئۆز ئىچىگە ئالغان مەسىلىلەرگە قارايدىغان بولساق، ئۇنىڭ ھەممىسى، بولمىغاندىمۇ كۆپ قىسىمنىڭ مەنىسىنى چۈشەنگىلى بولىدىغان، سەۋەبى ئېنىق ئەقلىي مەسىلە ئىكەنلىكىنى بايقايمىز. شۇڭا بۇ مەسىلىلەرگە مۇئامىلە قىلىشتا شىجائەتلىك بولۇش كېرەك. مۇشۇ نۇقتىدىن، مەن مۇسۇلمان ھاكىم قولغا كەلتۈرۈشى كېرەك بولغان ئاممىۋى ھايات ۋە چوڭ مەنپەئەتلەردە يۈكسەك پىرىنسىپلارنى ئومۇملاشتۇرۇش ئۈچۈن شەرىئەت مەقسەتلىرىنى ۋە خەتەرنىڭ ئالدىنى ئېلىش (سەددۇززەرىيە) پىرىنسىپىنى جانلىق ئىشلىتىشنى تەشەببۇس قىلىمەن.

شەرىئەتنىڭ ئەڭ مۇھىم مەقسەتلىرى ئادىللىق، ئۈمىدەتنىڭ كىملىكىنى مۇھاپىزەت قىلىش، بىخەتەر مۇھىت بەرپا قىلىش، كىشىلەرنىڭ ئەركىنلىكى ۋە شان - شەرىپىنى قوغداش بىلەن بىرگە ئىقتىسادنى گۈللەندۈرۈپ، تۇرمۇش سەۋىيەسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش... قاتارلىقلار بولۇپ، ھاكىم بولغان كىشى بۇ ئىشلارغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىشى كېرەك.

پۈتۈن دۇنيا ئاممىۋىي ئىشلارنى ئىدارە قىلىش ۋە چىرىكلىكنى يوقىتىشتا زور قىيىنچىلىقلارغا دۇچ كەلمەكتە. بولۇپمۇ چىرىك ئۇنسۇرلارنىڭ بۇزغۇنچىلىق قىلىش ئۇسۇلىنى ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلدۇرۇشى بۇ خىزمەتنى تېخىمۇ قىيىنلاشتۇرۇۋەتمەكتە. شۇڭا،

خەلقئارالىق تەجرىبىلەرگە يۈزلىنىپ، بۇ ساھەدە توپلانغان تەجرىبىلەردىن پايدىلىنىشىمىز لازىم. مەن ھەممەيلەننى يېڭى ئۇسۇل ياكى يېڭى چارىلەرگە رازى بولىدۇ، دەپ ئويلايمەن.

مەن ھەممەيلەننىڭ ئىسلامىي ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسى ۋە دۆلەتنى باشقۇرۇش ئۇسۇللىرى ھەققىدە بۈگۈنكى ئالىملارنىڭ پىكىرلىرىگە كۆڭۈل بۆلۈشى، كەڭ قورساقلىق ۋە ئۆزئارا چۈشىنىش بىلەن قۇلاق سېلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن. چۈنكى، ھەممەيلەن بۇ ئۈمەتنىڭ دەس تۇرۇشىنى ھەمدە خارلىق، بىچارىلىك ۋە قالاقلقتىن قۇتۇلۇپ، تەرەققىي قىلغان مىللەتلەر قاتارىدىن ئورۇن ئېلىشىنى ئارزۇ قىلىدۇ.

ئىلگىرىكى ۋە كېيىنكى بارلىق ئىشلار ئاللاھقا مەنسۇپتۇر.

پىكىرلەر كاتولوگى

- ئىنسانىيەت ئومۇمىنىڭ ئىشىنى ئىدارە قىلىش مەسلىسىدە ئۇزۇن مەزگىل گاگىراپ قالغان، بۇ جەھەتتە مەغلۇبىيەت غەلبىدىن كۆپ بولغان.
- ياشلارنىڭ زېھنىدىكى غۇۋا ئىشلارنىڭ ئايدىڭ بولۇشى ئۈچۈن، سىياسىي ئۇقۇملارنى ئاددىيلاشتۇرۇش تېز ھەل قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلاردىن بىرى بولسا كېرەك.
- شەرىئەتنىڭ ھەرقانداق زامان ۋە ماكانغا ماس كېلىدىغانلىقى مۇنازىرە تەلەپ قىلمايدىغان ھەقىقەت.
- شەرىئەت دېمەك ئەقىدە، ئەخلاق، ئەھكام، ئەدەب - ئەخلاق ۋە سىموۋوللۇق ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان دىن دېمەكتۇر.
- كىشىلەر شەرىئەتنىڭ %90 نى رېئال ھاياتىدا تەتبىقلىيالايدۇ، ئۇنى ئەمەلىي ھاياتتا دۆلەت بولسۇن ياكى بولمىسۇن تەتبىقلاش مۇمكىن.
- شەرىئەتنى تەتبىقلاشنى ئىسلامىي دۆلەتنىڭ مەۋجۇتلۇقىغا باغلاپ قويۇش شەرىئەتنىڭ %90 گە سەل قارىغانلىقتىن ۋە مەسئۇلىيەتتىن قاچقانلىقتىن ئىبارەت.
- تارىخ بىزگە دىندارلىقنى دەۋا قىلىدىغان ھۆكۈمەتنىڭ خەلققە ناچار مۇئامىلە قىلىش سەۋەبلىك دىنسىزلىق ۋە ئەخلاقسىزلىقنىڭ تارقىلىپ، دىنغا قارشى كەيپىيات

شەكىللەندۈرىدىغانلىقىنى بىلدۈرمەكتە.

- كىشىلەر بىرەر تەرەپنىڭ سىياسىي زەربىسىگە يولۇققاندا، سىياسىي تەرەپ ئىشىنىدىغان قىممەت قاراشلارغا قارشى چىقىش ئارقىلىق رەددىيە قايتۇرىدۇ.
- ئالىي مەنبە دۇنيا قاراش، تەسەۋۋۇر، قىممەت قاراش، پىرىنسىپ ۋە چوڭ نىشانلارنىڭ مەنبەسىنى شەكىللەندۈرىدىغان نەزەرىيەۋى رامكىدۇر.
- ئاساسىي قانۇن كىشىلەرنىڭ ئومۇمىي ساھەدىكى ھەرىكىتىگە يېتەكچىلىك قىلىدىغان قانۇنىي مەنبە بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئەمما كىشىلەر شەخسىي ھاياتىدا ئېتىقادى ۋە ئۆرپ - ئادەت مەنبەسىگە تايىنىدۇ.
- كىشىلەرنىڭ كۈندىلىك پائالىيىتىگە ۋە يۈرۈش - تۇرۇشىغا قانۇن يېتەكچىلىك قىلمايدۇ، بەلكى ئېتىقادى، دۇنيا قارىشى ۋە ئىنتىلىشلىرى يېتەكچىلىك قىلىدۇ.
- سىياسىيغا ئوخشاش زامان ۋە ماكاننىڭ تەسىرىگە ئۇچرايدىغان مەسىلىلەر ئىسلام دىنىدا تەپسىلىي بايان قىلىنمىغان، بەلكى يوليورۇق سۈپىتىدە قىسقىچە بايان قىلىنغان.
- ئەقىدە، ئىبادەت ۋە ئەخلاققا ئوخشاش زامان، ماكاننىڭ تەسىرىگە ئۇچرىمايدىغان مەسىلىلەر تەپسىلىي بايان قىلىنغان.
- ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا ئائىت دەلىل - پاكىتلارنىڭ كۆپ بولماسلىقى ئىجتىھادقا ۋە ئوخشىمىغان كۆزقاراشلارنى دادىللىق بىلەن ئوتتۇرىغا قويۇشقا ئىمكانىيەت ھازىرلاپ بەرگەن.

- سىياسىي ئىشلاردا ئېھتىماللىق جەزمىيەتتىن كۆپ. شۇڭا، سىياسىي مەسىلىلەر كەڭ قورساقلىق پىرىنسىپى بويىچە ئىزدىنىشكە توغرا كېلىدۇ.

- ئاللاھنىڭ كائىناتتىكى قانۇنىيىتىگە قارىغاندا، ئىنسان بىر تەرىپى بولغان ھەرقانداق ئىش مۇرەككەپ ۋە چېگىش بولىدۇ.

- مۇسۇلمان ئەقلىيىتىدىن، قانۇن چىقىرىشنىڭ مەنبەسى بولغان ۋەھىي بىلەن ئىجتىھادنىڭ مېۋىسى ۋە ئەھكاملارنىڭ ئوبىيكتى بولغان رېئاللىق ئارىسىدا توختىماستىن ھەرىكەت قىلىش تەلەپ قىلىنىدۇ.

«شەرىئى سىياسەت» دەپ ئاتالغان پەن تارىختىن بېرى ئىسلام فىقھىسىدا ئەڭ ئاجىز ئورۇندا تۇرۇپ كەلدى.

- ئىسلامىي جەمئىيەتتە ئارقىمۇئارقا يۈز بەرگەن مالىمانچىلىقلار ۋە ئىچكى ئۇرۇشلار زورلۇق كۈچى بىلەن تەختكە چىققان كىشىلەرنىڭ ھوقۇقىنى قانۇنلۇق دەپ ئېتىراپ قىلىنىشقا سەۋەب بولغان، خاۋارىچىلار بۇنىڭ ئەڭ چوڭ جاۋابكارلىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

- سىياسىي فىقھىدا بوشلۇقنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ھەرقايسى دەۋردىكى ئالىملاردىن دەۋرنىڭ ئېھتىياجىغا ماس قەدەمدە ئىجتىھاد قىلىشنى تەلەپ قىلىدۇ.

- سىياسەت مۇمكىنچىلىك ماھارىتىدۇر؛ پايدا - زىياننى دەڭشەش ماھارىتىدۇر؛ دوستىنى كۆپەيتىپ، دۈشمەننى ئازايتىش ماھارىتىدۇر.

- قەدىمكى ئالىملار خەلىپە ياكى شۇرا ئەزالىرىنىڭ سالاھىيىتىگە

ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن. ئىنسانىيەت تەجرىبىسى ھۆكۈمەتنى قانۇنغا بويسۇندۇرۇشقا قادىر سىياسىي تۈزۈلمە بەرپا قىلىشنىڭ ئەڭ چوڭ ئەھمىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكىگە ئىشارەت قىلماقتا.

- دۆلەتنى ئىدارە قىلىش شىركەتنى ئىدارە قىلغانغا ئوخشايدۇ. مىليونلىغان خىزمەتچىلىرى بولغان شىركەتنى باشقۇرىدىغان نىزام بىلەن نەچچە يۈز خىزمەتچىسى بولغان شىركەتنى باشقۇرۇش نىزامىنىڭ پەرقلىق بولىدىغانلىقى ھەممىگە ئايان.

- سىياسىي تۈزۈمنى تەنقىد قىلىش ئاسان، ئەمما باشقىلاردا مۇلاھىزە قىلىنغان ئەيىب - نۇقساندىن خالىي سىياسىي تۈزۈلمىنى بارلىققا كەلتۈرمەك ئىنتايىن تەس.

- خەلىپىلىك جەلىپكارلىققا ئىگە سىمۋوللۇق ئىسىم. شۇنىڭ ئۈچۈن، تارىختا بۇ ئىسىم بىلەن كىشىلەرنىڭ تۇيغۇسىدىن پايدىلىنىدىغان ئىشلار كۆپ يۈز بەرگەن.

- ئىنسان شەكىل بىلەن مەزمۇنىنىڭ ئارىسىنى ئايرىۋېتىپ، ئۇ ئىككىسىنىڭ ئارىسىنى ھېكمەت بىلەن بىرلەشتۈرەلمىگەنلىكى سەۋەبلىك قىيىنچىلىققا دۇچ كەلگەن.

- توغرا يول تۇتقان خەلىپىلىك دەۋرى ئوتتۇز يىل داۋاملاشقان. بۇ مەزگىلدە خەلىپىلەرنىڭ سايلىنىشى ئوخشىمىغان شەكىللەردە ئېلىپ بېرىلغان. ئەگەر ئۇ دەۋر بەش يۈز يىل داۋاملاشقان بولسا، يەنە قانداق ئۇسۇللار بارلىققا كېلىشى مۇمكىن ئىدى؟

- مۇسۇلمانلارنىڭ سىياسىي تارىخى ئۇرۇش ۋە مالىمانچىلىق

- بىلەن تولغان. بۇنىڭ ئاساسلىق سەۋەبى، بەزى چۈشەنچىلەرنىڭ ئېنىقسىزلىقى ھەمدە بەزى پىرىنسىپلار ۋە بەزى سىياسىي قىممەت قاراشلارنى يوقىتىپ قويغانلىقتۇر.
- رەسۇلىمىز دۇنياغا كۆز قىرىنى سالمايدىغان ۋە قابىل كىشىلەرنى ۋەزىپىگە قويۇپ، ئۇلاردىن ھېساب ئېلىپ تۇرۇش ئارقىلىق توغرا ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسىنىڭ دەسلەپكى ئۇلىنى سالغان كىشى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.
 - ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى سىددىق ھاكىمىيەت ئىشلىرىدا خەلىپىنىڭمۇ باشقا مۇسۇلمانلارغا ئوخشاشلا شەرىئەتكە بويسۇنۇشى كېرەكلىكىدىن ئىبارەت بۈيۈك بىر پىرىنسىپنى بېكىتكەن. ئۇ مۇنداق دېگەن ئىدى: «مەن ئاللاھقا ئىتائەت قىلسام، ماڭا ئىتائەت قىلىڭلار».
 - ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى ۋە ھەزرىتى ئۆمەر خۇسۇسىي بايلىقى بىلەن دۆلەت بايلىقىنى ئايرىۋەتكەن ئىدى. بۇ دانا ھاكىمىيەت باشقۇرۇش ئۇسۇلىنىڭ تۈۋرۈكلىرىدىن بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.
 - ھەزرىتى ئۆمەر ئىسلام تارىخىدىكى ئىستىراتېگىيىلىك شەخس بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئاللاھ ئۇنىڭغا ئىشلارنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشىنى كۆرىدىغان ۋە پايدا - زىيىنى دەڭسىيەلەيدىغان ئۆتكۈر چۈشەنچە ئاتا قىلغان.
 - ھەزرىتى ئۆمەر دۇنيادا زاھىد ئىدى، مەمۇرىي خادىملىرىدىن قاتتىق ھېساب ئېلىپ، ئۇلارنىڭ ھەرىكەتلىرىنى كۆزىتىپ تۇراتتى.
 - ھەزرىتى ئۆمەر يېقىنلىرى گەرچە قابىل بولغان تەقدىردىمۇ،

شەك - شۈبھىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئۇلارنى مەنەسپكە قويمايتتى .

- دۆلەت مەمۇرلىرىنىڭ ھوقۇقىدىن پايدىلىنىپ، شەخسىي مەنپەئەتكە ئېرىشمەسلىكى توغرا ھاكىمىيەت باشقۇرۇش پىرىنسىپلىرىنىڭ ئەڭ مۇھىملىرىدىن بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ .

- ھەزرىتى ئۆمەر ۋەزىپىگە قويماقچى بولغان كىشىلەردىن ئىقتىسادىي ئەھۋالى ھەققىدە دوكلات تەييارلاشنى تەلەپ قىلاتتى . بۇنداق قىلغاندا، ئۇلار مەنەسپكە ئولتۇرغاندىن كېيىن توپلىغان مال - مۈلكىنى ئېنىقلىغىلى بولاتتى .

- توغرا يول تۇتقان خەلىپىلەر ئاۋام خەلقىنىڭ ھاكىملارنى تەنقىد قىلىش ئەركىنلىكى پىرىنسىپىنى بېكىتىپ بەرگەن . ئۇلار: «تەنقىدكە ۋە خاتالىقلىرىدىن جاۋاب بېرىشكە تەييارلىنالمىغان ھەرقانداق ھۆكۈم سۈزۈك ۋە قايىل قىلارلىق بولالمايدۇ» دەپ قارايتتى .

- توغرا يول تۇتقان خەلىپىلەر ۋە ساھابىلەر ھاكىمىيەتنىڭ قانۇنىي سالاھىيىتى ئۈچۈن ئاساس سالغان ۋە ئۈممەتنىڭ ھاكىمغا قانۇنلۇق سالاھىيىتىنى بېرىدىغان ھوقۇق مەنبەسى ئىكەنلىكىنى روشەنلەشتۈرۈپ بەرگەن .

تەجرىبىلەردىن مەلۇمكى، پىرىنسىپقا بوشلۇقتا ئەمەل قىلغىلى بولمايدۇ، ئۇنى ھەرىكەتلەندۈرۈش ۋە ئىشلىتىش ئۈچۈن شۇنىڭغا مۇناسىپ مۇئەسسەسە ۋە مۇھىت ھازىرلاش كېرەك .

- ئالاقە دۇنياسى چېگىش ۋە مۇرەككەپلىككە ئىگە . شۇڭا، دىن بىلەن سىياسەتنىڭ ئالاقىسى توغرىسىدا ئىختىلاپ

كۆرۈلۈشى ئەجەبلىنەرلىك ئىش ئەمەس.

- شەرىئەتتىن خەۋەردار بولغان كىشى شەرىئەتنىڭ ھاياتىنىڭ پۈتۈن ساھەلىرىگە ماس كېلىدىغانلىقىدىن شەكلىنمەيدۇ. شۇڭا، دىن بىلەن سىياسەتنىڭ ئالاقىسى توغرىسىدا مۇنازىرە قىلىشنىڭ ئورنى يوق، بەلكى مۇنازىرە ئالاقىنىڭ سۈپىتى ۋە تۈرى ھەققىدە بولۇشى كېرەك.

- دىن پىرىنسىپلار ۋە ئۆزگەرمەس مەسىلىلەر ئۈستىگە قۇرۇلغان. سىياسەت بولسا، پايدا - زىيانغا رىئايە قىلىش ئۈستىگە قۇرۇلغان.

- سىياسىيونىڭ ئالدىدىكى ئىجتىھاد ساھەسى فىقھىي شۇناسلارغا بېرىلگەن ئىجتىھاد ساھەسىدىن كۆپ كەڭرى. مانا بۇ نۇقتا ئىككى تەرەپنىڭ ئارىسىدىكى ئوقۇشما سىلىقلارغا سەۋەب بولغان.

- بەزىلەرنىڭ ئىسلامىي ھەرىكەتتىكى كىشىلەرنى سىياسىي سەھنىگە ئىنتىلىدۇ، دەپ تەنقىدلىشىدىن ساقلانغىلى بولمايدۇ.

- ياخشى كىشىلەر شارائىت پىشپ يېتىلمىگەندە ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىپ قالسا، ھاكىمىيەت ئىشلىرى ئۇلارنىڭ سالاھىيىتىنى ۋە ئېتىبارىنى كۆيدۈرۈۋېتىدىغان نەرسىگە ئايلىنىپ قالىدۇ.

- دىن ساھىبىنىڭ دىندارلىقىغا تايىنىپ سىياسىي نوپۇزغا ئىگە بولۇشى جائىز ئەمەس. چۈنكى، سىياسىي نوپۇز ئېنىق قانۇنلاشتۇرۇلمىسا، دىندار كىشىنى ۋە سىياسىي تۈزۈمنى بۇزۇپ قويىدۇ.

- توغرا ھۆكۈمدارلىق قابىلىيەت ۋە ئىشەنچلىك بولۇش ئۈستىگە قۇرۇلىدۇ.
- بىر ئادەمدە قابىلىيەت ۋە ئىشەنچلىك بولۇش سۈپىتىنىڭ تەڭ تېپىلىشى ئاز يۈز بېرىدىغان ئەھۋال. مۇشۇ نۇقتىدىن، ھەزرىتى ئۆمەر پادىشاھنىڭ كۈچلۈك بولۇشىدىن ۋە ئىشەنچلىك كىشىنىڭ ئاجىز بولۇپ قېلىشىدىن ئەندىشەلەنگەن.
- ئارقىدا قالغان خەلقلەر ھوقۇق بېشىدىكى كىشىلەرنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتە سۈزۈك بولۇشىغا موھتاج بولىدۇ. چۈنكى، چىرىكلىك ئارقىدا قالغان ئەللەردە پۈتۈن ساھەگە يامراپ كېتىدۇ.
- دىنىي سىياسەتتىن ئايرىش خاتا، لېكىن سىياسىي پائالىيەت بىلەن دەۋەت پائالىيىتىنىڭ ئارىسىنى پەرقلەندۈرۈش پايدىلىق.
- «ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد» ئاتالغۇسى قۇرئان ۋە سۈننەتتە تىلغا ئېلىنمىغان ئىجتىھادىي ئاتالغۇدۇر.
- «ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد» ئۇقۇمى بۈگۈن بىز سىياسىي تەبىقە دەپ ئاتاۋاتقان ئۇقۇمغا ئاساس سالغان. ئۇ تەبىقە سىياسىي ئىشلارغا كۆڭۈل بۆلىدىغان ۋە سىياسىي تاللاشلارغا تەسىر كۆرسىتىدىغان سەركىلەردىن ئىبارەت.
- ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد ياكى شۇرا ئەھلى دەپ ئاتالغان كىشىلەرنىڭ مۇئەسسەسەلىشەلمىگەنلىكى ئۇ ئۇقۇمنى ھەر تەرەپتىن غۇۋالاشتۇرۇپ قويغان.
- ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد ئۇقۇمى ھەققىدە بەزى ئوقۇشماستىلىقلار بار. بەزىلەر ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد ھەر ساھەدىكى

ئىلىملىك، تەجرىبىلىك ۋە ئۆتكۈر پىكىرلىك ئادەملەر دېسە، يەنە بەزىلەر ئۇلار قوماندانلار ۋە جەمئىيەتتە گېپى ئۆتىدىغان نوپۇز ئىگىلىرىنى كۆرسىتىدۇ، دېگەن.

- ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد ئۇقۇمنىڭ غۇۋا بولۇشى بەزى ئالىملارنى دۆلەت مەمۇرلىرى، باجگرلار ۋە مەنەسەپدارلارنى ئەھلۇل ھىللى دەپ قاراشقا ئېلىپ بارغان. ئەمەلىيەتتە، بۇ ئەھلۇل ھىللىنىڭ خاراكتېرىنى چۈشەنمىگەنلىكتىن كېلىپ چىققان.

- ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد ئۇقۇمنىڭ روشەن بولماسلىقىنىڭ سەۋەبى ئىنتايىن ئاددىي، ئۇ بولسىمۇ ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد بىزنىڭ سىياسىي تارىخىمىزنىڭ كۆپ باسقۇچلىرىدا ئورۇن ئالالمىغان.

- ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقدنىڭ بۇ ئىسىم بىلەن ئاتىلىشىنىڭ سەۋەبى ئۇلار ئۈمەتكە ۋاكالىتەن ھاكىمنى ۋەزىپىگە تەيىنلەش خىزمىتىنى ئورۇندايدۇ، شۇنداقلا ئۇلار ئەھۋالنىڭ تەقەززاسىغا قارىتا ئۈمەتنىڭ مەنپەئەتى تەلەپ قىلغاندا، ھاكىم بىلەن ئۈمەت ئارىسىدا تۈزۈلگەن توختامنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش سالاھىيىتىگە ئىگە.

- قەدىمدە سايلام نىزامىنىڭ يوق بولۇشى تۈپەيلى ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقدنى قانداق تاللاش ۋە ئۇلارنى تاللايدىغان ئورگان ھەققىدە قىيىنچىلىقلار بار ئىدى.

- قەدىمكى دەۋردىكى يەنە بىر باش قاتۇرىدىغان مەسىلە ئەھلۇل ھىللى ۋەلئەقد قانداق سۈپەتكە ئىگە بولۇشى كېرەك، دېگەن مەسىلە بولۇپ، ئۈمەت نەچچە يۈز

ئادەمگە موھتاج، ئەمما سالاھىيەتكە توشىدىغان كىشى نەچچە مىڭدىن ئاشاتتى.

- مېنىڭچە، ئەھلۇل ھىللى ۋە ئەقەد ۋە شۇرا ئەھلى بۈگۈنكى كۈندە پارلامېنت ياكى ئاۋام پالاتا ئەزالىرى بىلەن ئوخشايدۇ. ئۇلارنىڭ سۈپەت ئۆلچەملىرى ۋە ھازىرلاشقا تېگىشلىك شەرتلىرى ئاساسىي قانۇن ئارقىلىق بەلگىلىنىدۇ، ئۇلار پەقەت خەلق تەرىپىدىن تاللىنىدۇ.

- 20% تىن ئارتۇق سايلىغۇچىلار تەرىپىدىن بارلىققا كەلگەن پارلامېنت ياكى رەئىس ئون نەچچە ياكى يىگىرمە نەچچە ئادەم تەرىپىدىن تاللانغاندىن كۆپ ياخشى.

- مۇسۇلمانلاردىكى شۇرا ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسىنىڭ تۈۋرۈكلا بولۇپ قالماستىن، بەلكى ئۇ يەنە ياشاش ئۇسۇلى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

- شۇرا مۇئەييەن مەسىلە ھەققىدىكى كۆز قاراشلارنىڭ ماھىيىتىگە يېتىشتىن دېرەك بېرىدۇ.

- كىشىلەر مەدەنىيەلەشكەنسىمۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا كېڭىشىش كۆپىيىدۇ ۋە ئوخشىمىغان قاراشلارغا مۇئامىلە قىلىشى ئاسانلىشىدۇ.

- شۇراغىمۇ ئىجتىھادقا قويغان ئۆلچەم قويۇلىدۇ، ھېچكىمنىڭ دىندا ھالال ياكى ھاراملىقى ئېنىق بەلگىلەنگەن ئىشلاردا ئىجتىھاد قىلىش سالاھىيىتى بولمايدۇ.

- پىرىنسىپلار ۋە ئاساسلىق مەسىلىلەر ئىتتىپاق نۇقتىسىدۇر.

- ئەمما تارماق مەسىلىلەر ئىجتىھاد قىلىش ۋە تالاش - تارتىش قىلىش نۇقتىسىدۇر.

- شەكسىزكى، شۇرادا خۇلاسىلەنگەن پىكىر قارار بولۇپ
ھېسابلىنىدۇ. ھاكىم ئۇنى ئىجرا قىلىشى كېرەك. چۈنكى،
شۇرا ئەزالىرى خەلقنىڭ ۋەكىللىرىدۇر.

- شۇرا گەرچە سىياسىي تۈزۈمنىڭ ئەڭ مۇھىم ئاساسى بولسىمۇ،
لېكىن ئۇ مۇكەممەل سىياسىي تۈزۈم شەكىللەندۈرۈشكە
يېتەرلىك ئەمەس.

- دېموكراتىيە سالاھىيىتى توشىدىغان ھەممە پۇقرا بىۋاسىتە ياكى
ۋاسىتىلىك ھالدا قاتنىشىدىغان ھاكىمىيەت شەكىللىرىدىن بىرى
بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

- دېموكراتىيە - خەلق ھوقۇقى ۋە قانۇننىڭ مەنبەسى دېگەنلىكتىن
ئىبارەت. يەنى ھاكىم ھوقۇقىنى خەلق تىن ئالىدۇ، خەلق قانۇن
تۇرغۇزۇش سالاھىيىتىگە ئىگە.

- دېموكراتىيەدە خەلق ھوقۇقىنىڭ مەنبەسى دېگەن نۇقتىدا
ئىختىلاپ قىلمايمىز. بىزنىڭ قارشىمىزدىمۇ خەلق ھوقۇقىنىڭ
مەنبەسى، ھاكىم ھوقۇقىنى خەلق تىن ئالىدۇ. ئەمما قانۇن
چىقىرىش مەسلىسىگە كەلگەندە، بىز دېموكراتىيەنىڭ
خەلق قانۇن چىقىرىش سالاھىيىتىگە ئىگە، دېگەن پىكىرگە
قوشۇلمايمىز. چۈنكى، بىزنىڭ نەزىرىمىزدە، قانۇن چىقىرىش
خەلقنىڭ ھوقۇقى ئەمەس، بەلكى ئاللاھنىڭ ھوقۇقىدۇر.
لېكىن پارلامېنت شەرىئەتنىڭ پىرىنسىپلىرىغا زىت كەلمەيدىغان
قانۇنلارنى يولغا قويسا بولىدۇ.

- بۈگۈنكى كۈندە ئامېرىكا، ياۋروپا، ھىندىستان ۋە ياپونىيەلەردە
ئومۇملاشقان دېموكراتىيە لىبېرال دېموكراتىيەدۇر. يەنى
كۆپ سانلىقلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەن ھۆكۈمەتنىڭ ئاز

سانلىقلارنىڭ ھوقۇقىغا دەخلى - تەرۇز قىلىدىغان قانۇنلارنى يولغا قويۇش ھوقۇقى بولمايدۇ. بۇ ئىسلام دىنىنىڭ ئومۇمىي يوليورۇقى بىلەن بىردەكلىككە ئىگە.

- دېموكراتىيەنىڭ ئەلمانىيلىق بىلەن بولغان ئالاقىسى ئېلاستىكىلىققا ئىگە ئالاقە بولۇپ، ئۇ مۇتلەق ھالدا ئەلمانىزىمغا خىزمەت قىلمايدۇ، بەلكى كۆپ سانلىقلار مۆمىن بولغاندا، دېموكراتىيەدىكى كەڭرى قانۇنىي بوشلۇقتىن پايدىلىنىپ، جەمئىيەتنىڭ ئومۇمىي كەيپىياتىغا ئىسلامىي تۈس بېرەلەيدۇ.

- شۇرادا خۇلاسىلەنگەن پىكىر قارار بولىدۇ دېمىگەندە، ئۇ دېموكراتىيە بىلەن قەتئىي ئوخشىمايدۇ.

- شۇرا قارار چىقىرىش ھوقۇقىغا ئىگە، دېگەندە، ئۇ دېموكراتىيە بىلەن كۆپ نۇقتىلاردا ئوخشاشلىققا ئىگە بولىدۇ. مەسىلەن، ھوقۇق ئالماشتۇرۇش، ھاكىمىيەت ئىشلىرىدا سۈزۈك بولۇش، تەنقىدلەش ھوقۇقى، لايىقەتسىز ھاكىمنى ۋەزىپىدىن قالدۇرۇش دېگەندەك ئىشلار.

- ئىسلامدىكى ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسى خاس بىر تۈزۈلمە بولۇپ، ئۇ سولچىل ياكى لىبېرالزىم ياكى دېموكراتىيە ئەمەس. چۈنكى، بىز ئىشلىرىمىزنى ئاللاھقا قۇلچىلىق قىلىش ئاساسىدا ئورۇنلاشتۇرىمىز.

- سىياسىي ساھەدە يۇقىرى كۆتۈرۈشىمىز كېرەك بولغان شۇئار «ئىمكانىيەتنىڭ يېتىشىچە ئاللاھقا تەقۋادارلىق قىلىش» تۇر.

- ئىسلام دىنىغا مەنسۇپ كىشىلەر بېسىم بىلەن تېڭىلىدىغان ئىسلامىي تۈزۈم بىلەن دېموكراتىيەنىڭ ئارىسىنى تاللاشقا توغرا كەلگەندە، دېموكراتىيەنى تاللىشى كېرەك. چۈنكى،

مۇستەبىتلىكتە ھېچقانداق ياخشىلىق يوق.

- بىز ئاساسىي قانۇن كۈرىشىگە تىنچ ئۇسۇل بىلەن، ئىمان ۋە شىجائەت ئاساسىدا كىرىشىمىز كېرەك. چۈنكى، ئاساسىي قانۇننى زۇلۇق ئاساسىدا بەلگىلەش ياخشىلىق ئېلىپ كەلمەيدۇ.

- مۇسۇلمان فىقھشۇناسلار كۈچ ئارقىلىق ھوقۇق تارتىۋالغۇچىنىڭ ھاكىمىيىتىنى زۆرۈرىيەت نۇقتىسىدىن ئېتىراپ قىلغان. چۈنكى، ئۇنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشنىڭ زىيىنى ئۇنى ئېتىراپ قىلغاندىن كۆپ ئېغىر ئىدى.

- كۈچ ئارقىلىق ھوقۇق تارتىۋالغۇچىنىڭ ھاكىمىيەت ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىشى چىرىكلىك، زۇلۇم ياكى دۆلەتتە مۇقۇملۇقنىڭ يوقىلىشىغا ۋە ئىقتىسادنىڭ چېكىنىشىگە ئېلىپ بارسا، ئۇ ھالدا، مەنپەئەت نۇقتىسىدىن ئۇنىڭغا قوراللىق قارشى تۇرۇش كېرەك بولىدۇ.

- فىقھشۇناسلار كۈچ ئارقىلىق ھوقۇق تارتىۋالغۇچىغا قارشى چىقىشنى توپىلاڭ قىلغانلىق دەپ قارىمايدۇ. چۈنكى، ئۇلارنىڭ نەزىرىدە توپىلاڭ دېگەن ئۈممەت تەرىپىدىن سايلانغان ھاكىمغا ناھەق ھالدا قارشى چىقىشنى كۆرسىتىدۇ.

- فىقھشۇناسلار كۈچ ئارقىلىق ھوقۇق تارتىۋالغۇچىدىن يەنە بىرسىنىڭ ئوخشاش شەكىلدە ھوقۇق تارتىۋېلىشىنى زۆرۈرىيەت نۇقتىسىدىن ئېتىراپ قىلىدۇ، چۈنكى ئۇلارنىڭ ھەربىرى مىللەتنىڭ كېڭەش قىلىشى ئارقىلىق ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىمىغان.

- كۈچ ئارقىلىق ھوقۇق تارتىۋالغۇچىغا گۇناھ ئىشلاردا ئىتائەت قىلىشقا بولمايدۇ. چۈنكى، ئىتائەت پەقەت ياخشى ئىشلاردا بولىدۇ.

- بەزى كىشىلەر كۈچ ئارقىلىق ھوقۇق تارتىۋالغۇچىغا قارشى چىقسا، ھوقۇق تارتىۋالغۇچى تەختكە ئادىللىق بىلەن چىقىمغانلىقى ئۈچۈن ئاۋام خەلقنىڭ ئۇنىڭغا ياردەم بېرىشى توغرا بولمايدۇ.
- خاۋارچىلار ئىسلام جەمئىيەتلىرىدە قالايمىقانچىلىق ۋە داۋالغۇش پەيدا قىلىش ئارقىلىق كىشىلەرنىڭ كۈچ ئارقىلىق ھوقۇق تارتىۋالغۇچىنىڭ ھاكىمىيىتىنى ئامانلىق ۋە مۇقىملىق نۇقتىسىدىن ئېتىراپ قىلىدىغان ھالغا كەلتۈرۈپ قويغان.
- مېنىڭ قارىشىمدا كۈچ ئارقىلىق ھوقۇق تارتىۋالغۇچىغا كەڭچىلىك بىلەن مۇئامىلە قىلىش ئىستىراتېگىيەلىك خاتالىقتۇر. چۈنكى، كۈچ ئارقىلىق ھوقۇق بېشىغا چىقىۋالغۇچىلار ئىسلام مەدەنىيىتىنى ۋەيران قىلىپ تاشلىغان. بۈگۈنمۇ دەل شۇلارنىڭ ئۆزى بىر قانچىلىغان ئىسلام ئەللىرىدىكى خەلقلەرنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا توسالغۇ بولماقتا.
- فىقھىشۇناسلارنىڭ كۈچ ئارقىلىق ھوقۇق تارتىۋالغۇچىغا تۇتقان پوزىتسىيەسى تەلەپكە لايىق بولمىغان. مەن ئۇلارنى خاتالاشقان دەپ قارىساممۇ، ئەمما ئۇلارغا مالاھەت قىلمايمەن. چۈنكى، ئۇلارنىڭ ئۆز ۋاقتىدىكى تەجربىسى چەكلىك ئىدى.
- كۆپ سانلىق ئالىملار ئاۋام خەلق بىلەن ھاكىملارنى باغلاپ تۇرىدىغان توختامنامىنى ۋاكالەتەن ئىش بىجىرىش توختامى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ، بۇنىڭغا بىنائەن ئۈممەت ھاكىمىنى ئاممىۋىي ئىشلارنى بىجىرىشكە ۋەكىلى قىلغان بولىدۇ، ھاكىملار ئۈممەت تەرىپىدىن تاپشۇرۇلغان ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمىغاندا، توختام بويىچە ئۈممەتنىڭ ھاكىمىنى ۋەزىپىدىن قالدۇرۇش ھوقۇقى بولىدۇ، دەپ قارايدۇ.

- ھاكىم بىلەن تۈزۈلگەن توختامنامىنى ۋەسىيلىك توختامنامىسى دېيىش توغرا ئەمەس. بۇنداق دېيىش ئۈمىدەننى يېتىم بالىلارغا ۋە ئەقىلسىزلىرىگە ئوخشاشقانلىق بولىدۇ، بۇ ناھايىتى غەلىتە پىكىر.

- دېموكراتىك دۆلەتلەرنىڭ پۇقرالارنىڭ ھوقۇقلىرىغا ئەھمىيەت بېرىدىغانلىقى ۋە ئۇ دۆلەتلەردە چىرىكلىك ۋە زوراۋانلىقنىڭ ئازلىقى ھەممىگە ئايان.

- ئىسلام ساھەسىدىكى كىشىلەرنىڭ زۇلۇم ۋە ئىستىباداتلىق تۈزۈمدىن زارلىنىپ تۇرۇپمۇ، ھۆرلۈكتىن قورقىشى ناھايىتى ئەجەبلىنەرلىك ئىش.

- قانۇن كىشىلەرنى پەزىلەت بىلەن زىننەتلىنىشكە ياكى يامان سۈپەتلەرنى ئۆزلەشتۈرۈشكە ئۈندەيدۇ، دېيىش توغرا ئەمەس. توغرىسى، كىشىلەرنى پەزىلەتكە ئۈندەپ، يامان سۈپەتلەردىن يىرگەندۈرۈدىغىنى ئۇلارنىڭ ئەقىدىسى ۋە قىممەت قارىشىدۇر.

- ئىسلام چوڭ ئىسلاھات ھەرىكەتلىرىدە شەخسنىڭ ۋىجدانى ۋە جەمئىيەتنىڭ ئېڭىغا تايىنىدۇ، ھۆرلۈك بولمىغان جەمئىيەتتە ئىسلاھات ھەرىكىتىدىن ئېغىز ئاچقىلى بولمايدۇ.

- تاھىر ئىبنى ئاشۇر تۇنجى بولۇپ، ھۆرلۈكنى ئىسلام شەرىئىتىنىڭ مەقسەتلىرىدىن بىرى دەپ قارىغان ئالىم بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

- شەرىئەت يولغا قويغان ئىشلاردا كىشىلەرنىڭ ئەركىنلىكىنى بوغۇش زۇلۇم ۋە تاجاۋۇزچىلىقتىن ئىبارەت. زۇلۇم ئاللاھ ئۆزىگە ۋە بەندىلىرىگە ھارام قىلغان بىردىنبىر نەرسىدۇر.

- دەۋرىمىزدە كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش تەلپى ۋە ئىستېمال سەۋىيەسى زور دەرىجىدە ئۆستى. شۇڭا، كىشىلەر ئېھتىياجىنى قامداش، ئىجادىيەت يارىتىش، ھەرىكەتلىنىش ۋە مۇناسىۋەت قۇرۇش ئۈچۈن تېخىمۇ كۆپ ئەركىنلىككە موھتاج.

- ھەرقانداق مەدەنىيەت چەكلەش، قورقۇش ۋە ئەندىكىش ئۈستىگە قۇرۇلمايدۇ، بەلكى تۈرلۈك ھاياتلىق يوللىرىدا باشقىلارغا ئېچىلىش، ئۆزلۈكىدىن قىلىش ۋە ئاكتىپ بولۇش ئۈستىگە قۇرۇلىدۇ.

- كىشىلەرنىڭ ئىنسانىي ئىززەت - ئابىرۇپىدىن بەھرىمەن بولۇشى ئۈچۈن ھۆرلۈككە ئېرىشىشكە ۋە زۇلۇمدىن قۇتۇلۇشىغا ياردەم بېرىش شەرىئەتنى تەتبىقلىغانلىقتۇر.

- كىشىلەرنىڭ ھاكىملارنى ئاممىۋىي ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلىشقا ۋەكىل قىلىش سالاھىيىتى بولسا، ئۇنداقتا، بۇ ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى خالىغان كىشىنى ھاكىم قىلىش ئەركىنلىكىنىڭ شەرىئەتنى ئىجتىمائىي ساھەدە تەتبىقلاشنىڭ ئالدىدا تۇرىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

- ئۆمەتنىڭ ئىشلىرى ھەققىدە كېڭەش ئېلىپ بېرىلغاندا، كۆپ سانلىقنىڭ پىكىرنى ئېلىش ناھايىتى ئورۇنلۇق، مەنتىقىلىق ئىش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇنداق بولمىغاندا، شۇرانىڭ مەنىسى قالمايدۇ.

- شۇرا بىلەن مەسلىھەتنىڭ پەرقى بار، مەسلىھەتتە مەسلىھەت سالغان كىشى خالىغان كىشىنىڭ پىكىرنى ئالسا بولىدۇ.

- دوختۇرلار ۋە ئىنژېنېرلار بىرەر ئىشتا بىرلىككە كەلسە،

ئۇلارنىڭ ئىجماسى ۋاقتلىق بولىدۇ. سان - سىپىرلار ئۆزگەرگەندە ئۇ تەبئىيلا ئۆزگىرىدۇ.

- ئىجماعا كەلگەن مەسىلىدە، ئالاھىدە بىر ئەھۋال يۈز بەرمىسە، فىقھشۇناسلارنىڭ ئىجماسى ھەمىشە كۈچكە ئىگە.

- ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋۋق خەلىپىنى ۋەزىپىگە قويۇش مەسىلىسىدە كىشىلەر بىلەن كېڭەش ئېلىپ بارغان، كۆپ سانلىقلارنىڭ پىكىرىگە ئاساسەن، ھەزرىتى ئوسماننى خەلىپىلىككە تەيىنلىگەن.

- ھەدىس رىۋايەت قىلىش يولى كۆپەيگەندە، ئاھادلىق (بىر يولدىن رىۋايەت قىلىنىش) تىن مەشھۇرلۇققا، تېخىمۇ كۆپەيگەندە، مۇتەۋاتىرلىققا ئۆزلەيدۇ.

- ھاكىم تاللاش توغرىسىدا ئېنىق بەلگىلىمە بولمىغاندا، ئۇرۇش - جېدەل ۋە توقۇنۇش كېلىپ چىقىدۇ.

- شەرىئەتتە ئېنىق بەلگىلەنگەن مەسىلىدە كۆپ سانلىقنىڭ پىكىرى ئېتىبارغا ئېلىنمايدۇ. چۈنكى، ئۇ ئىجتىھاد قىلىدىغان ياكى كېڭەشكە سالىدىغان مەسىلە ئەمەس.

- كىشىلەر تۇرمۇش ئۇسۇلىغا ئارىلىشىدىغان ھېچقانداق ھۆكۈمەتنى ياقىتۇرمايدۇ، بەلكى ئۇلار ئىمكانقەدەر ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ كىشىلەرگە خىزمەت قىلىدىغان ھۆكۈمەتنى خالايدۇ.

- غەرب ئىدىيەسى ئاساسدا تەرەققىي قىلغان دۆلەتلەرنىڭ ئەخلاقىي ساھەدىكى مۇشكۈلاتى ئېغىر بولىدۇ.

- مەدەنىيلىشىش ئۇقۇمى كىشىلەرنىڭ ئېڭىنى ئويۇن - كۈلكە، ئەيىش - ئىشرەت، پاراۋان تۇرمۇش ۋە دۇنياپەرەسلىك بىلەن غىدىقلىماقتا.

- قەدىمكى ئۆلىمالارنىڭ ھاكىم ۋە پۇقرالارنىڭ ھوقۇق - مەجبۇرىيىتى ھەققىدىكى كۆزقاراشلىرى ئېنىق بىر ئۆلچەمگە موھتاج. چۈنكى، ئۇ كۆزقاراشلاردا تەپسىلىي بايان قىلىنمىغان نۇرغۇن ئېنىقسىزلىقلار بار.
- كىشىلەرگە بارلىق ساھەدە ئۆلگە بولۇش تەس، بىرقانچە ئىشتا ئۆلگە بولسىمۇ، شۇنىڭ ئۆزى چوڭ ئىش ھېسابلىنىدۇ.
- مەسئۇلىيەتسىز مۇناسىۋەت مەۋجۇت ئەمەس.
- خەلقنىڭ مەدەنىي ھوقۇقلىرى، شەرىئى ۋە مەدەنىيەت مەجبۇرىيەتلىرى ھەققىدىكى ئاڭ - سەۋىيەسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش ۋە ئۇلارغا يەرلىك مەسىلىلەردە قارار چىقىرىشقا قاتنىشىش پۇرسىتى يارىتىپ بېرىش مۇسۇلمان ھۆكۈمەتنىڭ مەجبۇرىيىتى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.
- ئاۋام خەلقنىڭ دۆلەتتە بولۇۋاتقان ئىشلاردىن خەۋەردار بولۇشى بەك مۇھىم، ئىجرائاتلارنى ئاددىيلاشتۇرۇش خەلقنىڭ ئىشلارنى چۈشىنىشىگە ياردەم بېرىدۇ.
- ئىشچى، ئوقۇغۇچى ۋە ئاياللارنى ئاساس قىلغان چوڭ توپ ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ تەلەپ - پىكىرلىرىنى ئوتتۇرىغا قويىدىغان پارلامېنتنىڭ بولۇشى ئىنتايىن زۆرۈر.
- تەتقىقاتچى ۋە ئاخباراتچىلارنىڭ دۆلەت مەمۇرلىرىنىڭ قارارلىرىدىن ئاسان ۋە تېز خەۋەردار بولۇشى توغرا ھاكىمىيەت باشقۇرۇشنىڭ يارقىن ئىپادىلىرىدىن بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.
- ۋەتەنداشلىق ھۆكۈمەتنىڭ تەشۋىقات ۋاسىتىلىرىدا تونۇشتۇرۇۋاتقان خىزمەتلىرىنى باھالاش ئۈچۈن پۇقرالارغا پۇرسەت بېرىشنى تەقەززا قىلىدۇ.

- بۈگۈنكى كۈندە خەلقلەر دۆلەتكە ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي ئىشلارنىڭ مەركىزى دېگەن نۇقتىدىن قارايدۇ. ئۇنداق بولغان ئىكەن، دۆلەت تېخىمۇ كۆپ ئىشلارنى ئۈستىگە ئېلىشى كېرەك.

- سالاھىيىتى ئوخشاش كىشىلەرنىڭ ئادىل رىقابەتلىشىشى ئۈچۈن، دۆلەت پۇرسەتتە باراۋەر بولۇش پىرىنسىپىنى كېڭەيتىشى كېرەك.

- ئاللاھقا ئىمان ئېيتىش ۋە دىندىن بىلىش زۆرۈر دەپ قارالغان نەرسىلەرنى بىلىش بىلەن بىرگە، تىل، قىممەت قاراش ۋە ئومۇمىي پەزىلەتنى ئۆزىدە يېتىلدۈرۈش ھەرقانداق ئىسلام دۆلىتىدىكى پۇقرالارنىڭ كىملىكىنى شەكىللەندۈرگۈچى ئامىل بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

- ئوتتۇرىھال تەبىقە تارىختىن بىرى ئىجادكارلىق ۋە ئىجتىمائىي تەڭپۇڭلۇقنىڭ مەركىزى بولۇپ كەلگەن. شۇڭا، ئۇنى كېڭەيتىش ھۆكۈمەتنىڭ چوڭ مەسئۇلىيىتى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

- ئەۋلادلارنىڭ قەلبىدە چوڭ ئۇقۇملارنى يىلتىز تارتقۇزۇش بىلەن بىرگە، ئەركىن سۆھبەتلىشىش پۇرسىتى يارىتىپ بېرىش كۆپ خىللىق كۈلتۇرنى ئىدارە قىلىش ۋاسىتىسىدۇر.

- پەرز ئەين بەندە بىلەن ئاللاھ ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتكە قارىتىلىدۇ، پەرز كۇپايە بولسا شەخسنىڭ جەمئىيەت بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىدە ئەكس ئېتىدۇ.

- پەرز كۇپايىنىڭ دائىرىسى ۋە ھەجىمىنى بەلگىلەش بىرئاز مۇرەككەپ بولۇپ، ئۇ دائىم مەسىلىنى ستاتىستىكا قىلىشقا موھتاج بولىدۇ، پەقەت دۆلەتلا بۇ ۋەزىپىنى ئورۇندىيالايدۇ.

- پەرز كۇپايىلەرنىڭ ۋەزىپىسى مىللەتنى تەرەققىي قىلدۇرۇش، ئاللاھقا بويسۇنىدىغان مەدەنىيەت قۇرۇپ چىقىش ۋە خەلق ئاممىسىغا پاراۋان تۇرمۇش شارائىتى يارىتىپ بېرىشتۇر.
- پەرز كۇپايە ۋەزىپىلىرى پەرز ئەينىنى تولۇقلايدۇ ۋە پەرز ئەينىنى ئورۇنداش جەريانىدا كۆرۈلگەن بەزى نۇقسانلارنى تۈزىتىدۇ.
- كىشىلەرنىڭ پەرز كۇپايىنى ئورۇندىشى ئۇلار قولغا كەلتۈرىدىغان مەدەنىيەت ۋە شەھەر قۇرۇلۇش تەرەققىياتى بىلەن مۇناسىۋەتلىك.
- ھۆكۈمەت قول ئىلكىدىكى ئىمكانىيەتلىرى بىلەن كىشىلەرنىڭ پەرز كۇپايىنى ئورۇندىشىغا ياردەم بېرەلەيدۇ ھەم دۆلەت تېببىي خادىملارغا موھتاج ۋاقتتا، بەزى شەخسلەرنىڭ تېببىي مەكتەپلەرنى ئېچىشىغا ياردەم قىلالايدۇ.
- ئەيب نۇقسانلىرىمىز دۆلەتتە، پەزىلىتىمىز جەمئىيەتتە ئەكس ئېتىدۇ.
- پەزىلەتلىك دۆلەت خەلقىنى ئاز كۈچ بىلەن ئىدارە قىلىدۇ، شۇنىڭدەك، پەزىلەتلىك جەمئىيەتمۇ ئىشلىرىنى ئىمكانقەدەر ھۆكۈمەتكە موھتاج بولماستىن بىر تەرەپ قىلىدۇ.
- ۋەتەنداشلىق دۆلىتى پۈتۈن خەلقنىڭ دىنى ۋە ئېتىقادى تەركىبى قانداق بولسا بولسۇن، باراۋەرلىك ئاساسىدا ھوقۇق - مەنپەئەتنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدىغان قانۇن - تۈزۈم ۋە كۈلتۈر ئېگىنىڭ بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ.
- كىشىلەرنىڭ شەخسىيەتچىلىكى ۋە يۇرتۋازلىقى تۈپەيلىدىن، ۋەتەنداشلىق دۆلىتىنى شەكىللەندۈرۈش ئۇزۇن مۇددەتلىك كۈرەش تەلەپ قىلىدۇ.

- بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن، بارلىق مەدەنىيەتلەر باراۋەر بولۇش پىكىرىنى كۈچەپ تارقاتقان بولسىمۇ، قولغا كەلتۈرگەن نەتىجە ئىنتايىن چاغلىق بولدى.

- كۆپلىگەن تەتقىقاتچىلار «مەدىنە شەرتنامىسى» ۋە تەنداشلىق دۆلىتىنىڭ ئاساسىنى سالغان دەپ قارايدۇ. چۈنكى، مەدىنە شەرتنامىسى خەلقنىڭ ھوقۇق ۋە مەجبۇرىيىتىنى ماكان ئاساسىدا بايان قىلغان ئىدى.

- مەدىنە شەرتنامىسى ھەرقايسى تەرەپلەر ئارىسىدىكى ئۇزۇن مۇزاكىرىدىن كېيىن ئىمزالانغانلىقى ئېنىق. چۈنكى، مۇسۇلمانلار ئۇ ۋاقىتتا شەرتنامىنى مەدىنە ئاھالىلىرىنىڭ ھەممىسىگە يۈرگۈزگۈدەك كۈچكە ئىگە ئەمەس ئىدى.

- مەدىنە شەرتنامىسى توختام ۋە ئەھدىنامىدىن ئىبارەت بولۇپ، مەدىنىدە ئولتۇراقلاشقان بارلىق قەبىلىلەرنى تەڭ ئۆز ئىچىگە ئالغان.

- مەدىنە شەرتنامىسىدە مەدىنە ئاھالىلىرىنىڭ سىياسىي بىرلىكىگە ئەھمىيەت بېرىلگەن. ئۇنىڭدا: «مۇسۇلمانلار ۋە يەھۇدىيلار ئىتتىپاقداش، ئۇلار بۇ ئەھدىنامىگە دۈشمەنلىك قىلغانلارغا بىرلىكتە تاقابىل تۇرىدۇ، دۈشمەنگە قارشى بىر سەپ بولىدۇ» دەپ بەلگىلەنگەن.

- بۇ شەرتنامە مەدىنىدە تىنچلىق ۋە بىخەتەرلىك ئورنىتىشنىڭ ئەھمىيىتىنى تەكىتلىگەن ھەمدە مەدىنە خەلقىنى بىر دۆلەتنىڭ پۇقرالىرى دەپ قاراپ، ئۇلارنىڭ ئۆزئارا ئۇرۇش قىلىشىنى چەكلىگەن.

- شەرتنامىنىڭ بىر قانچە ماددىسىدىن مەدەنىيەت خەلقىنىڭ دىن، كۈلتۇر ۋە كۆپ خىللىققا ئەھمىيەت بەرگەنلىكى بىلىنىپ تۇرىدۇ.

- شەرتنامىدە: «مەدەنىيەت خەلقى ياخشى ئىشلاردا ھەمكارلىشىدۇ، مەزلۇمغا ياردەم بېرىدۇ ۋە مەدەنىيەت سىرتقى دۈشمەننىڭ تاجاۋۇزىدىن ئورتاق مۇداپىئە قىلىدۇ» دەپ بەلگىلەنگەن.

- مەدەنىيەت شەرتنامىسى ئاساسىي قانۇن، كىشىلىك ھوقۇق، ئۆزئارا چۈشىنىش ۋە دۆلەت ئىچىدە بىخەتەر مۇھىت بەرپا قىلىش دېگەن ساھەلەردىكى غايەت زور ئىلگىرىلەش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

- مۇسۇلمان ئەمەسلىرىدىن جىزىيە ئېلىش ۋە تەنداشلىق دۆلەت ئوقۇمى بىلەن ماسلاشمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ۋە تەنداشلىق دۆلەتنىڭ قوللىغۇچىلىرى جىزىيەگە قارىتا باشقىچە پوزىتسىيە تۇتقان.

- ھازىرقى ئالىملارنىڭ بەزىسى جىزىيەنى ئۇرۇش ئاخىرلاشتۇرۇش كېلىشىمىنىڭ بىر قىسمى ئىدى. شۇڭا، بۈگۈنكى كۈندە دۆلەت ئىچىدىكى مۇسۇلمان ئەمەسلىرىگە جىزىيە بەلگىلەنمەسلىكى كېرەك، دەپ قارايدۇ.

- ئىسلام ئارمىيىسىنىڭ قوماندانلىرىنىڭ بەزى كىشىلەردىن جىزىيەنى ئارمىيەگە خىزمەت قىلىش بەدىلىگە ئالمىغانلىقى رىۋايەت قىلىنغان. بۇنىڭدىن بىلىندۇكى، جىزىيە كېلىشىمگە ئاساسلىنىدۇ، ئۇ ئۆزگەرمەيدىغان مۇقىم پىرىنسىپ ئەمەس.

- خەلقئارالىق مۇناسىۋەت ئوخشاش مۇئامىلە قىلىش پىرىنسىپى ئۈستىگە قۇرۇلىدۇ. ناۋادا بىز مۇسۇلمان ئەمەسلىرىدىن جىزىيە

ئالسا، ئۇ ھالدا باشقا دۆلەتلەرمۇ شۇ يەردە ياشاۋاتقان ئاز سانلىق مۇسۇلمانلاردىن جىزىيە ئېلىشى مۇمكىن، بۇ ئاز سانلىق مۇسۇلمانلارغا نىسبەتەن تولمۇ ئېغىر كېلىدىغان بىر ئىش.

- جىزىيەنىڭ مىقدارى ئىنتايىن ئاز. دۆلەتنىڭ مۇسۇلمانلاردىن ئۇنىڭ مىقدارىنى ھەسسىلەپ ئېلىپ، مۇسۇلمان ئەمەسلەردىن جىزىيە ئېلىشى ئىسلام دۆلىتىنىڭ ھەققىگە ئادالەتسىزلىك قىلغانلىقتۇر.

- قەدىمكى ئالىملار خەلىپە ئەر بولۇشى كېرەك، دەپ قارىغان، بۇ ئاياللارنىڭ خەلىپە بولۇش ھوقۇقى يوق دېگەنلىكتىن ئىبارەت.

- ئالىملار ئاياللار ھېسسىياتچان، شۇنداقلا ئاممىۋى ھاياتتىكى تەجرىبىسىزلىكى ۋە خاراكتېرىدىكى بەزى ئاجىزلىقلىرى سەۋەبلىك خەلىپە ياكى دۆلەت رەئىسى بولۇشقا ماس كەلمەيدۇ، دەپ قارىغان.

- بۇ يەردە بىر سوئال تۇغۇلىدۇ: ئاياللارنى خەلىپىلىك مەنسىپىگە ئولتۇرۇشتىن چەكلەشنىڭ سەۋەبى ئەقلىمۇ ياكى شەرىئەتتۇر؟ تارىخ ۋە رېئاللىق چوڭ مەنەسپكە يارىمايدىغان ئەرلەرنىڭ بارلىقىنى ھەم چوڭ مەنەسپلەرگە يارايدىغان قابىل ئاياللارنىڭ بارلىقىنى ئىسپاتلىغان.

- بۈگۈنكى كۈندە سىياسىي تۈزۈلمىنىڭ خاراكتېرى تۈپتىن ئۆزگەردىكى، بۇرۇن ھوقۇق بىر ئادەمنىڭ قولىغا مەركەزلەشكەن بولسا، بۈگۈن ھوقۇق بىرقانچىلىغان ئورگانغا تەقسىملەندى.

- رەئىس نامزاتى ئۈچۈن ئۈچ كىشى كۆرسىتىلسە ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا قابىل ۋە تەقۋادار بولغىنى بىر ئايال بولسا ، ئۇنى ئايال بولغانلىقى ئۈچۈنلا تاللىماسلىق زىيان ئېلىپ كېلىدۇ ۋە مەنپەئەتنى يوق قىلىدۇ.

- ئاياللارنى ھەرقانداق مەنەسپكە تەيىنلەش ئاياللار ھەققىدىكى شەرئى ئەھكاملارغا ۋە ئاياللارنىڭ ئەرلەر بىلەن بولغان ئالاقىسىگە باغلىق بولىدۇ.

- قەدىمكى ئالىملار بىردەك ھالدا ، كاپىرلارنىڭ خەلىپە بولۇشى جائىز ئەمەس ، دەپ قارىغان . بۇ قەدىمكى ئالىملار ئارىسىدا ئىجماعا ئايلانغان .

- خەلىپىلىك دېگەن دۇنيانى دىن بىلەن باشقۇرۇشتۇر . بۇ مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا ، ئۇ پەيغەمبەرنىڭ ئىز باسارى بولۇپ ھىسابلىنىدۇ . شۇنىڭ ئۈچۈن ، مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىپىسىنىڭ مۇسۇلمان بولۇشى ئىنتايىن تەبىئى ئىش .

- ھازىرقى ئالىملارنىڭ كۆپ قىسمى كاپىر مۇسۇلمان دۆلەتكە دۆلەت رەئىسى ياكى باش مىنىستىر بولسا بولمايدۇ ، دەپ قارايدۇ .

- دەۋرىمىزدىكى بەزى فىقھشۇناسلار ۋە تەتقىقاتچىلار بۈگۈنكى كۈندە ، كاپىرنىڭ مۇسۇلمانلارغا خەلىپە بولۇشىنى چەكلەشنىڭ سەۋەبى كۈنىمىزدە مەۋجۇت ئەمەس ، ئۇنداق بولغان ئىكەن ، كاپىر مۇسۇلمان دۆلىتىگە رەئىس ياكى باش مىنىستىر بولسا بولىدۇ ، دەپ قارايدۇ .

- بۈگۈنكى كۈندە ، پۇقرالىق دۆلىتى دېگەن ئۇقۇم ئۈستۈنلۈككە ئىگە بولدى ، بۇ دۆلەتتە دۆلەت رەئىسى پەقەت بىر

سىمۋولغا ئايلىنىپ قالدى. پارلامېنت تۈزۈمىدىكى دۆلەتلەرگە قارىساق، بۇنى روشەن بايقايمىز.

- ئاساسىي قانۇندا، كاپىرنىڭ دۆلەت رەئىسى بولۇشى دۇرۇس دەپ بەلگىلىگەنلىك ئۇ ئىشنىڭ ئىشقا ئاشىدىغانلىقىدىن دېرەك بەرمەيدۇ. جەمئىيەتتە ئومۇملاشقان ئۆرپ - ئادەت ئۇنى چەكلەيدۇ. ئامېرىكا ۋە باشقا دۆلەتلەرگە قارىساقمۇ، ئۇلارنىڭ ئاساسىي قانۇنىدا ھەرقانداق پۇقرانىڭ سايلىنىش ھوقۇقى بار دەپ بەلگىلەنگەن بولسىمۇ، ئەمما كۆپ سانلىقلارنىڭ دىنىدا بولمىغان كىشى سايلىنالمىدۇ.

- مېنىڭچە، زۆرۈر تېپىلغاندىن باشقا شارائىتتا مۇسۇلمان دۆلەتكە مۇسۇلماندىن باشقىسىنىڭ رەئىس بولۇشى توغرا بولمايدۇ. مەسىلەن، ئىچكى ئۇرۇشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ياكى دۆلەتنىڭ پارچىلىنىپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن قابىلىيەتلىك كاپىر بىر شەخسنىڭ رەئىسلىككە ئۇيغۇن كۆرۈلۈشى زۆرۈرىيەتتۇر. ئالاھىدە ئەھۋال ئاخىرلاشقاندا، ئىشلار ئۆزىنىڭ تەبئىي ئورنىغا قايتىپ كېلىدۇ.

پایدیلانغان مہنبہ لہر

- 1- إحياء الواجب الكفائي، د. المصطفى تودي (مقال على النت).
- 2- البداية والنهاية لابن كثير، بيروت دار المعرفة، ط ثانية، عام 1977.
- 3- تاريخ الخلفاء للسيوطي، تحقيق محي الدين عبد الحميد، القاهرة، مطبعة السعادة، عام 1952.
- 4- جامع البيان عن تأويل آي القرآن، لابن جرير الطبري، القاهرة، دار هجر، طبعة أولى عام 2001.
- 5- تجديد الفقه السياسي، تأليف د. أحمد بن سعد الغامدي، مصر دار ابن رجب، طبعة ثانية، عام 2013.
- 5- الجزية في ظل الدولة الاسلامية اليوم، د. حمزة عبد الكريم حماد، (مقال منشور على النت).
- 6- الدين والسياسة: تأصيل وشبهات، تأليف د. يوسف القرضاوي، القاهرة، دار الشروق، طبعة ثانية، عام 2008.
- 7- الدين والسياسة: تمييز لا فصل، تأليف د. سعد الدين العثماني، الدار البيضاء، المركز الثقافي العربي، طبعة أول، عام 2009.
- 8- الديمقراطية الجذور واشكالية التطبيق، د. محمد الأحمرى بيروت، الشبكة العربية للنشر طبعة أولى 2012.
- 9- السيرة النبوية لابن هشام، تحقيق مصطفى السقا، بيروت، دار المعرفة.
- 10- شراكة الحكومة المفتوحة (مقال منشور على النت)
- 11- غياث الأمم في التياث الظلم للامام الجويني، د. عبد العظيم الديب، طبعة ثانية. عام 1401.
- 12- فتاوى سياسية، د. محمد مختار شنقيطي، دمشق، مركز الولاية للتنمية الفكرية، طبعة أولى 2006.
- 13- مجموع الفتاوى شيخ الإسلام ابن تيمية، المدينة المنورة مجمع الملك فهد لطابع المصحف الشريف عام 1995.
- 14- فتح الباري لابن حجر العسقلاني، دار المعرفة، عام 1973.
- 15- فصل الخطاب في سيرة عمر بن الخطاب، تأليف د. علي الصلابي، دمشق،

